

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๒๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันจันทร์ที่ ๑๘ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๘.๕๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกฯ ที่มาประชุมทั้งหมด ๑๘๗ คน

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ ขณะนี้ท่านสมาชิกฯ มาครบ
องค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดประชุมครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องแจ้งเพื่อทราบ ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม รับรองรายงานการประชุม
ครั้งที่ ๒๗ ถึงครั้งที่ ๓๑ (สมัยสามัญทั่วไป) พ.ศ. ๒๕๔๘ และครั้งที่ ๑ ถึงครั้งที่ ๕
(สมัยสามัญนิติบัญญัติ) พ.ศ. ๒๕๔๘ รวม ๑๐ ครั้ง ซึ่งได้วางเอาไว้ให้ท่านสมาชิกฯ
ได้ตรวจสอบดูตามข้อบังคับฯ ข้อ ๒๕ แล้วนะครับ ท่านสมาชิกฯ ท่านใดจะขอแก้ไข
เพิ่มเติมในรายงานการประชุมทั้ง ๑๐ ครั้ง มีไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขอแก้ไข)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ ถือว่าที่ประชุมรับทราบรายงานการประชุม
ทั้ง ๑๐ ครั้ง ท่านสมาชิกฯ ครับ ผมเห็นใจนะครับเรื่องที่ท่านสมาชิกฯ อ�ากหาหรือ
จริง ๆ แล้วผมก็ได้เปิดโอกาสพอสมควรในสมัยนิติบัญญัติที่ผ่านมาเนี่ยครับ เห็นว่าบางครั้ง
ญัตติเราเข้าไม่ได้ กระทั่งของเราก็มาตอบไม่ทัน เพราะว่าเราทยอยตอบกระทั่งตามนี้
หมายความว่าทางฝ่ายบริหารหรือฝ่ายรัฐมนตรีที่รับผิดชอบจะประชุมคณะรัฐมนตรีสัญจร
ตรงกับวันประชุมสภาของเราหลายครั้งทำให้กระทั่งของเราเหตุหนึ่งที่รัฐมนตรีมาตอบ
ไม่ได้เนี่ยครับ และวันนี้ขอเป็นอย่างนี้ว่า กฎหมายหรือร่างพระราชบัญญัติทั้งหมดในการ
ประชุมนัดสุดท้ายของเรามีทั้งหมด ๑๒ ร่างพระราชบัญญัติด้วยกัน ขอความกรุณา
ท่านสมาชิกฯ นึกหนึ่งว่าวาระอื่น ๆ ผมจัดไว้แล้วที่จะหารือ ฉะนั้นในช่วงเข้าเนี่ยขออนุญาต

ขอความร่วมมือว่ายังไม่ให้หารือ ให้เป็นช่วงวาระอื่น ๆ นะครับ ไม่อนุญาตครับ ตอนนี้
ไม่อนุญาต เพราะว่าผมทำตามระเบียบข้อบังคับฯ นะครับ ทุกเรื่องสำคัญหมดนะครับ
เชิญนั่งก่อนครับ ขอไปตามระเบียบวาระครับ ขอบคุณครับ

เรื่องด่วนที่ ๑ ร่างพระราชบัญญัติทะเบียนพาณิชย์ (ฉบับที่) .. พ.ศ.
ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ประธานวุฒิสภา : ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้วุฒิสภาจะต้องพิจารณา
ให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน ซึ่งเมื่อสิ้นสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติจะเหลือเวลาอีก ๑๗ วัน
ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานวุฒิสภา : เชิญเลขาธิการดำเนินการครับ ประธาน
คณะกรรมการจะแถลงหรือเปล่าครับ เชิญท่านประธานคณะกรรมการก่อนครับ
เชิญเลขาฯ รอสักครู่ครับ

- ๒/๑

พลโท โอภาส รัตนบุรี (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานวุฒิสภา ที่เคารพ กระหม่อม พลโท โอภาส รัตนบุรี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัด
นครศรีธรรมราช ในฐานะประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ทะเบียนพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ของวุฒิสภา ขอเสนอรายงานการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติทะเบียนพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ของคณะกรรมการวิสามัญ ดังนี้
ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) ในวันจันทร์ที่ ๑๔
พฤศจิกายน ๒๕๔๘ ได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติทะเบียนพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วไว้พิจารณาและมีมติ
ตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาจำนวน ๒๕ คนนั้น บัดนี้ คณะกรรมการ
วิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว โดยรายละเอียดคณะกรรมการจะขอมอบ
ให้ท่านนิรัตน์ อยู่ภักดี เลขานุการกรรมการคณะกรรมการวิสามัญเป็นผู้เสนอต่อไปใน
รายละเอียดคณะครับ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านนิรัตน์ อยู่ภักดี ในฐานะเลขานุการกรรมการ
ครับ

นายนิรัตน์ อยู่ภักดี (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
กระหม่อม นายนิรัตน์ อยู่ภักดี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดชัยภูมิ ในฐานะเลขานุการ
คณะกรรมการวิสามัญร่างพระราชบัญญัติทะเบียนพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. วุฒิสภา
ขอเสนอผลการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติทะเบียนพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ของ
คณะกรรมการวิสามัญ ดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญ ได้มีมติเลือกตั้ง พลโท โอภาส รัตนบุรี
เป็นประธานคณะกรรมการวิสามัญ ๒. นายถวิล จันทร์ประสงค์ เป็นรองประธาน
คณะกรรมการวิสามัญ คนที่หนึ่ง ๓. พลตำรวจเอก มีชัย นุกูลกิจ เป็นรองประธาน
คณะกรรมการ คนที่สอง ๔. นายปิยะชนก ลิ้มปะพันธุ์ เป็นรองประธาน
คณะกรรมการ คนที่สาม ๕. นายนิรัตน์ อยู่ภักดี เป็นเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ
และ ๖. นายรัชชัย เมืองนาง เป็นโฆษกคณะกรรมการวิสามัญ

๒. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญ ได้มีมติแต่งตั้ง นายสุรัตน์ หวังค้อลาภ ผู้อำนวยการกลุ่มงานคณะกรรมการวิสามัญ ๒ สำนักกรรมการ ๑ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ทำหน้าที่ผู้ช่วยเลขานุการ ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๘๒ วรรคสาม

ในการนี้เพื่อการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นไปอย่างรอบคอบ ถูกต้องและสมบูรณ์ คณะกรรมการวิสามัญ ได้เชิญผู้แทนจากหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง เข้าร่วมชี้แจงและแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการวิสามัญ ดังนี้

๑. ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น สำนักงานปลัด สำนักนายกรัฐมนตรี ๒. ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ สำนักนายกรัฐมนตรี ๓. ผู้แทนจากกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์

คณะกรรมการวิสามัญ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติทะเบียนพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งประกอบด้วย ๖ มาตรา โดยมีผลการพิจารณาสรุปดังนี้ การพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ ไม่มีการแก้ไข ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาเสนอคำแปรญัตติ ไม่มีกรรมการวิสามัญสงวนความเห็น ทั้งนี้ กรรมการวิสามัญ ได้ขอตั้งข้อสังเกตไว้ท้ายรายงานนี้ เพื่อให้ที่ประชุมพิจารณาดังปรากฏในเอกสารรายงานตามที่เสนอต่อที่ประชุมแห่งนี้ ขอกราบเรียนครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสมาชิกฯ ในวาระที่ ๑ นี้ ไม่มีการแปรญัตติเลยนะครับ ก็ถือว่าจบวาระ ๒ นะครับ คือไปจะเป็นการพิจารณาวาระที่ ๓ เรียงลำดับมาตรา ไซ้ใหม่ครับ เชิญเลขาธิการครับ

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขาธิการวุฒิสภา) : “ร่างพระราชบัญญัติทะเบียนพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ถึงมาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข”

ประธานวุฒิสภา : ครับ เป็นการพิจารณาเรียงลำดับมาตราจบร่างนะครับ ต่อไปผมจะขอให้ที่ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสรุปอีกครั้งหนึ่ง เพื่อสมาชิกฯ จะมีการแก้ไขด้วยคำแนะนำครับ เชิญท่านวัลลภครับ

นายวัลลภ สังกคานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ ผมมีข้อสงสัยในเชิงถ้อยคำเท่านั้นครับ ในมาตรา ๔ ซึ่งเป็นวรรคที่ว่าด้วยตั้งแต่กรณี ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดคณะครับ ในบรรทัดสุดท้ายของมาตรา ๔ นี้ ใช้คำว่า ในท้องที่ที่สำนักงานแห่งใหญ่ ผมไม่แน่ใจว่า คำว่า สำนักงานแห่งใหญ่ นี้เป็น คำโบราณหรือเปล่า หรือว่าเป็นสำนักงานใหญ่เฉย ๆ ครึ่งนี้ขอถามเป็นความรู้ครับว่า จะผิดหรือถูกประการใด กรรมาธิการช่วยชี้แจงด้วย ขอบคุณครับท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านวิญญูครับ

นายวิญญู อุฬารกุล (สกลนคร) : ขอบคุณครับท่านประธานฯ ที่ให้ผมได้มีโอกาสพูดในห้องประชุม ท่านประธานฯ ครับ ผมอยากถามกรรมาธิการ อย่างคนใจ ๆ ว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้พิจารณาเสร็จตั้งแต่วันที่ ๖ ธันวาคม ทำไมถึงเพิ่งบรรจุวาระฯ วันนี้ ความล่าช้าแล้วมาเร่งกันวันสุดท้าย ๑๐ กว่าฉบับ เป็นความจงใจของฝ่ายบริหารหรือไม่ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญกรรมาธิการตอบหน่อยครับ

พลโท โอภาส รัตนบุรี (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน ท่านประธานฯ ที่เคารพ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีความจงใจหรือตะลึงที่จะ เอมาคอบ ในวันนี้หรือจะรอจนวินาทีสุดท้ายได้เข้าสู่วาระฯ ผมเองรอแล้วรออีก จนคำคืนคิดคืนมา วันนี้เป็นวันที่ ๑ นะครับ จนกระทั่งผมชักน้อยใจว่าร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ของผมอะไรที่เป็นชื่อ โอภาสต้องอยู่ท้ายสุดเสมอ พอเป็นประธานก็ยังคงอยู่ ท้ายสุด เมื่อไรอักษร อ จะได้เลื่อนมาแทนอักษร ก บ้าง ท่านองนี้ครับ เพราะฉะนั้น ไม่มีเจตนาแน่นอนท่าน วันนี้ก็เป็นวันดีผมว่าร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ก็ได้เข้าสู่วาระแล้ว ท่านประธานฯ ได้กรุณาเลื่อนมาเป็นลำดับที่ ๑ อันนี้ผมต้องกราบขอบพระคุณ ท่านประธานฯ ด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญผู้แทนกฤษฎีกาครับ

พลโท โอภาส รัตนบุรี (ประธานคณะกรรมการ) : เชิญผู้แทน กฤษฎีกาจะชี้แจงครับ

นายวิญญู อุหารกุล (สกลนคร) : ขออนุญาตท่านประธานฯ ครับ
 ต่อเนื่องนิดเดียวครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณวิญญูครับ

นายวิญญู อุหารกุล (สกลนคร) : ขอบคุณครับท่านประธานฯ
 ถ้าอย่างนั้นผมต้องขอภัยที่คำหนิทางกรรมาธิการ แต่ผมต้องขอภัยที่จะต้องคำหนิ
 ท่านประธานฯ ที่ท่านประธานฯ ในเมื่อคณะกรรมาธิการเขารอถึง ๓ ครั้ง การประชุม
 เราทุกครั้งมีการปิดก่อนกำหนดเวลา เทียบกับในอดีตที่เราเคยประชุมกันถึง ๒ ทุ่ม
 ๓ ทุ่ม ท่านประธานฯ ในขณะนี้

ประธานวุฒิสภา : นอกประเด็นนะครับ คุณวิญญูครับ ตามประเด็น
 กรรมาธิการแก้ไขหรือไม่แก้ไขครับ ถ้าอย่างนั้นไม่ให้พูดต่อครับ เชิญนั่งครับ ไม่มี
 ประเด็นแล้วนะครับ

นายวิญญู อุหารกุล (สกลนคร) : ผมไม่นั่งครับ

ประธานวุฒิสภา : จะเสียเวลาสมาชิกฯ ครับ คุณได้เถียงประธานฯ
 คิดข้อบังคับฯ ครับ เชิญนั่งครับ

นายวิญญู อุหารกุล (สกลนคร) : ไม่นั่งครับ ท่านประธานฯ
 ต้องอนุญาตให้ผมถาม

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ ประธานวุฒิสภา ได้ลุกขึ้นยืนตาม
 ข้อบังคับฯ)

ประธานวุฒิสภา : เชิญนั่งครับคุณวิญญูครับ เพื่อให้ที่ประชุม
 เกิดความเรียบร้อยครับ

นายวิญญู อุหารกุล (สกลนคร) : ผมไม่นั่งครับ

ประธานวุฒิสภา : ประธานฯ ลุกขึ้นยืนแล้ว ถ้าคุณไม่นั่ง
 คุณไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับฯ ที่ประชุมเห็นนะครับ ขอรับรองครับคุณวิญญู

(นายวิญญู อุหารกุล ได้นั่งลงตามข้อบังคับฯ)

ประธานวุฒิสภา : เชิญกฤษฎีกาตอบครับ

นางสาวธารงลักษณ์ ลาพินี (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ และท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติ คิฉันทัน นางสาวธารงลักษณ์ ลาพินี ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาในฐานะกรรมาธิการ คิฉันทันขออนุญาตเรียนตอบคำถามของท่านวัลลภ ขออนุญาตที่เอ่ยนามนะคะ ที่เรียนถามว่า คำว่า สำนักงานแห่งใหญ่ ที่ใช้อยู่ในร่างมาตรา ๔ ซึ่งเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐ มาจากที่ไหนอย่างไร คิฉันทันขอเรียนว่า คำว่า สำนักงานแห่งใหญ่ เป็นการใช้อยู่คำให้สอดคล้องกับมาตรา ๑๐ เดิมของ พ.ร.บ. ทะเบียนพาณิชย์ ที่ปรากฏอยู่ในวรรคหนึ่งและวรรคสองของมาตรา ๑๐ พระราชบัญญัติทะเบียนพาณิชย์ เพราะฉะนั้นถ้อยคำที่เพิ่มเข้ามาในวรรคสามนี้ก็เป็นการใช้อยู่คำให้สอดคล้องกับมาตราเดิมของ พ.ร.บ. ทะเบียนพาณิชย์ ขอบกฤษณ์

- ๕/๑

ประธานวุฒิสภา : ท่านวัลลภไม่ติดใจนะครับ ก็เป็นอันว่าที่ประชุมได้พิจารณาด้วยคำจบแล้วนะครับ ต่อไปผมจะถามมติที่ประชุมในวาระที่ ๓ นะครับ โดยร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นะครับ ไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมนะครับ ดังนั้นผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นชอบด้วยหรือไม่กับร่างพระราชบัญญัติของสภาผู้แทนราษฎรนะครับ ท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นชอบด้วยกับร่างของสภาผู้แทนราษฎรนะครับ กด เห็นด้วย ท่านสมาชิกฯ ท่านใดไม่เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรกด ไม่เห็นด้วย นะครับ เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนนนะครับ ผมจะขอมติในวาระที่ ๓ นะครับ โดยร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีการแก้ไข ท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นชอบด้วยกับร่างของสภาผู้แทนราษฎรกด เห็นด้วย ท่านสมาชิกฯ ท่านใดไม่เห็นชอบด้วยกับร่างของสภาผู้แทนราษฎรกด ไม่เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิกลงคะแนนครับ ปิดการลงคะแนนครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๖๗ ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ประธานวุฒิสภา : เสียงข้างมากเห็นชอบด้วยกับร่างของสภาผู้แทนราษฎร ไม่เห็นชอบไม่มีนะครับ งดออกเสียง ไม่มีนะครับ ก็ถือว่าที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบกับร่างของสภาผู้แทนราษฎรนะครับ เนื่องจากคณะกรรมการมีข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นะครับ เชิญประธานคณะกรรมการครับ

พลโท ไชยสิทธิ์ รัตนบุรี (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ เนื่องจากคณะกรรมการได้ประชุมกัน ๓ ครั้งก็เห็นด้วยกับร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ แต่เพื่อให้คลายความกังวลของประชาชนที่จะเป็นห่วงว่าการจดทะเบียนนี้จะนำไปสู่การเก็บภาษีของสรรพากรหรือภาษีอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องขึ้นมาหรือไม่ก็สร้างความกังวลใจเรื่องนี้เลยได้ตั้งข้อสังเกตขึ้นมาตามรายละเอียดในหน้า ๓ หน้า ๔ ในรายละเอียดที่แนบนี้ นะครับ กระผมจะขออนุญาตท่านประธานฯ อ่านข้อสังเกตของคณะกรรมการอีกครั้งหนึ่งครับ คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติทะเบียนพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. แล้ว เห็นควรตั้งข้อสังเกตเพื่อให้ที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณา ดังนี้

๖.๑ ตามที่แผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำหนดให้มีการถ่ายโอนภารกิจในการรับจดทะเบียนพาณิชย์
ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่ง ได้แก่ กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์การ
บริหารส่วนจังหวัด ซึ่งเป็นที่มาในการเสนอร่างพระราชบัญญัติทะเบียนพาณิชย์
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. เพื่อกำหนดให้กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนจังหวัด
และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดเป็นสำนักงานทะเบียน
พาณิชย์เพื่อรับจดทะเบียนพาณิชย์ในท้องที่ของตน และให้กรมพัฒนาธุรกิจการค้า
เป็นสำนักงานกลางทะเบียนพาณิชย์เพื่อกำกับดูแลการรับจดทะเบียนพาณิชย์
ตามพระราชบัญญัตินี้ ในส่วนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งถูกกำหนดให้เป็น
สำนักงานทะเบียนพาณิชย์เพื่อรับจดทะเบียนพาณิชย์ของผู้ประกอบพาณิชย์กิจทั้งจังหวัดนั้น
คณะกรรมการวิสามัญมีความเห็นว่า แต่ละจังหวัดมีเขตพื้นที่และอาณาเขตกว้างขวาง
ส่งผลให้ประชาชนที่อยู่ห่างไกลจากตัวจังหวัดมีความยุ่งยากในการเดินทางไปจดทะเบียน
พาณิชย์ ดังนั้น กรมพัฒนาธุรกิจการค้าในฐานะสำนักงานกลางทะเบียนพาณิชย์ควรประสาน
กับองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อให้มีการจัดตั้งสาขา หน่วยบริหาร หรือจัดให้มีการ
เชื่อมโยงข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ในการจดทะเบียนพาณิชย์ขององค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น

เพื่อให้การรับจดทะเบียนพาณิชย์สามารถทำได้รวดเร็วและทั่วถึง หรือหากเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลมีความพร้อมก็ควรให้รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นสำนักงานทะเบียนพาณิชย์เพื่อรับจดทะเบียนพาณิชย์ในท้องที่ของตนได้ ทั้งนี้ เพื่ออำนวยความสะดวกในการจดทะเบียนพาณิชย์

๖.๒ กรมพัฒนาธุรกิจการค้าควรจะประชาสัมพันธ์เพื่อทำความเข้าใจกับประชาชนว่าการจดทะเบียนพาณิชย์มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการทราบสถิติและหลักฐานของผู้ประกอบพาณิชย์กิจ อันจะใช้เป็นประโยชน์ในการส่งเสริมการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม และปรับปรุงพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ และข้อมูลที่ได้จากการจดทะเบียนพาณิชย์ตามกฎหมายฉบับนี้ไม่มีวัตถุประสงค์ในการใช้เป็นข้อมูลในการจัดเก็บภาษีแต่อย่างใด แต่กระทรวงพาณิชย์หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะนำข้อมูลที่ได้จากการจดทะเบียนพาณิชย์มากำหนดแผนในการพัฒนาการประกอบกิจการให้เป็นระบบ เช่น การพัฒนาและส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มกันเป็นผู้ประกอบการและการพัฒนาส่งเสริมอาชีพ รวมทั้งจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอุดหนุนให้แก่กลุ่มผู้ประกอบการในพื้นที่ได้อย่างพอเพียงเหมาะสม และเป็นรูปธรรมยิ่งขึ้น ขอพระคุณรับท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ ข้อสังเกตของกรรมาธิการ
ความที่แถลงนะครับ ผมจะขอมติที่ประชุมว่าจะเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของ
คณะกรรมาธิการหรือไม่ครับ ท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกต
ของคณะกรรมาธิการกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านสมาชิกฯ ท่านใดไม่เห็นชอบด้วยกับข้อสังเกต
ของคณะกรรมาธิการกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนนครับ ข้างหลัง
เชิญเลยนะครับ ท่านสุรสิทธิ์เชิญครับ ถ้าเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของกรรมาธิการกด
เห็นด้วย ถ้าท่านไม่เห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการกด ไม่เห็นด้วย นะครับ
เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนนครับ ปิดการลงคะแนน เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ
(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๖๘ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ เห็นชอบด้วยกับข้อสังเกต
ของคณะกรรมาธิการนะครับ ไม่เห็นชอบ ไม่มีนะครับ ก็เป็นการพิจารณาจบ
เรื่องค่าวันที่ ๑ ครับ ขอขอบคุณท่านคณะกรรมาธิการครับ

พลโท ไชยภัส รัตนบุรี (ประธานคณะกรรมการ) : กระหม่อมขอถือโอกาส
ขอบพระคุณท่านประธานฯ และขอบพระคุณท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติที่จะได้กรุณาผ่าน
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในครั้ง ขอกราบขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ค่อยไปเป็นเรื่องด่วนที่ ๒ ร่างพระราชบัญญัติพัฒนา
การบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านคณะกรรมการประจำที่ครับ
(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานวุฒิสภา : ท่านสุนทรและคณะเชิญครับ ในระหว่างประชุม
นะครับ มีคณะครูอาจารย์ แล้วก็นักเรียนจาก โรงเรียนวัด โศกทวด จังหวัดนครศรีธรรมราช
มาเยี่ยมชมการประชุมของวุฒิสภานะครับ ก็ขอต้อนรับคณะครู อาจารย์ แล้วก็นักเรียน
ทุกท่านนะครับ วันนี้ท่านสมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราชก็มาอยู่ร่วมประชุมกัน
ทั้งหมดนะครับ แล้วก็นำเห็นใจนักเรียนและครูจังหวัดนครศรีธรรมราชนำท่อมทางได้
หลายจังหวัด ท่านสวัสดิ์ สมาชิก ก็ได้มาหารือแล้วนะครับ ในวาระอื่น ๆ ท่านก็จะได้
พูดถึงการแก้ปัญหาที่ท่อมนะครับ กรรมการหรือมหรือยังครับ เชิญท่านสุนทรครับ

- ๖/๑

a

๑๕

ว. ๒๕ (ส. นิติบัญญัติ)

กม. บวร. ๖/๒

หลักการที่เห็นด้วยกับวุฒิสภา แต่ว่าอาจจะไปไว้คดีที่ คล้าย ๆ อย่างนั้น ให้ไปใส่ไว้ใน X
มาตรา ๑๔ นะครับ น่าจะเหมาะสมกว่า อันนี้เป็นมติที่ประชุมร่วมกัน ~~นะ~~ ครับ แต่ทำไมจู่ ๆ X
มานี้ก็คัดออกแล้ว ไม่ได้ไปเพิ่มในมาตรา ๑๔ ความมติที่ประชุมคราวโน้น ผมไม่เข้าใจครับ X
บังเอิญท่านทั้งหลายก็นั่งอยู่บนนั้นอยู่ในห้องประชุมอยู่แล้วช่วยกรุณาตอบผมด้วย ขอบคุณ
ท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสุนทร จินดาอินทร์ ในฐานะกรรมการ
ร่วมกัน รองประธานคณะกรรมการเชิญครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (รองประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานฯ ครับ ผม สุนทร จินดาอินทร์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดกำแพงเพชร ในฐานะ
รองประธานคณะกรรมการร่วมกันนะครับ ในมาตรา ๑๐/๑ ~~นี้~~ นะครับ อย่างที่ท่านวัลลภ X
ขออนุญาตที่เอ่ยนามท่าน ได้กรุณาบอกว่าในชั้นพิจารณาของวุฒิสภานั้นใช้เวลายาวมาก
แต่กราบเรียนท่านวัลลภครับ วันนี้ผมขึ้นมาในฐานะกรรมการร่วมกัน ~~นะ~~ ครับ ก็คงจะ X
กราบเรียนท่านถึงบรรยากาศในการประชุม สำหรับมาตรา ๑๐/๑ นี้ครับ ได้พิจารณาร่วมกัน
นี้ นะครับ ๔ - ๕ ครั้ง เฉพาะมาตราเดียว ~~นะ~~ ครับ แล้วก็มีการตกลงกันบางประการ แล้วใน X
ที่สุดการลงมติปรากฏว่าจะแนบเท่ากัน ~~นะ~~ ครับว่าจะคงไว้หรือคัดออก ผมขออนุญาตที่จะให้ y
ท่านสัก กอแสงเรือง เป็นผู้ชี้แจงกรณีนี้ครับ เพราะว่ามาตรา ๑๐/๑ นั้นในชั้นวุฒิสภา
ท่านสัก กอแสงเรือง เป็นผู้ขอเพิ่มเติมเข้ามาแล้วก็ขณะโหวตในสภาของเรานะครับ
ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสัก กอแสงเรือง ครับ

นายสัก กอแสงเรือง (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
 ที่เคารพ กระผม นายสัก กอแสงเรือง กรรมาธิการร่วมกัน ท่านประธานฯ ครับ เนื่องจาก
 มาตรา ๑๐/๑ นี้ มีความสัมพันธ์ต่อกฎหมายฉบับนี้มาก ~~เคยได้รับ~~ เพราะเหตุว่าภาระหน้าที่ที่
 สำคัญของคณะกรรมการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ มีอำนาจหน้าที่ที่สำคัญที่สุดก็คือ
 เรื่องของการวางแผนแม่บทในกระบวนการยุติธรรม วางแผนสารสนเทศ เทคโนโลยีสำหรับ
 กระบวนการยุติธรรม นอกจากนั้นยังทำหน้าที่ศึกษาวิจัยปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น ใน
 กระบวนการยุติธรรม เพื่อพัฒนากระบวนการยุติธรรมให้สามารถตอบสนองความต้องการ
 ของประชาชน ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕ แล้วก็ต้องการให้กระบวนการยุติธรรม
 มีประสิทธิภาพ ท่านประธานฯ ครับผม ได้เสนอต่อที่ประชุมวุฒิสภาจนกระทั่งวุฒิสภา
 มีความเห็นว่าจะจะต้องเพิ่มมาตรา ๑๐/๑ ในเรื่องการให้มีการส่งสำนวนสอบสวนนะครับ
 ที่ถึงที่สุดแล้วส่งสำนวนคดีของศาลที่ถึงที่สุดแล้วให้กับคณะกรรมการชุดนี้ ซึ่งเป็น
 คณะกรรมการระดับชาติเพื่อ ไปทำหน้าที่ภารกิจที่สำคัญ ~~นะครับ~~ ซึ่งในการประชุม
 คณะกรรมาธิการร่วมกันก็มีข้อ ได้แย้งว่าจะเกิดสำนวนจำนวนมากแล้วก็เกิดปัญหาการ
 แล้วยังในการรวบรวมหรือจัดเก็บ แต่ก็ได้อภิปรายกันถึงเรื่องของการทำแผนแม่บท
 กระบวนการยุติธรรม การทำแผนแม่บทสารสนเทศเทคโนโลยีต่าง ๆ เพราะฉะนั้น
 ด้วยแผนทั้ง ๒ แผนนี้ก็เห็นว่าสามารถที่จะบริหารจัดการข้อมูลทั้งหมดเข้าด้วยกัน ได้
 และจะทำให้กระบวนการยุติธรรมมีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง เพราะเหตุว่าที่ผ่านมา
 ท่านประธานฯ คงเห็นนะครับว่ากระบวนการยุติธรรมขณะนี้ น่าจะมีปัญหาและอุปสรรค
 ค่อนข้าง ~~เยอะ~~ ^{มาก} ครับ แล้วก็ไม่สามารถที่จะตอบสนองการแก้ไขปัญหาในกระบวนการยุติธรรม
 อย่างมีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง ท่านประธานฯ ลองดูตัวอย่างที่เกิดขึ้นในกระบวนการ
 ยุติธรรมที่เกี่ยวกับเหตุการณ์ในภาคใต้ ~~นะครับ~~ ที่เกี่ยวกับคดีความมั่นคง กบฏแบ่งแยก
 ดินแดน การก่อการร้าย อั้งยี่ ช่งโจว ท่านประธานฯ ลองดูเรื่องการสอบสวน เรื่องการ
 สั่งฟ้อง สั่งไม่ฟ้อง เรื่องคดีไปถึงศาลแล้ว ประชาชนจำนวนมากที่ตกเข้าไปเป็นผู้ต้องหา
 แล้วยังเมื่อคดีไปสู่ศาล ศาลก็พิจารณาทุกฟ้อง เพราะมีแต่คำจำกัดของผู้ต้องหาด้วยกันเอง
 ซึ่งคดีสุดท้ายเป็นคดีถึงระดับสมาริสภาผู้แทนราษฎร ท่านประธานฯ ครับผมคิดว่า

๑

๑๓

ว. ๒๘ (ส.นิติบัญญัติ)

สัญญา ๗/๒

ผมอยากจะทวนกลับไปว่าขณะนี้มีความจำเป็นที่เราจะต้องอาศัยสำนวนต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น X
ในกระบวนการยุติธรรมว่า มาตรฐานการสั่งฟ้อง สั่งไม่ฟ้อง มาตรฐานการรวบรวม
พยานหลักฐาน มาตรฐานการสอบสวน ขณะนี้ประสิทธิภาพเป็นอย่างไร ประชาชนได้รับความ
ความเป็นธรรมอย่างท่งแท้หรือไม่ อย่างไร ถ้าหากว่าประชาชนที่ไม่ได้ทำผิด
แล้วถูกคุกเข้าไปเป็นแพะรับบาป ซึ่งกระทบต่อชื่อเสียงเกียรติยศของผู้คนมากมายนะครับ
แล้วสุดท้ายก็สั่งไม่ฟ้อง บ้านเราเหมือนกับไม่มีอะไรเกิดขึ้นเลยครับ ไม่มีการตรวจสอบ
กลับไปว่าเกิดอะไรขึ้นในกระบวนการยุติธรรม แล้วข้อบกพร่องผิดพลาดเหล่านั้นจะแก้ไข
อย่างไร จะมีมาตรการป้องกันอย่างไร ท่านประธานฯ ครับมาตรฐานการฝากขังครั้งละ
๑๒ วัน ๗ ครั้ง ๘๔ วัน ในบ้านเราก็เกิดปัญหาครับ เพราะว่าในคดี สมชาย นิละไพจิตร
ทนายสิทธิมนุษยชนที่ถูกอุ้มหายไปในั้น ที่ประชุมแห่งนี้ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการแล้วผม
ได้รับเลือกเป็นประธานคณะกรรมการ เราก็ไปตรวจพบว่าคดีที่ คุณสมชาย เข้าไปช่วย
ผู้ต้องหา ๕ คน มีการฝากขังครั้งที่ ๒ คุณสมชายเข้าไปช่วยเหลือยื่นคำร้องนะครับว่าคัดค้าน
การส่งตัวไปควบคุมที่สถานีตำรวจ แต่ขอให้ส่งตัวเข้าเรือนจำเพราะขณะที่อยู่สถานีตำรวจ
ควบคุมโดยพนักงานสอบสวนนั้น เขาถูกซ้อม ถูกทำร้าย ถูกทรมานให้รับสารภาพ แล้วศาล
ก็ได้เอาสำนวนฝากขังมาดู เอาคำร้องฝากขังมาดู

- ๘/๑

a

๑๘

ว. ๒๕ (ส. นิติบัญญัติ)

อรนิตย์ ๘/๑

คำร้องฝากขังครั้งแรกอ้างว่าจะต้องสอบพยาน ๒๐ ปาก แล้วก็ต้องการขยายผลจึงขอนำตัวไปควบคุมที่สถานีตำรวจ คำร้องฝากขังครั้งที่ ๒ อ้างว่ามีพยานต้องสอบอีก ๑๕ ปาก และขอนำตัวไปควบคุมที่สถานีตำรวจและขอขยายผล แต่ศาลได้เรียกสำนวนสอบสวนมาตรวจดูปรากฏว่า ๑๒ วันแรกในระหว่างขังตามคำร้องฝากขังครั้งแรกนั้น ไม่ได้สอบพยานแม้แต่ปากเดียวครับ ข้อเท็จจริงก็คือคำร้องฝากขังฉบับที่ ๒ เป็นเท็จที่อ้างว่าเหลือพยานอีก ๑๕ ปาก อย่างนี้ก็แสดงว่าสอบสวนไปแล้ว ๕ ปาก แต่ในสำนวนสอบสวนไม่มีการสอบสวนเลยครับ ศาลจึงไม่อนุญาตให้นำตัวไปควบคุมที่สถานีตำรวจอีก แต่ให้ส่งเข้าเรือนจำ ท่านประธานฯ เห็นไหมครับว่าเกิดอะไรขึ้น การอ้างฝากขังบุคคลครั้งละ ๑๒ วันรวมได้ ๘๔ วันนั้นตรงกับความเป็นจริงหรือไม่ แล้วสามารถที่จะดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาและรัฐธรรมนูญ ในการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพหรือไม่ ชังคนโดยมีเหตุผลและความจำเป็นหรือไม่ แล้วก็ถ้ามีสำนวนสอบสวนทั้งระบบสามารถจะศึกษาต่อไปว่าจริง ๆ แล้วบ้านเราฝากขังครั้งละ ๑๒ วัน เมื่อครบ ๔๘ วันแล้วตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาต้องมีการไต่สวนถึงเหตุผลและความจำเป็นที่จะขังบุคคลนั้นต่อ แล้วก็บุคคลนั้นมีสิทธิที่จะมีทนาย ถ้าเขาไม่มีขอให้ศาลตั้ง ศาลก็จะต้องตั้งทนายความให้เพื่อมาซักค้านถึงเหตุผลและความจำเป็นที่จะขังบุคคลนั้นต่อไปจนครบ ๘๔ วัน หรืออีกครั้งละ ๑๒ วันตามเหตุผลและความจำเป็นแต่ละครั้ง ท่านประธานฯ ทราบไหมครับว่ามีคดีจำนวนมากที่บุคคลถูกขัง ๘๔ วัน โดยไม่จำเป็น เพราะนัดหลัง ๆ อาจจะไม่มี การสอบสวนเลยหรือประสิทธิภาพการสอบสวนตรงกับความเป็นจริงหรือไม่ อย่างไร ท่านประธานฯ คงจำได้ ~~หรือ~~ ว่าสภาแห่งนี้ได้ผ่านร่าง พ.ร.บ. ตำรวจไปประมาณ ๒ ปีแล้ว แล้วใน พ.ร.บ. X คำรวจฉบับนั้นก็กำหนดให้มีพนักงานสอบสวนที่ไม่มียศ แล้วพนักงานสอบสวนจะต้องถูกพัฒนาเป็นวิชาชีพเท่ากับฝ่ายอื่นในกระบวนการยุติธรรม มีเงินเดือนและค่าตอบแทนเท่ากับอัยการและผู้พิพากษา แต่เกือบ ๒ ปีแล้วครับ ไม่มีการพัฒนา ไม่มีการปฏิบัติตาม พ.ร.บ. ตำรวจเลยครับ ผมตั้งกระทู้ไปแล้ว ยื่นกระทู้ไปแล้วก็บรรจุ ไม่ทัน ~~หรือ~~ ท่านประธานฯ X คงจำได้ ~~หรือ~~ ผมคิดว่าอย่างนี้ที่ควรจะต้องเอาสำนวนทั้งระบบมาศึกษา มาวิเคราะห์วิจัย มาทำแผนแม่บท เพราะการทำแผนแม่บทนั้นถ้าไม่มีของจริงที่เกิดขึ้นในกระบวนการยุติธรรม คงไม่สามารถที่จะทำแผนแม่บทที่จะไปปรับปรุงแก้ไขปัญหาอุปสรรคหรือจะ

a

๑๕

ว. ๒๕ (ส. นิติบัญญัติ)

อรนิตย์ ๘/๒

พัฒนากระบวนการยุติธรรมอย่างเต็มรูปแบบได้หรืออย่างครบถ้วนสมบูรณ์ได้ เราก็จะได้
แผนแม่บทตามทฤษฎีของต่างประเทศ ตามระบบต่าง ๆ ที่คิดว่าควรจะได้ แต่จริง ๆ ไม่ใช่ของ
จริงที่เกิดขึ้น ในกระบวนการยุติธรรมของไทยครับ เพราะฉะนั้นที่ผมเสนอและที่ประชุมแห่ง
นี้เห็นด้วยในการที่จะให้มีกำหนดให้ส่งสำนวนสอบสวนหรือสำนวนคดีของศาลที่ถึงที่สุด
แล้ว ~~นะครับ~~ แล้วก็คณะกรรมการก็สามารถที่จะไปออกระเบียบให้ปฏิบัติในส่วนนี้ได้ X
ท่านประธานฯ ครับ ในการประชุมคณะกรรมการร่วมกันก็ได้หารือกัน แล้วก็มีความเห็น
ค่อนข้างจะสอดคล้องกันครับว่าขอให้เปลี่ยนจากการบังคับส่งทุกสำนวน ให้เปลี่ยนเป็นว่า
ให้คณะกรรมการเป็นผู้แจ้งให้พนักงานสอบสวนส่งสำนวนสอบสวนที่ถึงที่สุดแล้ว
สำนวนที่ส่งไม่ฟ้องถึงที่สุดแล้ว หรือสำนวนคดีของศาลเมื่อถึงที่สุดแล้วตามระเบียบของ X
คณะกรรมการ แล้วก็ให้หน่วยงานจัดส่งสำนวนหรือสำเนาสำนวนให้แก่คณะกรรมการ
โดยเร็ว ท่านสุนทรเองซึ่งเป็นกรรมาธิการร่วมกันในชั้นเดิมไม่เห็นด้วย แต่ในที่ประชุม
กรรมาธิการร่วมกันท่านเห็นด้วย ~~นะครับ~~ กับที่เสนอและปรับปรุงแก้ไขแล้ว X

- ๕/๑

a

ว. ๒๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ธีรบรรณ ๕/๑

ท่านประธานฯ ครับ ท่านวัลลภสงสัยว่าเกิดอะไรขึ้น ทำไมถึงแก้กลับมาอีก เกิดอะไรขึ้น
ทำไมจึงเปลี่ยนแปลงมติของวุฒิสภา แล้วมีเหตุผลอย่างไร ขอเรียนว่าวันนั้นมีสมาชิก
วุฒิสภา ๗ ท่านลงมติเห็นด้วยกับร่างของวุฒิสภา มีสมาชิกสภาผู้แทนฯ อีก ๑ ท่าน
เห็นด้วยกับมติของวุฒิสภา มีสมาชิกวุฒิสภา ๒ ท่าน ไม่ได้ลงมติตามที่ผมเรียนเสนอ
ไปแล้ว ตามมติของวุฒิสภาครับ ผลออกมาจึง ๘ ต่อ ๘ ประธานในที่ประชุมของ
คณะกรรมการร่วมกันคือ ท่านพงศ์เทพ เทพกาญจนา ก็ชี้ขาดให้เป็นไปตาม
ร่างของสภาผู้แทนฯ โดยไม่ให้ไปเพิ่มมาตรา ๑๐/๑ ในมาตรา ๑๔ วรรคสอง
ท่านประธานฯ ครับ ผมคงรายงานข้อเท็จจริงและเกิดขึ้น ในวันนั้นท่านมนตรีหรือ
ท่านอื่นอีกหลายท่านในส่วนของสมาชิกวุฒิสภาถึงกับพูดว่า ถ้าหากว่าจะไม่เอามาตรานี้
หรือ ไม่มีการปฏิบัติที่จะให้ได้ข้อมูล ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งเป็น
ชีวิตจริง ซึ่งเป็นของจริงที่เกิดขึ้นจริง ๆ ในกระบวนการยุติธรรมทั้งหมดไปศึกษาวิจัย
หรือ ไปทำแผนแม่บทแล้วนี่ ร่างกฎหมายฉบับนี้ก็ไม่น่าจะมีอะไรครับ ท่านประธานฯ ครับ
ผมก็ทราบเรียนด้วยความเคารพว่า ส่วนที่ตามมติของที่ประชุมวุฒิสภานั้นน่าจะเป็น
ประโยชน์แล้วสามารถที่จะพัฒนาบริหารยุติธรรมจริง ๆ ครับ แล้วก็สามารถที่จะทำให้
เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นในเรื่องที่เกี่ยวกับประสิทธิภาพ คุณภาพของ
กระบวนการยุติธรรมอย่างแท้จริงครับ ขอขอบคุณครับท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านวัลลภแล้วก็มีท่านสงวนด้วยนะครับ
เชิญท่านวัลลภก่อนครับ

นายวัลลภ ดังคณารักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ขอบคุณท่านประธานฯ
ครับ นิดเดียวครับ กรรมการก็บอกว่าโหวตไปแล้ว ๘ ต่อ ๘ แล้วประธาน ซึ่งเป็น
ฝ่ายสภาผู้แทนราษฎรเป็นคนชี้ขาดให้เป็น ๘ ต่อ ๘ ผมสงสัยที่ผมถามเพราะอย่างนี้ครับ
แต่เดิมไปอ่านบันทึกการประชุมคล้าย ๆ คดงกันในเรื่องถ้อยคำซึ่งท่านสัก กอแสดงเรื่อง
อธิบายชัดเจนว่าถ้อยคำเป็นเช่นนี้ แล้วท่านรองฯ สุนทร ท่านก็รับได้ครับ แล้วก็มิมติ
คราวนั้นว่าจะเอาไปเพิ่มในมาตรา ๑๔ วรรคสอง ซึ่งมาตรา ๑๔ เป็นในเรื่องของการ
ปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการ อนุกรรมการและคณะทำงานที่สามารถที่จะให้เจ้าหน้าที่
รัฐส่งเอกสารข้อมูลนี้ไปเดิม ในวรรคสองว่า ให้ส่งสำนวนทั้งหลายทั้งปวงที่ว่ามี

ว. ๒๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ธีรบรรณ ๘/๒

ที่พิจารณาเสร็จแล้ว ที่ไม่ฟ้องแล้วก็ตามนี้มาบรรจุในวรรคสองของมาตรา ๑๔ ที่นี้พออ่านตรงนี้ก็เราก็เข้าใจว่าจบแล้ว ถูกไหมครับท่านประธานฯ จบแล้ว คือมติของเสียงข้างมากกว่า ~~ใช่~~ เห็นด้วยกับหลักการแต่ไม่เพิ่มมาตรา ๑๐/๑ ไปเพิ่มว่าเป็นมาตรา ๑๔ วรรคสองก็ถือว่าจบ ที่นี้เลื่อน ไปอย่างไร ในเมื่อมติครั้งนั้น ~~ใช่~~ แล้ว ทำไมมาลงมติอีกครั้งหนึ่งผมไม่เข้าใจช่วงนี้ เพราะช่วงแรกก็มีมติชัดเจนว่าให้ไปใส่ในมาตรา ๑๔ แล้วเหตุไฉนพอถึงมาตรา ๑๔ ไปตัดมาตรา ๑๐/๑ แล้ว พอถึงมาตรา ๑๔ กลับหักถ้ามานี้ คล้าย ๆ กับหลอกให้เราไปตัดมาตรา ๑๐/๑ หรือเปล่า แล้วท่านก็หลงกลไปว่ามาตรา ๑๐/๑ โคนตัดออกเพื่อไปเพิ่มในมาตรา ๑๔ วรรคสอง แต่ถึงมาตรา ๑๔ วรรคสองก็ลงมติทับท่านอีกที่ว่าเขาไม่เห็นด้วย อย่างไรก็ตามแน่ ผมฟังแล้วไม่ค่อยเข้าใจอยากขอรุณรยาภาสดรงนี้ ขอบคุณท่านประธานฯ จะได้พิจารณาถูกต้องว่าจะไหวคเช่นไร

ประธานวุฒิสภา : เคียวให้ท่านสงวน นันทชาติ ตามอีกสักประเด็น แล้วจะตอบที่เคียวด้วยครับ เชิญท่านสงวน นันทชาติ ครับ

นายสงวน นันทชาติ (พะเยา) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม นายสงวน นันทชาติ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดพะเยา กรณีมาตรา ๑๐/๑ นี้ ในวุฒิสภามีผมคนหนึ่ง ที่ให้การสนับสนุนแล้วก็เห็นชอบ เพราะเหตุว่าอาชีพการเป็นทนายความนี้ทำให้ผมมีโอกาสได้คลุกคลีเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ บางครั้ง บางคดี บางตัวอย่าง เช่น มีคนยิงกันตาย ยิง รปภ. ตายในกรุงเทพฯ ผม ไม่ต้องเอ่ยนาม แล้วก็มีคำสั่งไม่ฟ้องนี่เป็นเรื่องที่สังคมเขาเคลือบแคลงสงสัยอยู่ ถ้าเราเอามาตรวจสอบความยุติธรรมจะเกิดขึ้น ได้อันที่ ๑ เหมือนกับท่านสักพูดนะครับ

อันที่ ๒ ผมเคยทำคดีศาลชั้นต้นประหารชีวิตก็ถูกก็ดี เมียก็ดี ญาติพี่น้อง ร้องห่มร้องไห้เศร้าโศกเวทนามัน ทอ ไปถึงศาลอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ยกฟ้องแล้วก็ปล่อยกลับบ้าน คดีอย่างนี้สมควรที่จะมีคณะกรรมการนำมาพิจารณาว่าการใช้ดุลพินิจของศาลชั้นต้นที่ไม่ตรงกับศาลอุทธรณ์นั้นมีจุดบกพร่องตรงไหน ซึ่งควรจะแก้ไข ในปัจจุบันนี้ผู้พิพากษาที่ท่านตัดสินนี้ท่านจะ ไม่รู้เลยว่า ท่านจะ ไม่ได้สนใจเพราะว่าท่านก็ได้ย้ายไปเรื่อย ๆ ท่านอยู่จังหวัดพะเยาก็ย้ายไปที่อื่น พอถึงชั้นอุทธรณ์ ชั้นฎีกามาซึ่งกลับคำซึ่งไม่ตรงกับท่านใช้ดุลพินิจ ท่านก็ไม่มีโอกาสทราบเลยว่าข้อบกพร่อง

a

๒๒

ว. ๒๕. (ส. นิตินิติบัญญัติ)

ธีรวรรณ ๕/๓

ของท่านที่ใช้ดุลพินิจอย่างนั้นบกร่องอยู่ตรงไหน แต่ถ้ามีกฎ มีระเบียบข้อมาตรา ๑๐/๑
นี้อย่างน้อยที่สุดก็จะทำให้ถ้าทางยุติธรรมจะแจ้งไปให้เจ้าของสำนวนเดิมบอกว่า
เดี๋ยวนี้เขาคัดสินอย่างนี้ก็จะเป็นการพัฒนาการใช้ดุลพินิจของศาลแล้วก็ตามยุติธรรม
ก็จะเกิดขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม เดี่ยวนี้ผ่านไปแล้วก็ขอฝากข้อคิดเพียงแค่นี้ ขอบคุณครับ
ท่านประธานฯ ครับ

X

- ๑๐/๑

ประธานวุฒิสภา : เชิญ ท่านสุนทร จินดาอินทร์ ครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (รองประธานคณะกรรมการ) : ครับ กราบเรียน
ท่านประธานฯ ครับ ผม สุนทร จินดาอินทร์ ในฐานะรองประธานคณะกรรมการร่วมกัน
นะครั้บ ก็ขอเรียนชี้แจงท่านวัลลภนะครั้บว่า ขณะที่เราพิจารณามาตรา ๑๐/๑ นั้นนะครั้บ X
ก็มีข้อโต้แย้งค่อนข้างมาก ผมเองไม่เห็นด้วยในชั้นวุฒิสภาตั้งแต่ต้น แต่เมื่อได้มีการไปพูดคุย
กันแล้วมีการแก้ไขถ้อยคำบางคำแล้วผมก็เห็นด้วย แต่ว่าในขณะที่พิจารณานั้นเราไม่ได้มี X
การลงมติครั้บ ก็ที่เราคัดเอามาตรา ๑๐/๑ ออกไปก่อน แล้วก็จะนำไปพิจารณาว่าจะคงไว้ที่
คงจะอยู่ในมาตรา ๑๔ ที่ท่านสักได้กรุณาอธิบายให้ฟังเมื่อสักครู่ว่า ลงคะแนน ๘ ต่อ ๘
นั้น ลงคะแนนในทำนองว่า จะนำมาตรา ๑๐ ที่แก้ไขแล้วนี้มาไว้ในมาตรา ๑๔ หรือไม่
แล้วก็เป็นคะแนน ๘ ต่อ ๘ ท่านประธานฯ ท่านพงศ์เทพ เทพกาญจนา ท่านชี้ขาดว่าเห็นด้วย
กับไม่ให้มีนะครั้บ อันนั้นก็เป็นการประชุม คิดว่าท่านวัลลภคงเข้าใจนะครั้บ X X
ขอบพระคุณครั้บ

ประธานวุฒิสภา : เชิญ ท่านสุทัศน์ จันทร์แสงศรี ครับ

นายสุทัศน์ จันทร์แสงศรี (เพชรบูรณ์) : ขอบพระคุณครั้บท่านประธานฯ
กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม สุทัศน์ จันทร์แสงศรี, เพชรบูรณ์ อยากจะขอ
เรียนถามเพื่อเป็นประสบการณ์ตรงผมนะครั้บว่า คือผมอยากทราบว่าในการประชุมของ X
กรรมการร่วมกัน กรรมการร่วมกันที่มาจากฝ่ายวุฒิสภาที่นะครั้บ มาเข้าร่วมประชุม X
ครบหรือไม่ ประการที่ ๑ นะครั้บ

ประการที่ ๒ ในวันที่ลงมติ ฝ่ายวุฒิสภาเองนี้ได้ไปลงมติเพื่อปกป้องหรือ
ไปดิเฟนด์ (Defend) ปกป้องมติของวุฒิสภาหรือไม่ พอมองประเด็นที่ผมยกเป็นตัวอย่างคือ
ในกรณีของร่าง พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยขอนแก่นนี้ครั้บเป็นตัวอย่างเลข วุฒิสภาเราที่คัดเลือก
ไปไม่ได้พูดถึงเรื่องมติวุฒิสภาเลย ไปพูดเข้าข้างสภาผู้แทนราษฎรหมดผมไม่คิดใจ แต่ผม
มองว่าในฐานะที่วุฒิสภาที่ไปเป็นตัวแทนของสภา ความเป็นตัวแทนของสภาที่ต้องเอา
ความเห็นของสภาไปต่อสู้ออกความเห็นให้กับผู้แทนฯ เขาว่าเหตุผลใดดีกว่ากัน แต่ว่า
กลายเป็นว่าวุฒิสภาเราเองที่เป็นกรรมการร่วมกันนะครั้บไปเอาความเห็นของตัวเอง X
เป็นหลัก ตัวเองเห็นว่าตัวเองไม่เห็นด้วยก็เอาความเห็นตัวเองเป็นหลัก ก็กลายเป็นว่าแทนที่

เราจะส่งเราเองไปเป็นกรรมการร่วมกัน เพื่อเอาเหตุผลวุฒิสภาไปชี้แจงเขา กลายเป็นว่า
เราเองส่งวุฒิสภาที่ไปเชียร์ (Cheer) ข้างฝั่งทางโน้นอีกซึ่งค่อนข้างขัดแย้งกับมติวุฒิสภา
ตัวเอง ก็อยากจะเรียนถามเพื่อเป็นประสบการณ์ครับ ขอบคุณครับท่านประธานฯ ครับ X

ประธานวุฒิสภา : เคียวให้ท่านสมาชิกฯ อีกท่านหนึ่งครับ

เชิญ ท่านสมบุรณ์ ทองบุราณ ครับ

นายสมบุรณ์ ทองบุราณ (ยโสธร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผม สมบุรณ์ ทองบุราณ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดยโสธร ท่านประธานฯ ครับ ผมเรียนถาม
ทางกรรมการ ท่านสุนทร จินดาอินทร์ ว่าท่านได้ถามหรือไม่ว่าสมาชิกวุฒิสภาที่เป็น
กรรมการร่วมกันนี้ ท่านที่ไม่ไปประชุมเพราะอะไร หรือว่าไปเซ็นชื่อแล้วเดินออก
ท่านประธานฯ ตามตรงนี้ด้วยนะครับว่า ก็ถ้าเป็นกรรมการ ส.ว. ธรรมดาเป็นเรื่องหนึ่ง X
นะท่านประธานฯ แต่เรื่องนี้เป็นมติของสภาแห่งนี้ เอาความคิดความเห็นของสภาแห่งนี้
ไปพูดกับ ส.ส. เขา พอวันทำหน้าที่ท่านหายไปไหน เจ็บป่วยหรืออย่างไรครับท่านประธานฯ
อันนี้ประการแรกนะครับ

ประการที่ ๒ กระผมถามต่อไปว่า กรรมการที่ไปลงคะแนนเห็นด้วยกับ
ส.ส. นั้นท่านได้ความคิดอย่างไร ตอนใน ส.ว. ทำไมท่านพูดอย่างหนึ่ง แล้วไปเป็น ส.ส. X
ขนาดท่านสุนทรตอนใน ส.ว. ท่านบอกว่าท่านไม่เห็นด้วย พอไปฟังกรรมการร่วมกัน
ท่านเห็นด้วย ผมก็เลยถามต่อไปว่า กรรมการของ ส.ว. ท่านใดตอนที่อยู่ใน ส.ว. X
เห็นด้วย พอเข้ากรรมการร่วมกันกลับตาลปัตรไม่เห็นด้วย อยากฟังเหตุผลของท่าน
นะครับ ท่านประธานฯ ขอบพระคุณครับ X

ประธานวุฒิสภา : เคียวก่อนกรรมการจะชี้แจงนะครับ X
ความเข้าใจนิดหนึ่งท่านสมาชิกฯ ครับ ก็การที่ตั้งกรรมการร่วมกันพิจารณานี้หมายถึงว่า X
มีประเด็นที่เห็นไม่ตรงกันทั้ง ๒ สภา แต่ละสภาที่จะตั้งฝ่ายละ ๑๒ ท่าน แต่ไม่ได้หมายความว่า X
ว่าเขาตามฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง แต่ต้องร่วมกัน ต้องพิจารณาร่วมกัน และก็เป็นอำนาจการตัดสินใจ
ของคณะกรรมการท่านจะไหวคอย่างไร แต่ว่าอย่าเพิ่งตำหนิกรรมการอย่างนั้นได้ไหม

ว. ๒๕ (ส. นิติบัญญัติ)

กัชนี ๑๑/๑

นายสุนทร จินดาอินทร์ (รองประธานคณะกรรมการ) : ผมขออนุญาต
นะครับ ในฐานะที่เป็นรองประธานคณะกรรมการร่วมกันนะครับ ถ้าจะถามถึงว่า
สมาชิกวุฒิสภาเราไปประชุมกี่คน การประชุมผมคิดว่าไม่ใช่จำเป็นจะต้องประชุมกัน
ครบทุกท่าน เพราะว่าบางท่านก็อาจจะติดภาระ ก็เรียนท่านนะครับ แต่ผมคงจะไม่บอก
ชื่อท่านว่าใครไม่ได้มาประชุมนะครับ เราไปประชุม ๘ ท่าน วันนั้นนะครับ แล้วก็ที่ลงมติ
เห็นด้วยกับร่างของวุฒิสภา ๗ ท่าน มี ๒ ท่าน ก็ไม่ใช่ไม่เห็นด้วย แต่ท่านไม่ได้ลงคะแนน
แล้วก็มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับเรา ๑ ท่าน ผู้ที่ไม่ได้ลงคะแนนพร้อมที่จะชี้แจง
ให้ท่านฟังว่าท่านมีความเห็นอย่างไร คือ ท่านสนาม คงเมือง ท่านอยู่บนนี้แล้วครับ
ก็ขอเรียนท่านประธานฯ ขอเชิญท่านสนามครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านพลตำรวจตรี สนาม คงเมือง ในฐานะ
กรรมการ เชิญครับ

พลตำรวจตรี สนาม คงเมือง (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
กระผม พลตำรวจตรี สนาม คงเมือง ในฐานะกรรมการร่วมกัน ผมอยากจะกราบเรียน
ท่านประธานฯ ผ่านไปยังเพื่อนสมาชิก ที่เคารพทุกท่านว่า ท่านสุนทรนี่ยังปกป้องผม
ว่าผมไม่ได้ลงคะแนน จริง ๆ ผมลง แต่ผมลงด้วยที่ไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขมาตรา ๑๐/๑
นี่คือเหตุผลส่วนตัว และผมก็ต่อสู้ในสภาแห่งนี้ ด้วยเหตุผลในสภานี้มาก่อนแล้ว
เหตุผลก็คือว่า เป็นความรู้สึกรับของจริง ๆ ว่าในการเพิ่มมาตรา ๑๐/๑ นั้น ประการสำคัญ
ที่สุด พนักงานสอบสวนไม่สามารถจะปฏิบัติได้ เพราะอะไรครับ ผมก็ชี้แจงไปทีหนึ่งแล้ว
เพราะจำนวนของพนักงานสอบสวนนั้น เมื่อสอบสวนเสร็จแล้วมีความเห็นสั่งฟ้อง
จำนวนก็จะต้องส่งไปอัยการ นี่คือกระบวนการ การพิจารณาจำนวนแล้วเห็นว่า
มีความเห็นควรสั่งฟ้อง ก็ดำเนินการฟ้องร้องต่อศาล ศาลก็จะออกหมายเรียกตามที่อัยการ
เสนอในจำนวนนั้น พยานในจำนวนก็ต้องไปให้การต่อศาล เมื่อให้การต่อศาล ศาลจะ
บอกคำพยานแต่ละปาก ในศาลแล้ว อัยการก็จะยื่นคำให้การของพยานปากนั้นต่อศาล
เพราะฉะนั้นจำนวนนี้จะไม่มีอะไรเหลือเลยในส่วนของตำรวจ เพราะจำนวนส่งไปหมดแล้ว
คงเหลือจริง ๆ ผมจะเรียนให้ทราบว่า ในจำนวนการสอบสวนคดีอาญาจริง ๆ ที่สั่งฟ้อง
มีตัวผู้กระทำความผิด เหลือเพียง ๑. ปกจำนวน ๒. บัญชีจำนวน ๓. บัญชีทรัพย์สินของกลาง

๔. บันทึกการควบคุมผู้ต้องหา ๕. คำร้องฝากขัง และสำเนาเอกสารบางเรื่องบางราว ซึ่งจำเป็นจะต้องเก็บไว้เพื่อเป็นหลักฐาน แต่คำให้การพยาน ผู้เสียหาย ผู้ต้องหา ไม่มีครับ เพราะฉะนั้นถ้าจะให้ส่วนงานสอบสวนที่พนักงานสอบสวนจะต้องส่งไปตาม มาตรา ๑๐/๑ นั้น ผมก็เรียนในที่ประชุมนี้ตั้งแต่ครั้งแรกแล้วว่า พนักงานสอบสวน ไม่สามารถจะปฏิบัติได้ นี่คือเงื่อนไขความขัดข้องของพนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจ หรือในส่วนงานที่ทำการสอบสวนแล้ว แล้วก็ยังไม่ทราบตัวผู้กระทำความผิด นั้นไม่มีปัญหา เราเก็บไว้ได้ แต่ในกรณีที่ทราบ บางส่วนส่งฟ้องไปแล้ว แต่ยังจับกุมผู้ต้องหาไม่ได้หมด ซึ่งเหลือผู้ต้องหาบางส่วนอยู่ ร่างสำนวนที่เราพยายามที่จะเก็บ ไว้ส่วนหนึ่ง ไม่ใช่ตัวจริง เพื่อเป็นแนวทางในการที่จะสอบสวนพยานที่จะสืบสวนจับกุมต่อไป ส่วนงานนี้ยังคงอยู่ และยังเป็นความลับอยู่ในบางส่วน ซึ่งไม่สามารถจะส่งให้ได้ในส่วนนี้ อีกส่วนหนึ่ง สำนวนที่ส่ง ไม่ฟ้อง ไม่มีปัญหา แต่ก็ยังมีห้วงระยะเวลาที่ว่าถ้ามีพยานหลักฐานอื่นที่ พนักงานสอบสวนหาเพิ่มเติมได้ แล้วกลับฟ้องสำนวนนั้น ซึ่งเราคิดว่าน่าจะเสร็จสิ้นแล้ว ยังไม่เสร็จ ก็ต้องใช้สำนวนอันนั้นอยู่ ถ้าส่ง ไปอีก ถ้าส่ง ไปตั้งแต่แรกสำนวนนั้นก็ไม่มี ที่จะดำเนินการต่อไปได้ นั่นคือในส่วนงานของพนักงานสอบสวน และที่สำคัญที่สุด ท่านประธาน ฯ ที่เคารพครับ ส่วนงานการสอบสวนของพนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจนั้น ปีหนึ่ง ไม่ต่ำกว่า ๒ แสน ทั่วประเทศ ไม่ใช่สำนวนที่ส่งฟ้องศาลเท่านั้นนะครับ ที่ผ่านอัยการ แต่สำนวนที่อยู่กับตำรวจ ส่วนหนึ่งฟ้องศาลแขวง ส่วนหนึ่งที่เปรียบเทียบปรับ ก็ต้องมีการสอบสวนเช่นเดียวกัน ถ้าใช้คำพูดว่า สำนวนที่ผ่านการสอบสวน เจ้าพนักงานสอบสวนจะต้องส่ง ไปเก็บรักษาหมด ถามว่าประ โยชน์คุ้มค่าไหมครับ ไม่มี นี่ผมชี้แจง ในฐานะในฝ่ายของตำรวจ อัยการเช่นเดียวกัน ผ่านมือครับ สิ้นสุดจริง ๆ ไปอยู่ที่ศาลทั้งหมด ไปหนักอยู่ที่ศาลทั้งหมด ตำรวจ อัยการนี้ไม่เท่าไรครับ เพราะเอกสารหลักฐาน ไปอยู่ที่ศาล ทั้งหมด และในการที่คณะกรรมการ ในมาตรา ๖ แห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ ก็มีหัวหน้า หน่วยงานทุกกระทรวง ทบวง กรม ครบถ้วนหมดแล้ว ในการที่จะพัฒนาบริหารงาน ยุติธรรมเพื่อแก้ไขปัญหาข้อขัดข้องที่เกิดขึ้นจริง ๆ นั้นหัวหน้าหน่วยงานต่าง ๆ ก็เรียก หน่วยงานของตัวเองมาสมัครรับ ว่าปัญหาที่เกิดขึ้นทำไปแล้วอัยการส่ง ไม่ฟ้องเพราะอะไร

a

๒๘

ว. ๒๘ (ส. นิตินบัญญัติ)

กัชนี ๑๑/๓

ไปถึงศาลแล้วหลุดเพราะอะไร บทพร้อมเรื่องอะไรก็รวบรวมข้อมูลต่าง ๆ แล้วไปประชุม
สัมมนาถันระหว่าง ๓ ฝ่าย ดำรง อัยการ ศาลแล้วเพิ่มทนายเข้าไปด้วย-----

- ๑๒/๑

ปัญหาข้อขัดแย้งที่เกิดขึ้นนั้นะครับมีอยู่ตลอดเวลา ปัญหาข้อขัดแย้งระหว่างพนักงานสอบสวนกับอัยการ พนักงานอัยการกับศาล ปัญหาข้อขัดแย้งระหว่าง ๓ ฝ่ายต่อองค์กรที่พูดนี้เกิดขึ้นเสมอ ๆ แล้วก็มีการชี้แจงปัญหาข้อขัดแย้งนั้นจากการวินิจฉัย จากการทำงานร่วมกัน ก็เป็นแนวทางปฏิบัติในครั้งต่อ ๆ ไปได้ ก็ทำกันมาโดยตลอด ท่านประธานฯ ในการทบทวน สิ่งที่มาตรา ๑๐/๑ นี้มองดูแล้วประโยชน์ไม่คุ้มค่า ที่พูดกันมากที่สุดก็คือว่าจะเอาไปเก็บไว้ที่ไหน ปีหนึ่งเฉพาะตำรวจ ๒ แสนกว่าแล้วครับ ความจำเป็นที่จะไปกันแต่ละเรื่อง ๆ คุ้มไหมครับ ทางฝ่ายอัยการก็ชี้แจงว่า การมีความโปร่งใสในขณะที่เป็นอัยการสูงสุดข้องใจในปัญหาเรื่องใดที่สั่งไม่ฟ้อง หรือฟ้องไปแล้วเกิดมีปัญหาศาลยกฟ้อง เขาก็สามารถจะชี้แจง ได้มีข้อมูลสนเทศที่สามารถจะตรวจสอบและชี้แจง ได้ตลอดระยะเวลา นั่นคือสิ่งที่เราสามารถจะทำได้ ในเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ต้องการที่จะบริหารและพัฒนาการบริหารงานยุติธรรม สิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือว่า ความขัดแย้งระหว่างตำรวจ อัยการ อัยการกับศาลมีอะไรบ้าง บกพร่องเรื่องอะไรบ้าง จะต้องแก้ไขกันอย่างไร เหมือนอย่างที่ว่า วิ. อาญากำลังทยอยออกมาแก้ไขอยู่ขณะนี้ เพื่อรองรับรัฐธรรมนูญที่ออกตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ แก้ไขครั้งแรกไม่จบ จนครั้งสุดท้ายที่กำลังพิจารณาอยู่ยังไม่จบสิ้น อยู่ที่กรรมการวุฒิสภาอยู่ขณะนี้ นั่นคือขบวนการที่จะนำไปสู่การทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ ความบกพร่องของพนักงานสอบสวนมีตลอดระยะเวลา เพราะอะไรครับ กฎหมายที่แก้แต่ละฉบับไม่เอื้ออำนวยให้อำนาจกับพนักงานสอบสวนเท่าที่ควร มีแต่อ้างว่าพนักงานสอบสวนใช้อำนาจหน้าที่เกินกว่าเหตุ ครับ ในเมื่อในอดีตมันมี แล้วเคยปรากฏชัด จับกุมแล้วส่งฟ้องศาลยกฟ้อง ท่านไม่เคยนึกถึงความยากลำบากของตำรวจบ้างเลยหรือครับ ผู้เสียหายมาแจ้งความ ผู้เสียหายเองยังไม่รู้ใครกระทำความผิด ตำรวจได้เรียนรู้แต่วิธีการสืบสวนพยายามที่จะสืบสวนสอบสวนทุกวิถีทางที่จะให้ทราบว่าใครกระทำความผิดในเรื่องนั้น ๆ ต้องพยายามหาหลักฐาน กฎหมายให้อะไรเขาบ้างครับ แม้กระทั่งหลาย ๆ อย่างที่ออกมากระทั่ง แต่ก็คิดครับ ทำให้ตำรวจนี้รอดพ้นจากการถูกฟ้อง เวลาจะค้นต้องขออนุญาตครับ ถ้าช้าหน่อยไม่เป็นไร ตำรวจไม่มีโอกาสถูกฟ้องแล้ว เวลาจะจับกุมก็ต้องขออนุญาตครับ ก็ไม่มีปัญหาครับ แล้วถ้าในความผิดอะไรต่าง ๆ ที่มันกำลังติดตามไปนี้ ยังไม่ขออนุญาตศาลจับไม่ได้ก็ต้องปล่อยไปก่อน มีเรื่องเกิดขึ้นแล้วนะครับ ผู้เสียหายในคดีข่มขืนกระทำชำเรา

ไปแจ้งความต่อพนักงานสอบสวนระบุว่า มีผู้ชายคนหนึ่งข่มขืนกระทำชำเรา ไม่รู้จักชื่อ ไม่รู้ว่าเป็นใคร แต่เห็นหน้าอีกจำได้ พนักงานสอบสวนก็รับแจ้งความเอาไว้ เมื่อรับแจ้งความได้ หลังจากนั้น ๒ วัน ผู้เสียหายเดินไปเจออะคนที่ข่มขืนตัวเอง แล้วไปแจ้งความไว้กับตำรวจในตลาด ก็ไปพบกับตำรวจเพื่อขอให้จับกุม ท่านเชื่อไหมครับ ต้องรอไปขออนุญาตก่อน จนผู้ต้องหาหนีไปไหนแล้วก็ไม่รู้ ถ้าให้อำนาจอย่างเต็มที่กับตำรวจผู้ปฏิบัติ หรือไม่ต้องกลัวว่าจะถูกฟ้องร้องอะไร เสี่ยงจับกุมไปก่อน ฟ้องก็ฟ้อง ไม่ฟ้องก็โชคดีไปจับกุมผู้กระทำผิดได้ ก็ไม่มีปัญหา นี่เป็นเรื่องที่เกิดขึ้น แล้วเกิดขึ้นอย่างนี้มากมายเหลือเกินครับ แม้กระทั่งฉบับล่าสุดใน วิ. อาญา ซึ่งผมเห็นว่าดีนะครับ สำหรับพนักงานสอบสวนจะได้มีอะไรมากขึ้น ถึงแม้ว่าจะขากลำบากบ้าง แต่เพิ่มความคุ้มครองให้กับผู้ปฏิบัติได้อย่างแท้จริงในทางปฏิบัติ ไม่ต้องถูกฟ้องร้อง ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ

ประธานวุฒิสภา : สรุปหน่อยท่านครับ

พลตำรวจตรี สนาม คงเมือง (เชียงใหม่) : ไม่มีตำรวจคนไหนหรือครับที่จะทำอะไรที่ฝ่าฝืนกฎหมาย นอกจากต้องการที่จะสร้างความสงบสุขให้กับประชาชนในท้องถิ่น เมื่อเขามาแจ้งความดำเนินคดี ก็พยายามที่จะสืบสวนหาตัวผู้กระทำผิด ท่านลองนึกภาพนะครับ ผู้เสียหายก็ไม่รู้ว่าเป็นใคร ทำไมเขาถึงสืบสวนได้ จับกุมได้-----

ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระบวนการของคำรายนั้นเป็นการกระทำงานเพื่อความสงบเรียบร้อยในสังคมตามอำนาจหน้าที่ที่มีอยู่ ขอภักษนะครับ ผิดก็ผิด ว่ากันตามกฎหมายตามพยานหลักฐานนะครับ เมื่อ ไม่ผิดก็อยู่ในดุลพินิจของศาล หรือชั้นตอนแรกก็คืออัยการจะต้องพิจารณาก่อน แต่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งไปถึงศาลแล้วนี่นะครับ ขอภักษนะครับ มีทนายคนไหนบ้างที่มองถึงความผิดถูกจริง ๆ มีความรู้สึกอยู่อย่างเดียวว่า จะต้องสู้คดีให้ตัวเองซึ่งว่าคดีนั้นชนะ ไม่ว่าคนนั้นจะทำผิดหรือไม่ก็ตาม ผมเพิ่งเจอข้อเท็จจริงอันนี้นะครับ ในที่ประชุมแห่งนี้เอง แล้วมีคนซึ่งไม่ใช่ทนายพูดกับผมบอกว่า ทนายเขาทำหน้าที่ของเขาอะไร

ประธานวุฒิสภา : เคี้ยวพาดพิง ท่านสนามครับ รอสักครู่ครับ สรุปประเด็น (นายแก้วสรร อติโพธิ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ประธานวุฒิสภา : ท่านแก้วสรรประท้วงเชิญท่านแก้วสรรครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ ประเด็นอยู่ที่ ร่างพระราชบัญญัติการบริหารการยุติธรรมนะครับ ว่าการที่สำนวนในส่วนที่คำรวางสั่งไม่ฟ้องนี้ ส่วนที่ยุติสิ้นสุดตรงสั่งไม่ฟ้องนี้ไม่เกี่ยวกับไปศาล แล้วไม่เกี่ยวกับทนายอะไรทั้งสิ้น ส่วนงานที่ยุติในชั้นสั่งไม่ฟ้องทำไมท่าน ไปลงความเห็นต่างกับวุฒิสภา ประเด็นมีแค่นั้น ไม่เกี่ยวกับทนาย ไม่เกี่ยวกับอัยการอะไรทั้งสิ้น ท่านบอกว่าปฏิบัติไม่ได้ เกิดปัญหาที่เกมครับ ไม่ต้องมาว่าทนาย หรือไม่ต้องมาพูดถึงเห็นใจคำรวางหรือครับ เห็นใจทุกฝ่ายละครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ความจริงผมได้เตือนให้ท่านสรุปแล้ว สรุปท่านสนามเอาประเด็นที่จะตอบคำถามสมาชิกฯ

พลคำรวางตรี สนาม กงเมือง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมก็หวานอมขมกลืนมาในสภาแห่งนี้มากแล้ว ได้ยินมาตลอดที่ว่าแต่คำรวางตลอด แต่เวลาพูดขึ้นมาบ้างความที่ถูกต้องกลับคัดค้าน ไม่ยอมรับฟัง ยกตัวอย่างคดีเซอร์รี่แอน แต่คดีหมอมัศจรรย์ซึ่งอัยการสั่งไม่ฟ้อง และผู้เสียหายเอาพยานหลักฐานของคำรวางไปฟ้องเอง จนศาลลงโทษไม่มีใครพูดครับ ขอบคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ เดี่ยวท่านสุทัศน์ยังไม่ได้ตอบคำถาม เดี่ยวท่านสุทัศน์รอท่านสักจะใช้สิทธิพาดพิงก่อน เดี่ยวจะให้ท่านสุทัศน์ที่หลังครับ

นายสัก กอแสงเรือง (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ครับ กระผม นายสัก กอแสงเรือง กรรมาธิการร่วมกัน ก็ขออนุญาตตอบชี้แจงเรื่องพาดพิง ครับ ตามที่ท่านความช่วยเหลือคนคิดใหม่ ไม่ใช่ครับ คนที่ถูกจับ ถูกดำเนินคดี ถูกสอบสวน ถูกฟ้องศาล ไม่ใช่คนคิดครับ ทนายความเข้าไปทำหน้าที่แทนผู้เสียหายก็มีครับ ผู้เสียหายที่ถูกกระบวนการสั่งไม่ฟ้องทั้งหมด เราไปช่วยฟ้องให้ก็มีครับ ขณะเดียวกันประชาชนที่เป็นผู้ต้องหาหรือจำเลยทนายก็เข้าไปช่วยครับ เพราะฉะนั้นการเข้าไปช่วยโปรดกรุณาอย่ามองว่าไปช่วยคนคิด ช่วยกันค้นหาความจริงครับ พยานหลักฐาน ในคดีเป็นอย่าง ไรก็เป็นอย่างนั้น ครับ ทนายไม่สามารถไปเปลี่ยนแปลงอะไรได้นะครับ แต่ว่าสามารถที่จะพิสูจน์ว่า พยานหลักฐานนั้นจริงหรือเท็จมีข้อสงสัยอะไรบ้าง แล้วคนที่พิจารณาตัดสินก็ศาลครับ ศาลก็จะพิจารณาพยานหลักฐานของทุกฝ่าย เพราะฉะนั้นวิชาชีพทนายความก็คือเข้าไป ค้นหาความจริงสู่กระบวนการพิจารณาของศาลอย่างครบถ้วนทุกรูปแบบ ไม่ใช่ฟังข้างเดียว หรือฝ่ายเดียว เพราะเหตุว่ากระบวนการทั้งหมดที่เกิดขึ้นนั้นกระทำโดยในระบบกล่าวหา

ท่านประธานฯ ครับ ระบบกล่าวหาบ้านเรานี้สาเหตุสาครจริงครับ ท่าน ส.ส. ที่ถูกกล่าวหาที่ท่านต่อสู้คดีขึ้นมาทำไมครับ ท่าน ส.ว. ที่ถูกกล่าวหาที่ท่านต่อสู้ด้วยความยากลำบากแค่ไหนเพียงใดครับ แล้วถ้าไม่มีทนายความเข้าไปค้นหาความจริงสู่กระบวนการพิจารณาของศาลความเป็นธรรมสิทธิเสรีภาพของบุคคลเหล่านั้นได้รับผลกระทบแน่นอนครับ

ท่านประธานฯ ครับ ผมไม่แปลกใจเลยครับ ว่ายังมีทัศนคติที่มองว่าทนายช่วยคนผิดเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา และมีอยู่ตลอดเวลา ผมเคยไปบรรยาย

ประธานวุฒิสภา : ท่านสักครับ ด้วยความเคารพเอาแต่พอสมควรใหม่เอาแต่ประเด็นพาดพิงเท่านั้นครับ

นายสัก กอแสงเรือง (กรรมการ) : อย่างน้อยผมจะทำความเข้าใจว่าทัศนคติที่คิดว่าทนายช่วยคนผิดนั้นจะได้หมดไปครับท่านประธานฯ ครับ ขออนุญาตเถิดครับเพราะครั้งนี้จำเป็นจริง ๆ ครับ ผมยกตัวอย่างว่าผมเคยได้รับเชิญไปบรรยายโรงเรียนนายร้อยปีที่ ๔ ที่สามพราน ท่านสมาชิกฯ หรือท่านประธานฯ เชิญใหม่ครับ คำถามขึ้นมาถามผมเป็นปีแล้วครับ ทำไมทนายความชอบช่วยคนผิด ปี ๔ ครับ ผมต้องตั้งคำถามกลับไปว่าตามคำถามที่ว่าทนายเข้าไปช่วยคนผิดนี้ หมายถึงใคร หมายถึงคนที่ศาลพิพากษาจำคุกถึงที่สุดไปแล้วใช่ไหม ถ้าอย่างนั้นทนายช่วยไม่ได้ครับ แต่ถ้าคนที่ถูกจับถูกแจ้งข้อหาถูกควบคุมตัวตรงนั้นไม่ใช่คนผิดครับ เพราะรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๓ ก็บอกว่า ผู้ต้องหาหรือจำเลยคดีอาญา ยังไม่เป็นผู้กระทำความผิดจนกว่าจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือพิพากษาว่าเป็นผู้กระทำความผิด แล้วก่อนที่จะมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่า เป็นผู้กระทำความผิดนั้นจะปฏิบัติต่อเขาอย่างผู้กระทำความผิดมิได้ ท่านประธานฯ ครับ ตรงนี้ที่ความเข้าใจยังคลาดเคลื่อนอยู่ตลอดเวลา ผมคิดว่าแม้แต่การศึกษาอบรมก็ต้องเริ่มเปลี่ยนแปลงและพัฒนาครับ ท่านประธานฯ ครับ ในฐานะที่ผมเคยเป็นนายกสภาทนายความมา ๓ วาระนี้ ท่านประธานฯ อหากฎใหม่ครับว่าเกิดอะไรขึ้น คนที่เป็นผู้บริหารสูงสุดของประเทศนี้ ที่เป็นตำรวจเก่านี้ก็ยังคงกล่าวหาว่าทนายความชอบช่วยคนผิดแล้วแต่ว่าคนนั้น ไปเป็นทนายโจทก์หรือจำเลยนะครับ

(นายศิลป์ชัย เชมภูศิลป์ ได้ขึ้นและยกมือขึ้น)

a

๓๕

ว. ๒๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สุชาติ ๑๔/๒

ประธานวุฒิสภา : เคียวท่านสักเบี่ยงเคียว ข้างล่างประท้วงครับ
รอประเดี้ยวครับ เชิญท่านศิลปป์ชัยหรือครับ เชิญครับ

นายศิลปป์ชัย เชนฐศิลป์ (อุทัยธานี) : ผมประท้วงท่านประธานฯ ครับว่า
ท่านประธานฯ ไม่ควบคุมการประชุมให้อยู่ในกรอบจะได้เสร็จ เวลานี้กลายเป็นว่าอาชีพ
ทนายความกับอาชีพตำรวจมาถกเถียงกันครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับท่านศิลปป์ชัย ผมเข้าใจประเด็น
เคียวจะมีการประท้วงเพิ่มขึ้นอีก ขออย่างนี้ครับท่านสักเมื่อสักครู่นี้ผมก็ขอ แล้วเมื่อสักครู่นี้
ของท่านสนามว่าให้ตอบประเด็นที่กรรมาธิการร่วมกันมีการแก้ไข (๑๐/๑) แล้วพอดีท่าน
สนามชี้แจงท่านเลขาพิงเรื่องทนายความ ท่านสักก็ใช้สิทธิเฉพาะประเด็นที่ชี้แจงเรื่อง
พิงจะจบแล้วครับ เชิญท่านสักต่อครับ

นายสัก กอแสงเรือง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ครับ ในขณะที่ผม
เป็นนายกสภาทนายความนั้นก็มีการกล่าวอย่างนี้ครับว่า ทนายความไปช่วยคนผิดแล้วแต่
เป็นทนายความให้โจทก์หรือจำเลย ในขณะที่ผมเป็นนายกสภาทนายความผมต้อง
แถลงการณ์ตอบโต้เลขนะครับ แล้วท่านก็ขอโทษ แล้วเรื่องก็จบครับ ท่านประธานฯ ครับ
โดยวิชาชีพทนายความนั้นไม่สามารถไปช่วยคนผิดได้ครับ เพราะคนผิดที่ศาลพิพากษา
หรือศาลลงโทษตามรัฐธรรมนูญแล้วนี้ ทนายความว่าหรือใครก็ไปช่วยไม่ได้ แล้วถ้าคน
ทำผิดจริงในชั้นพิจารณาของศาล ทนายความก็เข้าไปช่วยไม่ได้ครับ ท่านประธานฯ ครับ
ขออนุญาตเรื่องพิงวิชาชีพทนายความเพียงเท่านี้ครับ ถ้าผมไม่ได้เป็นนายกสภา
ทนายความมาก่อนนี้ผมไม่จำเป็นต้องพูดขวขนาดนี้ครับ แต่อยากจะทำความเข้าใจให้
ปรากฏว่าวิชาชีพทนายความไม่ได้เป็นอย่างนั้นจริง ๆ ครับ ขอบคุณครับ

- ๑๕/๑

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ประธานวุฒิสภา : ท่านสุทัศน์เอาประเด็นที่กรรมการแก้ไขนะครับ
เชิญท่านสุทัศน์

นายสุทัศน์ จันทร์แสงศรี (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผมเองเป็นคนตั้งคำถามก่อน กระทบต้องขอทราบประธานไทยทุก ๆ ท่าน ประเด็นที่ผมถาม
ผมถามถึงเรื่องหลักของการพิจารณากฎหมาย หลักการออกกฎหมายในวุฒิสภาว่าเรามีหลัก
อย่างไร มีการลงมติอย่างไร มติที่ออกมาเป็นที่สิ้นสุดแล้วนี้ครับ ถือเป็นมติของวุฒิสภา
หรือไม่ คำถามนะครับ และหลักของความเป็นตัวแทนของการตั้งกรรมการร่วมกันเรามี
หลักในการตั้งกรรมการร่วมกันอย่างไร ในการตั้งกรรมการร่วมกันคนที่ต้องไปเป็น
กรรมการร่วมกันต้องไปเป็นตัวแทนของมติด้วยหรือเปล่า ถ้าเกิดว่าถ้าหากว่าตัวเอง
ไม่เห็นด้วยตัวเองสมควรไปเป็นกรรมการร่วมกันหรือไม่ นี่หลักที่ผมถาม ที่ผมถามสิ่งนี้
เพราะจะเป็นสิ่งที่สะท้อนใจผม คือร่าง พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยขอนแก่น ผมว่าสะท้อนใจ
จริง ๆ วุฒิสภา ตั้งไป ๑๒ คน มีกรรมการผู้แทนฯ ๑๒ คน กลายเป็นว่าวุฒิสภา เราเองไปอธิบาย
เหตุผลของผู้แทนฯ เขากลายเป็นผู้แทนฯ ๑๑ เราเป็น ๑๑ เพราะฉะนั้นเป็นความรู้สึกค้างคา
อยู่ในใจผม ผมก็อยาก ๑. หลักการตั้งกรรมการร่วมกัน แล้วหลักของความเป็นตัวแทน
ของวุฒิสภา เป็นตัวแทนของมติวุฒิสภา เพราะวุฒิสภามีการลงมติแล้วต้องเป็นที่สิ้นสุด
เพราะเราเองเป็นตัวแทนของวุฒิสภาไปแสดงความเห็นของมติวุฒิสภาให้กับผู้แทนฯ
เขาเห็น ไม่อย่างนั้นท่านประธานฯ เชื้อไหมครับ นี่เป็นข้อเท็จจริงที่ปรากฏนะครับ ผู้แทนฯ
เขาบอกเลย เห็นไหม กรรมการร่วมกันที่ตั้งจากวุฒิสภายังไม่เห็นด้วยกับวุฒิสภา เลย ผมฟัง
ผมก็งงว่าเราตั้งกรรมการร่วมกันแล้วเป็นอย่างนั้นได้อย่างไรนะครับ ส่วนผมไม่มีข้อ
แคลงใจในเรื่องของการลงมติ ผมเชื่อว่าถ้าเกิดเราเองเอามติวุฒิสภา ไปพูดแล้ว ผู้แทนฯ
เขาก็เอามติของทางผู้แทนฯ มาพูด เหตุผลข้างไหนดี เราก็ต้องไปลงเหตุผลที่เป็นข้างที่ดี
ไม่อย่างนั้นต้องขึ้นชั้นมติวุฒิสภา ครับ เราเอาเหตุผลเราไปพูดให้เขาฟังก่อนว่าเหตุผลมติวุฒิสภา
เป็นอย่างนี้ คุณมีเหตุผลดีกว่าเราไหม หักล้างกันมา ถ้าหักล้างกันมาแล้วก็เป็นเหตุผล
ที่สิ้นสุดก็เป็นมติของกรรมการร่วมกัน ทีนี้ผมอยากถามคำถามสุดท้ายซึ่งเกิดขึ้น
ในร่าง พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยขอนแก่น คือในการลงมติของ ๘ ต่อ ๘ ขอความรู้หน่อยครับว่า

ว. ๒๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ศรีอนงค์ ๑๕/๒

๘ ต่อ ๘ ในกรรมาธิการร่วมกันครั้งนี้ในมาตรานี้ นะครับ ประธานคณะกรรมการร่วมกัน
ลง ๒ ครั้งเหมือนขอนแก่นผมหรือเปล่าครับ ขอบคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : กรรมาธิการท่านใดจะตอบท่านสุทัศน์จะได้ขอมติครับ
เชิญท่านรองประธานฯ สุนทร เชิญครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (รองประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานฯ ครับ ผมในฐานะรองประธานกรรมาธิการร่วมกัน นะครับ ผมถ้าจำไม่ผิด
ท่านสุทัศน์ครับ ขออนุญาตที่เอ่ยนามท่าน ผมคิดว่าท่านประธานฯ คือท่านพงศ์เทพ
ท่านลงครั้งเดียว ท่านชี้ขาดทีเดียว นะครับ

ประธานวุฒิสภา : ก็ย้าอีกทีหนึ่ง นะครับ เรื่องการตั้งกรรมาธิการร่วมกัน
ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๕ ผมว่าเป็นเอกสิทธิ์ของสมาชิกทั้ง ๒ สภา แล้วก็มติ
ของแต่ละสภาตั้งไปฝ่ายละ ๑๒ คน แต่ขั้นตอนพิจารณาเป็นคณะร่วมกันพิจารณานะครับ
พวกเราไม่ได้พิจารณาคำว่า อันนี้ก็ต้องเคารพตรงนี้เท่านั้นเองครับ อธิบายอย่างอื่นไม่ได้
เพราะรัฐธรรมนูญไม่ได้เขียนไว้เกินกว่านั้นเลย ว่าต้องทำตามมติของสภาใดสภาหนึ่ง นะครับ
มีประเด็นที่จะถามอีกใช่ไหมครับ เชิญท่านวงศ์พันธ์ แล้วก็คงจบที่ท่านนภินทร นะครับ
เชิญท่านวงศ์พันธ์ ครับ

นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง (พังงา) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
ผม วงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง ประธานฯ ครับ ประเด็นที่ท่านสุทัศน์ยกมานั้น เป็นปัญหาจริง ๆ
เป็นปัญหาในสภาเรา คือท่านประธานฯ พูดยังรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๕ ซึ่งเป็นเอกสิทธิ์
ของแต่ละคนนั้นก็จริงอยู่ท่านประธานฯ ครับ แต่มีข้อพิพาทขัดแย้งกันอยู่ตลอดว่าพวกเรา
สงสัยอย่างที่ท่านสุทัศน์ยกประเด็นขึ้นมาถาม แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อท่านประธานฯ ชี้แจงว่า
เป็นเอกสิทธิ์ของแต่ละบุคคลผมก็ไม่ว่าอะไร แต่ผมอยากกราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ว่าอย่างนี้ครับ ตลอดเวลา ๖ ปี นี้เราเกือบจะ ๖ ปี เรามีกฎหมายเหล่านี้หลายฉบับที่มติของ
วุฒิสภาไปตั้งร่วมกับกรรมาธิการร่วมกันนี้ แล้วปรากฏว่าวุฒิสภาจำนวนหนึ่งก็ไปกลับมติของ
วุฒิสภาเสีย ตรงนี้ผมอยากกราบเรียนว่าเป็นไปได้ไหมครับ ท่านประธานฯ ในทางปฏิบัติ
ซึ่งท่านประธานฯ ดำรงในฐานะเป็นประธานฯ ของเรารวบรวมกฎหมายเหล่านี้หน่อย
ได้ไหมครับว่ามีกี่ฉบับ เท่าที่ผมจำได้กฎหมายขอนแก่น และกฎหมายฉบับนี้ และกฎหมาย

ทางหลวง และยังมีกฎหมายฉบับอื่น ๆ อีกครับ ท่านประธานฯ ขอความกรุณาเถอะครับ
ท่านประธานฯ ครับ รวบรวมหน่อยแล้วก็ประกาศให้ชาวบ้านเขารู้หน่อยได้ไหมครับว่า
มีกี่ฉบับก็จะเป็นพระคุณ เพราะผมคิดว่าประชาชนที่ฟังอยู่ก็อยากรู้เหมือนกัน ก็กราบเรียน
ท่านประธานฯ เป็นกรณีปรึกษาครับ ส่วนประเด็นอื่นผมไม่คิดใจครับ

ประธานวุฒิสภา : เคี้ยวเข็มนี่ก่อนจะปิดสมัยประชุมผมจะให้สำนักงาน
เลขาธิการรวบรวมอย่างที่ท่านวงศ์พันธุ์ได้พูดเมื่อสักครู่นี้ครับ จะได้ประกาศให้ทราบ
เชิญท่านนรินทร์ก่อน เชิญครับ

นายนรินทร์ ศรีสรรพาศ์ (ราชบุรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ
ผม นรินทร์ ศรีสรรพาศ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดราชบุรี จริงอยู่ครับ ที่ท่านประธานฯ
พูดว่าเป็นเอกสิทธิ์ของสมาชิกฯ เมื่อเป็นกรรมาธิการร่วมกันแล้วเขาก็มีเอกสิทธิ์ในการที่จะ
ลงมคืออย่างไรก็ได้ ท่านประธานฯ ครับ ผมเคยพูดหลายครั้งว่ากระบวนการจัดการ ในการตั้ง
กรรมาธิการร่วมกันควรจะทำอย่างไร ในเบื้องต้นต้องศึกษาประเด็นก่อนครับว่าประเด็น
ที่สภาผู้แทนฯ เขาไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขนี้คือประเด็นอะไร แล้วเราคัดสมาชิกฯ ที่เสี่ยง
ข้างมากที่แก้ไขตรงนั้น ไปเป็นกรรมาธิการร่วมกัน นี่คือกระบวนการของการจัดการ
ผมไม่ก้าวล่วงไปถึงสิทธิของสมาชิกฯ ที่เป็นกรรมาธิการร่วมกัน ไม่ก้าวล่วงตรงนั้น
ด้วยความเคารพจริง ๆ แต่กระบวนการจัดการต้องเป็นอย่างนี้ครับ เราต้องเลือกเสี่ยงข้างมาก
ที่แก้ไขตรงนั้นไปเป็นกรรมาธิการร่วมกันในประเด็นเหล่านั้น ก็ฝากไว้ด้วยนะครับ เพื่อว่า
ให้เป็นบันทึกไว้ให้สมาชิกวุฒิสภารุ่นต่อไปได้ดำเนินการ และขอฝากอีกนิดหนึ่ง
ท่านประธานฯ ครับ ทนายเป็นหนึ่งในกระบวนการยุติธรรม ถ้าไม่มีทนายกระบวนการ
ยุติธรรมก็จะไม่ดี ขอพูดสั้น ๆ ไว้เพียงเท่านี้ เพราะว่าท่านสักพูดไว้พอสมควรแล้วครับ
ขอบคุณครับ

ว. ๒๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สำรวม ๑๖/๑

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่าน พลตรี มนูญกฤต มีประเด็นอยู่ใช่ไหมครับ
เชิญครับ

พลตรี มนูญกฤต รูปขจร (สระบุรี) : กราบเรียน

ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ จากการแก้ไขหรือกรรมาธิการร่วมกันของทั้ง ๒ สภา
ในร่างพระราชบัญญัติพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ พ.ศ. นี้ นะครับ และที่
มีการกำลังพิจารณาของกรรมาธิการร่วมกัน โดยรวมแล้วผมเรียนท่านตรง ๆ นะครับ
ว่าโดยร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ควรจะมี แต่เมื่อมีแล้วก็ว่ากันไป ซึ่งโดยส่วนตัวผม
ไม่เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เลย เพราะจะสร้างปัญหาในทางลึก และใน
วิธีการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ทุกระดับ คนที่จะเสียเปรียบคือประชาชน เพราะใช้อำนาจ
ฝ่ายบริหารซึ่งเริ่มต้นในกระบวนการยุติธรรมนั้น ระบบของเราไม่ถูกต้องอยู่แล้ว ระบบ
ในกระบวนการยุติธรรมเริ่มต้นที่ตำรวจเป็นเจ้าของเรื่องนั้นเป็นระบบกล่าวหา
เพราะฉะนั้นถ้าท่านมีอำนาจครั้งนี้ตามกฎหมายรองรับ ท่านกล่าวหาใครก็ได้
เพราะฉะนั้นเริ่มต้นนับหนึ่งนี่ผิดแล้ว โอ.เค. ก็เป็นเรื่องที่ผ่านไป เพราะผมไม่เห็นด้วย
ทั้งฉบับอยู่แล้ว ทีนี้เรามาพูดถึงกระบวนการพิจารณากฎหมาย จากประสบการณ์ที่ผมได้มี
ส่วนเกี่ยวข้องการพิจารณากฎหมายตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๕ และโดยเฉพาะ
มาตรา ๑๗๕ (๓) นะครับ (๓) นั้นเวลาทั้งสองสภาไม่เห็นด้วย ก็จะตั้งกรรมาธิการ
ร่วมกันซึ่งมีจำนวนเท่า ๆ กันที่สภาผู้แทนฯ เป็นผู้กำหนด ตรงนี้ละครับผมยอมรับว่า
เราไม่ได้ดูในรายละเอียดตอนที่เราร่างข้อบังคับฯ เราก็ต้องผ่าน เพราะว่าในร่าง
ข้อบังคับฯ ตรงนี้ในการพิจารณากฎหมาย ผมเลยเสนอท่านประธานฯ นะครับ ถ้าเรามี
เวลาที่เหลือ ๔ เดือน น่าจะแก้ไขข้อบังคับฯ ที่เกี่ยวกับการพิจารณาของกรรมาธิการ
ร่วมกันว่าจะต้องเอามติของวุฒิสภาไปพิจารณาหรือไม่ หรือจะเป็นเอกสิทธิ์ของหรือ
สิทธิของบุคคล ถ้าหากว่าเรามีข้อบังคับฯ รองรับ ปัญหาที่เราเถียงกันนี้ก็จบ ผมฝาก
การบ้านไว้ให้ท่านข้อแรกนะครับ การพิจารณากฎหมายต้องตีความไปตามกฎหมาย
ซึ่งมีกฎหมายรองรับคือกฎหมายแพ่งและพาณิชย์รองรับว่าคุณต้องตีความตามกฎหมาย
อย่างนั้น และในความกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ตีความนั้นต้องยึดหลักพจนานุกรม

ราชบัณฑิตยสถาน ปี ๒๕๔๒ ซึ่งรัฐบาลได้ประกาศแล้ว อันนี้ผมฝากเป็นข้อที่ ๒ ถ้ามี
ในข้อบังคับฯ นะครับ ขอให้แก้ไขข้อบังคับฯ แล้วเรื่องที่เราทะเลาะกันนี้จะไม่มีครับ
ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ ข้อเสนอครั้งนี้ครับ ผมว่าท่าน
สมาชิกฯ ครับ เรายกปราชญ์ประเด็นแก้ไขนี้พอสมควร ท่านแก้วสรรเชิญครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านครับ ผมยังไม่ได้
อภิปรายในเรื่องเลขนะครับท่านประธานฯ ผมอยากจะชี้ตรงนี้ครับว่าผมเสียค่าที่ทั้ง
ผู้แทนฯ กับวุฒิสภาเราไม่สามารถหาข้อตกลงร่วมกันได้ การที่จะวางปัญหา รัฐบาล
วางนโยบายหรือแก้ไขได้จุดจุด ต้องเข้าถึงสำนวนเหล่านี้ แต่ที่เราวางไปนี่ถ้าดูให้ดี
แล้วไม่ออกเงื่อนไขวิธีการให้ดี จะตกเป็นภาระแก่ผู้ปฏิบัติสูง ฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยเขาก็มี
ข้อท้วงติง แต่ถ้าคุยกันให้ตรงตัวว่าถ้ามีการศึกษาวิจัยที่มีเป้าหมายชัดเจนแล้วก็สำนวน
ที่ต้องการชัดเจน เมื่อคณะกรรมการเอ็ปปรรุฟ (Approve) แล้วก็ให้มีคำสั่ง ไปยัง
ส่วนงานที่เกี่ยวข้องให้ส่งสำนวนมา อย่างนี้ก็จะชัดเจนและอาจจะหมดปัญหา หมดภาระ
ไปได้ ผมก็นึกว่ากรรมการร่วมกันจะสามารถหาจุดร่วมกันได้ตรงนี้นะครับ แต่ก็
ไม่สามารถ เพราะฉะนั้นท่านประธานฯ ครับ อันนี้เป็นตัวอย่าง การตั้งกรรมการร่วมกัน
ในทหรณะผมเป็นเรื่องที่เราไปเจรจากัน หาจุดร่วมที่พอรับกันได้ แล้วก็ลงตัวออกมา
แต่ถ้าไม่มีความพยายามนี้เกิดขึ้น ตรงนี้น่าเสียค่าแล้ว ในที่สุดก็ที ๆ นื่อง ๆ กันทั้งนั้น
ก็ต้องมาเป็นนาย คำนวณ ผู้พิพากษา อัยการก็มาว่ากันเอง ตรงนี้ก็เป็นที่ผมไม่ว่าอะไร
แต่ผมเสียค่าที่ไม่สามารถบรรลุตรงนี้ได้ แล้วก็เสียของดีไป ไม่ปรับให้พอดีได้ ก็อยาก
อภิปรายไว้ตรงนี้ แต่คิดว่ามีมาตราอื่นที่พอจะอาศัยเป็นความร่วมมือเวลามีการวิจัย
ที่ชัดเจนก็คงจะพอแก้ไขได้นะครับ เพราะฉะนั้นร่างกรรมการร่วมถึงแม้เสียค่า
ก็ยังพอมีทาง ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เต็มมีท่านอาจารย์ชุมพล แล้วก็ท่านนิรันดร์ แก่นั้นพอ
 นะครับ ท่านกรรมาธิการท่านจะตอบสุดท้าย เชิญท่านอาจารย์ชุมพล ศิลปอาชา ครับ
 นายชุมพล ศิลปอาชา (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ
 ที่เคารพ ผม ชุมพล ศิลปอาชา สมาชิกวุฒิสภากรุงเทพมหานคร ท่านประธานฯ ครับ
 ผมไม่ได้พูดประเด็นในเนื้อหาครับ เห็นคุณกันเรื่องกรรมการร่วมกันเอกสิทธิ์ ผมจะ
 ขออนุญาตพูดในประเด็นเรื่องพิธีการว่า จะตั้งกรรมการร่วมกันเข้าไปแล้ว วุฒิสภา
 กรรมาธิการของเราควรจะทำหน้าที่อย่างไร คือ โครงสร้างวุฒิสภาชุดใหม่ของเรา
 ไม่เหมือนเดิม เรามีฐานประชาชนเดิมที่ การทำงานต้องยึดบนฐานประชาชนและ
 ผลประโยชน์ส่วนรวม ไม่ใช่ขององค์กรใดองค์กรหนึ่ง แล้วก็มาต่อสู้กัน ไป แล้วก็อาศัย
 โอกาสในการประชุมร่วม ไปพลิกอะไรต่ออะไร เวลาเราตั้งกรรมการร่วมกันไป โดยเฉพาะ
 วุฒิสภาชุดใหม่ ไม่ใช่ชุดเก่า เราไม่ได้คัดบัลลังก์ใคร เราอุ้มเหตุและผลของเราไป ทุกคน
 ๑๒ คนนี้ อุ้มเหตุและผลของเรา ไปพูดกับทางฝ่ายผู้แทนฯ เขา ท่านประธานฯ ครับ อย่าลืมว่า
 ผู้แทนฯ นั้นเขามาจากฐานกลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ เราไม่ได้มาอย่างนั้น ดังนั้น เมื่อเราอุ้ม
 เหตุและผลของเราไปพูดกับเขาแล้วเราฟังเขาเสร็จเรียบร้อยแล้ว ถ้าเขามีเหตุผลดีกว่าเรา
 กลุ่มที่ไป ๑๒ ท่าน ต้องหารือกันโดยมารยาทนะครับ คุณจะหารือกันว่าจะเอาอย่างไร
 แต่ไม่ใช่ไปถือทิวคของแต่ละคนไป เพื่อประโยชน์ในวุฒิสภาเราไม่เห็นด้วย แต่พอไปถึง
 โฉนาก็ไปโหวตตามความเห็นของเรา อันนั้นผมว่าไม่น่าจะถูกต้อง ดังนั้น ในกระบวนการตั้ง
 กรรมการร่วมกันนี้ะครับ ทุกคนที่ตั้งกรรมการร่วมกันไปเพื่อไปหาเหตุและผลซึ่งกันและ
 กันระหว่าง ๒ สภา เมื่อเหตุและผลเข้าใจกัน ๑๒ ท่านนั้น อาจจะปรับได้บ้าง ในเหตุและผล
 ของวุฒิสภาอาจจะไม่ถูกต้องบางส่วน ก็ไปปรับกันเพื่อให้ลงตัว ลงตัวเพื่อส่วนรวม ไม่ใช่
 ลงตัวเพื่อสภาผู้แทนฯ ไม่ใช่ลงตัวเพื่อวุฒิสภา ดังนั้น แนวในการตั้งกรรมาธิการร่วมกันต้อง
 ยึดบนพื้นฐานของเหตุและผล และที่ประโยชน์ของส่วนรวม ๑๒ ท่าน ไปต้องอุ้มเหตุและผล
 ของเราไป แล้วสามารถไปหารือกัน ต้องหารือกันนะครับเป็นประเด็นสำคัญ แต่เท่าที่ผมดู
 ที่ผ่านมามีหลายฉบับ ไม่ได้หารือครับ ใครอยู่ซีกไหน มีความเห็นไม่ตรงกับทางนี้ สุดท้าย
 ไปกรรมาธิการร่วมกันก็ไปทำอีกอย่างหนึ่ง ผมเห็นใจในระบบล็อบบี้ (Lobby) ทางการเมือง
 สูงมาก ก็เห็นใจก็ต้องมี แต่อย่างไรก็ตามที่ การทำงานของเราจะมีบรรทัดฐานว่า เราต้อง

หารี้อารมณ์ร่วมกันก่อน ก่อนที่จะไปเปลี่ยนแปลงอะไร เหตุและผลของทางวุฒิสภา ถ้าเป็นร่วมกัน ได้อย่างนั้น ผมว่าเรื่องต่าง ๆ จะเรียบร้อยดี แล้วถือความเห็นส่วนใหญ่ของวุฒิสภาที่เป็น ความเห็นไปร่วมกันนั้นเป็นหลักในการตัดสินใจกลับมาที่นี้แล้วจะได้ไม่มีประเด็นเรื่องว่า ใครไปเบียดเบียนวุฒิสภา ใครไม่ถือตามมติวุฒิสภา ลักษณะอย่างนี้ เป็นต้น วุฒิสภาชุดนี้มาจาก บนพื้นฐานของประชาชน ขอบคุณมากท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : ประเด็นเรื่องจัดตั้งตรงนี้คงทอนะครับ ท่านนิรันดร์ ไม่ติดใจนะครับ ถ้าไม่ติดใจขอทางกรรมาธิการชี้แจง เชิญท่านพนัส ทัศนียานนท์ ชี้แจง แทนคณะกรรมาธิการ เชิญครับ

นายพนัส ทัศนียานนท์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม พนัส ทัศนียานนท์ ในฐานะกรรมาธิการร่วมกัน จะชี้แจงแทนกรรมาธิการ เกี่ยวกับท่านประธาน สุนทรภพจะชี้แจงครับ ของผมขอร่วมมีข้อสังเกตด้วยเท่านั้นเอง ผมคิดว่ากรรมาธิการร่วมกัน นี้ะครับ เนื่องจากอันนี้เป็นระบบประชาธิปไตย ถึงแม้ว่าวุฒิสภาเราจะมีมติไปอย่างไร ก็แล้วแต่ ในความเห็นของกระผมคิดว่า ก็จำเป็นที่จะต้องมีความเห็นในกรรมาธิการร่วมกัน ของเราซึ่งเป็นเสียงข้างน้อยด้วย เพราะในกรรมาธิการร่วมกันที่จะไปประชุมพิจารณา กันระหว่าง ๒ สถาบัน ก็อย่างที่หลายท่านได้พูดว่า เป็นการไปปรึกษาหารือกันที่แต่ละสภามี มติกันออกมาแล้ว โดยเหตุโดยผลที่ถูกต้องควรจะเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นความเห็นของ ความเห็นทุกฝ่ายก็ควรจะต้องปรากฏอยู่ในกรรมาธิการร่วมกัน ทางสภาผู้แทนราษฎรก็ เช่นเดียวกัน ก็ควรจะมีตัวแทนจากสภาผู้แทนราษฎรซึ่งเป็นเสียงข้างน้อยในการโหวตของ สภาผู้แทนราษฎรด้วยถึงจะได้ความเห็นและเหตุผลทั้งหลายเหล่านี้ครบถ้วน และการ ปรึกษาหารือถึงจะเป็นมรรคเป็นผลโดยแท้จริง อันนี้เป็นข้อสังเกตผมในแง่ของกรรมาธิการ ร่วมกันนะครับ ในส่วนที่ว่าในเมื่อเข้าไปเป็นกรรมาธิการร่วมกันแล้วท่านจะมีมติอย่างไร นั้น ผมคิดว่านั้นก็แน่นอนเป็นเอกสิทธิ์ของท่าน แต่โดยโครงสร้างของกรรมาธิการร่วมกัน ผมคิดว่าที่ถูกต้องควรจะเป็นเช่นอย่างที่กระผมกราบเรียนนี้ สำหรับในส่วนเนื้อหาสาระของ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมในฐานะที่เคยอยู่ในกระบวนการยุติธรรมเป็นระยะ เวลานานพอสมควร

กรรมก็เห็นด้วยกับทางท่านมบุญกฤต ขอภัยที่เขื่อนนาม ว่ากฎหมายฉบับนี้คงจะไม่ช่วยอะไรที่จะพัฒนากระบวนการยุติธรรมให้ดีขึ้นยิ่งกว่าเดิมเท่าใดนัก แต่โดยเหตุผลของผมน่าจะต่างกับของท่านมบุญกฤต ผมคิดว่าปัญหาของกระบวนการยุติธรรมเราเป็นปัญหาที่โครงสร้างของระบบทั้งหมด ซึ่งโดยโครงสร้างแล้วมีความขัดแย้งกันอยู่มาก มีการขัดแย้ง มีการต่อสู้ มีการช่วงชิงแข่งขันกัน และต่างฝ่ายก็ต่างไม่ยอมกัน โดยเด็ดขาด เพราะฉะนั้นการแก้ไขปัญหาให้ถูกต้องต้องแก้ที่โครงสร้างอันนี้ครับ ไม่ใช่ไปแก้โดยตั้งคณะกรรมการขึ้นมาโดยพยายามที่จะหาทางประสาน โดยที่ต่างฝ่ายต่างไม่ยอมกัน ซึ่งเป็นไปไม่ได้ เพราะฉะนั้นในเมื่อมีกฎหมายมาแล้ว สิ่งที่จะเป็นกลไกต่าง ๆ ของกฎหมายนี้ ที่จะเกิดขึ้นติดตามมา แม้แต่การทำวิจัยหรือการจะทำแผน บอกว่าเอาของจริงมาดูหน่อยซิ ยังยอมกันไม่ได้เลย เพราะฉะนั้นอันนี้คณะกรรมการชุดนี้ตั้งขึ้นมา ก็ไม่มีประโยชน์อะไร การวิจัยหรือการวางแผนแม่บทอะไรต่าง ๆ ตามที่เขียนไว้สวยหรูนี้ สุดท้ายก็คือเป็นการนั่งเทียนเขียนเอาทั้งสิ้น อันนี้ก็เป็นการสิ้นเปลืองโดยใช่เหตุ เพราะฉะนั้นตามความเห็นของกรรมปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมาจนกระทั่งกระบวนการยุติธรรม คนไทยเขาเห็นว่าเป็นแคนสนธยาไม่ว่าจะเป็นกลไกฝ่ายไหนทั้งสิ้นที่ประกอบกันเป็นกระบวนการยุติธรรมในขณะนี้ สมควรที่จะมีการปฏิรูปทั้งหมดในเชิงโครงสร้าง ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านรองประธานคณะกรรมการครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (รองประธานคณะกรรมการ) : ผมขออนุญาตเรียนท่านอาจารย์แก้วสรร คือความเห็นของท่านที่ท่านว่าเมื่อสักครู่ที่ผมเห็นด้วย ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ แต่ว่ากฎหมายฉบับนี้ที่ทางวุฒิสภาขอเพิ่มเข้าไป ท่านกรุณาตรวจสอบสองเป็นวิธีการที่ขัดหยุ่นที่สุดแล้ว คือให้ศาล อัยการ และที่พนักงานสอบสวนส่งสำนวนมาให้คณะกรรมการ แต่ว่าวิธีการที่จะส่งอย่างไร ยังกำหนดให้เมื่อนไขและรายละเอียดในการปฏิบัติการ สิ่งทีกล่าวมาข้างต้นให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด เราก็คิดว่าอย่างไรก็ต้องผ่าน บังเอิญก็เกิดอุปสรรคอย่างที่ทราบเรียนข้างต้นในการโหวต ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ค่อยไปผมจะถามมติที่ประชุมนะครับว่าจะเห็นด้วยกับร่างคณะกรรมการร่วมกันหรือไม่ ท่านสมาชิกฯ ครับ ร่างพระราชบัญญัติพัฒนาการ

ว. ๒๕ (ส. นิตินบัญญัติ)

ละโม ๑๘/๒

บริหารยุติธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว
ท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นชอบด้วยกับร่างของคณะกรรมการร่วมกันกลุ่ม เห็นด้วย
ท่านสมาชิกฯ ท่านใดไม่เห็นชอบด้วยกับร่างของกรรมการร่วมกันกลุ่ม ไม่เห็นด้วย
เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนนครับ ปิดการลงคะแนน เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ
(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๖ คะแนน)

- ๑๕/๑

ว. ๒๕ (ส. นิตินัยผู้จัด)

วนิดา ๑๕/๑

ประธานวุฒิสภา : เสียข้างมากเห็นด้วยกับร่างของกรรมาธิการร่วมกัน
 นะครับ ไม่เห็นชอบด้วย ๒๖ เสียง งดออกเสียง ๕ เสียงนะครับ ก็ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบ
 ด้วยกับร่างของกรรมาธิการร่วมกันครับ เป็นการจบพิจารณาเรื่องความที่ ๒ ครับ ขอขอบคุณ
 คณะกรรมาธิการร่วมกันครับ

ต่อไปเป็นเรื่องความที่ ๓ นะครับ ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานการปฏิบัติงาน
 ด้านนิติวิทยาศาสตร์ พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว

ว. ๒๕ (๙, นิติบัญญัติ)

วันคา ๑๕/๒

ประธานวุฒิสภา : เชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ
(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานวุฒิสภา : วันนี้เรามีร่างพระราชบัญญัติที่จะพิจารณา ๑๒
ร่างพระราชบัญญัติด้วยกันนะครับ ให้คณะกรรมการที่ได้รับมอบหมายได้เตรียมที่จะ
รายงานไว้ทุกคณะ เราจะทำงานให้ได้มากที่สุดนะครับ เชิญคณะกรรมการ ถ้าพร้อมแล้ว
เชิญนะครับ ครั้งที่แล้วคณะกรรมการร่วมกันจากวุฒิสภา มานั่งทั้งหมด ๘ ท่านด้วยกัน
คณะนี้มีที่ท่านครับ เชิญท่านประธานคณะกรรมการที่ได้รับมอบหมายชี้แจงครับ

นางประทีป อึ้งทรงธรรม ฮาตะ (รองประธานคณะกรรมการ) :

เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานการปฏิบัติงานด้าน
นิติวิทยาศาสตร์ พ.ศ. มีทั้งหมด ๔๔ มาตรา มีมาตราที่คณะกรรมการร่วมกันได้พิจารณา
แก้ไขร่วมกัน ๖ มาตรา คือ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๓ มาตรา ๓๘
และมาตรา ๔๔ มาตรา ๑๒ เป็นในเรื่องของอำนาจหน้าที่ของกรมการมาตรฐาน
การปฏิบัติงานด้านนิติวิทยาศาสตร์ ใน (๑๑) (ข) ให้หน่วยงานเปลี่ยนจาก “ประพตติ”
เป็น “ปฏิบัติ” ปฏิบัติผิดมาตราเพื่อการประกันความเป็นอิสระ ช่วยกรุณาเปิดดูด้วยนะคะ
มาตรา ๑๗ ก็มีการแก้ไขเช่นเดียวกัน จาก “ประพตติ” เป็น “ปฏิบัติ” เพราะว่าสถาบัน
คงปฏิบัติไม่ได้ ใช้กับบุคคล สำหรับมาตรา ๑๘ นั้นได้มีการแก้ไขตามร่างของ ส.ส. คือ
เริ่มต้นนี้ในส่วนของวุฒิสภาเราได้แก้ไขไปว่า “เมื่อกำหนดมาตรฐานในเรื่องใดห้ามมิให้
ผู้ใดกระทำการหรือแสดงด้วยวิธีใด ๆ ว่าพร้อมที่จะกระทำหน้าที่ของผู้ปฏิบัติงานด้าน
นิติวิทยาศาสตร์ในเรื่องนั้น โดยมีได้เป็นผู้ได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้ปฏิบัติงานด้าน
นิติวิทยาศาสตร์ตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้” บัดนี้ที่ประชุม
ให้กลับไปสู่ร่างเดิม ก็คือ “ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการหรือแสดงด้วยวิธีใด ๆ ว่าพร้อมที่จะ
กระทำหน้าที่ของผู้ปฏิบัติงานด้านนิติวิทยาศาสตร์ โดยมีได้เป็นผู้ได้รับการแต่งตั้งเป็น
ผู้ปฏิบัติงานด้านนิติวิทยาศาสตร์ตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้”
สำหรับมาตรา ๒๓ ก็เป็นการแก้ไขคำจาก “ประพตติ” เป็น “ปฏิบัติ” เช่นกัน แล้วก็
มาตรา ๓๘ เปลี่ยนแปลงจาก “เลขาธิการแพทยสภา” เป็น “นายกแพทยสภา” อันนี้ตาม

การแก้ไขของวุฒิสภา สำหรับมาตรา ๔๔ เป็นการนับตัวเลขที่ผิด จากจำนวนกรรมการ
คัดเลือกกรรมการสรรหาตามมาตรา ๕ จาก ๗ คน นับได้ ๖ คน ก็แก้ไขตามนี้จะ ขอบคุณค่ะ

- ๒๐/๑

ว. ๒๕ (ส. นิตินบัญญัติ)

ถัดควาลัย ๒๐/๒

ประธานวุฒิสภา : ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติ
ที่เกี่ยวข้องการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน และวุฒิสภาได้ลงมติ
ขยายเวลาออกไปเป็นกรณีพิเศษ ๓๐ วัน ซึ่งเมื่อสิ้นสุดสมัยประชุมนี้เหลือเวลาเพียง ๕ วัน
เชิญคณะกรรมการประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสุชน ชาลีเครือ ประธานวุฒิสภา
ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง
ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : การพิจารณาในวาระที่ ๒ ให้เริ่มต้นด้วยชื่อร่าง
คำปรารภ แล้วพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา ไปจนจบร่าง และให้อภิปรายได้เฉพาะถ้อยคำ
หรือข้อความที่คณะกรรมการแก้ไขเพิ่มเติม หรือถ้อยคำ หรือข้อความที่มีกรรมการ
ขอสงวนความเห็น หรือมีสมาชิกฯ ขอสงวนคำแปรญัตติ เว้นแต่ที่ประชุมจะลงมติเป็น
อย่างอื่นตามข้อบังคับฯ ข้อ ๑๑๘ ท่านประธานคณะกรรมการเชิญครับ ท่านอนุgul

- ๒๑/๑

๔๘

ว. ๒๕ (ส. นิตินบัญญัติ)

วินัย ๒๑/๑

ร้อยตรี อนุกุล สุภาไชยกิจ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานวุฒิสภา และสมาชิกวุฒิสภาที่เคารพ กระผม ร้อยตรี อนุกุล สุภาไชยกิจ
สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพัทลุง ในฐานะประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลในเมือง อำเภอเมืองสุรินทร์
จังหวัดสุรินทร์ พ.ศ. ขอรายงานผลการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังต่อไปนี้

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันจันทร์ที่
๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ที่ประชุมได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ในท้องที่ตำบลในเมือง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ พ.ศ. ไว้พิจารณาและตั้ง
คณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๑ วัน
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้วุฒิสภาต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน ต่อมาที่ประชุม
วุฒิสภา ได้มีมติให้ขยายเวลาออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๑๔
ของรัฐธรรมนูญ

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้แล้ว
เสร็จแล้วซึ่งรายละเอียดปรากฏในรายงานซึ่งกระผมจะได้มอบหมายให้คุณปริษา ปิตานนท์
เลขานุการเป็นผู้ชี้แจง แต่เนื่องจากคุณปริษา ปิตานนท์ เลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ
ลาการประชุม ผมจึงขออนุญาตชี้แจงเอง พร้อมกับนั้นเนื่องจากว่าคณะกรรมการวิสามัญ
มีความประสงค์จะขออนุญาตต่อท่านประธานวุฒิสภาเพื่อขอให้คุณวิระพงษ์ บุญญาสุนันท์
ผู้อำนวยการกองนิติการ กรมโยธาธิการและผังเมือง เข้าร่วมชี้แจงในนามของ
คณะกรรมการวิสามัญด้วย โปรดพิจารณาอนุญาต

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสินชูยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อนุญาตครับ

ร้อยตรี อนุกุล สุภาไชยกิจ (ประธานคณะกรรมการ) : สำหรับรายงาน
ของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่
ตำบลในเมือง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ พ.ศ. ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) ในวันจันทร์ที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ที่ประชุมได้ลงมติรับ
ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลในเมือง อำเภอเมืองสุรินทร์

ว. ๒๕ (ส. นิตินบัญญัติ)

วินัย ๒๑/๒

จังหวัดสุรินทร์ พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอนั้นสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบแล้วไว้พิจารณา และได้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณากำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๘ ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยนั้น บัดนี้คณะกรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว ปรากฏผลดังนี้

ที่ประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญได้มีมติเลือกหม ร้อยตรี อนุกล สุภาไชยกิจ เป็นประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญคุณอุทัยพันธ์ สงวนเสริมศรี เป็นรองประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ คนที่หนึ่ง คุณนิพัทธา อมรรัตนเมธา เป็นรองประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ คนที่สอง คุณปรีชา ปิตานนท์ เป็นเลขานุการคณะกรรมาธิการวิสามัญ คุณสม ต๊ะยศ เป็นโฆษก คณะกรรมาธิการวิสามัญ

ข้อ ๒ ที่ประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญได้มีมติแต่งตั้งนายวัลลภ ศรีประภากรณ์ นิตินกร ๖ กลุ่มงานคณะกรรมาธิการแปรรัฐวิสาหกิจ สำนักกรรมาธิการ ๒ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาเป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมาธิการวิสามัญตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๘๒ วรรคสาม -----

- ๒๒/๑

LIART

๓. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็นคือ
กระทรวงมหาดไทย กรมโยธาธิการและผังเมือง กุณวีระพงษ์ บุญญานุสนธิ ผู้อำนวยการ
กองนิติการ

๔. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้เสนอคำแปรญัตติ

๕. ผลการพิจารณาชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ถึงมาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข แต่มีการแก้ไขแผนที่ท้าย
พระราชบัญญัติ และบัญชีรายชื่อท้ายพระราชบัญญัติ ๒ อย่าง มีการแก้ไข

และพร้อมกันนั้นนะครับ คณะกรรมาธิการก็มีข้อสังเกตในข้อที่ ๖ สังเกต
ของคณะกรรมการวิสามัญ แต่ก่อนที่จะเสนอข้อที่ประชุมพิจารณาเรื่องข้อสังเกตนั้น
ผมขออนุญาตท่านประธานฯ นะครับ โปรดได้ดูในหน้า ๓ บรรทัดที่ ๔ ซึ่งเดิมเขียนว่า
“ไม่ยินยอมสามารถรับราคาค่าตอบแทนตามที่คณะกรรมการกำหนดให้ได้” ให้ตัดคำว่า
“ไม่ยินยอม” นะครับ แล้วก็เพิ่ม “สามารถรับค่าตอบแทนตามที่คณะกรรมการกำหนดได้”
คำว่า “ให้” ตัดออกนะครับ เป็นอันว่าเมื่อแก้แล้วมีข้อความดังนี้ะครับ “ไม่สามารถมารับ
ราคาค่าตอบแทนตามที่คณะกรรมการกำหนดได้” ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุษยาศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านเลขาธิการวุฒิสภาดำเนินการต่อ

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขาธิการวุฒิสภา) : “ร่างพระราชบัญญัติเวนคืน
อสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลในเมือง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ พ.ศ.
ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ถึงมาตรา ๖
ไม่มีการแก้ไข แผนที่ท้ายพระราชบัญญัติ มีการแก้ไข บัญชีรายชื่อท้ายพระราชบัญญัติ
มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุษยาศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสันติภาพ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดน่าน ผมขออนุญาตกราบเรียนที่ประชุม

๕๒

ว.๒๕ (ส. นิตินิติบัญญัติ)

เปล่งถวิล ๒๒/๒

และกราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปทางประธานคณะกรรมการ ที่ว่าแผนที่ท้ายที่แก้ไข
นี้ จากการที่เรารับหลักการฉบับนี้ปรากฏว่ารูปแบบท้ายแผนที่ไม่ตรงกันใช่ไหมครับ
ที่แก้ไขเพื่อความสมบูรณ์แก่นั่นเอง ยังไม่ได้แก้ไขอย่างอื่นใช่ไหมครับ แก้ไขให้รูปสัดส่วน
มาตราส่วน ๑ ต่อ ๔,๐๐๐ นี้ตรงกันกับความเป็นจริงเท่านั้นเองใช่ไหมครับ ขอบคุณครับ
ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา)
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เรียนเชิญท่านประธานคณะกรรมการครับ

ร้อยตรี อนุกุล สุภาไชยกิจ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานฯ ที่เคารพ เดิมที่ขึ้นรับหลักการได้มีการอภิปรายกันแล้วครับ ปรากฏว่า
แผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้มีการผิดพลาดในมาตราส่วนก็เลยได้มอบหมายให้ทาง
กรมโยธาธิการ ซึ่งเป็นเจ้าของเรื่องได้ไปดำเนินการแก้ไขให้มีมาตราส่วนที่ถูกต้อง
อันนี้เป็นฉบับที่ถูกต้องเรียบร้อยแล้วครับ ตามที่ท่านผู้สงสัยนั้นก็ถูกต้องแล้วครับ ขอบคุณมาก
ครับ

๒๓/๑

๕๓

ว. ๒๕ (ส.นิติบัญญัติ)

นิกานต์ ๒๓/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุรุษศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครั้น ที่ประชุม ได้พิจารณาเรียงลำดับมาจากรางฉบับร่าง
ผมจะขอให้ที่ประชุมนี้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งสมาชิกฯ อาจขอแก้ไข
เพิ่มเติมถ้อยคำได้ แต่จะขอแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อความ ใดมิได้ นอกจากเนื้อความที่เห็นว่ายัง
ขัดแย้งกันอยู่ตามข้อบังคับฯ ข้อ ๑๑๕ มีสมาชิกฯ ท่านใดขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำในร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่

(ไม่มีสมาชิกฯ ขอแก้ไข)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุรุษศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มีถือว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ผมจะขอมติ
ในวาระที่ ๓ โดยที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีการแก้ไขเพิ่มเติม ผมจะขอมติจากที่ประชุม
ว่าจะเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมหรือจะเห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร โดยไม่มี
การแก้ไขเพิ่มเติม สมาชิกฯ ท่านใดเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านใด
ไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญสมาชิกฯ ลงคะแนน
ท่านพลเอก บัณฑิตย์ ลงคะแนนเห็นด้วยกับการแก้ไขตามกรรมาธิการนะครับ
บัตรลงคะแนนท่านใช้ไม่ได้ นะครับ ไฟไม่มีตรงนั้น เชิญท่านพลตำรวจเอก วิรุฬห์ ครั้น

พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พันธ์แสน (เชิงทราย) : เห็นด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุรุษศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : แก้ไขใช่ไหมครับ

พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พันธ์แสน (เชิงทราย) : แก้ไขครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุรุษศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครั้น รวมทั้งท่าน พลตำรวจเอก วิรุฬห์ ด้วยนะครับ
ปิดการลงคะแนนครับ รวมผลคะแนน

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๖๒ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุรุษศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับการแก้ไขตามวุฒิสภา นะครับ
เนื่องจากกรรมาธิการมีข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จะขอมติ

ว. ๒๕ (ส.นิติบัญญัติ)

นิกานต์ ๒๓/๒

ที่ประชุมว่าจะเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของกรรมาธิการหรือไม่ เชิญลงคะแนน ถ้าเห็นชอบ
กตปุม เห็นด้วย ถ้าไม่เห็นชอบกตปุม ไม่เห็นด้วย ปิดการลงคะแนน รวมผลคะแนน

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๕๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุษยาศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ที่ประชุมมีมติเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของ
กรรมาธิการ ขอขอบคุณคณะกรรมการ จบการพิจารณาเรื่องด่วนที่ ๔

เรื่องด่วนที่ ๕ ร่างพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการ
และพนักงานรัฐวิสาหกิจ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ว.๒๕ (ส.นิติบัญญัติ)

นิงกานต์ ๒๓/๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุษยาศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จ
ภายใน ๖๐ วัน และวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน
เมื่อสิ้นสุดสมัยประชุม (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) แล้วยังเหลือเวลาพิจารณาอีก ๕ วัน
เชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุษยาศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : กรรมการพร้อมหรือยัง พร้อมแล้วเชิญ
ท่านสมเกียรติ ศรีลัมภ์ ประธานคณะกรรมการ

- ๒๔/๑

ว. ๒๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ร. จ. ๒๔/๑

นายสมเกียรติ ศรีลัมภ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติทุกท่านครับ ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้มีมติรับร่างพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรมิมติเห็นชอบแล้วไว้พิจารณา และได้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณากำหนดการแปรญัตติ ๗ วัน ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นร่างพระราชบัญญัติที่จะต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๘ และต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว ปรากฏผลสรุปผลดังนี้

ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญได้มีมติเลือก

นายสมเกียรติ ศรีลัมภ์	เป็นประธานคณะกรรมการวิสามัญ
นายปราโมทย์ ไพรชนม์	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ คนที่หนึ่ง
นายสันต์ เทพมณี	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ คนที่สอง
นายทวีป ขวัญบุรี	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ คนที่สาม
นายไพบุลย์ อุบัติศฤงค์	เป็นเลขานุการและโฆษกคณะกรรมการ วิสามัญ
นายเกรียงไกร ภูมิเหล่าแจ้ง	เป็นรองเลขานุการและกรรมการวิสามัญ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีจำนวน ๑๕ มาตรา คณะกรรมการได้มีการ

แก้ไขจำนวน ๒ มาตรา คือมาตรา ๕ และมาตรา ๖ มีคณะกรรมการสงวนความเห็น
ในมาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๑๒ มีสมาชิกวุฒิสภาเสนอคำแปรญัตติ

๕๓

ว. ๒๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ร. จีรา ๒๔/๒

จำนวน ๔ ท่าน คือ นายโสภณ สุภาพงษ์ นายมนตรี สันทวิชัย นายทองใบ ทองเป่าดี นายจำเอน จิตรธร และในการประชุมครั้งนี้ขออนุญาตให้ผู้ที่เกี่ยวข้องประชุม ๒ ท่าน คือ นายเสรี นนทสูติ ซึ่งเป็นที่ปรึกษาสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ และ นางคนุชา ยินดีพิธ นักวิชาการคลัง ๕ ชช. เข้าร่วมประชุมจึงเสนอมาเพื่อขออนุญาต ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุษยาศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อนุญาตครับ ในการพิจารณาวันที่ ๒ ให้เริ่มต้นด้วย ชื่อร่าง คำปรารภ แล้วพิจารณาเรียงลำดับมาตราไปจนจบร่าง และให้อภิปรายได้เฉพาะ ถ้อยคำหรือข้อความที่คณะกรรมการแก้ไขเพิ่มเติม หรือถ้อยคำ หรือข้อความที่มี กรรมการขอสงวนความเห็น หรือมีสมาชิกฯ ขอสงวนคำแปรญัตติ เว้นแต่ที่ประชุมจะ ลงมติเป็นอย่างอื่น ตามข้อบังคับฯ ข้อ ๑๑๘ เชิญท่านเลขาธิการวุฒิสภา ดำเนินการ

นายพิเชษฐ กิตติสิน (ที่ปรึกษาด้านต่างประเทศ ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ วุฒิสภา) : “ร่างพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงาน รัฐวิสาหกิจ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ถึงมาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕ มีการแก้ไข มีกรรมการ ขอสงวนความเห็น มาตรา ๖ มีการแก้ไข มีกรรมการขอสงวนความเห็น”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุษยาศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสันติภาพ

- ๒๕/๑

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ นิดหนึ่ง เมื่อสักครู่นี้ในมาตรา ๕ นี้เห็นบอกกรรมการขอสงวนความเห็น ผมก็เลอรอให้ กรรมการพูดก่อน ผมจะถามความเห็นของกรรมการที่ตัดออกแล้วก็เพิ่มใน (๑๐) เท่านั้นเอง ของมาตรา ๕ ยังไม่ได้ความกระจ่างเลยครับ แต่ที่ท่านผ่านมาตรา ๖ ผมกำลังรอผู้สงวนความเห็นอยู่ในฐานะกรรมการครับท่านประธานฯ แล้วเดี๋ยวผมจะถาม คงไม่คิดใจ แต่ว่าจะถามเหตุผลเท่านั้น ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มาตรา ๕ กรรมการไม่มียกมือ เชิญท่านสันติภาพ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน ท่านประธานฯ ครับ อยากถามความเห็นนิดหนึ่ง ที่กรรมการเพิ่มขึ้นในส่วนของ (๑๐) ส่วนที่ตัดออกผมไม่ค่อยคิดใจเท่าไร เพราะเห็นว่าเป็นผู้ถือหุ้นต่อรายซึ่งไม่มีส่วนในการบริหารนี่นะครับ จริง ๆ แล้วในส่วนตรงนี้ก็ถ้าสัมพันธ์กับมาตรา ๑๐ ผมอยากเรียนถามอย่างนี้ว่า ในขณะเดียวกันพอท่านตอบท่ายว่าไม่ถือหุ้นของรัฐวิสาหกิจนั้น หรือหุ้นของนิติบุคคลที่รัฐวิสาหกิจนั้นถือหุ้นอยู่ หรือไม่เป็นการบริหารนิติบุคคลที่รัฐวิสาหกิจนั้นถือหุ้น ทั้งนี้ เฉพาะกรณีที่บุคคลนั้นเป็นข้าราชการ ผมไม่เข้าใจวงเล็บท่าย ยกตัวอย่างในกรณีสมมุติว่า ผมอยู่รัฐวิสาหกิจนั้นแหละ แล้ววันดีคืนดีเขาก็เปิดเหมือนกันปัจจุบันให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค การไฟฟ้าสายผลิตถือหุ้นคนละกี่พันหุ้น ก็หมื่นหุ้นก็แล้วแต่ แต่วันดีคืนดีพอผมถือในฐานะธรรมดาแล้ววันหลังเกิดผมไปสมัคร และปรากฏว่าเป็นกรรมการขึ้นมาแล้วเขาเลือกเข้าไปนี่อย่างนี้ผมจะทำอย่างไร ถ้าท่านเขียนอย่างนี้นะครับ หรืออย่างไรอธิบายความนิดหนึ่ง ผมอยากทราบความเห็นใน (๑๐) ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญโสภณครับ

นายโสภณ สุภาพงษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ผม โสภณ สุภาพงษ์ ขออนุญาตท่านประธานฯ ชี้แจงนะครับ ผมเป็นผู้ขอแปรญัตติในมาตรานี้แล้ว ท่านกรรมการก็ให้เห็นชอบด้วย ก็ขอขอบคุณนะครับ ผมอยากจะขออธิบายใน (๑๐)

ว. ๒๘ (ส. นิติบัญญัติ)

ธันวาคม ๒๕/๒๕

ที่เพิ่มเติมเข้าไปซึ่งเป็นปัญหาของประเทศอยู่ในปัจจุบัน (๑๐) นี้พูดในหลักการว่าบุคคลที่เป็นข้าราชการนครรับ ไม่ใช่เจ้าหน้าที่รัฐวิสาหกิจ บุคคลที่เป็นข้าราชการก็หมายถึงข้าราชการที่ส่งไปจากกระทรวงเพื่อไปเป็นกรรมการที่บริษัทนั้นๆ จะไปถือหุ้นรัฐวิสาหกิจหรือบริษัทในเครือของรัฐวิสาหกิจนั้นไม่ได้ เหตุผลก็เพราะว่าข้าราชการที่เข้าไปเป็นกรรมการในรัฐวิสาหกิจ โดยการมอบหมายจากกระทรวงเป็นผู้ที่ต้องทำหน้าที่แทนรัฐแทนนโยบายของรัฐ แล้วก็ดูแลประโยชน์ของประชาชน ถ้าตัวเองไปมีส่วนตัวมีผลประโยชน์ส่วนตัวที่ขัดแย้งกับผลประโยชน์ของประชาชน ผลประโยชน์ของรัฐซึ่งตัวเองจะต้องทำหน้าที่ ตัวเองก็จะใช้ผลประโยชน์ของตัวเองเป็นตัวตัดสินใจซึ่งก็จะขัดแย้งนครรับ ในรูปธรรมที่ผมอยากจะบอกในความจริงในประเด็นที่ ๒ ก็คือว่า จริง ๆ แล้วตัวอย่างเช่น ในขณะที่ได้มีข้าราชการ ๕ - ๖ ท่าน ที่อยู่ที่กระทรวงพลังงาน อยู่ในกระทรวงที่เกี่ยวข้อง อยู่ในคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติซึ่งเป็นผู้ที่จะต้องกำหนดราคาน้ำมันเชื้อเพลิง กำหนดเงินชดเชย ซึ่งเป็นกำไรให้กับบริษัท โรงกลั่น ให้กับรัฐวิสาหกิจเช่น ปตท. และให้บริษัทของเอกชนในเครือ เมื่อตัวเองเข้าไปอยู่ในบริษัทนั้น ปรากฏว่าข้าราชการเหล่านี้ ท่านไปเป็นประธานในบริษัทเอกชนด้วย บางท่านไปเป็นกรรมการ บางท่านไปถือหุ้น ท่านก็จะได้รับผลประโยชน์ส่วนตัวจากสิ่งที่ท่านได้เป็น ก็คือในเรื่องของเบี้ยประชุม ในเรื่องของโบนัส ในเรื่องของผลตอบแทนผู้ถือหุ้น และท่านได้หุ้นในราคาที่ดีกว่าปกติแล้วท่านก็ได้ประโยชน์จากราคาหุ้นที่สูงขึ้น -----

- ๒๖/๑

ว. ๒๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ดวงทิพย์ ๕๖/๑

๑๓. ๒๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สิ่งที่ท่านได้ทั้งหมดนี้มาจากราคาซึ่งท่านเป็นผู้กำหนด ประชาชนเป็นผู้จ่ายนะครับ ตัวอย่าง
 ที่เป็นรูปธรรมจากเรื่องนี้ก็คือว่า ในปี ๒๕๔๕ บริษัทและ ปตท. ซึ่งดูแลกิจการน้ำมัน
 รวมทั้งบริษัทน้ำมันเอกชนทั้งหลาย ๗ - ๘ บริษัท ในปี ๒๕๔๕ กิจการน้ำมันของ
 บริษัทน้ำมันเหล่านี้มีกำไรรวมกัน ๒๒,๐๘๘ ล้านบาทครับ พอดีนปี ๒๕๔๖ เมื่อวันที่
 ๑๓ กุมภาพันธ์ คณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ ได้กำหนดราคา ณ โรงกลั่นของ
 โรงกลั่นน้ำมันต่าง ๆ กำหนดราคาที่ประชาชนจะต้องจ่ายให้ โดยเฉพาะราคาน้ำมันดีเซล
 กำหนดเงินชดเชยที่รัฐจะต้องจ่ายให้เพื่อเป็นกำไรให้บริษัทเหล่านี้ ผลในปี ๒๕๔๖
 บริษัทโรงกลั่นน้ำมันต่าง ๆ มีกำไรเพิ่มขึ้นจาก ๒๒,๐๐๐ ล้านบาท เป็น ๕๖,๖๐๐ ล้านบาท
 ครับ มีกำไรเพิ่มขึ้น ๒ เท่าครึ่งครับ ในปี ๒๕๔๗ บริษัทน้ำมันทั้งหลายนี้ ซึ่งท่าน
 คณะกรรมการ ๖ ท่าน เป็นผู้กำหนดราคาให้เขาจะรับ มีกำไรเพิ่มขึ้นจากเมื่อปี ๒๕๔๕
 ซึ่งมีกำไร ๒๒,๐๐๐ ล้านบาท ในปี ๒๕๔๗ มีกำไรเท่าไรทราบไหมครับ
 ๑๒๐,๕๐๐ ล้านบาทครับ มีกำไรเพิ่มขึ้น ๑ แสนล้านบาทครับ กำไรนี้มาจากประชาชน
 และคนยากคนจน และมาจากราคาน้ำมัน ซึ่งคณะกรรมการเหล่านี้กำหนดครับ แล้วท่าน
 เข้าไปถือหุ้น ท่านเข้าไปเป็นประธาน ท่านเข้าไปเป็นกรรมการ ท่านไปได้เบี้ยประชุม
 ท่านไปได้โบนัส ท่านไปได้รับผลตอบแทนจากหุ้น ท่านได้หุ้นราคาถูก แล้วท่านก็ได้
 ราคาหุ้นซึ่งเพิ่มขึ้นจากราคาน้ำมันที่ท่านกำหนดนั่นเองครับ อันนี้เห็น ได้ชัดว่าผลประโยชน์
 ของท่านกับผลประโยชน์ของประชาชนตรงข้ามกัน แต่ท่านเข้าไปในตัวแทนของประชาชน
 นะครับ ในปี ๒๕๔๘ คาดว่าบริษัทน้ำมันต่าง ๆ ซึ่งเคยมีกำไรอยู่ ๒๐,๐๐๐ กว่าล้านบาทนี้
 จะมีกำไรเพิ่มขึ้นถึง ๑๕๐,๐๐๐ ล้านบาททีเดียวครับปีนี้ กำไรที่เพิ่มขึ้นปีละ ๑ แสนล้านบาท
 มาจากความทุกข์ยากของประชาชนนะครับ ผมจะยกตัวอย่างเป็นรูปธรรมบางบริษัท
 โรงกลั่นน้ำมันให้ดูมิดหนึ่งนะครับ ตัวอย่างเช่นบริษัท โรงกลั่นน้ำมัน ไทยออยล์
 ในปี ๒๕๔๕ นี้โรงกลั่นน้ำมันไทยออยล์ มีภาครัฐถือหุ้นอยู่ ๔๘ เปอร์เซ็นต์ โดย ปตท.
 เป็นบริษัทเอกชนครับ แต่ประธานที่เป็นปลัดกระทรวงครับ มีกรรมการเป็นข้าราชการครับ
 ในปี ๒๕๔๕ มีกำไร ๔๕๑ ล้านบาท ในปี ๒๕๔๗ มีกำไร ๑๘,๐๔๐ ล้านบาทครับ เพิ่มขึ้น
 ๔๐ เท่าครับ ไม่ใช่เรื่องผิดปกติหรือครับ เพิ่มขึ้น ๔๐ เท่าครับ อันนี้เลขาธิการสำนักนโยบาย

๗. ๒๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ค. ๖ กฤษฎี ๒๖/๒

พลังงาน ซึ่งเป็นกรรมการคนหนึ่งในบริษัท ปตท. เลขพุดว่าเรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องปกติ
รัฐมนตรีก็พูดอย่างนั้น ๔๐ เท่านี้ไม่ปกติครับ รัฐมนตรีท่านก็ถือหุ่นละครับ บริษัทระยอง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านโสภณครับ คงเอาเป็นตัวอย่างเหตุผลที่เพิ่ม
คงไม่ต้องเอารายละเอียดไปถึงทุกบริษัทนะครับ เป็นตัวอย่างก็พอแล้ว

นายโสภณ สุภาพงษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ก็ขอตัวอย่างอีกอันหนึ่ง
ที่ทำให้เห็นว่าเราจะต้องแก้ไขปัญหานี้ครับ บริษัทระยอง ซึ่งในปี ๒๕๔๗ นี้
มีกำไร ๑๐,๘๘๒ ล้านบาทครับ มีส่วนกองทุนอยู่เท่าไรทราบไหมครับ มีส่วนกองทุน
อยู่ ๑๑,๐๐๐ ล้านบาทครับ บริษัทซึ่งมีทุน ๑๑,๐๐๐ ล้านบาท และมีกำไร ๑๑,๐๐๐ ล้านบาท
นี้ผิดปกตินะครับ

- ๒๗/๑

ในครั้งปี ๒๕๔๘ นี้ บริษัทระยองมีกำไร ๑๑,๕๐๐ ล้านบาท มากกว่าทุนอีกครึ่ง ผมว่า
 สิ่งเหล่านี้มาจากการที่ไม่มีใครดูแลผลประโยชน์ทางด้านประชาชน ผมถึงเรียนว่า
 ข้าราชการที่ถูกแต่งตั้งให้ไปเป็นกรรมการรัฐวิสาหกิจ แล้วก็เลยไปถึงเป็นกรรมการ
 ของบริษัททุก ๆ ของรัฐวิสาหกิจเหล่านั้น ข้าราชการเหล่านี้ท่านจะถือหุ้นรัฐวิสาหกิจ
 หรือถือหุ้นบริษัททุก ๆ ของรัฐวิสาหกิจนั้นไม่ได้ เพราะว่า โดยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจก็จะถูก
 ละเอียดการดูแลผลประโยชน์ด้านประชาชน ตัวอย่างที่เป็นตัวบุคคลมีท่านปลัดท่านหนึ่ง
 ท่านเป็นกรรมการ ปตท. ครับ ท่านเป็นกรรมการ ปตท.สผ. ครับ ท่านเป็นประธาน
 บริษัท ไทยออยล์ ท่านเป็นประธานบริษัท ไทยออลิฟินส์ ท่านอยู่ในบริษัทปิโตรเคมี
 ท่านได้รับเบี้ยประชุมและ โบนัสปีที่แล้ว ๑๑ ล้านบาทครับ แต่จำนวนหุ้นที่ท่านถืออยู่นี้
 ไม่ว่าจะเป็น ปตท. ในไทยออยล์ ในออลิฟินส์ ท่านได้รับมูลค่าหุ้นที่เพิ่มขึ้นนะครับ
 เนื่องจากท่านได้รับหุ้นในราคาต่ำ ในฐานะเป็นกรรมการ ท่านได้รับมูลค่าหุ้นที่เพิ่มขึ้น
 ทั้งหมด ๑๑๕ ล้านบาทครับ ผลประโยชน์ที่ท่านได้รับนี้มาจากนโยบายและราคาที่ท่าน
 กำหนดทั้งสิ้น กระผมขกอันนี้เป็นตัวอย่างให้เห็นว่าการเป็นข้าราชการที่ได้รับมอบหมายให้
 ดูแลนโยบายของรัฐ ให้ดูแลผลประโยชน์ของประชาชน จะไปถือหุ้นส่วนตัวในรัฐวิสาหกิจ
 ในบริษัทซึ่งท่านเป็นผู้กำหนดราคาให้หรือกำหนดผลประโยชน์ให้ ประชาชนจะเสียหาย
 มากครับ บริษัทต่าง ๆ ยกตัวอย่างทางด้านน้ำมันนี้เห็นได้ชัดว่ากำไรที่เพิ่มขึ้น
 ๑ แสนล้านบาทนี้มาจากประโยชน์ทับซ้อนครับ ฉะนั้นผมจึงคิดว่าเราควรที่จะกำหนด
 ถึงแม้ว่าเราจะไม่สามารถที่จะห้ามการถือหุ้น การมีประโยชน์แอบแฝงทางอ้อม
 ผากไว้กับคนนั้น ผากไว้กับคนนี้ แต่เราควรที่จะเขียนอย่างน้อยเจตนาในกฎหมายให้เห็นว่า
 สิ่งเหล่านี้ผิดจริยธรรม สิ่งเหล่านี้ไม่สมควรจะประพฤติเพราะว่าประชาชนเดือดร้อนมาก
 ครับ แล้วการแปรรูปรัฐวิสาหกิจก็จะเพิ่มขึ้นทุกวัน ๆ เราป้องกันอะไร ได้ ผมก็คิดว่า
 เป็นการสมควรนะครับ ก็ขอบพระคุณที่ให้ผมได้อธิบายความจำเป็นของการที่ต้อง
 แก้ไขเพิ่มเติมตรงนี้ครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์วุฒิสภา)
 รองประธานวุฒิสภาคนที่หนึ่ง : ท่านสันติภาพแล้วอาจารย์แก้วสรรครับ

๖๓

ว. ๒๕ (ส. นิตินิติบัญญัติ)

วรณช ๒๑๗/๒

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน ร่างพระราชบัญญัติกำหนดคุณสมบัติและมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจนี้ ท่านประธานฯ ครับ ผมมีข้อสงสัยอยู่ ซึ่งกรรมการจะชี้แจงหรือใครชี้แจงก็ตามนี้ นะครับ ผมเองผมยังไม่เข้าใจ ในส่วนของ (๑๐) นั้นหมายถึงว่าพอเวลาท่านใดมานี้ นะครับ ท่านบอกให้เพิ่มเติมต่อไป เป็น (๑๑) (๑๐) ของมาตรา ๕ ของเดิม เสกขบถ ไม่เป็นผู้ถือหุ้น คือคนจะเป็นกรรมการ นั้นนะครับ ไม่เป็นผู้ถือหุ้นรัฐวิสาหกิจหรือหุ้นของนิติบุคคลที่รัฐวิสาหกิจยังถือหุ้นอยู่ ผมฟังอธิบายอย่างนี้เสร็จ สิ่งที่ผมสงสัยก็คือถ้อยคำที่ท่านเขียนว่า “ทั้งนี้ กรณีที่บุคคลนั้น เป็นข้าราชการ” ผมไม่เข้าใจครับ ถ้าจะเป็นอย่างที่กล่าวมาไม่ผิด คุณ ไม่ถือหุ้น แต่ถ้าคุณเป็นข้าราชการนี้ นะครับ ก็เป็นข้อยกเว้น ไป แต่ความหมายทั้งนี้ เฉพาะกรณี บุคคลที่เป็นข้าราชการหมายความว่าอย่างไร ผมอยากทราบประเด็นนี้ ท่านใน ส่วนที่ จะมีถ้า ไรนั้นท่านก็เปรียบรู้ดัดกันมา แต่ถ้าถ้าท่านบอกว่าคนที่จะมา เป็นกรรมการ นั้นหมายความว่าต้อง ไม่ถือหุ้นกับรัฐวิสาหกิจนั้น ฟังได้อยู่ “ไม่เป็นการรวมการในนิติบุคคล ที่รัฐวิสาหกิจนั้นถือหุ้น” ตัวเองถือหุ้นในนามของส่วนตัวหรือของรัฐวิสาหกิจแล้วแต่ มาเป็นกรรมการนี้ ใช้ได้ แต่ “ทั้งนี้ เฉพาะกรณีที่บุคคลนั้น เป็นข้าราชการ” ผมไม่เข้าใจ นะครับ ผมอ่านแล้วอ่านอีก พยายามอธิบาย และที่สำคัญที่สุด สมมติว่าอีกคนหนึ่งจะมารับ ท่านประธานฯ เคยถือหุ้นอยู่ตรงนี้ แล้ววันดีคืนดีตัวเองอยู่อีกกระทรวงหนึ่ง เพราะท่าน ไปตกใน (๕) ว่า “เป็นผู้ถือหุ้นรายย่อยซึ่ง ไม่มีส่วนในการบริหาร” รายละเอียดก็ไม่ให้ เป็น เป็นไม่ได้ แต่พอมานใน (๑๐) นี้ นะครับ เฉพาะกรณีที่บุคคลนั้น เป็นข้าราชการนี้ ผมไม่เข้าใจ ครับ อธิบายที่ พยายามตั้งใจฟังอยู่แล้ว ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภาศาสตร
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อาจารย์แก้วสรรครบ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ กระผม แก้วสรร อติโพธิ สมาชิกวุฒิสภา ผมมีความเห็นด้วยอย่างยิ่งนะครับ
กับการเพิ่ม (๑๐) เข้าไปในกฎหมายนี้เพราะเป็นช่องโหว่ที่มีมานาน และก็น่าจะทำให้เกิด
ผลเสียหายในปัจจุบันและเกิดขึ้นแล้วดังต่อไปนี้ครับ กล่าวคือรัฐวิสาหกิจไม่ว่าจะเป็น
โดยกฎหมาย หรือ โดยรัฐถือหุ้นเกิน ๕๐ เปอร์เซ็นต์ รัฐย่อมมีอำนาจที่จะตั้งกรรมการเข้าไป
อาจจะโดยฐานะ ถ้าเป็นตามกฎหมายก็เป็นมติ ครม. ไปเลยนะครับ หรือถ้าเป็นโดยการ
ถือหุ้นเกิน ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ก็โดยเสียงข้างมากที่เขาถืออยู่ ที่นี้บรรดาคนที่ถูกแต่งตั้งโดยรัฐ
ให้ไปเป็นกรรมการรัฐวิสาหกิจ ไม่ว่าโดยถือหุ้นหรือ โดยกฎหมายก็ตามก็มักจะมีกลุ่มหนึ่ง
ที่จะเป็นข้าราชการ กลุ่มนี้แหละครับที่จำเป็นจะต้องมี (๑๐) มาล็อกไว้ เพราะการที่รัฐ
ถือรัฐวิสาหกิจอยู่ ความหมายก็คือว่ามีประโยชน์สาธารณะที่รัฐต้องดูแล ทুমเท ให้เป็นไป
ตามนโยบาย หรือเป็นประโยชน์แก่ราษฎร เพราะฉะนั้นกรรมการที่เป็นข้าราชการที่เรา
ส่งไปนั่งอาจจะไปโดยตำแหน่ง ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ปลัดกระทรวง พลังงาน
อัยการสูงสุด พวกนี้เราส่งไปเพื่อให้ดูแลประโยชน์ของราษฎร แต่ขณะเดียวกัน รัฐวิสาหกิจ
ก็มีลักษณะเป็นการประกอบการ มีนิสัยที่จะวิ่งไปหา คำกำไรอยู่โดยนิตย แล้วขังในกรณี
ที่เข้าตลาดหลักทรัพย์แล้ว ความจำเป็นที่คนของรัฐที่ไปนั่งตรงนั้นจะต้องยื่น ดูหน้าที่
ของรัฐวิสาหกิจนั้นให้เป็นไปตามประโยชน์สาธารณะแรงมาก เพราะฉะนั้น (๑๐)
เป็นการตั้งความหวังไว้ว่า ตั้งหลักไว้ว่าจริงอยู่ผมให้คุณไปเป็นกรรมการคุณต้องดูแล
ประโยชน์สาธารณะ แต่ถ้าในความเป็นจริงปรากฏว่าบุคคลที่เป็นข้าราชการเหล่านี้
กลับไปถือหุ้นในรัฐวิสาหกิจนั้น หรือบริษัทลูกของรัฐวิสาหกิจนั้น ครั้นนี้แหละครับ
สิ่งที่เรียกว่าประโยชน์ทับซ้อน โคนประโยชน์ทับซ้อนเข้าไปแล้วนะครับ บอกถ้าอยากให้
กิจการนี้ดีตนเองได้ปันผลเยอะ ๆ การทำงานในบอร์ด (Board) นี้ก็จะเบี่ยงไป เพราะฉะนั้น
การที่เราอุดไว้เป็นสิ่งที่ถูกต้อง ช่วยกันรักษาการทำหน้าที่ของเขาไว้ และยังไปกว่านั้น
นะครับ ท่านประธานฯ ครับ ผมว่าอันนี้คือระดับขั้น กรรมการหรือพนักงาน ได้สิทธิของหุ้น
ราคาพาร์ ผมเป็นปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมผมนั่งในบอร์ด ปตท. เข้าตลาดหลักทรัพย์

หุ้น ปตท. ที่เปิดจอง ๓ วินาที หมดจากธนาคารผมได้กับเขาด้วย ได้ราคาพาร์ด้วย
พอไปไทยออยล์ ผมได้อีก ผมได้พาร์หมดเลย แล้วก็ได้โควตามหาศาล เพราะฉะนั้น
ผมจะได้หุ้นราคาพาร์พวกนี้มา แล้วถ้าใครขึ้นมาเลย ผมถามว่าคอร์รัปชันหรือเปล่า คุณไม่ได้
มาเป็นกรรมการบริษัทเพราะผู้ถือหุ้นเขาให้คุณเข้ามาอะครับ เพราะรัฐให้ไปนั่งตรงนั้น
แล้วคุณครับ อดีตปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมคนหนึ่งสามารถเวลาไปเข้าตลาดหลักทรัพย์
เข้าอะไรต่าง ๆ ท่านจะได้หุ้นมาตลอดเลย แล้วพอตลาดราคาจริงเกิดขึ้นกระโดดพรวดพรวด
ขึ้นมาเลย อดีตปลัดท่านนั้นได้ราคาหุ้นเพิ่มจากการที่ไปเป็นกรรมการของ ปตท. ปตท.สผ.
ไทยออยล์ ไทยโกลิฟินส์ ปิโตรเคมีแห่งชาติ -----

จนถึงปี ๒๕๔๗ ท่านได้รายได้เพิ่มจากหุ้นราคาถูก ๑๑๕ ล้านบาท เพราะฉะนั้นการที่เรากันไว้ที่นี่ นอกจากจะไม่ให้ประโยชน์ทับซ้อนแล้ว เรายังกันให้การกระจายหุ้นเป็นไปโดยถูกต้อง ๑๑๕ ล้านบาทนี้ของใครครับ เอาสิทธิอะไรมาได้ครับ คนเจ้าของหุ้นกัน ๓ วินาทีหมดแล้วท่านในฐานะที่เป็นปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมรัฐบาลแต่งตั้ง ไปนั่งเป็นบอร์ด ท่านได้หุ้นเรียงเลขรายทันที ๑๑๕ ล้านบาท เพราะฉะนั้น (๑๐) นี่เป็นการขจัดช่องทางคอร์รัปชันโดยตำแหน่งนะครับ อันนี้เรียกว่าคอร์รัปชันโดยตำแหน่งนะครับ

ท่านประธานฯ ครับ หล่นใส่หัวครับ นั่งอยู่เฉย ๆ นะครับ ๑๑๕ ล้านบาทหล่นใส่หัวเลย แล้วทำหน้าที่ไม่รู้ไม่ชี้ เพราะฉะนั้นพวกที่เข้าไปนั่ง โดยตำแหน่งแล้วได้หุ้นแบบนี้ ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ๑ ท่าน ท่านที่ ๒ ตามมาก็ได้อีก ปลัดกระทรวงพลังงาน ๑ ท่าน นี้ได้มาประมาณ ๒.๓ ล้านบาท ให้อุ่นหล่นใส่นี้ แต่มีบุคคลที่ต้องยกย่องไว้ตรงนี้นะครับ คุณเมตตา บันเทิงสุข ผอ. สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน ไม่ซื้อหุ้น ไม่ถือหุ้นอะไร ทั้งสิ้นทั้ง ๆ ที่ท่านเป็นสิทธิได้ทั้งที่ยังเป็นบอร์ดอยู่ คนแบบนี้ไม่น่านับถือ ไม่ต้องเขียนกฎหมาย ก็รู้ว่าน่าอาย แต่คนอย่างนี้มีก็คนครับ เพราะฉะนั้น (๑๐) ล็อก (Lock) ไว้เลยครับ ๑. ป้องกันประโยชน์ทับซ้อน ๒. กันพวกหน้าด้านนะครับ ขอสนับสนุนเต็มที่ แล้วท้ายสุดครับ

ท่านประธานฯ ที่เสวกว่านั้น ถ้าผมเป็นปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมผมนั่งในบอร์ด ปตท. ข้อ ๑ นะครับ ข้อ ๒ ผมไปถือหุ้น ๓ แสนหุ้นใน ปตท. อีก แล้วข้อ ๓ ผมไปอยู่ในคณะกรรมการควบคุมพลังงานอีกครั้ง โทน ๆ จะเปิดโปงกันทั้งทีแล้วนะครับ ไปนั่งอยู่ในกรรมการนโยบายพลังงาน ไปนั่งอยู่ในกรรมการบริหารกองทุนชดเชยน้ำมัน บางท่าน ไปนั่งอยู่ในกรรมการพลังงานด้วย นี่ครับ กรรมการเหล่านี้กำหนดราคาและเงินชดเชย กำหนดราคาน้ำมันแล้วตัวเองนั่งอยู่ในบอร์ดน้ำมันแล้วก็ถือหุ้นน้ำมันอีก อันนี้เป็นสเต็ป (Step) แรกนะครับ กันข้าราชการไม่ให้ไปถือหุ้นในรัฐวิสาหกิจสิ่งที่จะต้องล้างผลาญกันต่อไป

นะครับ ป้องกันไม่ให้พวกที่นั่งในบอร์ดที่เป็นข้าราชการสะเหลนไปนั่งอยู่ในกรรมการ กำหนดราคาอีก ถือหุ้นอีก เจิงครับ การควบคุมดูแลประโยชน์สาธารณะทั้งหมด เพราะฉะนั้นจึงน่าแปลกใจเลยนะครับว่า ขณะที่ราคาน้ำมันโลกขึ้น แต่ประชาชนโดนภาระเข้าไปมากกว่าที่ราคาน้ำมันโลกขึ้น มันมีการติดตามน้ำอีก แล้วกำไรกระโดดขึ้นไป ปตท. ปี ๒๕๔๕ กำไร ๒๔,๔๘๕ ล้านบาท ปี ๒๕๔๗ กำไร ๖๒,๖๐๐ ล้านบาท ๒.๖ เท่า

กรรมการราคาอยู่ไหน กรรมการนโยบายอยู่ไหน บอร์ดที่เป็นข้าราชการที่ส่งไปนั่งทำไม
 ไม่ได้ไม่แล คำตอบก็คือถือหุ้นนะครับ เพราะฉะนั้น (๑๐) นี้สนับสนุนขาดใจครับ
 แล้วขออภัยท่านประธานฯ ขอเอ่ยนามท่านสมเกียรติท่านประธานคณะกรรมการ
 การแปรรูปรัฐวิสาหกิจด้วย เรื่องวิสาหกิจพลังงานที่กำลังจะแปรรูปเข้าตลาดอะไรต่าง ๆ
 ประเด็นที่สำคัญคือ บรรดาข้าราชการที่ไปนั่ง หรือ ไม่ใช่ข้าราชการก็ตามไปเป็นบอร์ดอยู่ใน
 รัฐวิสาหกิจพวกนี้ แล้วมานั่งอยู่ในกรรมการนโยบายพลังงาน อยู่ในกรรมการราคา คำนี้อะไร
 คำนี้อะไร เป็นรัฐมนตรีก็มีครับ ถือหุ้น ปตท. คุณวิเศษ จุภิบาล ถือหุ้น ปตท. ๑.๖ แสน
 แล้วเป็นประธานกรรมการพลังงานอีก เพราะฉะนั้นใครที่เป็นบอร์ด ใครที่ถือหุ้น
 ในรัฐวิสาหกิจต้องอย่าให้ไปทำหน้าที่เป็นเรกกูเลเตอร์ (Regulator) ซึ่งอันนี้ไม่เกี่ยวกับ
 กฎหมายนี้ นะครับท่านประธานฯ แต่ขอเรียนฝากท่านประธานคณะกรรมการ
 การแปรรูปฯ ช่วยสำรวจพวกนี้แล้วก็บอกรัฐบาลนะครับ อย่าให้ประโยชน์ทับซ้อนตรงนี้อีก
 ไม่อย่างนั้นประเทศไทยถูกทับตายแน่ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์วุฒิสภา)
 รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ช่วยดูถ้อยคำกันหน่อยก็แล้วกันที่เขียนตรงนี้ให้รัดกุม
 ดูแล้วอ่านเข้าใจยากหน่อย เชิญอาจารย์พนัส

นายพนัส ทัศนียานนท์ (ตลก) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม พนัส ทัศนียานนท์ จังหวัดตาก เท่าที่เดิมเข้ามาแล้วกรรมการเห็นชอบด้วย รู้สึกจะห้ามเฉพาะข้าราชการเท่านั้นใช่ไหมที่ไม่ให้ถือหุ้น ผมคิดว่าถ้าเราจะป้องกันกันจริง ๆ จัง ๆ เลยกว่าจะต้องห้ามผู้บริหารของรัฐวิสาหกิจนั้นด้วย เพราะผู้บริหารรัฐวิสาหกิจไม่ใช่ข้าราชการแล้วเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ อันนี้ก็อยากจะเรียนหาหรือทางท่านกรรมการดูว่าตรงนี้เป็นสภาพของปัญหาเช่นเดียวกันหรือเปล่า ที่นี้สำหรับในส่วนที่มออยากจะขอเป็นความรู้ก็คือ สำหรับในกรณีซึ่งยกมาเป็นตัวอย่างแล้วผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงของทางราชการ เช่นปลัดกระทรวงเข้าไปเป็นกรรมการรัฐวิสาหกิจแล้วท่านมีหุ้นอยู่ในรัฐวิสาหกิจนั้น ในประการคั้นหุ้นที่ท่านมีนั้นท่านซื้อหรือเปล่า หรือว่าท่านได้มาฟรี ๆ คือถ้าซื้อก็ยังไม่พอท่านเอา ก็เป็นการใช้สิทธิเหมือนคนอื่น ๆ ที่เข้าไปซื้อหุ้น แต่ถ้าได้มาฟรีผมว่าไม่ถูกแต่ถึงอย่างไรก็ตามแต่จากประสบการณ์เท่าที่เรา ๆ ท่าน ๆ ได้ทราบกัน ผมคิดว่าปัญหามีอยู่ตรงที่การประกาศขายหุ้น เช่น กรณีของ ปตท. กัดี้ หรือกรณีอื่น ๆ กัดี้ บอกว่าหุ้นจะเข้าตลาดแล้ว ซึ่งโดยหลักการก็คือเป็นการเสนอขายหุ้นให้กับประชาชน แต่ทำไมพอประกาศถึงวันนั้นปั๊บหมดทุกที แล้วก็ทำให้รู้ที่ทราบกันก็คือ หุ้นเข้าไปอยู่ในมือของบรรดาท่านเหล่านี้ทั้งสิ้น อันนี้ความผิดปกติคืออยู่ที่ตรงไหน ก็อยากจะขอเรียนถามเป็นความรู้ด้วยจากท่านกรรมการและสุดท้าย กระผมไม่เห็นกฎหมายตัวเดิม ไม่ทราบว่าทางฝ่ายการเมืองห้ามไว้แค่ไหน เพียงใด เห็นมีแค่ ส.ส. ส.ว. สมาชิกสภาท้องถิ่น รัฐมนตรี อย่างนี้เขาห้ามด้วยหรือเปล่าไม่ให้ถือหุ้น หรือว่าอย่างไร หรือว่าเขาห้ามไม่ให้เป็นการรวมกันก็เลยไปถือหุ้นได้หรืออย่างไร อันนี้ก็ขอเรียนถามทางกรรมการเพื่อขอความกระจ่างด้วย ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา) : รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : พอสมควรนะครับ เพราะอย่างไรก็ให้เครือข่ายได้ ถูกเมียถือได้ ท่านมนตรีแล้วเดี๋ยวท่านนิรัตน์ ท่านสันติภาพ ๒ ครั้งแล้ว เดี่ยวคอยที่หลัง เดี่ยวให้ต่อ

นายมนตรี สันทวิชช์ (สมุทรสงคราม) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
 ผม มนตรี สันทวิชช์ สมาชิกวุฒิสภาสมุทรสงคราม ก่อนอื่นก็ต้องขอขอบคุณกรรมการ
 ที่ฟังคำชี้แจง ฟังเหตุฟังผล แล้วก็เห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ ผมกับท่านโสภณ คือจริง ๆ
 ในแง่หนึ่งก็ต้องการที่จะช่วยภาคข้าราชการว่า ข้าราชการถูกมองในเรื่องของการไปถือหุ้น
 ด้วยไปเป็นบอร์ดด้วยในรัฐวิสาหกิจมีการวิพากษ์วิจารณ์กันมาก ผู้แปรญัตติก็คิดว่า
 ข้าราชการโดยหลักก็คือผู้บังคับบัญชาสูงสุดอยู่แล้วกับประชาชน ทีนี้เมื่อไปเป็นบอร์ด
 รัฐวิสาหกิจซึ่งก็เน้นกำไรด้วยจะสู้กันข้างใน ผมกลัวเดียวข้าราชการคนนั้นคับข้องใจ
 เดียวก็คิดว่า ก็เลยบอกว่าถ้าคุณจะเป็นข้าราชการอย่าไปเป็นบอร์ดเลยถือหุ้นด้วย-----

เพราะว่าเกี่ยวข้องกับคนบริการสาธารณะ โดยเฉพาะคนจน คือข้าราชการพอ ไปถือหุ้น อยู่ในบอร์ดก็ต้องการกำไร ที่ไปบำบัดทุกข์บำรุงสุขก็คือ ไปดูเงินคนจนครับ เพราะตัวเอง ดือนโยบาย จะขัดแย้งกัน โดยสิ้นเชิงนะครับ ฉะนั้นผมคิดว่าถ้าจะเป็นข้าราชการผู้ถือ หุ้นโยบายแล้วจะไปเป็นบอร์ดก็น่าจะมีคุณสมบัติว่าก็อย่าไปถือหุ้นรัฐวิสาหกิจนะ หรือแม้แต่ หุ้นของนิติบุคคลที่รัฐวิสาหกิจนั้นถืออยู่ หรือไม่ต้องไปเป็นกรรมการในนิติบุคคล ที่วิสาหกิจนั้นถือหุ้นก็เท่านั้นเอง ท่านคูตี ๆ นะครับ วงเล็บที่เดิมเข้าไปนี่น่าจะสำคัญกว่า (๕) (๕) ยังไม่ได้พูดถึงผู้ที่จะคุมโยบายอะไรไปถือหุ้นไปเป็นบอร์ดคณะครับท่านประธานฯ ก็เลยเรียนเหตุผลตรงนี้ไว้ครับ แต่ว่าอยากให้กรรมการ ข้อเสนอของท่านอาจารย์พนัส น่าสนใจมากนะครับ ไหน ๆ ก็ไหน ๆ แล้วครับ วันนี้ประชุมวันสุดท้ายครับ กันไว้แล้ว ขาดก่อนเลยนะครับ เราจะได้เห็นอะไรดี ๆ ใครแสดงเจตนาอะไร ใครโผล่ทางอะไรต่าง ๆ ชัดเจนเลยครับ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านนิรันดร์ครับ

นายนิรันดร์ อยู่ภักดี (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นิรันดร์ อยู่ภักดี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดชัยภูมิ ก็ต้องขอกราบเรียนท่านประธานฯ ว่า คณะกรรมการชุดนี้ได้ไปลงในรายละเอียดก่อนข้างที่จะละเอียดมาก แล้วก็มีการเดิน บางประเด็นที่ผมต้องถามคณะกรรมการชุดนี้นะครับ โดยเฉพาะใน (๕) ที่ท่านไปตัดว่า คือ (๕) เจตนารมณ์คือทั่วไป เจตนารมณ์ของผู้บริหารรัฐวิสาหกิจ กรรมการทั่วไป กฎหมาย แนวทางนี้มาถึงวุฒิสภาเรา เราก็ให้หลักเกณฑ์ก็คือหลักเกณฑ์ที่จะให้กรรมการไปมีส่วน เกี่ยวข้อง เน้น โดยเฉพาะเกี่ยวข้องเป็นกรรมการ ถ้าไม่เป็นกรรมการถ้าจะไปถือหุ้นจะต้อง ไม่เป็นหุ้นที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในทางการบริหาร อันนี้เป็นหลักเกณฑ์นะครับ บางบริษัท มีหุ้นเป็น ๒,๘๐๐ ล้านหุ้น ถ้าหุ้นละ ๑๐๐ บาท เป็นถึง ๒๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ถามว่า กรรมการท่านนั้นถือ ๑ หุ้นเป็นเงินประมาณ ๒๐๐ บาท หรือถือ ๑๐๐ หุ้นเป็นเงิน ๒๐,๐๐๐ - ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท ถามว่ามีนัยในการบริหารหรือไม่ เขาตอบว่าไม่มีนะครับ เพราะอะไร เพราะคนมีหุ้นอยู่ ๐.๐๐๐๑ เขาจะทำหน้าที่นะครับ อันนี้ผมต้องถาม คณะกรรมการว่านัยของการเป็นผู้ถือหุ้นรายย่อย ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในทางบริหาร เขาเขียน

มาอย่างนี้ท่านเข้าใจความหมายอย่างไร ตอบให้ผมฟังสักนิด อันนั้นอันดับแรกนะครับ
 โจ้เห็น ๆ ครับ ฟังคำถามผม อันดับแรกท่านต้องตอบให้ได้ว่าทำไมธนาคารเอง เขาเขียน
 กฎหมายเป็นอย่างนี้ ๆ ทำไมเขากันไม่ให้คนนาย ก นาย ข ไปถือหุ้นมากเกินไป ตลาด
 หลักทรัพย์เองเขาก็มีแนวคิดของเขาว่าคนที่จะเป็นกรรมการหรือใครก็ตาม ถ้าจะถือหุ้นเกิน
 ๕ เปอร์เซ็นต์ เพราะมีภัยทางด้านบริหาร เขาเขียนไว้เลยใครจะมีหุ้น ๕ เปอร์เซ็นต์ต้องแจ้ง
 เพราะเขากันไว้ อันนี้ประเด็นที่ ๑ อันนี้เขาฝากถามท่าน ท่านช่วยตอบผมสักนิดหนึ่ง การจะ
 ตัดกฎหมายอะไรออกไป ต้องมีเหตุผลแล้วเข้าใจถึงซึ่งถึงส่วนที่เขาเขียนมา

ประเด็นที่ ๒ ใน (๑๐) ผมเข้าใจเจตนารมณ์ของท่านว่าไม่อยากให้ผู้บริหาร
 โดยเฉพาะไปเป็นกรรมการ ไปถือหุ้น ห่วงอย่างเดียวครับ ห่วงว่าการบริหารนั้นจะไม่ใช่
 กลางนะครับ จะทำให้รัฐวิสาหกิจนั้นไปเอาประโยชน์ แล้วมาตกถึงผู้ถือหุ้นนะครับ
 ผมขอกราบเรียนอย่างนี้ครับ ผมทราบประเด็นว่าเมื่อสักครู่นี้มีกรรมการท่านหนึ่งถามว่า
 ทำไมไปเอาเฉพาะข้าราชการ ทำไมไม่เอาคนอื่น ท่านเชื่อไหมครับว่าถ้าท่านไม่เดิมคำว่า
 “ข้าราชการ” เข้าไป ๆ ตอนนี้ผมเข้าใจว่าเรามองข้าราชการนี่คือโจร ผมบอก ประเทศชาติอยู่
 มาได้ทุกวันนี้เพราะข้าราชการ ผมอาจจะไปเป็นข้าราชการแคปีเดียวก็ได้ แต่เป็นพนักงาน
 รัฐวิสาหกิจมา ๓ - ๔ แห่ง เข้าใจความหมายดีครับว่าการลงทุนก็คือการลงทุน มีเงิน
 นิดหน่อยแทนที่จะฝากธนาคารเข้าไปซื้อหุ้น ท่านประธานฯ จะเห็นว่าหลายส่วนข้าราชการ
 โดยเฉพาะข้าราชการที่ไปเป็นองค์กรเอกชนที่ผ่านเรามา สมนายนิรัตน์เป็นคนตรวจสอบ
 ทรัพย์สิน ผมปิดดูเลยครับใครถือหุ้นอะไร ผมเห็นเจตนารมณ์อันหนึ่งของข้าราชการ
 ส่วนใหญ่ที่เป็นคนดีที่ไปทำงานเป็นองค์กรเอกชน เขาไปถือหุ้นในลักษณะที่ว่าเป็นเหมือน
 การปันผล รอเก็บกินปันผล ไปถือหุ้นนั้นหุ้นนี้ ถ้าคนเหล่านั้นเป็นโจรก็จงจะเป็นโจร
 ไปนานแล้ว ก็กราบเรียนว่าถ้าท่านไม่ไปเดิมใส่คำว่า “ข้าราชการ” เข้าไป ท่านเชื่อไหม
 ครับว่า ท่านจะไม่มีกรรมการจากภาคเอกชนไหนมาเป็นกรรมการในรัฐวิสาหกิจเลย
 เพราะอะไร ไปถือหุ้นหุ้นเดียวก็ไม่ได้ -----

๓๒

ว. ๒๕ (ส. นิติบัญญัติ)

กัญญาณ์ท ๓๒/๑

ผมถึงกราบเรียนนะครับว่า ในขั้นตอนการพิจารณาในขั้นตอนตลาดหลักทรัพย์ ผมอยากเห็นตลาดหลักทรัพย์ก็คือตลาดของการลงทุน การฝากเงินมีอยู่ ๓ วิธี อันที่ ๑ ก็เอาเงินไปฝากธนาคาร อันที่ ๒ ก็คือเอาเงิน ไปลงทุนซื้อหุ้นในตลาดเพื่อจะรอปันผล อันที่ ๓ ก็คือไปซื้อหน่วยกองทุนหรือไปทำอะไร ผมอยากจะถามท่านกรรมาธิการนิดหนึ่งตอนให้ประชาชนให้ได้ทราบ ถามว่า กรณีเอาข้าราชการ ไปเป็นกรรมการในรัฐวิสาหกิจ การที่ไม่ให้เขามีหุ้น สักนิดสักหน่อยนี้ แล้วปล่อยให้เขาบริหารรัฐวิสาหกิจนั้น ไปโกงกินจนรัฐวิสาหกิจพังกับการที่มีแนวคิด ถ้ามีรัฐวิสาหกิจนี้ละ ทุกคนได้มีส่วนร่วม ข้าราชการก็หมายถึงเหมือนกองทุน กบข. ทุกคนก็มีส่วนร่วมถือคนละเล็กละน้อยตามแต่กำลังเงินที่มี ถือว่าในชีวิตราชการ นอกจากบำนาญที่จะตามมาหลังเกษียณอายุแล้วนี้ ถ้าหน่วยงานที่เราไปรับผิดชอบ เราพยายามบริหารจัดการให้เป็นกูดกัฟเวอร์เมนต์ (Good government) ไปรุ่งใสอะไรต่าง ๆ หน่วยงานนี้มันเดิน ไปได้ ผลประโยชน์ส่วนหนึ่งก็ตกกับรัฐบาล เงินรายได้ที่ตกเข้ากับกระทรวงการคลังส่วนหนึ่งก็คือส่วนที่การคลังถืออยู่ เพราะเป็นรัฐวิสาหกิจ กระทรวงการคลังก็ถือเกิน ๕๑ เปอร์เซ็นต์ ส่วนนั้นเงินก็ตกเข้าไปสู่กระทรวงการคลัง ส่งเข้าให้กับประชาชน ส่วนหุ้นรายย่อยที่ตัวเองไปช่วยกันบริหารในฐานะเป็นข้าราชการ อย่างลืมนะครับคำว่า ข้าราชการ ส่วนนั้นถือหุ้น ใครมีเงินมากนิดหนึ่ง เงินเดือนเหลือก็ไปซื้อหุ้น เขาก็จะได้รับอานิสงส์จากหุ้นนั้น กับอีกแนวทางหนึ่งคือคุณไม่ต้องมายุ่ง บริษัทนี้เจ๊งก็ช่าง ให้บริษัทนี้เจ๊งไปเพราะผมไม่มีหุ้น แนวทางนี้ผมขอกราบเรียนนะครับว่า ในภาคเอกชนแล้ว ผู้บริหารส่วนใหญ่ที่เราเข้ามาเป็นผู้บริหารนั้น เราจะมีเงื่อนไขอันหนึ่ง อันนี้เป็นแนวคิดส่วนใหญ่เขา ก็คืออยากให้ผู้บริหารนั้นมีหุ้นในบริษัทนั้นบ้าง เพื่ออะไรครับท่านประธานฯ เพื่อให้เขามีส่วนร่วมว่าเขาถือ ๑ ในหุ้นส่วนของบริษัทนี้ การตัดสินใจอะไรต่าง ๆ นี่ก็คือตัดสินใจว่าบริษัทนี้คือของเขา แต่ ณ วันนี้เรากำลังแยกว่า รัฐวิสาหกิจ เป็นของชาวบ้าน แต่ไม่ใช่ของข้าราชการ ไม่ใช่ของผู้บริหาร ผมก็ขอกราบเรียนว่า จริง ๆ แล้วผมเห็นดีด้วยกับเจตนารมณ์ของท่านที่จะกันผู้บริหาร ไม่ให้มาถือหุ้น แต่ไม่ได้หมายถึงว่าหุ้นเคียวก็ถือไม่ได้ ควรจะมีระเบียบของกระทรวงการคลังว่าจะถือได้เท่าไร ควรจะมีเขตแดนให้เขาถือได้นะครับ ก็กราบเรียนท่านประธานฯ นะครับ การ ไปเขียนปิดอย่างนี้เลยเป็นเรื่องที่ผมคิดว่าตั้งประเด็นว่า ข้าราชการคือใคร แต่ถ้าเราอยากเห็นว่า

๗๓

ว. ๒๕ (ส. นิติบัญญัติ)

กัญญาณ์ท์ ๓๒/๒

ข้าราชการที่ไปเป็นกรรมการรัฐวิสาหกิจไปโดยตำแหน่ง ไปโดยอะไรก็ตาม เขาได้เอาเงินไปลงทุนเป็นผลประโยชน์และรักษาส่วนของรัฐวิสาหกิจนั้น เพราะถือว่าเป็นสมบัติของชาติ และเขาเองก็ได้ด้วย ควรจะมีกรอบให้กระทรวงการคลังไปอกระเบียบว่าเขาถือได้ไม่เกินเท่าไร จะ ๐.๑ เปอร์เซ็นต์ ๑ เปอร์เซ็นต์ควรจะมีอย่างนั้น ขอกราบเรียนท่าน ไปเขียนอย่างนี้ ผมบอกเลยหมายถึงว่าข้าราชการเป็นใจ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านไพบูลย์ กรรมการ

นายไพบูลย์ อุปัติศฤงค์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
ผม ไพบูลย์ อุปัติศฤงค์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดภูเก็ต ในฐานะกรรมการและอีกฐานะหนึ่ง
ฐานะโฆษกคณะกรรมการการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ วุฒิสภา กราบเรียนท่านประธานฯ
และเพื่อนสมาชิกฯ และท่านผู้ฟังด้วยนะครับ คณะกรรมการการแปรรูปฯ ด้วยนะครับ
ไม่ได้คัดค้านนะครับการที่บริษัทเอกชนต่าง ๆ จะไประดมทุนในตลาดหลักทรัพย์
เราเห็นด้วยนะครับว่าการระดมทุนเป็นเรื่องที่ดี เราเห็นด้วยนะครับว่านานาประเทศเขา
ทำกัน ท่านประธานฯ ครับ ประเด็นที่สำคัญที่สุดที่ผิดพลาดในการแปรรูปรัฐวิสาหกิจที่
รัฐบาลทำมา คือการเอารัฐวิสาหกิจซึ่งมีอำนาจผูกขาดแล้ว ไม่มีการกำกับดูแลเลย ท่าน
ประธานฯ ครับ กรรมการไปดูงานหลายประเทศครับ สิ่งแรกที่รัฐบาลทุกประเทศต้องทำ
ก็คือต้องมีองค์กรกำกับดูแลรัฐวิสาหกิจทุกแห่ง ก่อนจะเข้าแปรรูปในตลาดหลักทรัพย์
ไปขายอะไรก็แล้วแต่ คณะกรรมการกำกับดูแลต้องเกิดขึ้นก่อน

- ๓๓/๑

LIRT

แต่ในประเทศไทยไม่เคยเลยครับ การแปรรูปรัฐวิสาหกิจที่ผิดพลาด ยกตัวอย่าง
 ปตท. เห็นชัดที่สุด ไม่เคยมีคณะกรรมการกำกับดูแลเลย คณะกรรมาธิการการแปรรูป
 รัฐวิสาหกิจ วุฒิสภา ท่านสมเกียรติ ศรีสัมพันธ์ เป็นประธาน ได้เรียกปลัดกระทรวงพลังงาน
 มาณะครับ ถามว่า ท่าน ตอนที่ท่านสวมหมวกอะไร ท่านสวมหมวกปลัดกระทรวงควบคุม
 การดูแลเรื่องของพลังงานหรือว่าสวมหมวกประธาน ปตท. ถ้า ปตท. คิดค่าผ่านทางผูกขาด
 กัดแพงเกินไปนี้ประชาชนก็เดือดร้อน ท่านจะท้วงไหม เพราะท่านถือหุ้นอยู่ท่านมี
 ผลประโยชน์อยู่ใน ปตท. ท่านทำไหม ตรงนี้จะครับเป็นจุดตายของรัฐวิสาหกิจทั่วประเทศ
 ค่อยไปอนาคตครับ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตมีสายส่งผูกขาดทั่วประเทศ การประปาทั้งภูมิภาค
 ทั้งนครหลวงมีที่ประปาผูกขาดอยู่ทั่วประเทศ อีกเยอะแยะรัฐวิสาหกิจถ้ายกตัวอย่างมา
 โคนหมคครับท่านประธานฯ แม้กระทั่งนะครับท่านประธานฯ ยกตัวอย่างที่เราอาจจะ
 มองไม่เห็น เรื่องของโทรศัพท์เฉพาะค่าเชื่อมสัญญาณนั้นก็ผูกขาดเหมือนกัน ท่านเห็น
 ไหมครับ คณะกรรมการการสื่อสารคมนาคม กสช. ที่มีปัญหาเพราะกรรมกรณีนี
 คือเป็นกรรมการกำกับดูแล เราไม่ได้รังเกียจข้าราชการเลขนะครับ คิดว่าข้าราชการเป็นคน
 ซึ่งทำคุณประโยชน์แก่บ้านเมืองมาเยอะนะครับ แต่ข้าราชการที่จะมากำกับเป็นกรรมการ
 อยู่ในรัฐวิสาหกิจซึ่งผูกขาดอยู่ทั่วประเทศนี้ ท่านจะต้องทำหน้าที่เป็นกลางไม่มีผลประโยชน์
 เมื่อสักครู่สมาชิกฯ ถามนะครับว่า แค่ ๑ เปอร์เซ็นต์ แค่ ๐.๕ เปอร์เซ็นต์ นี้มีสาระประโยชน์
 อะไร ผมถามนะครับ ท่านถือหุ้น ๐.๑ เปอร์เซ็นต์ ของกำไร ๑ แสนล้าน ปีนี้จะเป็น
 ๒ แสนล้าน ท่านจะมีผลประโยชน์เท่าไรครับ ปตท. นะครับผูกขาดท่อขนส่งก๊าซ
 ทั่วประเทศ กรรมการการแปรรูปฯ บอกว่าทำไมไม่เปิดโอกาสให้เอกชนรายอื่นวางท่อ
 ทำไมไม่เปิดให้มีการแข่งขัน ซึ่งทั่วโลกเขาทำกัน ไม่มีประเทศไหนนะครับยอมให้อำนาจ
 การผูกขาดอยู่ในมือเอกชน ถ้าท่านแปรรูปไปแล้วนะครับเราไม่ทราบว่าจะเอกชนรายที่
 ถือหุ้นนั้นคือใคร ท่านประธานฯ กับสมาชิกฯ ทราบไหมครับ ตอนที่ ปตท. นะครับ
 รัฐถือหุ้นเพียง ๕๑ เปอร์เซ็นต์ อีก ๔๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ ขายตอนไหนท่านทราบไหมครับ
 กรรมการการแปรรูปฯ ยังไม่ทราบเลยว่าขายตอนไหน นี่เองนะครับ ความจริง
 กรรมการเรามองมากไปยิ่งกว่านั้นนะครับ มองว่าปลัดกระทรวง ข้าราชการ ไม่น่า
 ไปถือหุ้นในเอกชนด้วยซ้ำ แต่ในข้อกำหนดเราเห็นผู้แปรรูปติดนะครับ ท่าน โสภณ สุภาพงษ์

๓๕

ว. ๒๕ (ส. นิติบัญญัติ)

อารีวรรณ ๓๓/๒

ขอขอบคุณท่านด้วยนะครับกับครูุ่นนะครับ ที่เสนอมาตรานี้ขึ้นมา ความจริงที่เราเขียนว่า
ทั้งนี้เฉพาะกรณีทีบุคคลนั้นเป็นข้าราชการนะครับท่านสันติภาพครับ คือเราจะห้ามเฉพาะ
คนที่เป็นข้าราชการซึ่งมีอำนาจในการกำกับดูแล รุ้นโยบายล่วงหน้า ครงนั้นนะครับ
คือจุดขายของรัฐวิสาหกิจทั่วประเทศ ผมจึงเรียนว่ากรรมการเรานองละเอียคครับ
และขอขอบคุณเพื่อนสมาชิกฯ ที่ได้แปรญัตติมา ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยชูยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสันติภาพ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน ท่านประธานฯ ครับคืออย่างนี้
การที่จะเพิ่มเติมมาผมไม่คิดใจหรอก แต่ผมอ่านแล้วผมไม่เข้าใจ คือถ้อยคำที่เขียนมา
เท่านั้นแหละ ใช้ภาษาพูดแล้วก็ให้แปรเจตนาเอาเอง ทีนี้ท่านลอง ไปดู ผมพยายาม
เอาพจนานุกรมมาคั้งนี้ะครับ ใครจะเถียงต้องเถียงกัน ในข้อเท็จจริงะครับ แล้วก็
ในขณะที่เดียวกันอย่างนี้ท่านประธานฯ ในมาตรา ๕ เขียนอย่างนี้ ที่ผมไม่เข้าใจ ผมห่วง
เรื่องถ้อยคำอย่างเดียว ผมเข้าใจเจตนาท่าน ถ้าอ่านอย่างนี้นั้นแปลว่าใน (๑๐) ไม่ถือหุ้
ในส่วนรัฐวิสาหกิจ และพอท่านลงท้ายเฉพาะกรณีทีบุคคลนั้นเป็นข้าราชการ ถ้าผมแปลว่า
ห้าม แต่ข้าราชการไม่เป็นไร ผมก็แปรอย่างนั้นได้ แต่เจตนารมณ์ผมเข้าใจที่ท่านคิดก็คือ
บอกว่า เอาละ ข้าราชการนี้ะครับ พอเป็นปลัดถึงเวลาถือหุ้ใน ปดท. ถึงเวลาวันดี
ท่านเป็นบอร์ดท่านประชุมเสร็จหุ้จะขึ้น ท่านได้ประโยชน์ ผมเข้าใจเจตนารมณ์ท่าน
แต่ในขณะที่เดียวกันถ้ากลับกันอยู่กระทรวงการคลัง แต่ผมจะเอากระทรวงเกษตรฯ มาเป็น
อย่างนั้นได้ แต่ทีนี้กลับกันถ้อยคำนี้ผมพยายามอ่านแล้วอ่านอีกทีผมเข้าใจยาก เพราะท่าน
ไปดูในร่างเดิมมาตรา ๕ บอกว่า กรรมการรัฐวิสาหกิจนอกจากที่มีคุณสมบัติและไม่มี
ลักษณะต้องห้าม นี้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแล้วะครับ ที่กำหนดไว้สำหรับหลักเกณฑ์นั้น ๆ
ยังต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้ด้วย ไม่ถือหุ้รัฐวิสาหกิจ ใน (๑๐)
ท่านเขียนะครับ ผมเข้าใจทีไม่ว่าจะเป็นแก้วสรร ไม่ว่าจะเป็นท่าน โสภณอธิบายผมเข้าใจ
เจตนารมณ์ แต่ว่าถ้อยคำนี้ผมคิดใจ ถ้าท่านบอกอย่างนั้นเมื่อของเดิมบอกว่าต้องมีคุณสมบัติ

๓๖

ว. ๒๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ยวีรกรรม ๓๓/๓

และไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้ ถ้าข้าราชการที่ถือหุ้นรัฐวิสาหกิจท่านก็เป็นไม่ได้แล้ว
และข้างหลังก็ไว้เหมือนเดิม ทั้งนี้ กรณีที่เป็นบุคคลเป็นข้าราชการผมว่าไม่เคยบัญญัติศัพท์
ภาษากฎหมาย -----

- ๓๔/๑

๓๓

ว. ๒๕ (ส. นิตินิติบัญญัติ)

วิมล ๓๔/๑

และเป็นทั้งนี้ นะครับ ผมจะเปิดพจนานุกรมตั้งแต่คำว่า "ทั้งนี้" หมายความว่าอย่างไร และก็เปิดคำว่า "เฉพาะ" หมายความว่าอย่างไร ไม่มีความหมายที่ท่านเพิ่มเลย เพราะฉะนั้น เวลาที่ท่านเอาอย่างนี้ผมเห็นด้วยกับท่าน ไม่เป็นไร ท่านห้ามข้าราชการ แต่ถ้อยคำท่านต้องเปลี่ยนออกไปสะเร่อร์ครับ ผมไม่รู้ว่าเป็นอย่างไร แต่พูดตรง ๆ อย่างนี้ เพราะฉะนั้นเวลาถึงนี้ ท่านประธานฯ ด้วยความเคารพครับ ผมพยายามดูว่า ถ้าท่านดูในมาตรา ๕ ของเดิม ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม เขาบอกเลย ข้าราชการที่ถือหุ้นของธุรกิจ เป็นไม่ได้เลย และข้างหลังท่านตัดออก ท่านเปลี่ยนถ้อยคำให้น้อยได้ไหม เพราะเป็น อย่างนี้ นะครับ ในพจนานุกรมผมเปิดคำว่า "ทั้งนี้" ก็ไม่มีความหมายที่ท่านบอก เปิดคำว่า "เฉพาะกรณี" ก็ไม่เข้า แล้วจะให้ผมแปลอย่างไร ถ้าท่านเฉพาะเจาะจงข้าราชการท่านใส่เลย บอกว่า ข้าราชการที่ถือหุ้นธุรกิจนั้น หรือหุ้นนิติบุคคล นี้ไปแล้ว ไม่ได้แล้ว เพราะของเดิมในมาตรา ๕ บอกว่า ไม่มีลักษณะ ทั้งนี้ต้องมีคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม ถ้าข้าราชการถือเงินจบแล้ว ไปเป็นกรรมการไม่ได้และจบแล้ว แต่ผมอ่านแล้ว ท่านประธานฯ ด้วยความเคารพถ้อยคำผมมองเท่านั้นแหละที่ผมพยายามท้วงให้เขาอธิบาย คือของอาจารย์ แก้วสรร อติโพธิ ผมชัดเจนนะครับ ว่าไม่ให้ข้าราชการเป็น แต่ถ้อยคำท่านอย่าหลุดไปอย่างนี้ ท่านเขียนอย่างไร เวลาท่านเขียนท่านไปเอามาตรา ๕ มาเป็นตัวตั้ง ยังต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้ด้วย ข้าราชการที่ถือหุ้นของธุรกิจนั้น จบแล้ว และท่านตัดข้างหลังออกเสีย ถ้าอย่างนี้เห็นด้วย แต่พอมาบีบท่านไม่แปล คือท่านเข้าใจ เจตนารมณ์ แต่ว่าท่านพยายามเอาถ้อยคำนั้นไปค้นกันมา แล้วให้เป็นภาษากฎหมาย อันนี้ผม ก็ไม่คิดใจ ผมเห็นด้วย แต่ว่าตรงนี้ที่ผมยังคิดใจถ้อยคำครับท่านประธานฯ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์วุฒิสภา)

รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมก็ได้เรียนแล้วว่า ถ้อยคำช่วยกันดูหน่อย เพราะว่า อาจารย์แก้วสรรถ้าจะอภิปรายก็ช่วยดูถ้อยคำที่ท่านเห็นด้วยกับการแก้ไข เชิญอาจารย์ แก้วสรรครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ผมคิดว่าเห็นจริงด้วย ลองนึก กฎฎีกาลองช่วยช้ครับ เรื่องถ้อยคำท่านจะปรับอย่างไรบ้าง ในประเด็นหนึ่ง นะครับ

ประเด็นที่ ๒ ผมคิดว่าการอภิปรายหรือการตัดสินใจของเพื่อนสมาชิก
โปรดเข้าใจให้คืนะครับ นี่คือคุณสมบัติมาตรฐานของกรรมการว่าเรามีตำแหน่งกรรมการ
รัฐวิสาหกิจ และเมื่อเป็นรัฐวิสาหกิจรัฐก็ต้องมีเชื้อ โย มีเป้าหมายและมีความผูกพันที่จะดูแล
ให้สมประโยชน์บ้านเมือง แล้วเราก็มอบให้ส่วนหนึ่ง เราจะมอบให้ข้าราชการ ไปนั่ง ตรงนี้
เราต้องการให้ข้าราชการทำหน้าที่ให้เป็นกลาง ถ้าท่านถือหุ้นอยู่ ท่านเป็นผู้ตรวจ เป็นปลัด
หรืออะไรก็แล้วแต่ท่านถือหุ้นอยู่ ถ้าผู้ใหญ่เขาจะให้ท่านไปเป็นกรรมการรัฐวิสาหกิจท่าน
ต้องขายหุ้น แต่ที่ท่านไม่อยากจะรักหุ้นมากกว่างานที่จะมอบให้ท่านก็ไม่ต้องขายและ
ถือคือ เป็นกรรมการ เราไม่ได้ห้ามข้าราชการถือหุ้น โปรดเข้าใจตรงนี้นะครับ แต่เมื่อจะมี
หน้าที่ไปทำเพื่อประโยชน์สาธารณะและมีประโยชน์ได้เสียอยู่ นี่ โปรดขายหุ้น ไปเสีย
และเมื่อไปนั่งทำหน้าที่ก็อย่าไปแอบซื้อหุ้น จะได้ทำหน้าที่ให้ตรงไปตรงมา เพราะฉะนั้น
อันนี้ไม่ใช่เรื่องสิทธิเสรีภาพอะไรของ นาย ก นาย ข ที่เป็นข้าราชการ เป็นสิทธิของรัฐ
ที่จะมอบหมายให้ใคร ไปนั่งตรงนั้นตรงนี้ ละในฐานะที่เป็นข้าราชการ เป็นข้าของราชการ
ผมมอบให้คุณไปทำหน้าที่นี้ คุณมีส่วนได้เสียคุณขายเสีย และไปแล้วอย่าไปแสบนะ
พันตำแหน่งนั้นเมื่อ ไรก็ไปค้าหุ้นได้ตามปกติ เพราะฉะนั้นรัฐมีความชอบธรรมโดยสมบูรณ์
นะครับ ที่จะกำหนดคุณสมบัติว่า ถ้าเป็นคนที่เรามอบหมายให้ไปนั่งแล้วจะต้องไม่มี
ประโยชน์ทับซ้อน เพราะฉะนั้นไม่ว่าจะเล็ก จะน้อย จะมากนี่ไม่เป็นสาระ คุณเป็น
ข้าราชการเมื่อจะมอบหมายให้ทำหน้าที่แล้วมีประโยชน์ทับซ้อนคุณต้องเคลียร์ (Clear)
อันนี้ออกไป

- ๓๔/๑

LIRT

๓๕

ว. ๒๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ส.ร.บ. ๓๕/๑

เพราะฉะนั้นไม่มีปัญหาในทางรัฐธรรมนูญหรือในทางใดทั้งสิ้น ฉะนั้นที่บอกว่าถ้าถืออย่าง (๕) อันนี้เป็นเรื่องว่าจะเป็นเอกชนหรือข้าราชการก็แล้วแต่คุณเป็นกรรมการของ กฟผ. แล้ว กฟผ. ต้องซื้อหาเชื้อเพลิงมาป้อนเข้าตัวเอง อาจต้องซื้อน้ำมัน ซื้อถ่านหินหรือก๊าซ แล้วคุณไปถือหุ้นอยู่ใน ปตท. ขอโทษครับ คุณไปถือหุ้นอยู่ใน ปตท. อันนี้มีประโยชน์ ได้เสียแล้ว เราต้องการให้บริษัท กฟผ. คัดสินใจโดยสมประโยชน์ กฟผ. ที่สุด ไม่ใช่ถือหุ้นมากอยู่ใน ปตท. ก็เลยซื้อแก๊สอย่างเดียว ราคาเท่าไรก็ยอมซื้อหมด กฟผ. ก็จึงซื้อครับ นี่ก็เป็นเรื่องประโยชน์ทับซ้อน บอกถือหุ้นน้อย ถือหุ้นมาก คิดมากหรือเปล่า คิดไม่มากหรือครับ ประโยชน์ทับซ้อนก็ไม่จำเป็นต้องเป็นกรรมการ คุณกล่าวพูดหรือว่าคุณมีสิทธิเป็นกรรมการ กฟผ. คุณมีสิทธิโดยธรรมชาติอะไรมาเป็นกรรมการ กฟผ. กฟผ. ยังเป็นรัฐวิสาหกิจ การตัดสินใจต้องเพื่อประโยชน์ กฟผ. และประชาชน ถ้าคุณมีถือหุ้นอยู่ในคู่สัญญา กฟผ. คุณก็ไม่จำเป็นต้องเป็นกรรมการ จะมาร่ำร้องครวญครางบอกว่าผมอยาก ผมมีสิทธิเป็นกรรมการ ไม่มีครับ ถ้าคุณไม่เคลียร์คุณสมบัติคุณ คุณอย่ามาเป็นกรรมการ กฟผ. เท่านั้นเองครับ ง่ายจะตายไป เพราะฉะนั้นไม่ต้องไปเกรงใจครับ นี่คือร่างพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐาน รัฐมีอำนาจกำหนดโดยสมบูรณ์ อย่างนี้อาจอ้างคำว่า สิทธิถือหุ้น สิทธิหาประโยชน์ พันตำแหน่ง เป็นกรรมการแล้วขอเชิญถามสบายครับ ก็เท่านั้นเองครับ สนับสนุนทุกอย่าง ถ้อยคำ ลองทบทวนดูให้ถี่อีกทีก็แล้วกันครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิศาสตร์)

รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง : มีท่านคุณลงเป็นกรรมการอยู่ คือท่านสงวน (๘) วัณะครับ (๑๐) เป็นเรื่องกรรมการแก้ไขนะครับ เดี่ยวท่านนิรัตน์ให้อีกครั้งหนึ่ง เชิญครับ

นายนิรัตน์ อยู่ภักดี (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม

นิรัตน์ อยู่ภักดี ใช้เวลาแค่ ๒ นาทีครับ ก็คงย้านิดหนึ่งนะครับว่าคณะกรรมการเนื่องจาก (๕) นี้ไปตัดออก แล้วมาเติมเป็น (๑๐) นี้ได้ทำความเข้าใจความหมายของผู้ถือหุ้นรายย่อยซึ่งไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในการบริหารนี้เข้าใจมากน้อยเพียงใดนะครับ และประเด็นนี้ผมขอชี้แจงแทน ปตท. และกระทรวงการคลังก็คือ การที่ต่อ ปตท. นี้เอกชนเขาไม่ได้ห้าม เพียงแต่ว่าต้นทุนนี้ ปัจจุบันนี้ ปตท. มีต่อเท่าอยู่ เพราะฉะนั้นลงทุนใหม่เอาต่อเท่าที่คุ้มทุนไปแล้วนี้มาเฉลี่ยกับ

ท่อใหม่มีราคาต่อหน่วยนี้ถูก เอกชนสร้างใหม่สด ๆ นี้สู้ ปตท. ไม่ได้นะครับ ประเด็นที่ ๒ ก็คือหุ้น ปตท. นี้กราบเรียนนะครับว่า การเข้าตลาดหลักทรัพย์ครั้งแรกนี้กระจายหุ้น ๑๕ เปอร์เซ็นต์ ปัจจุบันนี้คือ ๕๐ เปอร์เซ็นต์นี้ถูกต้อง ตามว่าอีก ๒๕ เปอร์เซ็นต์ หายไปไหน ก็ขอกราบเรียน ไปอยู่ที่กองทุนวายุภักษ์ ครบ ๑๐ ปีเมื่อไรก็ขายคืนให้กระทรวง การคลังครับ อันนี้ผมทราบดีครับ เสียขายไม่ได้เป็นกรรมการ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภาศาสตร
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านอุบลแล้วเดี๋ยวพลตรี อินทร์คนี่ ท่านอุบลครับ
นายอุบล เอื้อศรี (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม
อุบล เอื้อศรี กรรมาธิการด้วย ทีนี้เมื่อสักครู่นี้มีท่านสมาชิกฯ ได้พูดถึง (๑๐) นี้ะครับว่า
ท่านเข้าใจว่าต้องการห้ามข้าราชการ แต่ว่าถ้าเขียนอย่างนี้ทำให้เกิดข้อสงสัยนะครับ ทีนี้
ถ้าหากว่าเราจะเพิ่มเติมให้ชัดเจนขึ้นอย่างนี้จะได้ไหมครับ (๑๐) นี้ครับ ไม่ถือหุ้นของ
รัฐวิสาหกิจนั้นหรือหุ้นส่วนของนิติบุคคลที่รัฐวิสาหกิจนั้นถือหุ้นอยู่ หรือ ไม่เป็นกรรมการ
ในนิติบุคคลที่รัฐวิสาหกิจนั้นถือหุ้น ทั้งนี้ ความใน (๑๐) นี้ใช้เฉพาะกรณีที่บุคคลนั้นเป็น
กรรมการเท่านั้นจะชัดเจนขึ้นไหมครับ ทั้งนี้ความใน (๑๐) ใช้บังคับเฉพาะบุคคลนั้นเป็น
ข้าราชการเท่านั้น จะได้ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านพลตรี อินทรีคน แล้วก็เดี๋ยวจะแก้อย่างไร
ก่อนว่า เชิญท่านพลตรี อินทรีคน

พลตรี อินทรีคน ยอดบางเตย (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธาน
วุฒิสภาที่เคารพ กระผมพลตรี อินทรีคน ยอดบางเตย สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเชียงใหม่
ผมต้องขอขอบคุณท่านกรรมาธิการที่เพิ่ม (๑๐) นี้เข้ามา ทั้งนี้เพราะว่าในการจะบริหาร
รัฐวิสาหกิจนั้นต้องมีมืออาชีพเข้ามาบริหารงาน และมีอาชีพนั้นก็ย่อมจะ ไม่ถือหุ่น
ในกิจการนั้น ทั้งนี้เพราะว่าต้องการความโปร่งใสในการดำเนินการ ท่านประธานฯ ครับ
ในหุ้่นการบริหารงานนั้นนอกจากเป็นมืออาชีพแล้วยังมีเงินเดือนสูงมากด้วย เช่น บริษัท
การบินไทย จำกัด (มหาชน) มีเงินเดือน ๆ หนึ่งประมาณ ๘๐๐,๐๐๐ บาท รวมทั้งโบนัส
(Bonus) อีกจำนวนมาก อีกทั้งคนที่เข้ามาทำงานจริง ๆ จัง ๆ นั้น ถ้าหากว่าเป็นข้าราชการ
เข้าไปทำงานแล้ว บางคนนะครับท่านประธานฯ ครับ เป็นกรรมการรัฐวิสาหกิจ ๕ - ๖ แห่ง
ซึ่งเป็นจำนวนมากเหลือเกิน และนอกจากนี้ถ้าเข้าไปถือหุ่นแล้วก็รู้เรื่องภายใน รู้เรื่อง
อินไซด์ (Inside) ก็ออกมาดำเนินการ ออกมาซื้อได้เปรียบคนอื่นเขาอีก นั่นคือสิ่งที่ไม่ค่อย
เกิดความเป็นธรรมในแผ่นดินไทยนี้เลย ดังนั้นผมค่อนข้างสนับสนุนทางคณะกรรมการ
ครับ คณะกรรมาธิการที่ดำเนินการมี (๑๐) นี้เข้ามา ทั้งนี้และทั้งนั้นเพื่อที่จะให้รัฐวิสาหกิจ
ของไทยเป็นที่ทำคุณประโยชน์ให้กับบ้านเมือง ให้รัฐวิสาหกิจของเมืองไทยนั้นเป็น
ผลประโยชน์ของประเทศไทยอย่างแท้จริง ไม่ใช่เป็นผลประโยชน์ของข้าราชการ ดังนั้น
ผมใคร่ขอสนับสนุนทางกรรมาธิการในการเพิ่ม (๑๐) นี้เข้ามาครับ ส่วนจะเป็นภาษาอย่างไร
ให้กลมกลืน ก็ขอให้ดำเนินการให้สละสลวยตามที่ท่านสันติภาพ อินทรพัฒน์ ได้กล่าว
เมื่อสักครู่นี้ครับ ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ รองประธาน
วุฒิสภาคนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา
คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

๘๒

ว: ๒๕ (ส. นิตินบัญญัติ)

ขวัญเมือง ๓๖/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมการครับ ท่านวิญญูครับ

นายวิญญู อุหารกุล (กรรมการ) : ขอบคุณครับท่านกรรมการ
ที่ห่วงเรื่องภาษา กรรมการได้ปรึกษาคุณฎีกาและกรรมการทุกคนแล้วนะครับ ขอเรียน
ท่านสมาชิกวุฒิสภา กรรมการขออนุญาตแก้เป็นอย่างนี้นะครับ ใน(๑๐) ไม่เป็นข้าราชการ
ซึ่งถือหุ้นของรัฐวิสาหกิจนั้น หรือหุ้นของนิติบุคคลที่รัฐวิสาหกิจนั้นถือหุ้นอยู่ หรือไม่เป็น
ข้าราชการซึ่งเป็นกรรมการในนิติบุคคลที่รัฐวิสาหกิจนั้นถือหุ้น โอ.เค. โหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านไพบูลย์ครับ

นายไพบูลย์ อุบัติศฤงค์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
ผม ไพบูลย์ อุบัติศฤงค์ ในฐานะกรรมการนะครับ ท่านประธานฯ ครับ เพื่อกล่าวไว้
เป็นบันทึกนะครับ คือในกรรมการการแปรรูปรัฐวิสาหกิจได้เชิญทาง ปดท. นะครับ
เราเรียนว่าการแปรรูปรัฐวิสาหกิจวัตถุประสงค์หลัก ที่รัฐบาลบอกตลอดเวลาคือ
จะเพิ่มประสิทธิภาพในการแข่งขัน กรรมการก็เรียนถามว่า ทำไมตอนวางท่อ ไม่เปิด
โอกาสให้รายอื่นมีโอกาสวางท่อด้วย เพราะฉะนั้นขอเรียนว่าถ้ามีการวางท่อส่งแก๊สที่ ๔
เมื่อไรกรุณาให้เอกชนรายอื่นมีสิทธิเสนอราคาด้วย บังเอิญกระทรวงการคลัง ไม่ได้อยู่ที่นี้
ขอเรียนเอาไว้ว่าความสามารถในการแข่งขันสำคัญที่สุด มิฉะนั้นพี่น้องประชาชน
จะโดนอำนาจการผูกขาดโดยไร้ความเป็นธรรม ไม่มีคณะกรรมการกำกับดูแลเลย
ผมขอขอบคุณสมาชิกฯ ที่ได้แปรญัตติ ทำให้คนที่เป็นกรรมการรัฐวิสาหกิจ ที่มีอำนาจ
ในการกำกับดูแล ไม่สามารถถือหุ้นในรัฐวิสาหกิจนั้น ๆ ได้ ซึ่งเป็นเหตุผลหลัก

ประการที่ ๒ ประการต่อมา ทั่วโลกไม่มีประเทศไหนที่ยอมขายทีเดียว
๒๕ เปอร์เซ็นต์ เป็นความล้มเหลวตลอดเวลา ผมยกตัวอย่างประเทศญี่ปุ่น การแปรรูปนี้
เขาแปรรูป ๕ เปอร์เซ็นต์เท่านั้นเอง แปรรูปทีละ ๕ เปอร์เซ็นต์ ไม่ใช่แปรรูปทีละ ๒๕
เปอร์เซ็นต์ อันนี้เป็นบทเรียนที่หลายประเทศก็เจอมาแล้ว ผมก็ไม่อยากให้เกิดขึ้นที่
ประเทศไทยอีก อะไรที่เป็นบทเรียนที่ต่างประเทศก็ประสบความสำเร็จมาแล้วที่
อังกฤษก็ดี ซึ่งเป็นความล้มเหลวของการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ กรรมการการแปรรูป

ว. ๒๕ (ส. นิตินบัญญัติ)

ขวัญเมือง ๓๖/๕

รัฐวิสาหกิจก็มีจุดยืนว่าจะต้องมีการแสดงถึงความพร้อมก่อน มีคณะกรรมการกำกับดูแล
มีนโยบายในการแข่งขันที่แน่ชัด อํานาจการผูกขาด ซึ่งรัฐวิสาหกิจก็ต้องมีระยะเวลา
มีฉะนั้นคือไปการประปา การไฟฟ้า อีกรยะแยะจะเข้ามา จะเกิดปัญหาในเรื่องของ
การผูกขาด ขอขอบคุณครับ

- ๓๗/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ สรุปลงแล้วมาตรา ๕ ซึ่งควมร่างเดิมเพิ่มความใน (๘) (๙) และกรรมาธิการ ได้เพิ่มความใน (๑๐) เข้ามา สรุปลงแล้วเท่าที่ผมนัดติดตามการประชุม ไม่มีท่านผู้ใดคิดใจที่กรรมาธิการแก้ไขถูกต้องนะครับ เชิญท่านสันติภาพครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ ผมไม่ได้คิดใจ แต่ว่าเมื่อสักครู่นี้ที่กรรมาธิการแก้อยากให้คุณเพื่อจะได้บันทึกให้ถูกต้องเท่านั้นเองครับ ท่านประธานฯ ขอบพระคุณครับ ถ้าเราทำที่ท่านวิญญูอธิบาย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญเมื่อสักครู่นี้จะท่านวิญญูเป็นผู้แก้ ท่านกรุณาทวนอีกสักครั้งครับ เชิญครับ

นายวิญญู อุฬารกุล (กรรมาธิการ) : เลขานฯ จดด้วยนะครับ ไม่เป็นข้าราชการซึ่งถือหุ้ของรัฐวิสาหกิจนั้น หรือหุ้ของนิติบุคคลที่รัฐวิสาหกิจนั้นถือหุ้ อยู่หรือไม่เป็นข้าราชการ ซึ่งเป็นกรรมการในนิติบุคคลที่รัฐวิสาหกิจนั้นถือหุ้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ถือว่าผ่านนะครับ เมื่อที่ประชุมเห็นชอบถือว่าผ่านครับ เชิญท่านเลขาราชการดำเนินการมาตราต่อไปครับ

นายพิเชษฐ กิตติสิน (ที่ปรึกษาด้านต่างประเทศ ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาราชการวุฒิสภา) : “มาตรา ๖ มีการแก้ไข มีกรรมาธิการสงวนความเห็น”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ ท่านกำพลครับ เชิญครับ

นายกำพล ภู่มณี (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายกำพล ภู่มณี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดปราจีนบุรี ขออนุญาตท่านประธานฯ กราบเรียนให้ที่ประชุมแห่งนี้ได้โปรดพิจารณาว่าประเด็นที่กระผมได้สงวนไว้เนื่องจากมาตรา ๖ ได้มีการเพิ่มข้อความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พุทธศักราช ๒๕๑๘ คือเดิมกำหนดว่าผู้ใดจะดำรง

ว. ๒๕ (ส. นิติบัญญัติ)

จิตติมา ๓๗/๒

ตำแหน่งกรรมการในรัฐวิสาหกิจเกิน ๓ แห่งมิได้ ก็ปรากฏว่า ได้มีผู้แปรญัตติแล้วก็ได้ มีการเพิ่มเติมคำว่า นิติบุคคล เข้าไป ซึ่งตรงนี้กระผมเห็นว่า โดยหลักการและเหตุผลของพระราชบัญญัติฉบับนี้ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องคุณสมบัติกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจเป็นการเกินกว่าหลักเกณฑ์หรือหลักหลักการที่กฎหมายกำหนดไว้ ก็อยากจะขอให้ทางท่านกรรมาธิการและที่ประชุมได้โปรดพิจารณาว่าจะดำเนินการอย่างไร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : คือตามที่กรรมาธิการเสียงข้างมากแก้ไขเพิ่มเติมนั้น ทางคุณกำพล ในฐานะเป็นกรรมาธิการเสียงข้างน้อยไม่เห็นด้วย ขอให้คงไว้ตามร่างเดิมถูกต้องนะครับ มีท่านผู้ใดอภิปรายไหมครับ ท่านนิรัตน์ครับ เชิญครับ ในประเด็นที่กรรมาธิการแก้ไขครับ

นายนิรัตน์ อยู่ภักดี (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพนะครับ ผมคิดว่า พ.ร.บ. ฉบับนี้คณะกรรมการที่ผมเห็นด้วย โดยเฉพาะเห็นด้วยมากเลยกับมาตรา ๗ คือคนคนเดียวไปเป็นกรรมาธิการเสีย ๓ - ๔ กรรมการ เป็นกรรมการ ๓ - ๔ บริษัทเยอะไป แล้วทุกวันนี้ก็คือพอมีประโยชน์ ผมยกตัวอย่างง่าย ๆ ท่านประธานฯ

ในกรรมาธิการการคลัง เราอยู่บริษัทหนึ่ง บริษัทเสียหายไป ๒๐๐ - ๓๐๐ ล้านบาท ปรากฏว่าสาเหตุมาจากกรรมการฯ ไปเป็นกรรมการอยู่เยอะจนเกินไปจนไม่ได้ให้ความสำคัญว่า กรรมการคือผู้ให้นโยบายและควบคุม ส่วนผู้จัดการเหมือนเลขๆ ผมยกตัวอย่างครับ ท่านประธานฯ ว่าอันนี้สนับสนุนที่ท่านเขียนว่าไม่เกิน ๓ ตำแหน่ง แต่จะมีข้อที่ข้างเคียงเหมือนท่านกำพลนิดหนึ่งนะครับว่า การที่นิติบุคคลที่รัฐวิสาหกิจถือหุ้น ก็ขอกราบเรียนว่ามีนายผมคิดว่าถ้าท่านประธานฯ เข้าใจในความหมายของรัฐวิสาหกิจแล้ว ผมคิดว่าเรื่องนี้ไม่จำเป็นต้องไปเติมคำอย่างที่ท่านกำพล เพราะว่าอย่างนี้ครับท่านประธานฯ การที่นิติบุคคลถ้ารัฐวิสาหกิจไปถือหุ้น คำจำกัดความของรัฐวิสาหกิจคือ กรณีที่รัฐบาลอะไรก็ตามที่เป็นหน่วยงานของรัฐถือหุ้นเกิน ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ก็เป็นนิติบุคคล อันนี้เห็นด้วย แต่พอบางครั้งอาจจะมีเหตุจำเป็นว่าบางบริษัทจริง ๆ รัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐอาจจะมีเจตจำนงไปถือหุ้นแค่ ๕ เปอร์เซ็นต์ ๖ เปอร์เซ็นต์เท่านั้นเอง ซึ่งไม่มีนัยในการบริหารเลย

ถามว่าไปถือไว้เพื่ออะไร ในบางครั้งผมกราบเรียนท่านประธานฯ นะครับ ผมยกตัวอย่าง บางครั้งผมคิดว่ากรรมการไม่ได้คำนึงถึง บริษัท ก กรรมการท่านนี้ไปดูแลอยู่ ปรากฏว่า บริษัท ก ไปกู้เงินกับธนาคารกรุงไทยซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจ ถึงเวลามีปัญหาขึ้นมาปรากฏว่า ธนาคารกรุงไทยบอกว่าคุณจะทำอะไรใช้หนี้ เขาบอกเอาอย่างนี้เอาหุ้นใช้หนี้สัก ๕ เปอร์เซ็นต์ เป็นธุรกรรมธรรมดาในการดำเนินการ อย่าลืมนะครับรัฐวิสาหกิจนี้รวมไปถึง ธนาคารกรุงไทย เพราะรัฐถือหุ้นเป็นส่วนใหญ่ ธนาคารนครหลวงไทยทุกวันนี้ก็จะ กลายเป็นว่ากรรมการท่านนั้นพลอยจะหมดสิทธิไปด้วยที่จริงไม่ใช่เลย เป็นธุรกรรมของ การทำงานของธุรกิจทั่วไปเท่านั้นเอง เพียงแต่มีความจำเป็น ถ้าท่านจะไปเขียนอย่างนี้ ท่านจะต้องไปเติมด้วยว่า ทั้งนี้ ต้องให้เป็นตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด เพราะอะไรครับท่านประธานฯ บางครั้งจำเป็นจริง ๆ บริษัทนั้นจะต้องเอาหุ้นไปชำระ ธนาคาร ถ้าจะเขียนอย่างนี้ถ้าท่านจะคงไว้ท่านจะต้องมีตัวเติม แต่ท่านไม่คงไว้ต้องตัดไป ถ้าไปเขียนลอย ๆ อย่างนี้ผมกราบเรียนเลยนะครับว่า สิ่งที่ท่านไปเติมบางครั้งไม่ได้มี การกลั่นกรอง ความคิดแต่จะต้องละเอียดมากกว่านี้ ผมกราบเรียนนะครับว่าเห็นด้วย นะครับ ตัดไปก็ไม่มีประโยชน์สาระสำคัญ แต่ถ้าไม่ตัดไปต่อ ไปจะมีปัญหาสำหรับ กรรมการรัฐวิสาหกิจข้างหน้าว่าบริษัทเล็ก ๆ ที่เราไปถือหุ้นอยู่เกิดเขามีความจำเป็นจะต้อง เอาหุ้นชำระหนี้ให้กระทรวงการคลัง หรืออยู่ดี ๆ กระทรวงการคลังไปซื้อหุ้นเขา ๑ หุ้น ๒ หุ้นขึ้นมาตกไปเลยนะครับ กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ พิจารณาให้คิดหนึ่ง ผมว่า ท่านกำพลมีเหตุผล

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านไพบูลย์ครับ กรรมการครับ

นายไพบูลย์ อุปัติตุงค์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม ไพบูลย์ อุปัติตุงค์ ในฐานะกรรมการ ท่านประธานฯ ครับ มาตรฐานนี้เป็นมาตรฐานที่ สำคัญนะครับ ผมเรียนอย่างนี้เมื่อสักครู่นี้เพื่อนสมาชิก ท่านหนึ่งนะครับ ท่านอินทรีรัตน์ ยอดบางเคย บอกว่ามีกรรมการรัฐวิสาหกิจบางแห่งเป็นกรรมการดังหลายแห่งนะครับ มาตรฐานนี้เราก็เพิ่มขึ้นมาเพื่อนสมาชิกฯ คงจำกันได้ครับว่ามี ผมต้องขออนุญาต ปดท. ยกตัวอย่าง เพราะเห็นชัดที่สุด ปดท. เขาบอกถ้าเป็นแกนด้านเนื่องจากบริษัทถูก

ว. ๒๕ (ส. นิติบัญญัติ)

กาหลง ๓๘/๒

กรรมการก็ให้ผู้มาชี้แจงนะครับ เรายละเอียดของบริษัทลูก ปตท. มา ผมถาม
ท่านประธานฯ ว่า ท่านประธานฯ ลงทายนะครับว่า ปตท. มีบริษัทลูกกี่บริษัท
เกือบ ๕๐ บริษัทครับ เกือบ ๕๐ นะครับ กรรมการก็ดูรายละเอียด ว่าแต่ละท่าน ไปถือเป็น
กรรมการอยู่ที่บริษัท มีท่านหนึ่งเป็นกรรมการอยู่ ๑๒ บริษัท มี ๕ บริษัท มี ๗ บริษัท
ผม ไม่อยากเอ่ยชื่อ ให้เป็นเกียรติ นี้ละครับท่านประธานฯ เอาประเด็นที่เพื่อนสมาชิก
บอกว่าไปทกโอเวอร์ (Take over) แแบงก์กรุง ไทยนั้นเรื่องเล็กมากเลย เพราะนั้นไปเอา
หนึ่นำมา แล้วในของแบงก์นี้เขามีข้อกำหนดอยู่แล้วว่ากรรมการแบงก์ไม่สามารถจะเป็น
กรรมการ ได้เกิน ๓ ไม่มีปัญหา แต่ที่เรากังวลใจ เพราะรัฐวิสาหกิจซึ่งท่านแอบเอากำไร ไป
ไซฟอน (Syphon) ไปถ่ายเท ไปอยู่บริษัทลูกตรงนั้นสำคัญที่สุดครับ บริษัทที่กำไร
เป็นแสนล้าน วิธีการจะทำให้เป็นแสนล้านทำอย่างไร ท่านแบ่งบริษัทนะครับ แบ่งเป็น
บริษัทลูกย่อย ๆ ถึงเกิดบริษัท ๔๐ กว่าบริษัทที่เกิดขึ้นมา แล้วมี โอกาสที่กรรมการ ไปนั่งอยู่
หลายบริษัทเขา фондถ่ายเงินเป็นไป ได้ซึ่งเกิดขึ้นมาหลายบริษัทแม้กระทั่งในอเมริกาเอง
ในตลาดหลักทรัพย์เขาทำกันทั้งนั้นครับ ในประเทศที่เจริญแล้ว กรรมการก็บอกว่า
เพราะฉะนั้นในประเทศไทยมีผู้มีความสามารถเยอะแยะ ทำไมละครับท่านต้องเอากรรมการ
รัฐวิสาหกิจ ไปเป็นกรรมการตั้ง ๑๐ บริษัท ๑๒ บริษัท ๕ บริษัท ซึ่ง ไม่ถูกต้อง ก็เลยไปเกิด
มาตรฐานขึ้นบอกว่า ผู้ใดจะดำรงตำแหน่งกรรมการ ในรัฐวิสาหกิจหรือนิติบุคคลที่รัฐวิสาหกิจ
ถือหุ้นเกิน ๓ แห่งไม่ได้ ค่อยไปรัฐวิสาหกิจไหนไปเกิดบริษัทลูกขึ้นมาท่านเป็นกรรมการ ได้
ไม่เกิน ๓ แห่งครับ นี่คือเหตุผลหลักครับ ขอบคุณมากครับ

- ๓๕/๑

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่าน โสภณ สุภาพงษ์ ก่อนครับ เคี้ยวกลับมาท่านนิรัตน์

นายโสภณ สุภาพงษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ในมาตรานี้มีนัยของความสำคัญที่ผมอยากจะเรียนเพิ่มเติมและผมเห็นด้วยมากก็คือว่า ถ้าเมื่อไรตัวเองเป็นกรรมการอยู่ในรัฐวิสาหกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเกิดว่าท่านผู้นั้นเกิดเป็นข้าราชการ ผมไม่ได้หมายถึงข้าราชการทั้งหมดหลายล้านคน ท่านเป็นคนดี เรากำลังพูดถึงท่านข้าราชการที่เป็นกรรมการ ถ้าท่านเป็นกรรมการอยู่ในรัฐวิสาหกิจ แล้วรัฐวิสาหกิจมีบริษัทลูกอย่างที่เป็นเมื่อสักครู่นี้ถึง ๔๐ - ๕๐ แห่ง มีบริษัท ก บริษัท ข บริษัท ค บริษัท ง การถ่ายเทผลประโยชน์ระหว่างรัฐวิสาหกิจนั้นกับบริษัท ก ก็พอควบคุมได้ แต่ด้วยอำนาจของท่านในสิ่งที่เกิดขึ้นจริงคือการถ่ายเทผลประโยชน์ระหว่างบริษัท ก กับบริษัท ง ซึ่งท่านไปเป็นกรรมการ ซึ่งบริษัทแม่หรือรัฐวิสาหกิจไม่รู้เรื่องเลย แต่ด้วยอำนาจของท่านที่เป็นข้าราชการ อำนาจของท่านที่เป็นกรรมการของบริษัทแม่ที่สามารถให้คุณให้โทษกับบริษัท ก ข ค ง ได้ทุกคนก็จะกลัว แต่ท่านไปแอบถ่ายเทผลประโยชน์ระหว่าง ก กับ ง ซึ่งญาติพี่น้องท่านเป็นเจ้าของอันนี้เริ่มควบคุมไม่ได้ ที่จริงแล้วการควบคุมที่ดีที่สุดต้องห้ามเป็นเกิน ๒ แห่ง ๓ แห่งเริ่มยากแล้ว แต่ถ้าเลขกว่านี้มีเยอะแยะครับที่ถ่ายเททางด้านวัตถุดิบ ปล่อยำไรออกไปทางวัตถุดิบที่ถูกกว่าปกติ ผลประโยชน์สัมปทานคุณไม่ได้ครับ ในความจริง เพราะฉะนั้นผมคิดว่ามาตรานี้ดีมากครับ แล้วการที่คุมไม่ให้เกิน ๓ แห่ง ผมคิดว่าอยู่ในด้านสูงแล้วครับ ถ้าท่านเป็นเกิน ๓ แห่ง ก็ให้กรรมการคนอื่นไปเป็น ได้ครับ ไม่ได้หมายถึงห้ามแต่ให้คนอื่นซึ่งบริษัทแม่หรือรัฐวิสาหกิจนั้นยังควบคุมผลประโยชน์ได้อยู่ ผมคิดว่าอันนี้ควรจะสนับสนุนนะครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านนิรัตน์ อยู่ภัทธี ครับ

นายนิรัตน์ อยู่ภัทธี (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นิรัตน์ อยู่ภัทธี ก็ขอกราบเรียนยังยืนยันในเจตนารมณ์ที่สนับสนุนคณะกรรมการนะครับ ผมคิดว่าท่านมาถูกทาง เพียงแต่ว่าท่านยังตีบทคำว่า การถือหุ้นในนิติบุคคล กับคำว่า

บริษัทลูก แล้วก็บริษัทร่วมนี้ ผมคิดว่าท่านยังไม่เข้าใจความหมายของ ๒ คำ นะครับ
 ผมคิดว่าท่านมีฝ่ายกฎหมายอยู่ คำถามที่ผมจะถามท่านก็คือว่า สมมุติว่าท่านมีเจตนาธรรม
 ที่จะไม่ให้ไปถือหุ้นในบริษัทลูกผมเห็นด้วย แต่กรณีถ้าเป็นบริษัทร่วมแล้วผมคิดว่าลำบาก
 ท่านต้องตีความให้ออกว่า บริษัทลูกกับบริษัทร่วมนี้ต่างกันอย่างไร ถ้าตีไม่ออกเดี่ยวผม
 จะบอก ถ้าตีออกแล้วผมไม่คิดใจ เพราะท่านอ้างทุกวัน ท่านโศภณก็อ้างเมื่อสักครู่
 บอกบริษัทลูก บริษัท ปตท. ไปถือหุ้นบริษัทลูก ๕๐ บริษัท แล้วผมถามว่าบริษัทร่วมท่านรู้ไหม
 ต่างกับบริษัทลูกอย่างไร ผมบอกว่าต่าง ที่ผมคิดว่าไม่อยากไปเขียนว่าไปถือหุ้น ๑ หุ้น ๒ หุ้น
 ที่ผมยกตัวอย่างเมื่อสักครู่นี้บอกว่า กรุงเทพไปซื้อหุ้นเขาผมบอกอันนั้นเป็นตัวอย่างง่าย ๆ
 เอาไว้ผมอธิบายให้ชาวบ้านฟัง แต่ถ้าจะอภิปรายให้กับวุฒิสภาฟังผมจะต้องยกตัวอย่าง
 เหนืออันนั้น ไปอีก ผมเรียนอย่างนี้ครับท่านประธานฯ กรรมการการคลังฯ เราไปเยี่ยมชม
 ธนาคารออมสิน ท่านประธานฯ ทราบไหมครับปัญหาธนาคารออมสินคืออะไร คือรับเงิน
 จากชาวบ้าน รับเงินจากเด็กมาทุกวันนี้ก็เอาไปซื้อ เอาไปลงทุนอะไรก็ได้ เอาไปทำอะไร
 ก็ได้ ต่อไปรัฐวิสาหกิจใหญ่ ๆ นี่ก็ทราบเรียนท่านว่ารัฐวิสาหกิจใหญ่ ๆ ที่มีเงินทุนเหลือ
 เป็นจำนวนมากเขาจะหลีกเลี่ยงที่จะเอาเงินไปฝากธนาคาร เพราะฉะนั้นเขาก็จะมีความ
 จำเป็นว่า บริษัทบางอันที่มีผลประโยชน์น้อย อาจจะเป็นบริษัทลูกของ ปตท.
 บริษัทลูกของการบินไทย คราวการบินตินิดหนึ่งเขาก็ไปถือหุ้น อาจจะมี ๕ เปอร์เซ็นต์
 ๑๐ เปอร์เซ็นต์ เก็บไว้ จากเดิมที่บริษัทนั้นอาจจะเป็นบริษัท เป็นเอกชน อยู่ดี ๆ
 กระทรวงการคลัง โดยเฉพาะออมสินบ้าง เห็นว่าผลประโยชน์ที่จะไปถือหุ้นเพื่อรับ
 ผลตอบแทน ไปถือหุ้นแค่ ๕ เปอร์เซ็นต์ ไปถือหุ้นในตลาดก็ ๕ เปอร์เซ็นต์ ๑๐ เปอร์เซ็นต์
 คดเลย การที่บริษัทนี้ไปถือหุ้นเขาเรียกบริษัทร่วม บริษัทนั้นเป็นบริษัทร่วม แต่ถ้าไปถือหุ้น
 จนมีอำนาจบริหาร นั่นมีอำนาจเกินกระทั่งมีอำนาจบริหารเขาเรียกว่า บริษัทลูก นักบัญชี
 ถ้านั่งอยู่ผมจะบอกอีกอันหนึ่ง การลงบัญชีก็ไม่เหมือนกัน บริษัทลูก บริษัทร่วมก็ลงบัญชี
 ไม่เหมือนกัน แต่ถ้าไปเขียนว่าถือหุ้นแม้แต่หุ้นเดียวทุกบริษัททั้งหมด ขอรบเรียนว่า
 ถ้าท่านได้พิจารณาอันนี้ผมคิดว่าท่านลองเอาความคิดของผมไปเขียนเฉพาะบริษัทลูก
 ได้ไหม เพราะสิ่งที่ท่านกลัวคำจำกัดความคือบริษัทลูก บริษัทร่วมไม่เกี่ยว ไปถือหุ้น

ว. ๒๕ (ส. นิติบัญญัติ)

พหุมา ๓๕/๓

๕ เปอร์เซ็นต์ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ไม่ต้องไปยุ่งเขา ๑ เปอร์เซ็นต์ก็ไม่ต้องไปยุ่ง เขาบริษัทลูก
ที่ ปลด. ไปตั้งไว้ ๕๕ เปอร์เซ็นต์ อีก ๑ เปอร์เซ็นต์ หรือไปถือหุ้น ๑๕ เปอร์เซ็นต์
๘๕ เปอร์เซ็นต์ อันนั้นบริษัทเขินคลุมอย่างนั้นผมเห็นด้วย ลึกซึ่งสกัดกั้นต่อไปในทางปฏิบัติ
เพราะนี่ผ่านวุฒิสภา กราบเรียนเปลี่ยนเป็นบริษัทลูกเห็นด้วย แต่ท่านต้องเข้าใจความหมาย
คำว่าบริษัทลูก บริษัทร่วม ก่อน กราบเรียนครับ

- ๕๐/๑

ว. ๒๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สุกัถกษณ์ ๔๐/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เคียวครับ ท่านโสภณคงมีความเห็นเพิ่มเติม เชิญท่านโสภณสุภาพงษ์

นายโสภณ สุภาพงษ์ (กรุงเทพมหานคร) : อันนี้เป็นปัญหาความเข้าใจทางเทคนิคนะครับ บริษัทซึ่งอาจจะไปถึงหุ้นสัก ๑ เปอร์เซ็นต์ หรือเป็นลักษณะของการโอนหนี้มาอะไรก็ตามที่ ในรัฐวิสาหกิจก็มองบริษัทเหล่านี้เล็ก ๆ เขาใช้ผู้บริหาร ไปเป็นกรรมการ ไม่จำเป็นต้องเป็นกรรมการครับ ไม่จำเป็นต้องเป็นกรรมการรัฐวิสาหกิจที่จะต้องไปดูแล เพราะเป็นเรื่องจับ ๆ จ๊อบ ๆ เขาก็ใช้ผู้บริหารหรือพนักงานเข้าไปติดตามเข้าไปเป็นกรรมการที่นั่น ความหมายของมาตรานี้เพียงแต่ว่าอย่าให้คนเดียวไปผูกขาดผลประโยชน์ของรัฐวิสาหกิจไว้ในมือด้วยคนคนเดียว โดยการ ไปดูแลบริษัทย่อย ๆ ซึ่งเป็นทรัพย์สินสมบัติของรัฐวิสาหกิจด้วยอำนาจของคนเพียงคนเดียว เพราะฉะนั้นการควบคุมจำนวนก็เป็นมาตรการหนึ่งที่จะช่วยได้ครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : กรรมาธิการครับ ท่านณรงค์ นุ่นทอง เชิญครับ ประธานไทยหม่อมองไม่เห็นท่านครับ

นายณรงค์ นุ่นทอง (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม ณรงค์ นุ่นทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช ระหว่างที่กรรมาธิการปรึกษากันอยู่ ผมขอเรียนท่านประธานฯ อย่างนี้ว่า มาตรา ๖ ซึ่งกรรมาธิการแก้ไขนั้น ผมเห็นด้วย แต่ว่าการพิมพ์จะไม่ถูกอยู่ คำว่า รัฐวิสาหกิจ กับ หรือนิติบุคคล นี้ต้องพิมพ์ให้ติดกันนะครับ เป็นเรื่องถ้อยคำ แต่ที่ผมยกมื่อตรงนี้ ท่านประธานฯ ครับ เนื่องจากมาตรา ๗ เกี่ยวพัน ไปถึงมาตรา ๑๔ แล้วมาตรา ๑๔ กรรมาธิการไม่ได้แก้ไข ผมก็คงไม่มีสิทธิที่จะไปทำอะไรเลยต้องพูดเสียตรงนี้ เพื่อท่านประธานฯ จะได้ดูเมื่อถึงมาตรา ๑๔ ว่าจำเป็นจะต้องเติมอะไรเข้าไปหรือไม่ ขออนุญาตท่านประธานฯ นิดหนึ่งคือ มาตรา ๑๔ พูดแต่เรื่องรัฐวิสาหกิจ แต่มาตรา ๗ ที่ท่านเพิ่มเข้ามาใหม่นี้ ที่กรรมาธิการแก้ไขนี้ ไปพูดเรื่องนิติบุคคลที่รัฐวิสาหกิจถือหุ้นด้วย เพราะฉะนั้นถ้าเขียนอย่างนี้ในมาตรา ๑๔ จะต้องลาออกเฉพาะจากรัฐวิสาหกิจเท่านั้น ไม่เกี่ยวไปถึง

๕๒

ว. ๒๕. (ส. นิติบัญญัติ)

ศกัถกษณ์ ๔๐/๒

นิติบุคคลที่รัฐวิสาหกิจถือหุ้น ให้ข้อสังเกตไว้ก่อน เคียวพอดึงมาตรา ๑๔ กรรมการการ กิจจะได้หยิบขึ้นพิจารณา เพราะกรรมการไม่ได้แก้ไข ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านกำพลครับ

นายกำพล ภูมณี (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม กำพล ภูมณี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดปราจีนบุรี ขอกราบเรียน ท่านประธานฯ อีกครั้งหนึ่งว่า เนื่องจากกฎหมายฉบับนี้เราเน้นที่รัฐวิสาหกิจอย่างเดียว นะครับ เพราะฉะนั้นพอเราเพิ่มที่นิติบุคคลแล้ว การบังคับใช้หรือในสวนอื่น ๆ ของกฎหมายฉบับนี้ไม่ได้พูดถึงเรื่องนิติบุคคลไว้เลย แม้ว่าจะมีปัญหาอย่างมาก ก็ต้องมารื้อแก้กฎหมายกันทั้งฉบับ แล้วก็เป็นหน้าที่ของเราหรือเปล่าก็ไม่แน่ใจนะครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านกำพลยังคงความเห็นให้คงไว้ตามที่ร่างเดิมอยู่นะครับ เชิญกรรมการเสียงข้างมากครับ เชิญครับ

นางฉัฐนันท์ อัสวเลิศศักดิ์ (กรรมการ) : ขออนุญาตค่ะ ดิฉัน ฉัฐนันท์ อัสวเลิศศักดิ์ กฤษฎีกา ในฐานะกรรมการนะค่ะ ขออนุญาตชี้แจงตามข้อกฎหมายของร่าง มาตรา ๑ คือร่างมาตรา ๑ นี้ได้ยกร่างตามที่กรรมการเสียงข้างมากประสงค์ไว้ระคะ ก็คือว่าห้ามบุคคลเป็นกรรมการ ในรัฐวิสาหกิจเกิน ๓ แห่ง หรืออีกกรณีหนึ่งก็คือว่า ถ้าบุคคลนั้นเป็นกรรมการหรือในนิติบุคคลที่รัฐวิสาหกิจถือหุ้นเกิน ๓ แห่ง อันนี้ก็ไม่ได้ เหมือนกัน คือไม่ว่าจะเป็นกรรมการ ในรัฐวิสาหกิจเลย ๆ ๓ แห่ง หรือว่าจะเป็นการ ในนิติบุคคลที่รัฐวิสาหกิจถือหุ้นเกิน ๓ แห่ง อันนี้ก็ไม่ได้ค่ะ

- ๔๑/๓

๕๓

ว. ๒๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ยาวเรศ ๔๑/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ถ้าจะชี้แจง ไปถึงว่าจะไปกระทบหรือไปเกี่ยวข้องกับมาตรา ๑๔ หรือไม่ด้วยก็จะเป็นประโยชน์กับที่ประชุมที่จะพิจารณา เชิญครับ

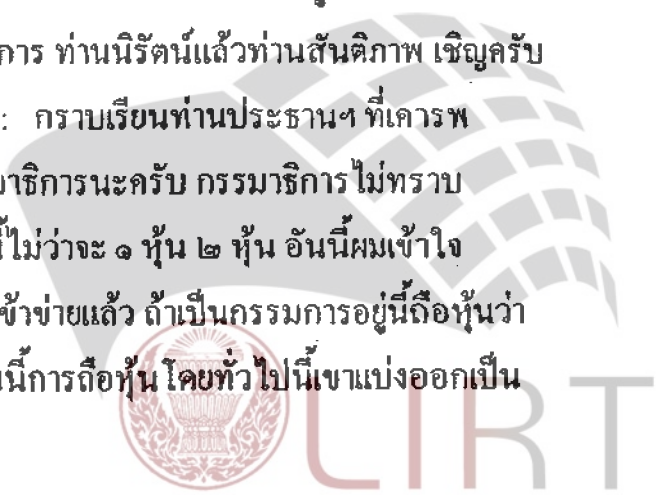
นางฉัฐนันท์ อัสวเลิศศักดิ์ (กรรมาธิการ) : ขออนุญาตคะ คิฉันท ฉัฐนันท์ ในฐานะกรรมาธิการ คือ ในมาตรา ๑๔ อันนี้ที่เมื่อสักครู่ท่าน ส.ว. กรุณาพูดถึงอันนั้น ในการพิจารณาตอนนั้นยัง ไม่ได้มีการพูดถึงในเรื่องของกลไกการบังคับในส่วนของคุณคลังที่ไปเป็นกรรมการ ในนิติบุคคลที่รัฐวิสาหกิจถือหุ้นเกิน ๓ แห่งนะคะ ก็เป็นจริงอย่างที่ท่าน ส.ว. แปรถูดคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ทางออกเป็นอย่างไร

นางฉัฐนันท์ อัสวเลิศศักดิ์ (กรรมาธิการ) : คือถ้าจะต้องแก้ไขก็ต้องมากำหนดเรื่องกลไกบังคับเอาไว้โดยการเพิ่มเติมเข้ามาในมาตรา ๑๔ ด้วย โดยอาจจะเพิ่มเอาไว้ในทำนองที่ว่า ถ้าเป็นกรณีที่คุณคลังนั้นเป็นกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งจากรัฐวิสาหกิจให้ไปเป็นกรรมการ ในนิติบุคคลที่รัฐวิสาหกิจนั้นถือหุ้นก็ต้องอยู่ภายใต้บังคับของมาตรา ๑๔ ด้วย โดยการไปเติมถ้อยคำให้ครอบคลุมถึงกรณีของคุณคลังเอาไว้ในมาตรา ๑๔ นะคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ให้โอกาสท่านประธานคณะกรรมการที่จะชี้แจงหรือยืนยันอีกครั้งว่าท่านจะยืนยันตามที่ท่านแก้ไขหรือไม่ประการใด หรือข้างล่างยังมีอยู่ไหมครับ ท่านนิรัตน์ครับรอสักครู่ครับท่านประธานคณะกรรมการ ท่านนิรัตน์แล้วท่านสันติภาพ เชิญครับ

นายนิรัตน์ อยู่ภักดี (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผมกราบเรียนท่านประธานฯ คือผมถามกรรมาธิการนะครับ กรรมาธิการไม่ทราบ กฎฎีกาต้องทราบว่า การไปถือหุ้นธรรมดาไม่ว่าจะ ๑ หุ้น ๒ หุ้น อันนี้ผมเข้าใจ ความท่านเขียนมานี้ถือ ๑ หุ้น ๒ หุ้น ก็ถือว่าเข้าข่ายแล้ว ถ้าเป็นกรรมการอยู่ถือหุ้นว่าหมดสิทธิ แต่ที่ผมถามท่านนี้ผมถามว่า ณ วันนี้การถือหุ้น โดยทั่วไปนี้เขาแบ่งออกเป็น

๒ ส่วน ส่วนหนึ่งก็ไปถือหุ้นขนาดที่สามารถมีอำนาจในการบริหาร ถ้าอย่างนั้น
 เขาจะเขียนอีกแบบหนึ่ง หรืออีกแบบหนึ่งก็คือไปถือหุ้นธรรมดา ๑ ส่วน ๒ ส่วนธรรมดา
 เขามักจะแยก ๒ ส่วนนี้ออกจากกันเพื่อให้คำจำกัดความนี้แคบเข้าเพื่อจะให้
 คณะกรรมการนั้นสบายใจขึ้น ส่วนที่ท่านไปอ้างว่าบริษัทลูก บริษัทลูกก็อย่างที่ผมเรียน
 ถ้าถือหุ้นเกิน ๕๐ เปอร์เซ็นต์ก็ไปอำนาจบริหารว่าก็เป็น ถ้าไปตั้งบริษัทลูกแล้วรัฐวิสาหกิจ
 นั้นถือหุ้นเกิน ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ตัวนั้นก็ป็นรัฐวิสาหกิจอยู่แล้ว อันนี้ไม่ต้องมาตีความ แต่ที่เรา
 จะตีความนี้เราจะตีความว่า กรณีที่บริษัทนั้นมีรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐไปถือหุ้น
 แต่น้อยกว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์ แล้วไม่เป็นรัฐวิสาหกิจนี้เราจะไปตีความว่าบริษัทนั้นเป็น
 บริษัทย่อยหรือบริษัทร่วม ถ้าในภาษากฎหมายในศาลาหลักทรัพย์นี้เราจะใช้คำว่า X
 บริษัทย่อย บริษัทร่วม เราจะให้ความสำคัญบริษัทย่อยมากกว่า เพราะถือว่ารัฐวิสาหกิจ
 ยังมีการควบคุมอยู่ แต่ถ้าไปถือหุ้น ๒ หุ้นเขาไม่คิดใจ ผมกราบเรียนท่านตอบคำถามของผม
 อีกคำถามหนึ่งให้ได้แล้วกัน สมมุติว่าผมเป็นกรรมการอยู่บริษัท ก นะครับ บริษัท ก
 นะครับแล้วผมก็ไปเป็นกรรมการรัฐวิสาหกิจอีก ๓ บริษัท เกิดวันดีคืนดีนะครับ ไม่มีคน
 ไม่เห็นใจบอกว่า นายนิรัตน์ทำงานคืออยากจะนั่นสักหน่อยหนึ่ง ไปบอกรัฐวิสาหกิจบอก
 ไปซื้อหุ้นบริษัทนายนิรัตน์ที่ในตลาดสักหนึ่งหุ้นก็ได้ ก็ไปเคาะซื้อ ๑ หุ้น ปรากฏว่า
 นายนิรัตน์จึงเลยถือหุ้นเกิน ๓ บริษัท กลับแก่งกันได้ ผมถามท่านว่าถ้าอย่างนี้
 บางครั้งไม่ว่าจะเป็นออมสินหรือว่าอะไรก็ตามที่ไปถือหุ้นจะเป็นหน่วยงานของรัฐที่อาจจะ
 มีเงินเหลือแล้วไปถือหุ้นท่านจะแก้ปัญหาอย่างไร สิ่งที่ผมตั้งข้อสังเกตท่านคือผมตั้ง
 ข้อที่ว่าถ้าไปเล็ก ๆ น้อย ๆ มีรัฐวิสาหกิจไปลงทุนแค่ ๑ เปอร์เซ็นต์ ๒ เปอร์เซ็นต์
 ๕ เปอร์เซ็นต์ไม่มีผลต่อการบริหารจะได้ไม่มาคิดข้อนี้ แล้วก็เข้าหน้าที่ฝ่ายบริหารกรรมการ
 ของเรานี้ที่ทำงานเขาก็จะทำงานด้วยความสะดวกไม่ต้องไปนั่งระแวงว่าวันนี้บริษัทที่เรา
 ไปเป็นกรรมการอยู่บางครั้ง ผมอาจจะไปเป็นกรรมการ โดยมีธุรกิจของพ่อแม่ยังเหลืออยู่
 ทำอะไรก็ตามเกิดมีคนแอบไปซื้อหุ้นจึงเลย ผมถามว่าท่านถ้าท่านทำความเข้าใจสิ่งที่
 ผมถามก็คือว่าถ้าถือหุ้นเกิน ๕๐ เปอร์เซ็นต์ เป็นรัฐวิสาหกิจนี้ผม ไม่คิดใจ แต่ถ้าต่ำกว่า
 ๕๐ เปอร์เซ็นต์แล้วย่อยกับลูกย่อยกับร่วมท่านเข้าใจตัวนี้หรือไม่ ไม่ใช่เขียนกฎหมายไปแล้ว
 โดยตอบผมยังไม่ได้แต่ไปเขียนกฎหมายนี้ผมก็ไม่ยอม

๕๕

ว. ๒๕ (ส. นิติบัญญัติ)

เขาวเรศ ๔๑/๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เพื่อให้เป็นการต่อเนื่องสำหรับผู้ที่ยังการอภิปรายอยู่
เชิญท่านไพบุลย์ศรีกรรมาธิการศรีแจ้งตอบคำถามด้วยครับ

- ๔๒/๑

นายไพบูลย์ อุบัติศฤงค์ (กรรมวิธีการ) : ท่านประธานฯ ครับ
 วัตถุประสงค์ของกรรมวิธีการนะครับ ไม่ว่าจะเป็นรัฐวิสาหกิจจะไปถือหุ้นในบริษัทต่าง ๆ
 ไม่ว่าจะเป็นตั้งบริษัทลูกหรือบริษัทร่วมนะครับ ผู้ใดดำรงตำแหน่งในกรรมการ
 เกิน ๓ แห่งไม่ได้ นี่ก็จุดยืนยันครับ และขอยืนยันในมติของกรรมวิธีการเสียงข้างมากครับ
 ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสันติภาพครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
 ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน ท่านประธานฯ ครับ ผมเห็นความ
 เข้าใจกับสิ่งที่กรรมการอยากเสนอก็คือว่า จริง ๆ แล้ว เท่าที่ผมรู้จักหลายท่านนี้นะครับ
 เอาละ บางท่านนี้นะครับ อยู่ในกองทัพ ยกตัวอย่างนะครับ แล้วเป็นบอร์ดรัฐวิสาหกิจ
 หรือบอร์ดของหน่วยงานนี้นะครับ ตั้ง ๒๐ กว่า ผมถามว่าวันนั้นผมเคยตั้งข้อสังเกตไว้
 ถ้า ๑ เดือนมีอยู่ ๓๐ วัน ภารกิจปกติท่านก็เยอะแล้ว ในขณะเดียวกัน ผบ.ทอ. ผบ.ทบ.
 ผบ.ทร. นี้นะครับ ท่านก็เป็นบอร์ดหมด แล้วผมบอกเวลาข้าราชการประจำนี้ไม่ได้ว่า
 ท่านเป็นบอร์ดได้ ไม่เป็นไรครับ แต่ว่าองค์กรที่เป็นรัฐวิสาหกิจหน่วยงานของรัฐนี้นะครับ
 ที่กรรมการแก้มาอย่างนี้ ผมว่าน่าจะสมเหตุสมผล ประการแรกก็คือ ๑. เพื่อให้ภารกิจ
 ที่ได้รับมอบหมายท่านเป็นบอร์ดเป็นกรรมการได้ทำงานได้เต็มที่ ๒. ภารกิจหลักท่านนี้
 ไม่เสีย แต่ในขณะเดียวกันนี้นะครับ ถ้าท่านเป็นบางที่เป็น ๑๔, ๑๕ อย่างนี้นะครับ
 เป็นกันจ้ง แล้วเวลาข้าราชการประจำนะครับ กลายเป็นว่าเป็นโดยตำแหน่งบังคับให้ฉันทัน
 แต่ถึงเวลาประชุมบ้าง หรือส่งผู้แทนบ้าง หรือไปบ้างก็แล้วแต่ อาจจะมีเบี้ยประชุม
 นั้นส่วนหนึ่งต้องได้รับ แต่ถามประสิทธิภาพของงานที่ต้องไปนั่งถกกันนะครับ
 ประสิทธิภาพของภารกิจที่ตัวเองทำอยู่ในงานประจำ เพราะฉะนั้นการที่กรรมการแก้
 นี้นะครับ ผมว่า ๓ ก็เยอะแล้วท่าน งานประจำเราทำเหมือนเราประชุมนี้นะครับ แก้กัน
 สัก ๓ ที่ เดือนหนึ่ง ๓ ครั้ง มีเวลาไหมละ งานประจำตัวเองอีก นั้นผมเห็นด้วยที่กรรมการ
 เสนอ แต่ต่อข้อคำถามในวรรคต่อไปก็คือว่านิติบุคคลที่รัฐวิสาหกิจถือหุ้นเกิน ๓ แห่งมิได้
 นี้นะครับ อันนี้ต้องให้ความเป็นธรรม ถ้ารัฐวิสาหกิจนั้นสมมุติว่า ปตท. นี้นะครับ

ยกตัวอย่างเห็นชัดแล้วกัน ตอนนี้อยู่ที่กิน พอกินเสร็จในส่วนที่ท่านว่านะครับ
 กรรมการที่ไปเป็นนี้แน่นอน ๑ แห่งแล้ว แต่ถ้าบริษัทถูกที่นะครับ ไปเป็นเพียงถือหุ้น X
 ๒๐ เปอร์เซ็นต์อย่างนั้นนะครับ ถ้าจะบอกว่าเป็นกรรมการ ไม่ได้ ผมว่าตรงที่ท่านจะโหดไป
 แต่ว่าถ้าความรู้สึกว่าถ้านิติบุคคลที่รัฐวิสาหกิจนั้นะครับ ถือหุ้นแค่ไปถึง ปตท. ไปตั้ง
 บริษัทถูก แล้วอันนี้ถือหุ้น ๕๐ เปอร์เซ็นต์ อย่างนี้ไปเป็นอันที่ ๒ ผมว่าตรงนี้ไม่ได้ X
 ท่านเขียนชัด แต่ตรงที่ท่านต้องตอบให้ชัดว่าถ้าไป ๕ เปอร์เซ็นต์ หรือ ๑๐ เปอร์เซ็นต์
 ถือแค่ ๒๕ เปอร์เซ็นต์ไปเป็นได้ไหม ถ้าบอกว่าเป็นไม่ได้ X ผมว่าก็แค่เราไม่ต้องไปยุ่ง
 เขาเลยถึงปีรัฐวิสาหกิจก็นั่งรับกำไรอย่างเดียว แต่ว่าในส่วนนี้เมื่อสักครู่ผมพยายามฟัง
 อยู่ตลอด แต่ผมอยากฟังชัดว่าถ้าถือหุ้นไม่ถึงเกินกึ่งหนึ่งเหลือ ๕๑ เปอร์เซ็นต์เป็นได้ไหม
 ตรงที่ท่านต้องตอบให้ชัดนะครับ นั่นคือสิ่งที่ผมอยากจะทราบไว้ แต่ผมเห็นด้วย
 ก็คือว่าท่านต้องบังคับไว้แน่ชัดแล้ว บางคนตั้งยันเดแล้วงานก็ไม่ทำ ประชุมก็ไม่เข้าประชุม
 แต่ถึงเวลาก็รับเบี้ยประชุมก็มี ปฏิเสธไม่ได้เลย อันนั้นกรรมการทำนั้นเห็นด้วย
 แต่ในขณะที่เดียวกันอีกอันหนึ่งผมฝากไว้ นะครับ กรรมการหมดมาดรามานี้ข้างหลังนี้
 ไม่มีอะไรแล้ว แต่บทบังคับมีผลบังคับใช้ บทเฉพาะกาลหรือข้อเท็จจริงนี้ ท่านต้องเขียน
 ไว้ นะครับ เหตุผลอย่างนี้ท่านประธานฯ ถ้ากฎหมายนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
 แล้วมีผลบังคับใช้ อันนี้ที่เขาเป็นมาแล้ว ๒๐ กว่านี้ทำอย่างไร ไม่ทราบท่านคิดไหม
 คือผลในกฎหมายบอกอย่างนั้นก็ต้องหันเลยตามมาตรา ๔ หรืออย่างไรผมไม่รู้ นะครับ
 ข้างหลังนี้ไว้ถึงเวลาก่อน แต่หมายถึงว่านับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับกรรมการใด
 ที่ดำรงตำแหน่งเกินอยู่ให้แสดงความจำนงว่าท่านประสงค์จะอยู่ตรงไหน นอกเหนือจากนั้น
 ก็ต้องออกไปโดยปริยาย ซึ่งถ้ากรรมการบอกดีแล้ว ผมก็ไม่คิดใจ แต่ว่าผมก็ตั้งคำถาม
 ไว้ นึกหนึ่งว่าถ้าไม่ถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ในพรรคเดียวกันนี้นะครับ พรรคสอง คกลงถ้าไม่เกิน
 ๕๐ เปอร์เซ็นต์นี้จะบังคับเขาใหม่ จะเอาเขาด้วยใหม่ ถ้าอย่างนั้นเดี๋ยวฟังชัดเจน เพราะเดี๋ยว
 เกิดเวลาไปประชุมตั้งกันไป เดี่ยวไปเถียงกันบอกวุฒิสภาไม่ได้หรือได้ ท่านตอบให้ชัด
 นะครับ ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : ข้างล่างยังมีไหมครับ ท่านสวัสดิ์ กฤตกรชนันต์ ครับ

นายสวัสดิ์ กฤตราชคนันต์ (นครศรีธรรมราช) : ขอบคุณท่านประธานฯ
 ครับ กระผม สวัสดิ์ กฤตราชคนันต์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช กระผมสงสัย
 นิดเดียวครับ ผมตั้งประเด็นว่าในกรณีซึ่งห้ามกรรมการดำรงตำแหน่งในรัฐวิสาหกิจ
 ต่าง ๆ เหล่านี้เป็นต้นนี้นะครับ ก็ค่อนข้างจะเห็นด้วย แต่อาจจะมีบางกรณีนะครับ
 ผมอยากจะเรียนว่าในกฎหมายรัฐวิสาหกิจนั่นเองนะครับ กล่าวไว้บ้างหรือเปล่าว่า
 ให้ใครบ้างเป็นกรรมการ ที่นี้ในหลาย ๆ รัฐวิสาหกิจอาจจะไปจำซ้อนกันหรือไม่ว่า
 คน ๆ เดียวนี้อยู่ในหลายกรรมการนะครับ นี่ในตัวกฎหมายนั้น-----

- ๔๓/๑

๕๕

ว. ๒๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สมบูรณ ๔๓/๑

ผมก็อยากจะเรียนถามท่านกรรมาธิการว่าเราได้ลงไปในเรื่องรายละเอียดนี้หรือเปล่า ได้ตั้งประเด็นนี้ขึ้นมาหรือตกลงกันในเรื่องนี้หรือไม่ เพราะฉะนั้นจะขัดกันนะครับ เพราะเราบอกว่าเราห้ามไม่ให้เกิน ๓ แห่ง แต่ว่าในกฎหมายรัฐวิสาหกิจหรือที่เกี่ยวข้องกับ รัฐวิสาหกิจนั่นเองบอกว่าให้ใครบ้าง นาย ก นาย ข นาย ค ซึ่งอาจจะซ้ำซ้อนกันอยู่ในตัว กฎหมายนั้นก็บ่งชี้ข้อสงสัยนะครับ อยากจะหารือกับท่านกรรมาธิการครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์แก้วสรรครับ แล้วเดี๋ยวค่อยขึ้นมากรรมาธิการครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ผม แก้วสรร อติโพธิ สมาชิกวุฒิสภา จริงอยู่ครับเราอาจจะดูว่ามีคนคนหนึ่ง มีคนกลุ่ม หนึ่งมาอยู่ ปตท. แล้วก็ไปคุมบริษัท ปตท. ไปลงทุนที่ไหนก็ตามตามไปเหมือนกับเป็น เครื่องช่วยอะไรก็ตาม และสิ่งนี้เป็นสิ่งที่น่าวิตก แต่พอมาดูพระราชบัญญัติอยากจะเรียนถาม ท่านกรรมาธิการนะครับ พระราชบัญญัตินี้เป็นเรื่องคุณสมบัติมาตรฐานของกรรมการ รัฐวิสาหกิจ จริงอยู่ ใน (๑๐) ที่เพิ่งผ่านไป อันนั้นเป็นลักษณะต้องห้ามนะครับว่าถ้าเป็น ข้าราชการแล้วนี่จะมาเป็นกรรมการจะต้องไม่ถึงหุ้นในรัฐวิสาหกิจ หรือไม่เป็นกรรมการ ใน นิติบุคคลที่รัฐวิสาหกิจถือหุ้น ไอ.เค. แต่กรณีนี้เป็นเรื่องเฉพาะตำแหน่งกรรมการ รัฐวิสาหกิจว่าห้ามเป็นเกิน ๓ แต่พอเราเพิ่มเติมนิติบุคคลที่รัฐวิสาหกิจถือหุ้นนี้เป็นนี้ เอกชน ก็โดนนะครับ สมมุติเป็นนายแก้วสรร ไม่ได้เป็นข้าราชการนี้ แล้วผมก็เป็นคนทำงานแก่ ฝายผู้ถือหุ้นเขาก็ไว้ใจมา แล้วก็ไม่ใช่เรื่องกระทรวงการคลังมอบหมาย แล้วถ้า ปตท. เขาอยากให้เราไปช่วยดูบริษัทลูกหน่อยอาจจะถือหุ้นแค่ ๔๐ ก็เป็นการใช้สอยตัวบุคคล ตรงนี้เราจะเว้นไว้ไม่ได้ครับ เราเอาเฉพาะว่าเราต้องการให้รัฐวิสาหกิจนี้มีประสิทธิภาพ เราไม่อยากเห็นใครเป็นเกิน ๓ แห่ง ไม่ว่าจะเป็นเอกชนหรือเป็นข้าราชการก็ตามแต่ เเท่านี้ก็พอ ทุเลาจะบังคับได้และเห็นผลได้ แต่พอเอื้อมมือเข้าไปเอาพวกบริษัทย่อยที่ไปถือหุ้น ๔๐ เปอร์เซ็นต์ ๒๐ เปอร์เซ็นต์อะไรพวกนี้ก็จะจำกัดเขาเกินไปครับ แล้วจะไปโดนเอกชน ด้วยนะครับ ลองทบทวนให้คิดนะครับแล้วจะไปมีอย่างที่ท่านณรงค์ว่า ท่านดูมาตรา ๑๔ นี้ชัด นะครับว่าผู้ใดดำรงตำแหน่งกรรมการในรัฐวิสาหกิจเกินกว่าจำนวนที่กำหนด ฉะนั้น พระราชบัญญัตินี้มุ่งไปที่ตำแหน่งกรรมการรัฐวิสาหกิจ จริงอยู่เรื่องข้าราชการนั้นเราบอก

ว. ๒๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สมบูรณ ๔๗/๒

อย่าไปเป็นกรรมการที่รัฐวิสาหกิจถือหุ้น อันนั้นเป็นลักษณะต้องห้ามไม่ว่าเป็น เรื่อง นายคนนี่ไม่เหมาะ แต่ในสโคป (Scope) ของจำนวนกรรมการรัฐวิสาหกิจก็นำจำกัดเฉพาะ จำนวนกรรมการรัฐวิสาหกิจ ไม่ใช่พระราชบัญญัติว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานของกรรมการ รัฐวิสาหกิจและบริษัทที่รัฐวิสาหกิจถือหุ้นนี้ครับ เพราะฉะนั้น โปรดทบทวนสโคปให้ ดี นะครับ แล้วถ้าเดิมเข้าไปจะยุ่งหรือเปล่าอย่างที่คุณนิรันดร์ก็ดี ท่านกำหนดทั้งดั่งนี้ ลองรับฟัง อีกทีเถอะครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญประธานคณะกรรมการครับ

นายสมเกียรติ ศรีลัมภ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ผมได้ฟังดู อันนี้เป็น ทศนคติของผมเองนะครับว่ามุมมองที่คณะกรรมการได้เป็นห่วงอย่างที่เดิมว่าคนที่ ถือหุ้นในรัฐวิสาหกิจแล้วเข้าไปถือหุ้นในรัฐวิสาหกิจที่ถือหุ้นด้วยนี้ไม่ให้ทำงานเกิน ๓ แห่ง แต่ได้ฟังความรู้สึกหรือข้อคิดเห็นของท่านนิรันดร์นี่นะครับ ผมรู้สึกนะครับว่าสมมุติว่ามีคน มาซื้อหุ้นในบริษัทผมนี้ผมก็ทำมาหากินของผมไป กบข. มาซื้อหรือว่าเอสเอ็มอี (SME) มาซื้อ ส่งผลให้สถานภาพของผมนี้หมดเลย ถ้าผมมีบริษัทในเครือประมาณ ๑๐ บริษัท หรือ ๖ - ๗ บริษัท นี่ก็ความรู้สึกของผมนะครับ-----

- ๔๔/๑

LIRT

แล้วมุมหนึ่งนี่ก็คือว่ากฎหมายนี้เป็นกฎหมายมาตรฐานสำหรับคณะกรรมการพนักงาน
รัฐวิสาหกิจ แต่ว่าใจจริง ๆ อยากจะรัฐวิสาหกิจที่ถือหุ้นน้อยนี้หมายถึงว่าคุณเกี่ยวเนื่อง
ผลประโยชน์ด้วย แต่ในความรู้สึกว่าถ้าอย่างนั้นเราไปบังคับเอกชนที่ไม่ได้เป็นรัฐวิสาหกิจ
เดี่ยวผมอยากให้ทางสำนักงานรัฐวิสาหกิจ ได้ชี้แจงว่าหลักการของกฎหมายนี้ เพราะว่า
ผมเกรงอย่างนี้นะครับว่า พอเราแก้มาก ไปปรับหลักการกฎหมายไปปรับนี้ะครับ
เพราะกฎหมายนี้เจตนารมณ์ว่าด้วยเรื่องพนักงานรัฐวิสาหกิจ พอเลยเจตนารมณ์ไป
ข้างล่างแทนที่กฎหมายนี้จะได้ใช้ในสิ่งที่เราแก้ไปแล้วกลับมีปัญหา เชิญคุณคุณุชา เชิญครับ
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ครับเชิญครับ

นางคุณุชา ยินดีพิช (ผู้ชี้แจง) : ค่ะ ดิฉันคุณุชา ยินดีพิช นะคะ
ผู้อำนวยการสำนักพัฒนารัฐวิสาหกิจ สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ
กระทรวงการคลัง ขอเรียนชี้แจงสำหรับประเด็นเรื่องมาตรา ๗ ของ พ.ร.บ. คุณสมบัติ
มาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจนี้ะคะ มาตรา ๗ เดิมกำหนดเอาไว้ว่า
ผู้ใดจะดำรงตำแหน่งกรรมการในรัฐวิสาหกิจเกิน ๓ แห่งมิได้นะคะ ค่อมานี้สืบเนื่องมาจาก
ว่าเดิมมีการพิจารณาว่าการเป็นกรรมการในรัฐวิสาหกิจดั้งเดิมที่ผ่านมาก่อนที่จะมีการตรา
พระราชบัญญัติฉบับนี้ มีลักษณะที่ว่ามีการถือหุ้น มีการเป็นกรรมการในรัฐวิสาหกิจหลาย
แห่งมาก จึงได้มีการตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้ลดลงมาอยู่ที่เพียงแค่ ๓ แห่ง
แต่ในเรื่องของ ๓ แห่งนี้ ได้มีการพิจารณาว่าถ้าบุคคลใดที่เป็นกรรมการในรัฐวิสาหกิจ
แล้วเป็นกรรมการที่มาจากภาคราชการ โดยตำแหน่งนี้ะคะ จะนับใน ๓ แห่งนี้หรือไม่
นะคะ ก็ได้มีการหารือไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกานะคะ คณะกรรมการกฤษฎีกา
ก็ได้ให้ความเห็นว่าการเป็นกรรมการ โดยตำแหน่งนั้น ไม่สามารถที่จะไปบอกให้กรรมการ
โดยตำแหน่งนั้นลาออกจากตำแหน่งที่ตนเองนั่งอยู่เพื่อที่จะไปเป็นกรรมการ
ในรัฐวิสาหกิจได้ ก็เลยเป็นที่มาว่าการบังคับใช้มาตรา ๗ ก่อนหน้าที่จะมีการแก้ไขใน
ครั้งนี้ยังมีบุคคลที่สามารถดำรงตำแหน่งในกรรมการรัฐวิสาหกิจเกินกว่า ๓ แห่งได้อยู่
นะคะ ทางกระทรวงการคลังเองก็ได้พิจารณาเห็นว่า เพื่อให้จำกัดวงของการเป็นกรรมการ
รัฐวิสาหกิจ ให้ลงเหลือเพียงแค่ ๓ แห่ง เพื่อที่จะทำให้การปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการ

รัฐวิสาหกิจนี้เป็นไปโดยมีประสิทธิภาพก่อให้เกิดประโยชน์กับประเทศชาติณะคะ ก็ได้เสนอแก้ไขเรื่องการนับจำนวนตำแหน่งกรรมการในรัฐวิสาหกิจว่า ในการดำรงตำแหน่งกรรมการในรัฐวิสาหกิจตามวรรคแรกของมาตรา ๗ นี้ให้นับรวมถึงการเป็นกรรมการโดยตำแหน่งด้วยนะคะ ถ้าหากว่ากรรมการโดยตำแหน่งนั้น ไม่ประสงค์ก็ให้มอบหมายให้ผู้ที่ปฏิบัติราชการแทนตามกฎหมายตามระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ไปปฏิบัติหน้าที่เองได้นะคะ ก็จะทำให้เจตนารมณ์ของกฎหมายนี้ยังติดกรอบอยู่ใน ๓ แห่ง แต่เราพิจารณาแต่กรณีของการเป็นกรรมการในรัฐวิสาหกิจเพราะว่าหลักการของกฎหมายนี้บังคับใช้แต่กรณีการเป็นกรรมการในรัฐวิสาหกิจนะคะ จะไม่ก้าวล่วงไปถึงการเป็นกรรมการในกิจการที่ไม่ใช่รัฐวิสาหกิจนะคะ สำหรับประเด็นที่ว่าแล้วจะมีกลไกอะไรที่จะไปกำกับดูแลว่าไม่ให้กรรมการนี้ไปเป็นกรรมการในรัฐวิสาหกิจและบริษัทลูกของรัฐวิสาหกิจเกินกว่า ๓ แห่ง ก็สามารถที่จะกำหนดกลไกในการบริหารจัดการในลักษณะของบริษัทแม่ กำหนดออกมาเป็นจรรยาบรรณ กำหนดออกมาเป็นหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีนะคะ เมื่อกำหนดออกไปเช่นนั้น กรณีบริษัทที่เป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ทางตลาดหลักทรัพย์ก็คงจะดูแลเรื่องการเป็นกรรมการของกรรมการเหล่านั้น มาตรา ๗ นี้ขออนุญาตกราบเรียนว่าให้บังคับทั้งบุคคลที่เป็นข้าราชการและไม่ใช่ข้าราชการนะคะ ก็คือภาคเอกชนที่จะเข้าร่วมเป็นกรรมการในที่นี้ด้วยคะ ขอบพระคุณคะ

- ๔๕/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านไพบูลย์จะเพิ่มเติมเชิญครับ

นายไพบูลย์ อุปัติสฤงค์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
ผม ไพบูลย์ อุปัติสฤงค์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดภูเก็ต ในฐานะกรรมการเสียงข้างมาก
ท่านประธานฯ ครับ วัตถุประสงค์ที่กรรมการเสียงข้างมากได้แก้ไขในมาตรานี้ก็เพราะว่า
กรรมการได้เห็นข้อมูลของปัญหาที่รัฐวิสาหกิจทั่วประเทศก่อให้เกิดปัญหาไปอย่าง
มากมายนะครับ จริง ๆ แล้วปัญหาไม่ได้อยู่ที่เฉพาะรัฐวิสาหกิจ ๓ แห่งเท่านั้น บริษัทซึ่ง
รัฐวิสาหกิจไปร่วมทุนด้วย ไปตลอดบริษัทลูกก็ก่อให้เกิดปัญหา เมื่อสักครู่ท่านสมาชิกฯ
หลายท่านถามว่าถ้ามี ไปถือหุ้นเพียงน้อยทำไมต้องคุมด้วย ผมเรียนว่ากรรมการ
เสียงข้างมากเขาบอกว่าถือหุ้นส่วนน้อยท่านก็ไม่ต้องไปเป็นกรรมการ ในเมื่อส่วนน้อย
กรรมการเราก็เอากรรมการซึ่งเป็นผู้ไม่มีอำนาจ ไม่มีส่วนได้ส่วนเสียเข้าไปคุมก็ได้ เพราะ
ว่าท่านถือหุ้นน้อย ถ้าท่านถือหุ้นมากท่านต้องไปเป็นกรรมการ อันนี้คือเหตุผลหลักว่า
ทั่วประเทศนี้มีปัญหาเพราะรัฐวิสาหกิจไปตลอดบริษัทลูก ไปร่วมทุนกับเอกชนรายอื่น
แล้วเขาแข่งผูกขาดเข้าไปติดต่อด้วย อีกหลายแห่งผมยกตัวอย่างไม่อยากจะยกตัวอย่างมาก
เคียวกระทบกระเทือนอีก มีแห่งหนึ่งอำนาจผูกขาดแล้วปรากฏว่าไปเอาบริษัทตัวเอง
ไปถือหุ้นในบริษัทเอกชน โดยตัวเองถือหุ้นเสียงข้างน้อยนะครับ แต่ตัวเองเป็นกรรมการ
และไปมีผลประโยชน์อยู่ในบริษัทลูกเหล่านั้น ตรงนี้ะครับกรรมการคิดว่าในเมื่อ
รัฐวิสาหกิจถือหุ้นน้อยแล้วนะครับ ก็ไม่ใช่สาระสำคัญที่ผู้บริหารซึ่งเป็นกรรมการจะต้องไป
เป็นกรรมการอยู่หลายแห่งเกิน ๓ แห่ง ถึงเกิดการแปรญัตติในชั้นกรรมการและชนะ
ในที่สุด ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านนิรัตน์ครับ

นายนิรัตน์ อยู่ภักดี (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม
นิรัตน์ อยู่ภักดี ผมคิดว่าคณะกรรมการจะเข้าใจเจตนารมณ์นี้คลาดเคลื่อนไปนิดหนึ่ง
กรณีที่เป็นก่อนไปเป็นผมคิดว่าทุกคนรู้ ถ้ากฎหมายฉบับนี้ออกไปทุกคนรู้เลยว่าบริษัท

ที่ตัวเองอยู่นี้เป็นนั่น สิ่งที่ผมต้องห่วงก็คือว่าเมื่อเป็นไปแล้วกรณีของบริษัท สมมุติว่าผมนั่งอยู่เป็นกรรมการหรือหลายท่านเป็นกรรมการรวมแล้วครบ ๓ แห่งพอดี วันดีคืนดีปรากฏว่าบริษัทนั้นเกิดมีรัฐวิสาหกิจอื่นที่ไม่ใช่หน่วยงานของพระองค์ที่รับผิดชอบอยู่ เขามาซื้อหุ้นเหมือนอย่างธนาคารอะไรต่าง ๆ เขามาซื้อหุ้นบริษัทนี้บ้าง เขาแค่หุ้นเดียว คุณสมบัติของผมจะตกไป เพราะฉะนั้นถ้าท่านประธานฯ อาจจะแกล้งใครที่เป็นบอร์ด (Board) ในกรรมการหรือเป็นกรรมการผู้จัดการใหญ่ เพราะฉะนั้นทุกวันนี้กรรมการผู้จัดการ ใหญ่ก็เป็นกรรมการด้วยก็ไม่ยาก ท่านประธานฯ ก็ไปดูว่าเป็นกรรมการเล็ก ๆ ที่ไหนหรือเป็นบริษัท มีบริษัทส่วนตัวอะไรอยู่ ท่านประธานฯ ก็เอารัฐวิสาหกิจไปซื้อสัก ๑ อัน ที่ผมเรียนถามว่า ถ้าเจตนาธรรมถ้าจะป้องกันอย่างนี้สามารถเขียนได้ เขียนอย่างไรหรือครับท่านประธานฯ เขาก็บอกว่านิติบุคคล เขาเขียนอย่างนี้ครับ กฎฎีกาช่วยฟังนิดหนึ่ง นิติบุคคลที่รัฐวิสาหกิจถือหุ้นโดยมีส่วนในการบริหาร ถ้าถือหุ้น ๑ เปอร์เซ็นต์ เขาไม่ให้บริหารหรือออก ต้องถือ ๒๕ เปอร์เซ็นต์ หรือใหญ่จริง ๆ อย่างนั้นผมเห็นด้วย ผมเห็นกับท่านเลย แต่ถ้า ๑ หุ้น ๒ หุ้นแล้ว โคนนี้ผมเป็นห่วง ก็ถึงบอกว่าถ้าเขียนอย่างนั้นแล้วปัญหาที่เราเป็นห่วงกันจาก ๑๐๐ ปัญหา จะเหลือแค่ ๕ เปอร์เซ็นต์ เท่านั้นเอง ถ้าถือเกิน ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ก็เป็นรัฐวิสาหกิจอย่างที่ผมบอก ถ้าถือมากหน่อยก็ต้องเข้าไปเป็นส่วนบริหารซึ่งลักษณะอย่างนี้ผมว่า สคร. ก็เข้าใจดี เพียงแต่ว่าจะเขียนอย่างไรให้น้อยลง แต่ถ้าเขียนอย่างนี้เข้าไป แล้วเอาไปประกาศใช้ ผมก็เป็นห่วงว่าจะสับสน และต่อไปกรรมการรัฐวิสาหกิจไม่มีใคร มีแต่ ส.ว. ผมก็ไปเป็นได้สบาย ต่อไปข้างหน้ามีรัฐวิสาหกิจอยู่วันนี้ แล้วบริษัทที่รัฐวิสาหกิจถือหุ้น ณ วันนี้ตาม สคร. ว่ามีเท่าไร ผมบอกได้เลยไม่ต่ำกว่า ๔๐๐ บริษัท ในแต่ละบริษัทมีสัก ๑๐ คน ก็คน ๔,๐๐๐ คน เอา ๓ หากรก็เหลือ ๑,๐๐๐ กว่าคน ถามว่าในคณะกรรมการในข้าราชการ อะไรต่าง ๆ มีคนถึง ๑,๐๐๐ คนไหม ไม่มี ผมทั้งนั้นไปเป็นได้สบาย ๆ ผมเรียนตามตรงครับ จริง ๆ ไม่อยากเป็นหรือครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านกำพลครับ กรรมการเสียงข้างน้อยเชิญครับ

นายกำพล ภูมณี (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม กำพล ภูมณี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดปราจีนบุรี ขออนุญาตเรียนถามท่านประธานฯ

ว. ๒๕ (ส. นิตินบัญญัติ)

อรนิตย ๔๕/๓

ผ่านไปยังท่านประธานคณะกรรมการนะครับ ผมเองอาจจะมีความรู้ไม่ค่อยมากมายอะไร
เท่าไรนัก แต่ในประเด็นที่ทางกรรมการได้พูดถึงว่าผู้ใดจะดำรงตำแหน่งกรรมการ
ในรัฐวิสาหกิจ อันนี้ ๑ แล้วนะครับ อันที่ ๒ หรือนิติบุคคลที่รัฐวิสาหกิจถือหุ้น-----

- ๔๖/๑

อันนี้ก็หมายความว่าบริษัทที่รัฐวิสาหกิจเข้าไปถือหุ้น ๑ เปอร์เซ็นต์ ๒ เปอร์เซ็นต์อะไรต่าง ๆ นี้เฉพาะบริษัทอย่างเดียวก็ถือหุ้นเกิน ๓ ไม่ได้แล้วนะครับ แต่ตามว่าถ้าอันใดอันหนึ่งที่ได้เพิ่มเติมไปนี้จะเอาอะไรไปบังคับใช้เขาครับ กฎหมายพระราชบัญญัติปี ๒๕๑๘ ไม่ได้พูดเรื่องนี้ไว้เลย กฎหมายฉบับใหม่ที่เรากำลังพูดกันถึงอยู่นี้ เราก็ไม่ได้พูดไว้ แล้วเราจะทำอย่างไรครับ กระผมก็ไม่เข้าใจ คือเราจะไปเพิ่มเติมกฎหมายเพื่อให้ดีที่สุดก็เป็นความคิดที่ดีแต่ก็ต้องทำในจุดที่เราสามารถกระทำได้นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : กรรมการเสียงข้างมากท่านผู้ใดจะชี้แจง แล้วก่อนที่ผมจะขอมติที่ประชุมให้พิจารณาว่าจะเห็นด้วยกับกรรมการเสียงข้างมากหรือจะให้คงไว้ตามร่างเดิม ตามความเห็นของกรรมการเสียงข้างน้อยนี้อยากจะให้กรรมการเสียงข้างมาก ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ วรรค ๒ ได้ทบทวนคำว่า “นิติบุคคล” ว่ายังยืนยันจะให้อยู่ไหมนะครับ เพื่อที่จะประชุมจะได้พิจารณา เชิญท่านวิญญูครับ

นายวิญญู อุพารกุล (กรรมการ) : ขอบคุณครับท่านประธานฯ กระผม นายวิญญู อุพารกุล ในฐานะกรรมการเสียงข้างมาก ค่อข้อกังวลของท่านสมาชิกฯ ในจุดยืนของกรรมการเสียงข้างมากที่เป็นห่วง ผมเรียนนะครับ ผมก็ไม่คิดว่าจะมีรัฐวิสาหกิจใดที่จะ ไปแทรกแซงไปถือหุ้นเพียง ๑ หุ้น เพื่อจะไปแก้งบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ผมคิดว่าไม่น่าเกิด แต่เพื่อลดความกังวลของท่านกรรมการ จะเพิ่มเติมในส่วนที่ท่านกรรมการแนะนำมาในมาตรา ๖ ผู้ใดจะดำรงตำแหน่งในกรรมการรัฐวิสาหกิจหรือนิติบุคคลที่รัฐวิสาหกิจนั้นเข้าร่วมบริหารได้ หรือนิติบุคคลที่รัฐวิสาหกิจนั้นเข้าร่วมบริหารเกินกว่า ๓ แห่งมิได้ ก็ได้ครับ เพื่อความหายกังวลใจของท่านสมาชิกฯ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ที่ท่านวิญญูชี้แจงนี้ได้รับความเห็นพ้องจากกรรมการทั้งหมดแล้วนะครับ ท่านนิรัตน์ เชิญครับ

นายนิรัตน์ อยู่ภักดี (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นิรัตน์ อยู่ภักดี ผมคิดว่า สคร. นั่งอยู่ข้างบนนี้ช่วยดูนิดหนึ่ง กฎฎีกา คือ

ของผมหวังประเด็นว่า ๑. ต้องไปถือหุ้น ในขณะที่เดียวกันถือหุ้นแล้วก็ต้องร่วมบริหาร
คือมี ๒ เงื่อนไข แต่ถ้าร่วมบริหาร ผมทราบเรียนอย่างนี้ครับ บริษัทไหนไปจ้าง
รัฐวิสาหกิจ สมมุติไปจ้าง ปตท. ไปจ้างการบินไทยซึ่งมีบริษัทรับจัดการบริหาร
เกิดบริษัทนั้นไปจ้างบริษัทการบินไทยเป็นบริษัทลูกของการบินไทย ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจ
ไปบริหารอะไรก็ตาม บริหารงานเสร็จอีก ผมถึงบอกว่าท่านคุณหนึ่ง ๑. ต้องถือหุ้น
๒. ต้องบริหาร จะไปเขียนว่าร่วมบริหารผมว่าท่านคุณหนึ่ง ไปร่วมบริหารถามว่า
รัฐวิสาหกิจไปร่วมบริหารนี้คำจัดความว่า รัฐวิสาหกิจร่วมบริหารนี้ผมยังติดใจอยู่
ว่ารัฐวิสาหกิจคือใคร เจ้าหน้าที่รัฐวิสาหกิจส่งตัวแทนไปบริหารหรือว่าเกิดบริษัทนั้น
ไปจ้างรัฐวิสาหกิจร่วมจัดการทางการเงิน การคลัง จัดจ้างทางด้านบัญชีที่ร่วมบริหาร
โดนอีก หุ้นก็ไม่ถือ ผ่ากท่านคุณหนึ่งนั่งอยู่ด้วยกัน คือผมไม่ได้ติดใจหรอกครับ
เพราะว่าถ้าเอาตามท่านนี้ผมได้ไปเป็นบอร์ดแน่นอนอยู่แล้ว เพียงแต่อยากให้เห็นวุฒิสฯ
แล้วสละสลวยแล้วก็ถูกต้องเท่านั้นเอง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ขณะนี้ประเด็นขยายเพิ่มเติมออกไปจากที่กรรมการได้แก้ไข
เพิ่มเติมไว้แล้วครับ เดี่ยวเชิญท่าน ไสภณครับ ท่านอาจจะมีความเห็นอะไร เชิญครับ
เห็นท่านยกมือครับ

นายไสภณ สุภาพงษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ผม ไสภณ สุภาพงษ์
ขอบพระคุณครับ ผมอยากจะทำให้ความเห็นเสนอว่าควรกำหนดอัตราของหุ้นไว้ชัดเจน
เลยเพื่อผู้ปฏิบัติจะได้ชัดเจน เพราะฉะนั้นเราอาจจะใช้คำว่าพูดว่า หรือนิติบุคคลที่
รัฐวิสาหกิจนั้นถือหุ้นมากกว่า ๕ เปอร์เซ็นต์ เกิน ๑ แห่งไม่ได้ ทำไมผมถึงยกคำว่า
“๕ เปอร์เซ็นต์” เพราะว่าถ้าต่ำกว่า ๕ เปอร์เซ็นต์ ถือว่าเป็นผู้ถือหุ้นรายย่อย ถ้าเกิน
๕ เปอร์เซ็นต์ถือว่าเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ ถ้าซื้ออย่างนี้ก็จะชัดเจนครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ เชิญกรรมการครบ รวบรวมน้อยครบ เพราะว่าถ้าไม่เช่นนั้น
จะกลายเป็นเรามาแปรญัตติกกัน ในที่ประชุมใหญ่อีกครั้งนะครบ เชิญครบ เชิญ ท่านวิญญ
ครบ

นายวิญญ อุพารกุล (กรรมการ) : ไม่ขัดข้องครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญ ท่านกำพล ครับ

นายกำพล ภูมณี (กรรมการ) : ขออนุญาตกรรมการเสียงข้างน้อยครบ
กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม กำพล ภูมณี หลังจากที่ได้ปรึกษากัน
บางส่วนแล้วนี่นะครับ กระผมใคร่ขอเสนอเพื่อเป็นการพบกันครั้งทางได้ใหม่ครับ คือ
ประเด็นที่ว่านอกเหนือจากกรอบหลักการกฎหมายที่ได้บัญญัติไว้ตรงนี้แล้วนี้ผมไม่ทราบว่า
มาตราอื่นจะไปปรับปรุงแก้ไขอย่างไรนะครับ ก็ฝากทางกฤษฎีกาด้วยนะครับ ขออนุญาต
เสนอเป็นอย่างนี้ได้ไหมครับว่า ใช้คำว่า “ผู้ใดจะดำรงตำแหน่งกรรมการในรัฐวิสาหกิจ”
อันนี้ ๑ แล้วนะครับ หรืออันที่ ๒ นะครับ “ดำรงตำแหน่งกรรมการในรัฐวิสาหกิจและ
นิติบุคคลที่รัฐวิสาหกิจนั้นถือหุ้นเกินสามแห่งมิได้” จะเป็น ๒ ส่วนนะครับ เมื่อครั้งแรกเลข
ที่กรรมการเพิ่มเติมนี้บอกว่า ผู้ใดจะถือหุ้นในรัฐวิสาหกิจหรือนิติบุคคลเกินสามแห่งมิได้
คำว่า นิติบุคคลนี้หมายถึงว่า บริษัทลูกเล็ก ๆ เกิน ๓ แห่งมิได้ ซึ่งมีปัญหามาก ทีนี้ทาง
กฤษฎีกาอะไรเราคุยกันแล้วนี้ใช้คำว่า ผู้ใดจะดำรงตำแหน่งรัฐวิสาหกิจหรือกรรมการ
ในรัฐวิสาหกิจและนิติบุคคลอื่น คือหมายถึงว่ายัง โยงคำว่า รัฐวิสาหกิจเข้ามาด้วยทั้ง ๒ อัน
นี้ครับ ซึ่งลักษณะอย่างนี้ครับไม่ทราบว่าจะมีความเห็นอย่างไรนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : กรรมการครบตกลงกันเองนะครับ ตามที่ประชุมไม่ได้
เชิญกรรมการครบ

นายวิญญ อุพารกุล (กรรมการ) : คือเสียงข้างมากยืนยันที่ ๕ เปอร์เซนต์
นิติบุคคลที่รัฐวิสาหกิจถือหุ้นเกิน ๕ เปอร์เซนต์ เกิน ๓ แห่งมิได้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านวิญญูกรุณาว่าถ้อยคำทั้งหมดที่ท่านจะปรับปรุงถ้อยคำใหม่ นะครับ ในการแก้ไขเพิ่มเติมอีกครั้งครับ ซ้ำ ๆ ครับ

นายวิญญู อุหารกุล (กรรมการ) : ขออนุญาตท่านประธานฯ ให้ท่านโสภณเสนอแนะดีกว่าครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : กรรมการโยนลูกลงมาข้างล่างครับ จะไปกันใหญ่ เชิญ ท่านโสภณครับ หมายถึงตามความเห็นของท่านโสภณใช้ใหม่ครับ ครับ เชิญท่านโสภณ ครับ

นายโสภณ สุภาพงษ์ (กรุงเทพมหานคร) : เป็นคำที่ผมเสนอนะครับ ผมใช้คำว่า มากกว่า ๕ เปอร์เซ็นต์ นะครับจะได้แตกต่าง คือ “หรือนิติบุคคลที่รัฐวิสาหกิจถือหุ้นมากกว่าห้าเปอร์เซ็นต์ เกินสามแห่งมิได้” ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ถ้าเช่นนั้นจะขอกรรมการนะครับ ให้ท่านโสภณกรุณาว่าถ้อยคำในมาตรา ๗ ที่กรรมการแก้ไขเพิ่มเติมทั้งหมดครับ ซ้ำ ๆ ครับ เพื่อบันทึกไว้ครับ เชิญครับ แล้วก็กรรมการติดตามด้วยว่าท่านเห็นด้วยตามนั้นหรือเปล่า

นายโสภณ สุภาพงษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ครับ เอาตั้งแต่ตรงขีดเส้นใต้นะครับ “มาตรา ๗ ผู้ใดจะดำรงตำแหน่งกรรมการในรัฐวิสาหกิจหรือนิติบุคคลที่รัฐวิสาหกิจถือหุ้นมากกว่าห้าเปอร์เซ็นต์ เกินสามแห่งมิได้” ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : กรรมการทั้งเสียงข้างมาก เสียงข้างน้อยเห็นด้วยตามนั้นนะครับ เดี่ยวจะถามกรรมการครับ เห็นด้วยไหมครับ เชิญ ท่านกำพล ครับ

นายกำพล ภูมณี (กรรมการ) : ขออนุญาตท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม กำพล ภูมณี ถ้าอย่างนั้นกระผมขออนุญาตให้พิจารณาเรื่องคำว่า “เกินกว่าหลักการที่กฎหมายเสนอขึ้นมา” เอาประเด็นนี้ประเด็นแรกก่อนได้ไหมครับ ไม่อย่างนั้นแล้วเดี๋ยวจะกลายเป็นว่าเราพิจารณากฎหมายที่เกินกว่าหลักเกณฑ์ที่เสนอขึ้นมาครับ เอาแค่นี้ก่อนก็ได้ครับ

ว. ๒๕ (ส. นิตินบัญญัติ)

สุพิชญ์ลักษณะ ๔๗/๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เคียงนะครับท่านกำพล คือความเห็นเดิมท่านในการพิจารณามาตรา
นี้คือท่านไม่เห็นด้วยเลยที่กรรมการเสียงข้างมากแก้ไข ให้คงไว้ตามร่างเดิม ขอยืนยันตามนี้
ขณะนี้ความเห็นท่านเปลี่ยนแล้วใช่ไหมครับ เห็นคล้ายตามกรรมการเสียงข้างมากที่จะ
แก้ไขเพิ่มเติมใช่ไหมครับ ถูกต้องไหมครับ

- ๔๘/๑

นายคำพล ภูมณี (กรรมาธิการ) : กระผม คำพล ภูมณี กระผมยังยืนยันหลักการเดิมอยู่ว่าตอนนี้เราพิจารณากฎหมายที่เกินจากหลักการที่นั่นไว้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : หมายถึงไม่แก้ไขใหม่ครับ ให้คงไว้ตามร่างเดิมใช่ไหมครับ

นายคำพล ภูมณี (กรรมาธิการ) : จะไม่แก้ครับ ให้คงไว้ตามร่างเดิมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ไม่แก้ะครับ ท่านไพบูลย์ครับ

นายไพบูลย์ อภิชาติสงคราม (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม ไพบูลย์ อภิชาติสงคราม สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดภูเก็ต ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างมาก ท่านประธานฯ ครับ เราพิจารณากฎหมายมาเกือบ ๖ ปีแล้ว ขอยืนยันว่าเราไม่ได้มีหน้าที่จะแก้กฎหมายตามหลักการหรือไม่ หลายฉบับนะครับ ผมยกตัวอย่างได้หลายฉบับเลย พ.ร.บ. พาณิชยอิเล็กทรอนิกส์เราแก้ทั้งฉบับ ไม่เห็นหน้าเห็นตาเลย แก้ทั้งฉบับเลยครับ แล้วไม่เห็นมีสมาชิกฯ ทั้งตึง และมีหน้าเจ้าสภาผู้แทนราษฎรก็เห็นด้วยกับเรา ผมยกตัวอย่างอีกหลายฉบับเลยครับ เพราะฉะนั้นขอให้พูดว่าคิดหลักการหรือไม่ ขอให้กฎหมายฉบับนั้นเป็นประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชนก่อน แล้วผมเรียนว่ากฎหมายฉบับนี้ต้องตั้งกรรมาธิการร่วมกันอย่างแน่นอน เฉพาะมาตราเมื่อสักครู่นี้ละครับ มาตรา ๑๐ ที่เราแก้ไปแล้วนะครับ อย่างไร ๆ ก็ตั้งกรรมาธิการร่วมกัน ขอให้ไปสู้กันระหว่างตัวแทนประชาชน ๘๐๐ คน เราแก้กฎหมายมาหลายฉบับแล้วครับ แม้กระทั่ง พ.ร.บ. ที่เดินขบวนห้ามพี่น้องประชาชนเดินขบวนบนท้องถนน เราเถียงกันในกรรมาธิการร่วมกันนะครับ เพราะฉะนั้นขอยืนยันในกรรมาธิการเสียงข้างมาก ความเห็นกรรมาธิการเสียงข้างมากตามที่ท่านโสภณ สุภาพงษ์ แปรญัตติเอาไว้ท่านครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ยืนยันตามที่ท่านโสภณเสนอขอแก้ไขด้วยคำ อาจารย์แก้วสรรครับ เห็นยกมือ ท่านเห็นด้วย แต่ว่าสั่นหน้านะครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ ขอบพระคุณครับ ผม แก้วสรร อติโพธิ สมาชิกวุฒิสภา จริง ๆ ทั้งข้างมากข้างน้อย

ลองฟังดี ๆ นะครับ โอ.เค. ท่านบอกว่าถือหุ้นนี้เท่าไรก็ไม่รู้ ๕ เปอร์เซ็นต์ เอาละ แต่ประเด็นของท่านกำลังเป็นประเด็นนะครับ เพราะถ้าเขียนอย่างนี้ก็คือ ๑. รายหนึ่ง ถือแต่เป็นกรรมการบริษัทลูก บริษัทย่อยนี้ะครับ ๓ บริษัท ไม่ได้ยุ่งกับรัฐวิสาหกิจเลย อย่างนี้ท่านยังจะเอาอีกหรือ นับรวมหมดคนะครับ เขียนอย่างนี้ เพราะฉะนั้นที่ท่านกำลังเสนอช่วยแก้ปัญหานี้ได้ ก็คือ ๑. ดำรงตำแหน่งกรรมการรัฐวิสาหกิจ หรือดำรงตำแหน่ง กรรมการรัฐวิสาหกิจ และนิติบุคคลที่รัฐวิสาหกิจถือหุ้นเกินร้อยละ ๕ เกิน ๓ แห่ง ยังยึดโยงกับคำว่า ๑. ถือกรรมการรัฐวิสาหกิจส่วนเลย กับอีกอันหนึ่งเป็นกรรมการ รัฐวิสาหกิจ อาจจะ ๑ หรือ ๒ แล้วก็ไปแถมบริษัทย่อย อย่างนี้เรามีสิทธิจะจัดการครับ เพราะว่าเกี่ยวกับกรรมการรัฐวิสาหกิจ แล้วจะไปโผล่ที่มาตรา ๑๔ ได้ ท่านแนะนำอย่างนั้น ถูกแล้ว แล้วในทัศนะของผมนะครับ ท่านประธานฯ พวกไปเป็นบริษัทย่อย ๓ แห่งนี้ อย่าไปยุ่งเขาอะครับ ต้องยึดโยงกับกรรมการรัฐวิสาหกิจ รัฐวิสาหกิจส่วนเลย ๓ แห่ง หรือเป็นกรรมการรัฐวิสาหกิจสัก ๑ แล้วก็ไปบวกบริษัทย่อย ๆ อีก แล้วเกิน ๓ เขียนอย่างนี้พอไปได้ครับ ยังอยู่ในกรอบของกรรมการรัฐวิสาหกิจ พระราชบัญญัตินี้ คือพระราชบัญญัติคุณสมบัติกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ ไม่ใช่บริษัทย่อย ท่านต้องยึดโยงกับคำว่ากรรมการรัฐวิสาหกิจให้ได้ ท่านกำลังเสนอถูกแล้วครับ เสียข้งมากฟังท่านหน่อย แล้วปรับอีกนิดหนึ่ง ผมรับได้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านโสภณมีความเห็นเปลี่ยนแปลงหรือไม่ครับ เชิญครับ

นายโสภณ สุภาพงษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ขอบพระคุณนะครับ ที่จริงแล้ว ผมไม่ได้แปรญัตติเรื่องนี้ะครับ เป็นกรรมาธิการเสียงข้างน้อย แต่พยายามจะหาถ้อยคำ ให้สอดคล้องกับความจริง เห็นประเด็นที่ท่านอาจารย์แก้วสรรได้กรุณาพูดขึ้นมา คือเป็น ปัญหาเรื่องคำถามกว่า

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : กรรมาธิการเสียงข้างมากฟังท่านโสภณหน่อยครับ

นายโสภณ สุภาพงษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ครับ ใช้คำนี้ได้ไหมครับว่า “ผู้ใดจะดำรงตำแหน่งกรรมการ ในรัฐวิสาหกิจ และนิติบุคคลที่รัฐวิสาหกิจถือหุ้นมากกว่า

LIRT

ว. ๒๕ (ส. นิติบัญญัติ)

กัชนี ๔๘/๓

๕ เปอร์เซนต์ เกิน ๓ แห่ง มิได้” เปลี่ยนคำว่า หรือ เป็น และ เพราะว่าทำให้เกิดความ
เข้าใจผิดมาก ผมคิดว่าความตั้งใจเจตนานี้คือ และ รวมกันถึงเกิน ๓ แห่ง มิได้ ถึงจะยึดโยง
กับการเป็นกรรมการรัฐวิสาหกิจ ผมเห็นด้วยนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านกำพลครับ

นายกำพล ภูมณี (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
ผม กำพล ภูมณี ครับ คือเมื่อสักครู่นี้ที่ท่านอาจารย์แก้วสรรได้พูดไว้ หรือทางท่านโสภณ
ขอภัยที่เอ่ยนาม ได้กล่าวไว้นี้ ก็คือวัตถุประสงค์เดียวกันนะครับ เพียงแต่ว่าในประเด็นแรก
คำว่า “ผู้ใดจะดำรงตำแหน่งกรรมการในรัฐวิสาหกิจ” อันนี้ครั้งแรกแล้วนะครับ “ผู้ใด
จะดำรงตำแหน่งในกรรมการรัฐวิสาหกิจ” อันที่ ๒ หรือ “ดำรงตำแหน่งกรรมการใน
รัฐวิสาหกิจและนิติบุคคลอื่นที่รัฐวิสาหกิจนั้นถือหุ้นเกินกว่า ๕ เปอร์เซนต์ เกิน ๓ แห่ง
มิได้” คือจะมี ๒ พวก พวกหนึ่งจะถือในรัฐวิสาหกิจเกิน ๓ แห่ง มิได้ อีกพวกหนึ่ง
จะเป็นกรรมการ ในรัฐวิสาหกิจ และนิติบุคคลอื่นที่รัฐวิสาหกิจเข้าไปถือหุ้นเกิน ๕
เปอร์เซนต์ เกิน ๓ แห่ง มิได้ ทั้ง ๒ อันนี้ครับ คือทั้ง ๒ ความหมายของทั้ง ๒ ท่อนนี้
อันเดียวกัน

- ๔๕/๑

เพียงแต่ว่าถ้าท่าน โสภณพุกว่า ผู้ใดจะดำรงตำแหน่งกรรมการในรัฐวิสาหกิจและดำรงตำแหน่ง อันนี้คือส่วนหลังครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : คืออย่างนี้ครับ อาจจะขอความกรุณาทางกรรมาธิการท่านตกลงกันอย่างไรนะครับ แล้วก็ปรับด้วยคำเป็นอย่างไรให้ชัดเจน ให้ได้ข้อยุติชัดเจน แล้วก็เสนอที่ประชุม เพื่อที่ประชุมเขาจะได้พิจารณาว่า จะเห็นด้วยกับท่านหรือไม่เห็นด้วยกับท่านเอาอย่างนั้นครับ ขณะนี้ความเห็นนั้นแปลกแยกไป ๆ มา ๆ นะครับ ยังหาข้อสรุปที่ชัดเจนไม่ได้เลย เคี้ยวผมจะรอเวลาสักกระยะหนึ่งครับ ระหว่างที่ท่านหารือกันนี้ เชิญท่านณรงค์ครับ

นายณรงค์ นุ่นทอง (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผมณรงค์ นุ่นทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช ผมว่าในมาตรา ๘ ที่คณะกรรมการเสียงข้างมากแก้ไขนี้ นะครับ เจตนาท่านเป็นอย่างไร ถ้าเจตนาที่จะเอา รัฐวิสาหกิจกับนิติบุคคลที่รัฐวิสาหกิจถือหุ้นนี้มานับรวมไม่เกิน ๓ ก็ต้องเขียนอย่างนี้ แต่ถ้าจะแยกว่า รัฐวิสาหกิจก็ไม่เกิน ๓ หรือนิติบุคคลที่รัฐวิสาหกิจถือหุ้นก็ไม่เกิน ๓ ก็ต้องเขียนอีกแบบหนึ่ง ทีนี้อีกประการหนึ่งที่ยากจะหารือกฤษฎีกาก็คือว่า ที่ท่านอาจารย์โสภณสุภาพงษ์ เสนอถ้อยคำ ท่านใช้คำว่า มากกว่า ๕ เปอร์เซ็นต์ ผมไม่แน่ใจว่าในกฎหมายเขาใช้คำว่า เปอร์เซ็นต์ หรือเปล่า หรือว่าร้อยละ ๕ ต้องใช้คำว่า มากกว่าร้อยละ ๕ ไม่ใช่ ๕ เปอร์เซ็นต์ ความหมายเดียวกัน แต่ว่าต้องเขียนให้เป็นภาษาไทย ก็เรียนให้คณะกรรมการได้โปรดพิจารณาด้วย ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ผมก็เกรงใจท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติที่นั่งฟังเพื่อจะให้ได้ข้อยุติอยู่นี่นะครับ แล้วเราใช้เวลาในมาตรานี้มานานพอสมควร กรรมาธิการจะสรุปให้ยุติครั้งสุดท้ายนะครับ เชิญครับ

นายวิญญู อุพารกุล (กรรมาธิการ) : ขอบพระคุณครับ ต้องขอภัยท่านสมาชิกฯ ทุกท่าน กรรมาธิการเห็นพ้องกันแล้วเป็นดังนี้ครับ “ผู้ใดจะดำรงตำแหน่งกรรมการในรัฐวิสาหกิจหรือดำรงตำแหน่งกรรมการในรัฐวิสาหกิจและนิติบุคคลที่รัฐวิสาหกิจนั้นถือหุ้นมากกว่าร้อยละห้าเกินสามแห่งมิได้”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : จบนะท่านวิญญู มีเท่านั้นนะครับ เชิญท่านนิรัตน์ครับ

นายนิรัตน์ อยู่ภักดี (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม
นิรัตน์ อยู่ภักดี ผมคิดว่าถ้าท่านประธานฯ ได้มีโอกาสนั่งร่วม ท่านรองฯ ก็อยู่นั้น ร่าง พ.ร.บ.
สถาบันการเงิน สมัยก่อนมีรองฯ พรทิพย์เป็นฝ่ายกฤษฎีกา คือมานั่งถกกันว่าเอาแบ่งเป็น
๒ ส่วน แต่ละส่วนเกิน ๓ หรือเอา ๒ ส่วนมารวมกันแล้วเกิน ๓ เขาเขียนอย่างนี้ครับ
ท่านประธานฯ เขียนเหมือนอย่างที่ท่านเขียนมานี้แหละ ก็คือเขาเขียนว่า ผู้ใดจะดำรง
ตำแหน่งในรัฐวิสาหกิจหรือนิติบุคคลที่รัฐวิสาหกิจถือหุ้นไม่เกินร้อยละห้า เขาใช้คำว่า
ไม่เกินร้อยละห้า ไม่เอาห้าเปอร์เซ็นต์ เขาเติมคำว่า รวมกัน เขาใช้คำว่า รวมกันไม่เกิน
สามแห่ง รวมกันไม่เกินสามแห่งมิได้ เขาใช้คำว่า รวมกัน คืออันแรกหรืออันที่ ๒ นี้รวมกัน
ไม่เกิน ๓ อันนี้ง่ายนิดเดียว ถ้าท่านย้อนกลับ ไปดูที่ท่านเลขฯ เคยเป็นคนรวมให้ผมนี้
เถียงกันเหมือนอย่างนี้ ใช้เวลาเถียงกันเป็นชั่วโมงมากกว่าเราเถียงกันอีก อาจจะวันหนึ่ง
เสียด้วยซ้ำ เขาใช้คำว่า รวมกัน ฝากท่านครับ ที่ท่านเขียนนั้นยาวไป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ขอตานสันติภาพอีกสักคนนะครับ เคี้ยวผมจะให้ที่ประชุม
พิจารณาแล้ว

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน ผมว่าการเขียนกฎหมายและที่ท่าน
แก้มานี้ นะครับ ผมพยายามที่ให้กฎหมายออกไปมีประสิทธิภาพ ที่สำคัญที่สุดก็คือ
ออกไปแล้วเป็นไปตามเจตนารมณ์ของถ้อยคำ ของการใช้ภาษากฎหมาย ผมพิจารณา
ไม่เคยเจอว่า ไม่เกิน ๕ เปอร์เซ็นต์ ท่านจะรู้ได้อย่างไร มาตรฐานอยู่ตรงไหน แต่ที่นี้
ท่านประธานฯ ครับ คือเจตนารมณ์ของกรรมาธิการนี้ผมเข้าใจในมาตรา ๘ ก็คือว่า
“ผู้ใดจะดำรงตำแหน่งกรรมการในรัฐวิสาหกิจเกินสามแห่งมิได้” จะตรงไหนก็แล้วแต่
เพราะฉะนั้นถ้าท่านเอาคลุมหลักอย่างนี้ได้ไหม สัน แล้วเป็นไปตามเจตนารมณ์ -----

ท่าน ไปดูในมาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้ รัฐวิสาหกิจหมายความว่า และไปทำความเข้าใจ
 กรรมการหมายความว่า กรรมการในคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจ และให้หมายความรวมถึง
 ประธานกรรมการ รองประธาน และกรรมการ คือใครก็ตามที่ส่งไป อันนี้เจตนารมณ์เดิม
 แม้รัฐวิสาหกิจนั้นจะไปตั้งเป็น ๑, ๒, ๓ ก็ตาม แต่คือรัฐวิสาหกิจใหม่ คำตอบบอกว่า ใช่
 ถ้าคำตอบบอกเป็นรัฐวิสาหกิจบอกว่า ใช่ เอาแค่พรรคแรกพรรคเดียวที่ท่านทำจบแล้ว
 แล้วไม่ต้องไปเพื่อว่าจะเป็นกรรมการ ไปถือหุ้น ไม่ต้อง ถ้าหลักบอกว่า ๑. ห้ามเป็น อันที่ ๒
 ท่านไปเป็น ตามว่ามีของรัฐวิสาหกิจใหม่ ใช่ ไปเลย เป็นไม่ได้อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นถ้า
 ด้อยค่าท่านประธานฯ ในมาตรา ๗ บอกว่า “ผู้ใดจะดำรงตำแหน่งกรรมการในรัฐวิสาหกิจ
 เกินหนึ่งแห่งมิได้” จบเลย ถ้าท่านต้องการเอาอย่างนั้นไม่ต้องไปตาม พอหลักไม่ได้
 ตัวอุปกรณ์ซึ่งไม่ใช่ก็ไม่ใช่เลย แต่ที่พอนำไปเอาเสร็จ ๕ เปอร์เซ็นต์ ๓ เปอร์เซ็นต์ ผมก็
 ไม่เคยเจอในการพิจารณากฎหมาย แต่อยากเห็นท่านประธานฯ อย่างนี้ว่า ถ้าในมาตรา ๕
 รัฐวิสาหกิจหมายความว่า บอกถึงอำนาจหน้าที่กรรมการอยู่แล้ว ถ้ากรรมการจะเอา
 ท่านไม่ให้ดำรงตำแหน่งเกิน ๓ แห่ง เอาหลักอันเดียว ใครจะเป็นลูกก็ไม่ได้แล้ว แล้วที่นี่ได้
 ช่วยกันทำงานที่ผมอภิปรายท่านประธานฯ ว่า มีประสิทธิภาพที่สุดก็คือ คนที่เป็นกรรมการ
 ได้ทำงานเต็มที่ เพราะฉะนั้นถ้ากรรมการเองยังหาข้อสรุปไม่ได้ แล้วผมเองยังหาข้อคำ
 ที่สละสลวย แล้วมีข้อยุติไม่ได้ สมาชิกฯ ก็ต้องเสนออย่างนี้ ท่านประธานฯ เพราะฉะนั้น
 เมื่อกรรมการได้ดู ท่านประธานฯ ก่อนจบ ถ้าเจตนารมณ์ของคณะกรรมการอยากจะ
 กำหนดเงื่อนไขของคนไม่ให้เป็นมาก แล้วโหล ถ้าท่านเอาอย่างนี้ได้ใหม่ครับว่า ในมาตรา
 ๗ เขียนว่า “มาตรา ๗ ผู้ใดจะดำรงตำแหน่งกรรมการในรัฐวิสาหกิจเกินหนึ่งแห่งมิได้”
 ท่านไม่ต้องไปห่วง ๓ ห่วงลูกหอรอกครับ แต่หลักจบก็คือ ไม่ได้แล้ว เป็นสักที่หนึ่งแค่นั้น
 แล้วจะสมบูรณ์กว่าด้วยซ้ำ แต่ที่นี้ผมมองนะครับ แต่ถ้าท่านจะเอาตรงนั้น ท่านต้องเขียนให้ดี
 แต่ผมไม่เคยเห็นบอกว่า ๕ เปอร์เซ็นต์ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ แล้วท่านจะรู้หรือมาตรฐานพอจะ
 สมัยอยู่ตรงไหน รัฐถือหุ้นเท่าไร ก็เปอร์เซ็นต์มองหากท่าน แล้วถือแค่ ๕ เปอร์เซ็นต์
 หรือ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ไปเป็นกรรมการ สมมุติส่งผมไปถือแค่ไม่กี่สตางค์ แล้วให้ผมไปเป็น
 กระจอก ๆ ผมไม่ไปหรอก แล้วอะไรกันครับ ก็ยุ่งอีก คือศักดิ์ศรีของคนที่จะเป็นกรรมการนี้
 นำจะดูว่าเป็น ๑,๐๐๐ ล้านบาท ไปแค่ไม่กี่ล้านบาท แล้วให้ผม ไปเป็นกรรมการ อย่างนี้

ว.๒๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ัจฉรา ๕๐/๒

ท่านเขียนแล้วเลือกกันตาย ค่อยไปก็ทุกคนแย่งกัน ไป ปตท. ไปอย่างอื่นหมด แต่ที่เป็นลูกยังไม่
ไม่มีใครไป อย่างนี้ก็มีปัญหาที่ท่านให้เกิดขึ้นในอนาคต ผมฝากไว้ท่านนั้น ขอบพระคุณ
ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : พอสถกหรือยังครับ มาตรการนี้ ยังมีความคิดเห็นกันอีกหรือครับ
ใช้เวลาชั่วโมงกว่าแล้วนะครับ เดี่ยวก่อนข้างล่าง อาจารย์แก้วสรร เดี่ยวครับ รอสักครู่
กรรมการ ท่านจะปรับถ้อยคำอีกหรือเปล่าครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ ผมคิดว่า
กรรมการเดินมาถูกแล้ว แล้วก็ไปถึงกรรมการร่วมกันลงทวนอีกที คือ ๑. ที่ไปดำรง
ตำแหน่งกรรมการในบริษัทย่อย ๓ บริษัทนี้ เราไม่ยุ่ง คือ ๑. ที่เราต้องการจัดการคือ
รัฐวิสาหกิจเกิน ๓ แห่ง อันที่ ๒ ก็คือ กรรมการรัฐวิสาหกิจบวกบริษัทย่อยเกิน ๓ แห่ง
ต้องการแค่นี้ ถ้าเป็นเช่นนั้นที่ท่านแก้มาก็เกือบจะตรงแล้ว ถ้าเอาคำว่ารวมกันของท่านนิรันดร์
มาช่วยก็จะสมบูรณ์ว่า ผู้ใดจะดำรงตำแหน่งกรรมการในรัฐวิสาหกิจ หรือดำรงตำแหน่ง
กรรมการในรัฐวิสาหกิจ และนิติบุคคลในรัฐวิสาหกิจถือหุ้นเกินร้อยละ ๕ รวมกัน หรือ
กรรมการรัฐวิสาหกิจ และนิติบุคคลรวมกันเกินกว่า ๓ แห่งไม่ได้ ผมว่าเรามุ่งไปตรงนั้น
เหลือแต่ถ้อยคำเท่านั้นครับ จะทำอย่างไรให้สมบูรณ์ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : กรรมการซ้ำอีกทีครับ

- ๕๑/๑

LIART

นายวิญญู อุหารกุล (กรรมาธิการ) : คือกรรมาธิการเห็นด้วยกับ
ท่านสมาชิกฯ เรียนท่านประธานฯ ครับ ทวนเลขนะครับ ผู้ใดจะดำรงตำแหน่งกรรมการใน
รัฐวิสาหกิจหรือดำรงตำแหน่งกรรมการในรัฐวิสาหกิจและนิติบุคคลที่รัฐวิสาหกิจนั้นถือหุ้น
มากกว่าร้อยละ ๕ รวมกันไม่เกิน ๓ แห่ง โอ.เค. ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : มีข้อท้วงติงไหมครับที่กรรมาธิการขำฉ้อยกคำเมื่อสักครู่นี้ อาจารย์
แก้วสรร เชิญครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : ผมเข้าใจว่า ผู้ใดจะดำรง
ตำแหน่งกรรมการ ในรัฐวิสาหกิจ หรือดำรงตำแหน่งกรรมการในรัฐวิสาหกิจ ไม่ต้องมี “นั้น”
รัฐวิสาหกิจมีเยอะแยะ หรือดำรงตำแหน่งกรรมการในรัฐวิสาหกิจและนิติบุคคลที่
รัฐวิสาหกิจถือหุ้นเกินร้อยละห้ารวมกันเกินกว่าสามแห่งมิได้ กฎฎีกาช่วยครับความชัด
หรือยังครับ จดทันไหมครับกรรมาธิการครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านโสภณครับ กรรมาธิการกำลังขุดมุนอยู่ เชิญครับ

นายโสภณ สุภาพงษ์ (กรุงเทพมหานคร) : คำพูดของอาจารย์แก้วสรร
คงถูกต้องทั้งหมดแล้ว ยกเว้นควรจะใช้คำว่า “มากกว่าร้อยละห้า” ไม่ควรจะใช้คำว่า
“เกินกว่าร้อยละห้า” เพราะว่าจะซ้อนกับคำว่า “เกินกว่า” ที่ตามมาอีกแล้วจะสับสนนะครับ
ก็หมายความว่า “ผู้ใดจะดำรงตำแหน่งกรรมการ ในรัฐวิสาหกิจหรือดำรงตำแหน่งกรรมการ
ในรัฐวิสาหกิจและนิติบุคคลที่รัฐวิสาหกิจนั้นถือหุ้นมากกว่าร้อยละห้ารวมกันเกินสามแห่ง
มิได้” ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านกำพล ครับ

นายกำพล ภูมณี (กรรมาธิการ) : ขออนุญาตตักตักเดียวท่านประธานฯ
ครับ ผม กำพล ภูมณี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดปราจีนบุรี ขออนุญาตท่านประธานฯ ให้ทาง
กรรมาธิการและที่ประชุมได้พิจารณาอีกนิตหนึ่งครับว่า คำว่า “นั้น” รัฐวิสาหกิจนั้น
หรือเราจะตัดคำว่า นั้น ออก ถ้ารัฐวิสาหกิจนั้นก็หมายถึงเฉพาะรัฐวิสาหกิจ บริษัทลูก

ในรัฐวิสาหกิจ แต่ถ้าเราตัดคำว่า นั้น ออกไปก็หมายถึงว่าไปเป็นกรรมการรัฐวิสาหกิจ
แล้วกับบริษัทอื่นนอกเหนือจากรัฐวิสาหกิจอันนั้น ก็จะกว้างเข้าไปอีกครับจะเอาแต่ไหนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : อาจารย์แก้วสรรครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : ผมเสนอความเห็นอย่างนี้
ท่านประธานฯ ครับ ผม แก้วสรร อติโพธิ เหตุผลจริง ๆ เราต้องการป้องกันความเกี่ยวโยง
นะครับ เพราะฉะนั้นถ้าใครคนหนึ่งไปนั่งอยู่ในกรรมการรัฐวิสาหกิจแล้วก็ไปนั่งในบริษัท
ซึ่งเป็นบริษัทย่อยของรัฐวิสาหกิจนั้นนะครับ คำว่า นั้น คงต้องเอาไว้ นะครับที่ผมอภิปราย
เมื่อสักครู่นี้ผิดครับ ท่าน โสภณถูกครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เพื่อให้มิติในมาตรานี้ชัดเจน ผมอยากจะขอให้ที่ประชุมได้พิจารณาว่า
ท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขของกรรมาธิการ ซึ่งมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงถ้อยคำจากที่แก้
ไว้เดิมนะครับมาเป็นแก้ไขตามที่ได้ชี้แจงไปเมื่อสักครู่นี้ นะครับ หรือว่าจะเห็นควรให้คงไว้
ตามร่างเดิมตามร่างของสภาผู้แทนราษฎรเพื่อความหนักแน่นของมตินะครับ ผู้สงวน
ความเห็นขอถอนก็จริง แต่น่าจะคำนึงถึงผู้ที่ไม่ได้อภิปรายนะครับ เขาอาจจะเห็นด้วย
หรือไม่เห็นด้วยกับท่านก็ได้ผู้ที่นั่งฟังเขาอยู่นะครับ ก็ให้ความเคารพในความคิดเห็น
ของท่าน ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของกรรมาธิการนะครับ กรุณาจด เห็นด้วย
หากเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิมของสภาผู้แทนฯ โดยไม่มีการแก้ไขจด ไม่เห็นด้วย
ครับ เชิญลงคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๖๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๓ คะแนน)

๑๒๐

ว. ๒๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ศรีอนงค์ ๕๒/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เห็นด้วยกับการแก้ไขของกรรมาธิการเป็นส่วนใหญ่ ขอบคุณทุกท่านครับที่ได้ช่วยกันแสดงความคิดเห็น รวมทั้งกรรมาธิการด้วย ดำเนินการตามมาตราต่อไป เชิญท่านเลขานุการครับ

นายพิเชษฐ กิตติสิน (ที่ปรึกษาต่างประเทศ ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขานุการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมาธิการสงวนความเห็น”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : กรรมาธิการผู้สงวนความเห็นจะอภิปรายไหมครับ ท่านอุบลเชิญครับ

นายอุบล เอื้อศรี (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม อุบล เอื้อศรี สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดนครราชสีมาครับ ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อยครับ ท่านประธานที่เคารพครับ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า พระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เมื่อคำนึงถึงเรื่องของมาตรฐานของพนักงานรัฐวิสาหกิจนี้มีมาตรา ๘ บอกไว้ว่า “ให้ยกเลิกความใน (๑๐) และ (๑๑) ของมาตรา ๑๓ ตรี แห่งพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน” นะครับ “(๑๐) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง (๑๑) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากงานเพราะทุจริตต่อหน้าที่” อันนี้กรรมาธิการก็ได้แก้ไข คณะกรรมาธิการเสียงข้างน้อยซึ่งมีผมด้วยคนหนึ่งขอเพิ่มคำว่าอย่างนี้นะครับ “(๘) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากงานเพราะทุจริตต่อหน้าที่” เพิ่มคำว่า “หรือประพฤดิชั่วอย่างร้ายแรง” เหตุผลก็คือว่า (๘) เดิม จำกัดไว้เฉพาะการทุจริตเท่านั้น ผมคิดว่ามาตรฐานของพนักงานรัฐวิสาหกิจไม่ใช่เฉพาะบุคคลที่บกพร่องในทางความซื่อสัตย์อย่างเดียววนะครับ ไม่ใช่บกพร่องในความซื่อสัตย์สุจริตอย่างเดียว

๑๒๑

ว. ๒๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ศรีอนงค์ ๕๒/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอโทษครับ ท่านอุบลครับ ผมฟังท่านเพลินไป ที่ท่านอภิปรายอยู่นี้เป็นมาตรา ๕ ไข่ใหม่ครับ

นายอุบล เอื้อศรี (กรรมาธิการ) : มาตรา ๘ ครับ เมื่อสักครู่นี้มาตรา ๗ ไปแล้วท่านประธานฯ มาตรา ๖ แก้มมาตรา ๗ มีมาตรา ๘ ด้วยครับ และมาตรา ๘ ที่ผมกราบเรียนท่านประธานฯ เมื่อสักครู่เป็นมาตรา ๘ ไม่ใช่มาตรา ๗ นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ในอนุมาตราอะไรครับ

นายอุบล เอื้อศรี (กรรมาธิการ) : ใน (๑๐) กระทบอยากจะทำให้เพิ่มคำว่า หรือบกพร่องในทางความประพฤติ ไม่ทราบว่ามาตรา ๗ ผ่านมาหรือยังครับ ผมกังวลเหมือนกัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ก็มาตรา ๗ ในมาตรา ๕ ไข่ใหม่ครับ

นายอุบล เอื้อศรี (กรรมาธิการ) : ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เราผ่านมาแล้วครับ

นายอุบล เอื้อศรี (กรรมาธิการ) : ผ่านมาแล้วนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ตรงมาตรา ๗ ในมาตรา ๖ เราผ่านมาแล้วครับ

นายอุบล เอื้อศรี (กรรมาธิการ) : ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขณะนี้เราขึ้นมาตรา ๘

นายอุบล เอื้อศรี (กรรมาธิการ) : มาตรา ๗ ไม่แก้ไขใหม่ท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ

LIRT

๑๒๒

ว. ๒๕ (ส. นิตินบัญญัติ)

ศรีอนงค์ ๕๒/๓

นายอุบล เอื้อศรี (กรรมการ) : ไม่แก่นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ

นายอุบล เอื้อศรี (กรรมการ) : ผ่านนะครับ มาตรา ๘ ที่กระผมเรียน
ทำนอยู่เมื่อสักครู่นี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบคุณครับ เชิญครับ

- ๕๓/๑

นายอุบล เอื้อศรี (กรรมาธิการ) : ใน (๑๑) นี้จะครบ ขอเพิ่มคำว่า “หรือประพฤตชั่วอย่างร้ายแรง” เหตุผลก็คือว่ามาตรฐานของพนักงานรัฐวิสาหกิจ นอกจากจะคำนึงหรือพิจารณาถึงเรื่องความซื่อสัตย์สุจริตแล้ว บกพร่องในทาง ความซื่อสัตย์สุจริตแล้ว สิ่งที่น่าจะคำนึงถึงอีกอย่างหนึ่งก็คือความประพฤติชั่ว อย่างร้ายแรงครับ ซึ่งอาจจะไม่ใช่เกี่ยวกับเรื่องการทุจริตนะครับ เช่น ต้องคำพิพากษาว่า เป็นผู้ค้ายาเสพติดอย่างนี้ครับท่านประธานฯ หรือผิดศีลธรรมอย่างร้ายแรง อย่างนี้ เราไม่สมควรที่จะกำหนดไว้ในกฎหมายฉบับนี้หรือครับท่านประธานฯ เพราะเหตุว่า เป็นมาตรฐาน มาตรฐานต้องมีมาตรฐานทางเศรษฐกิจ สังคม หรือถูกไบแดงอะไรอย่างนี้ ส.ส. ส.ว. ถูกไบแดงอะไรอย่างนี้ อย่างนี้ถือว่าบกพร่องในความประพฤติแล้วนะครับ ท่านประธานฯ ผมว่าในกฎหมายนี้ผมเคยแปรญัตติมาหลายกฎหมายที่อยากพยายาม จะเพิ่มความประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงเข้าไปในกฎหมาย แต่ไม่ได้เข้าไปเลยท่าน เพราะฉะนั้นในคราวนี้ผมถึงได้ขอสงวนความเห็นไว้ให้ปรากฏในสภาแห่งนี้ว่า มีผู้พูดถึงความบกพร่องในทางความประพฤติอย่างร้ายแรง ผมอยากจะกราบเรียน ท่านประธานฯ และท่านสมาชิกฯ นะครับ ท่านกรรมาธิการนะครับว่าขอความกรุณา อยากจะให้เพิ่มเข้าไปสักหน่อย เพื่อให้เป็นประวัติศาสตร์ว่ากฎหมายไทยของเรา ได้คำนึงถึงความประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ว่าเป็นคุณสมบัติอันสำคัญประการหนึ่ง ในการที่จะเข้ามารับผิดชอบบ้านเมือง หรือเป็นกรรมการต่าง ๆ เหตุผลก็มีเท่านี้ ท่านประธานฯ ครับ ขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ที่ท่านสงวนไว้คือมาตรา ๘ (๑๑) นะครับ สำหรับ (๑๐) ท่านสมเกียรติสงวนไว้จะอภิปราย เชิญครับ

นายสมเกียรติ ศรีลัมภ์ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติทุกท่านครับ พอดีท่านอุบลท่านอภิปรายผมก็ ไม่กล้าขัด จึงเลยมาตราผมไปนะครับ ผมขออนุญาตที่จะสงวนคำแปรญัตติใน (๑๐) คือ ไปเพิ่มเติมว่า “ไม่เป็นบุคคลที่เคยดำรงตำแหน่งในพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่

๑๒๔

ว. ๒๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สำรวจ ๕๓/๒

ของพรรคการเมือง” เพิ่มว่า “ในระยะหนึ่งปีก่อนดำรงตำแหน่ง” ผมมีความรู้สึกที่สมมุติว่ามีคนทำงานในพรรคการเมืองโดยมีตำแหน่ง ไม่ว่าจะป็นตำแหน่งใดก็ตามที่พอสมมุติว่าตามมาตรฐานนี้จะเอาพวกตนเองในพรรคการเมืองเข้ามาดำรงตำแหน่งในกรรมการรัฐวิสาหกิจ ก็เพียงแต่ว่าตอนนี้ลาออก สักคำหน้าก็เข้าคณะรัฐมนตรีได้แล้ว อันนี้ไม่เป็นการแก้ไขปัญหานี้เลย แต่ถ้าสมมุติว่าเราจะเอาบุคคลกลาง ๆ จริง ๆ ผมขอระยะเวลา ๑ ปีที่เขาปลอดจากความเป็นการเมืองของเขา ไม่ได้ช่วยเหลืออะไรในตำแหน่งนั้น ผมถือว่าเป็นการทำให้กฎหมายนี้มีประสิทธิผลในการป้องกันคนที่มีอำนาจอิทธิพลทางการเมืองเข้าไปในตำแหน่ง ผมขอแค่ ๑ ปีเท่านั้นเอง บางคนบอกให้ ๕ ปีด้วยซ้ำไป แต่ผมคิดว่าบุคลากรในประเทศนั้นคนมีความสามารถนี้มีน้อย แต่กฎหมายนี้ป้องกันว่าไม่ให้คนที่อยู่ในตำแหน่งพรรคการเมืองนี้เข้าไปเป็นคณะกรรมการในรัฐวิสาหกิจ เพราะฉะนั้นแล้วผมขอจากไม่กำหนดไว้เลย ขอว่าเพิ่ม ระยะเวลาหนึ่งปีก่อนดำรงตำแหน่ง ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุหัทส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : กรรมการเสียงข้างมากครับ จะมีข้อชี้แจงในประเด็นที่ท่านไม่เห็นด้วยกับผู้สงวนความเห็นขอแปรญัตติมีไหมครับ มีคำชี้แจงไหมครับ ถ้าไม่มีผมจะขอให้ที่ประชุมพิจารณาคะครับว่าจะเห็นด้วยกับการแก้ไขของผู้สงวนความเห็นขอแปรญัตติไว้ใน (๑๐) และ (๑๑) หรือจะเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎร ตามความเห็นของกรรมการเสียงข้างมาก ซึ่งไม่ได้มีใครแก้ไขมาตรานี้ะครับ ผมจะขอมติตามลำดับอนุมาตราะครับ มาตรา ๘ (๑๐) กรรมการไม่ได้แก้ไข ท่านสมเกียรติ ศรีสัมพันธ์ สงวนความเห็นขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมะครับ หากท่านเห็นด้วยกับกรรมการ โดยคงไว้ตามร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎรก็เห็นด้วย หากเห็นด้วยกับผู้สงวนความเห็นขอแปรญัตติโดยมีการแก้ไขเพิ่มเติมก็เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ ขอปิดการลงคะแนน ขอผลคะแนนด้วยครับ

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๔๒ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๕ คะแนน)

- ๕๔/๑

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พิณฑุเสณีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านอุบล เชิญครับ จะถอนหรือครับ

นายอุบล เอื้อศรี (กรรมาธิการ) : คืออย่างนี้ครับ เหตุผลที่ท่านประธาน
สมเกียรติได้พูดไปนี้ ผมมีความเห็นอย่างนี้ครับว่า ต้องอ่าน (๑๑) นี้ให้เข้าใจนะครับว่า
ไม่เคยถูกไล่ออก นี่หมายความว่าถูกตั้งกรรมการสอบสวนใช่ไหมครับ ไล่ออก ปลดออก
อันนี้ส่วนใหญ่ก็เป็นข้าราชการอย่างที่ว่า ที่ผมเพิ่มเข้าไปก็ในการตรวจสอบคนว่าประพฤติ
ชั่วหรือไม่ชั่วอย่างร้ายแรง ก็จะต้องมีการดำเนินการอย่างนี้เหมือนกัน มีการสอบสวน
มีอะไรต่ออะไรเหมือนกัน ผมยกกรณีเช่นว่า ผู้ต้องหาคดียาเสพติด มีคำพิพากษาว่าคนนี้
ต้องคดีจนศาลพิพากษาว่าเป็นคนค้ายาเสพติด อย่างนี้จะเอามาเป็นกรรมการด้วยหรือครับ
หรือใครก็ตามที่ประพฤติชั่ว ผิดศีลธรรม จนศาลพิพากษาให้หย่ากันหรือชี้ว่าเป็นคน
ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง อย่างนี้ก็อาจจะถือว่าประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ไม่ใช่กล่าวหา
กัน
เลข ๆ เหมือนสมัยนี้ สมัยนี้ใครอยากกล่าวอะไรก็กล่าว ไม่มีใครยืนยันว่าเป็นเรื่องจริง
หรือไม่ แต่ว่าที่ผมเพิ่มเข้าไป เพิ่มเนื่องจากว่ามีหลักฐานปรากฏชัดเจนว่า คนนี้ถูกศาล
พิพากษาว่า ค้ายาเสพติดหรือฆ่าคนตาย อะไรพวกนี้นะครับ ผมว่าน่าจะใส่เข้าไปครับ
ท่านประธานฯ

- ๕๕/๑

ว. ๒๕ (ส. นิตินบัญญัติ)

ละโม ๕๕/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : กรรมการมีข้อโต้แย้งใหม่ครับ เชิญครับ

นายสมเกียรติ ศรีลัมภ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติทุกท่าน กระผม สมเกียรติ ศรีลัมภ์ กรณีที่ท่านอุบลพุดมีอยู่ในมาตรา ๕ (๕) แล้วว่าถ้าบุคคลต้องคดีอาญา เขายังมีกำหนดไว้ชัดเจนแล้ว กรณีตัวชี้วัดที่ผมกราบเรียนนะครับว่า ถ้าเอกชนเข้ามา ที่ท่านเป็นห่วงอย่างนั้นอยู่ในมาตรา ๕ (๕) ว่ากรณีที่ต้องโทษคดีอาญา เรื่องกรณีต่าง ๆ เหล่านี้ขนาดคุณสมบัติอยู่แล้ว ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอให้ที่ประชุมได้ช่วยพิจารณานะครับว่าจะเห็นด้วยกับกรรมการ โดยคงไว้ตามร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎร เพราะกรรมการไม่ได้แก้ไข หรือจะเห็นด้วยกับการเสนอขอแก้ไขของท่านอุบล เอื้อศรี ครับ หากท่านผู้ใดเห็นด้วยกับกรรมการ โดยคงไว้เดิมของสภาผู้แทนราษฎรก็เห็นด้วย หากท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของท่านอุบล เอื้อศรี ในฐานะกรรมการเสียงข้างน้อยก็ไม่ต้องเห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ ขอปิดการลงคะแนน ขอผลคะแนนครับ

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๖๐ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๗ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มติที่ประชุมเห็นด้วยกับกรรมการ คือคงไว้ตามร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎร เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายพิเชษฐ กิตติสิน (ที่ปรึกษาด้านต่างประเทศ ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๕ ถึงมาตรา ๑๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมการสงวนความเห็น”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านอุบลไม่คิดใจนะครับ เชิญผ่านครับ

นายพิเชษฐ กิตติสิน (ที่ปรึกษาด้านต่างประเทศ ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๓ ถึงมาตรา ๑๕ ไม่มีการแก้ไข”

LIRT

ว. ๒๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ละโม ๕๕/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เรามีการอภิปรายเกี่ยวพันถึงมาตรา ๑๔ ซึ่งไปเกี่ยวข้องกับมาตรา ๗ ที่ผ่านมาแล้ว กรรมการมีอะไรจะชี้แจงต่อที่ประชุม เชิญครับ ผู้แทนกฤษฎีกาหรือครับ เชิญครับ

นางสาวฉัฐนันท์ อัสวเลิศศักดิ์ (กรรมการ) : ขออนุญาตคะ ดิฉัน ฉัฐนันท์ อัสวเลิศศักดิ์ จากกฤษฎีกาในฐานะกรรมการ เนื่องจากเมื่อสักครู่นี้มีการแก้ไข ร่างมาตรา ๗ ตามที่ท่าน ได้พิจารณาแล้วว่าจะเพิ่มกรณีที่เป็นกรรมการในรัฐวิสาหกิจ หรือนิติบุคคลที่รัฐวิสาหกิจนั้นถือหุ้นด้วย เพราะฉะนั้นกลไกในการบังคับให้เป็นไปตาม มาตรา ๗ ก็จะต้องมากำหนดเอาไว้ ซึ่งในร่างมาตรา ๑๔ ในมือท่านที่มีอยู่ขณะนี้ เป็นการเขียน รับเฉพาะกรณีที่ห้ามการดำรงตำแหน่งกรรมการในรัฐวิสาหกิจเกิน ๓ แห่ง ยังไม่ได้เขียน รวมไปถึงกรณีที่เป็นกรรมการในรัฐวิสาหกิจและนิติบุคคลที่รัฐวิสาหกิจถือหุ้น เพราะฉะนั้นถ้อยคำในมาตรา ๑๔ ก็จะต้องแก้ไขให้สอดคล้องกัน ขออนุญาตอ่าน ขอเสนอว่า “มาตรา ๑๔ ในกรณีที่ผู้ใดดำรงตำแหน่งกรรมการในรัฐวิสาหกิจ หรือดำรง ตำแหน่งกรรมการในรัฐวิสาหกิจและนิติบุคคลที่รัฐวิสาหกิจนั้นถือหุ้นอยู่ในวันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเกินกว่าจำนวนที่กำหนดในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติ คุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไข เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้นั้นลาออกจากตำแหน่งกรรมการในรัฐวิสาหกิจหรือ นิติบุคคลที่รัฐวิสาหกิจนั้นถือหุ้นแห่งหนึ่งแห่งใด หรือมอบหมายให้ผู้อื่นปฏิบัติราชการ แทน แล้วแต่กรณี ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้ามิได้ลาออก ให้ถือว่าผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งกรรมการในรัฐวิสาหกิจหรือนิติบุคคลที่รัฐวิสาหกิจถือหุ้น ซึ่งได้รับแต่งตั้งครั้งล่าสุดตามลำดับ ในวันถัดจากวันที่ครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ถ้ามิได้มอบหมายให้ผู้อื่นปฏิบัติราชการแทน ให้กระทรวงการคลังรายงานคณะรัฐมนตรี เพื่อมีมติให้มีการดำเนินการตามบทบัญญัติดังกล่าวต่อไป” คืออันนี้เป็นเพิ่มเติมขึ้น ในส่วนของผู้ที่ดำรงตำแหน่งกรรมการในรัฐวิสาหกิจและนิติบุคคลที่รัฐวิสาหกิจนั้นถือหุ้น เพื่อให้สอดคล้องกันคะ

LIRT

๑๒๘

ว. ๒๘ (ส. นิติบัญญัติ)

ละโม ๕๕/๓

(การประชุมดำเนินมาถึงขณะนี้ นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง ได้กลับมานั่งบัลลังก์ ทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมต่อไป)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่คิดใจอะไรแล้วนะครับ มาตรา ๑๔ มีการแก้ไขเพิ่มเติมไหมครับ ผมจะขอมติที่ประชุมนะครับว่า จะเห็นชอบด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ สมาชิกฯ ท่านใดเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมกดปุ่ม เห็นด้วย สมาชิกฯ ท่านใดไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เจริญลงคะแนน ปิดการลงคะแนน รวมผลคะแนน

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๘ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๓ คะแนน)

- ๕๖/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ที่ประชุมมีมติเห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติมนครับ
ที่ประชุมได้พิจารณาเรียงลำดับมาตราจนจบร่างนครับ ค่อยไปนี้ผมจะขอให้พิจารณา
ทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง สมาชิกฯ อาจขอแก้ไขเพิ่มเติมด้วยคำได้ แต่จะขอแก้ไข
เพิ่มเติมเพื่อความใคมิได้นอกจากเพื่อความที่เห็นว่ายังขัดแย้งกันอยู่ตามข้อบังคับฯ ข้อ ๑๑๕
มีสมาชิกฯ ท่านใดจะขอแก้ไขเพิ่มเติมด้วยคำในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ถ้าไม่มี
ถือว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ จะขอมติในวาระที่ ๓ โดยที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
มีการแก้ไขเพิ่มเติม จะขอมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นชอบด้วยการแก้ไขเพิ่มเติม
หรือจะเห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรโดยไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติม สมาชิกฯ ท่านใด
เห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติมกลุ่ม เห็นด้วย สมาชิกฯ ท่านใดไม่เห็นชอบด้วยการ
แก้ไขเพิ่มเติมกลุ่ม ไม่เห็นด้วย ท่านสุนทรมีอะไรครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กำแพงเพชร) : ท่านประธานฯ ครับ มาตรา ๑๕
มาตรา ๑๖ ท่านพิจารณาแล้วหรือครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : พิจารณาไปแล้ว

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กำแพงเพชร) : เลขฯ อ่านแล้วหรือครับ
ท่านลองทบทวนหน่อย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เมื่อสักครู่มาตรา ๑๕ โยงกันก็เลยมาพิจารณาตรงนั้น

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กำแพงเพชร) : ท่านอ่านไปก่อนแล้วก็ย้อนมา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อ่านไปแล้วครับ แล้วยังมีค้างพิจารณาอยู่ เรียบร้อย
แล้วครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กำแพงเพชร) : ขอบคุณครับ

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยสุทธิ์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ ปีคการลงคะแนน รวมผลคะแนน
(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๗๖ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยสุทธิ์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ที่ประชุมมีมติเห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติม ขอบเขต
คณะกรรมการ จบการพิจารณาเรื่องด่วนที่ ๕

ต่อไปเป็นเรื่องด่วนที่ ๖ ร่างพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญ
ข้าราชการ (ฉบับที่..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จ

๑๓๒

ว. ๒๕ (ส. นิติบัญญัติ)

วนิตา ๕๖/๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : กรรมการประจำที่เรียบร้อยแล้วเชิญท่านประธาน
คณะกรรมการแถลงครับ

นายสันติ เทพมณี (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน

ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นายสันติ เทพมณี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดลำพูน ในฐานะ
ประธานคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญ
ข้าราชการ (ฉบับที่...) พ.ศ. ขออนุญาตนำเสนอรายงานผลการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ต่อที่ประชุมดังต่อไปนี้

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๘
และที่ประชุมวุฒิสภาเมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๘ ได้ลงมติเลือกตั้งบุคคลสภาละ
๑๒ ท่านตามจำนวนที่สภาผู้แทนราษฎรประกอบเป็นคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการซึ่งคณะกรรมการร่วมกันได้พิจารณา
ดังต่อไปนี้

- ๕๓/๑

๑๓๓

ว. ๒๕ (ส. นิตินบัญญัติ)

ลัดดาวัลย์ ๕๗/๑

ท่านประธานฯ ครับ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้คณะกรรมการร่วมกันได้มีมติสำรวจความคิดเห็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบข.) ต่อกรณีจะแก้ไขพระราชบัญญัติให้ กบข. สามารถจัดตั้งบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชน จำกัด เพื่อประกอบธุรกิจที่เกี่ยวกับหรือเกี่ยวเนื่องกับกิจการกองทุนจำนวนทั้งหมด ๑,๕๒๓ ท่าน จากสมาชิก ๒ ประเภทคือ ๑. ตัวแทนจากสมาชิกที่ประชุมใหญ่ ผู้แทนสมาชิกประจำปี ๒๕๕๘ จำนวน ๕๒๓ ท่าน ๒. สมาชิกกองทุนทุกภูมิภาคทั่วประเทศจำนวน ๑,๐๐๐ ท่าน ซึ่งผลปรากฏดังนี้ สมาชิกกองทุนตอบแบบสำรวจความคิดเห็นจำนวน ๖๖๓ ท่าน ไปรษณีย์ส่งกลับมายังคณะกรรมการร่วมกันจำนวน ๒๒๑ ท่าน เห็นด้วยให้ กบข. บริษัท จำกัด หรือบริษัทมหาชน จำกัด จำนวน ๑๓๑ ท่าน ไม่เห็นด้วยให้ กบข. จัดตั้งบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชน จำกัด จำนวน ๕๓๒ ท่าน

บัดนี้ คณะกรรมการได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามมติของคณะกรรมการร่วมกันมาพร้อมแล้ว จึงขอกราบเรียนมาเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์วุฒิสภา)
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับ เชิญท่านนิรัตน์

นายนิรัตน์ อยู่ภักดี (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นิรัตน์ อยู่ภักดี ในฐานะกรรมการร่วมกัน ก็ขอเรียนชี้แจงเพิ่มเติมเพื่อให้ท่านสมาชิกฯ รับกฎหมายฉบับกรรมการร่วมกันด้วยความสบายใจนะครับ ร่างเดิมของเราก็คือทาง กบข. หรือทางสภาล่างเขาขอมว่า ขอตั้งบริษัท ขอมมา ๒ อย่างก็คือขอตั้งบริษัทและอันที่ ๒ ก็คือขอเข้าร่วม ตกลงกรรมการในวุฒิสภาเราก็คิดว่าไม่ให้ตั้งบริษัทให้เฉพาะการเข้าร่วมหรือถือหุ้นเมื่อไปถึงกรรมการร่วมกันก็มีการถกประเด็นนี้และก็ดูในรายละเอียดกันค่อนข้างมากและก็เห็นด้วยที่จะเอาตามวุฒิสภาก็คือไม่ให้ตั้งบริษัทและก็ให้เข้าร่วมอย่างเดียว ก็ขอกราบเรียนว่าหลายท่านอาจจะมีความเป็นห่วง โดยพูดคุยกับผมว่าแล้วต่างกันอย่างไรระหว่างเข้าร่วมกับการตั้ง คือขอกราบเรียนว่าเรื่องนี้แม้ไม่ได้ตั้งบริษัทแต่ก็มาใช้ประเด็นที่เราแก้ไขร่วมกันเข้าร่วมได้ เพียงแต่ว่าทาง กบข. เองถ้าตั้ง

LIRIT

ว. ๒๕ (ส. นิตินบัญญัติ)

ถัดควรวัด ๕๗/๒

บริษัทอาจจะถือหุ้นได้ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ในกรณีไปเข้าร่วมอาจจะถือหุ้นไม่ได้ถึง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์เท่านั้นเอง แต่ทุกอย่างก็สามารถดำเนินการได้ แต่อาจจะต้องเสียค่าใช้จ่ายบ้างเล็กน้อยเท่านั้นเอง ซึ่งก็คิดว่ารับได้นะครับ ในเงินกองทุนที่มีจำนวนมาก เพื่อนสมาชิกฯ ก็จะได้สบายใจครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ ผมจะขอมติจากที่ประชุมนะครับว่า จะเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามที่คณะกรรมการร่วมกันเสนอหรือไม่ สมาชิกฯ ท่านใดเห็นชอบด้วยกับร่างของ คณะกรรมการร่วมกันกลุ่ม เห็นด้วย สมาชิกฯ ท่านใดไม่เห็นชอบกลุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนน ปิดการลงคะแนน รวมผลคะแนน

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๖๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ที่ประชุมมีมติเห็นชอบด้วยกับกรรมการร่วมกัน ขอบขอบคุณคณะกรรมการ จบการพิจารณาเรื่องด่วนที่ ๖

ต่อไปเรื่องด่วนที่ ๗ ร่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว

- ๕๘/๑

ว. ๒๕ (ส. นิติบัญญัติ)

วินัย ๕๘/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์วุฒิสภา
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์วุฒิสภา
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ยังเหลืออีก ๖ ร่างพระราชบัญญัติคณะ
เรื่องของกรรมาธิการร่วมกันทั้งสิ้นเลข คณะกรรมาธิการพร้อมแล้วเชิญท่านนายแพทย์
วีรพงศ์ ประธานคณะกรรมการครับ

นายวีรพงศ์ สกลกิติวัฒน์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานฯ ที่เคารพ ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาได้ลงมติตั้งบุคคล
สภาละ ๑๒ คน ประกอบเป็นคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. นั้น บัดนี้ คณะกรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณาเสร็จแล้ว
ที่ประชุมคณะกรรมการร่วมกันได้มีมติเลือกตั้งนายวีรพงศ์ สกลกิติวัฒน์ เป็นประธาน
คณะกรรมการ นาวาโท เศรษฐา สุขารมณ เป็นรองประธานคณะกรรมการ
นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ เป็นเลขานุการคณะกรรมการ นายสมสิทธิ์ ศิริเจริญไชย
เป็นโฆษกคณะกรรมการ บันทึกผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่วมกันมีดังนี้
วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๓ เป็นดังนี้ มาตรา ๓ ให้ยกเลิก
ความในบทนิยามคำว่า มูลฝอย ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข
พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน คำว่า มูลฝอย หมายความว่า เศษกระดาษ
เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัสดุ ดุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร ถ้ำ มูลสัตว์ ซากสัตว์
หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น และหมายความรวมถึง
มูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน โดยที่วุฒิสภาได้เพิ่มข้อความคำว่า
“ยกเว้นพัสดุที่ไม่ใช่แล้วของโรงงานซึ่งมีลักษณะและคุณสมบัติที่กำหนดไว้ตามกฎหมาย
ว่าด้วยแรงงาน” กรรมาธิการร่วมกันพิจารณาแล้วมีมติแก้ไขข้อความในมาตรา ๓ ดังนี้
คำว่า มูลฝอย ให้หมายความหมายว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัสดุ
ดุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร ถ้ำ มูลสัตว์ ซากสัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน
ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น และหมายความรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษ

หรืออันตรายจากชุมชน ยกเว้นวัสดุที่ไม่ใช่แล้วที่เป็นพิษหรืออันตรายจากโรงงาน เพื่อแก้ไข
ข้อจำกัดที่ทางวุฒิสภาได้เพิ่มขึ้นซึ่งทางกรรมาธิการร่วมกันได้เห็นด้วยตามข้อความตรงนี้
ซึ่งข้อความก็ไม่ได้ต่างกับที่วุฒิสภาแก้ไขนะครับ ในมาตรา ๑ ก็ได้มีการแก้ไขซึ่งทาง
วุฒิสภาได้เพิ่มคำว่า อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมืองเข้าไปนะครับ ในคณะกรรมการ
การสาธารณสุข ซึ่งที่ประชุมกรรมาธิการร่วมกันเห็นด้วยกับวุฒิสภาครับ แล้วก็

ทางกรรมาธิการร่วมกันได้ตั้งข้อสังเกตของคณะกรรมการร่วมกันซึ่ง
ข้อสังเกตนี้รวบรวมทั้งของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา แล้วก็ตั้งข้อสังเกตร่วมกัน
กับกรรมาธิการร่วมที่ได้เพิ่มเติม ซึ่งผมขออนุญาตอ่านให้ฟังนะครับ คณะกรรมการร่วมกัน
ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. แล้ว เห็นควรเสนอเป็น
ข้อสังเกตที่คณะรัฐมนตรีควรทราบไว้ในรายงานของคณะกรรมการร่วมกัน
เพื่อคณะรัฐมนตรีหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รับดำเนินการ ดังนี้

๑. รัฐบาลควรดำเนินการให้ความรู้และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนมี
จิตสำนึกและตระหนักถึงความจำเป็นของการลดปริมาณและแยกประเภทขยะหรือมูลฝอย
โดยเฉพาะขยะหรือมูลฝอยติดเชื้อ ขยะหรือมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน รวมทั้ง
ดำเนินการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำแผนการจัดการขยะหรือมูลฝอยดังกล่าวเป็นระบบ
เพื่อให้เกิดผลที่ชัดเจนเป็นรูปธรรม ตลอดจนหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่ต้นเหตุ
โดยที่วิธีบูรณาการให้มีการลดปริมาณขยะ หรือมูลฝอยจากแหล่งกำเนิด

๒. กระทรวงอุตสาหกรรมควรเร่งรัดดำเนินการแก้ไขประกาศกฎกระทรวง อุตสาหกรรม ในส่วนที่เกี่ยวกับวัสดุที่ไม่ใช่แล้วจากโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ให้สอดคล้องกับค่านิยมคำว่า “มูลฝอย” ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข เพื่อมิให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติ ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับกระทรวงอุตสาหกรรม ในการจัดการเกี่ยวกับวัสดุที่ไม่ใช่แล้วจากโรงงาน

๓. กระทรวงสาธารณสุข ควรเร่งดำเนินการออกกฎกระทรวงในการจัดการ เกี่ยวกับมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน เช่น โลหะหนัก สารเคมี วัตถุกำมันตรังสี รวมทั้งขยะอิเล็กทรอนิกส์ เช่น เครื่องใช้ไฟฟ้า คอมพิวเตอร์ เป็นต้น เพื่อมิให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขอนามัยของประชาชน ทางกรมการจึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติ ตามมติของคณะกรรมการร่วมกัน พร้อมกับรายงานนี้จึงขอให้ที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณา ต่อไป ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยจุฑาทศศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นชอบด้วยกับ ร่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามที่คณะกรรมการร่วมกันเสนอ นะครับ สมาชิก ท่านใดเห็นด้วยกับร่างของคณะกรรมการร่วมกัน กดปุ่ม เห็นด้วย สมาชิก ท่านใดไม่เห็นชอบด้วยกับกรรมาธิการร่วมกันกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนน ปิดการลงคะแนน รวมผลคะแนน

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๑๖ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยจุฑาทศศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ที่ประชุมมีมติเห็นชอบด้วยกับร่างของ คณะกรรมาธิการร่วมกัน เนื่องจากคณะกรรมการร่วมกัน มีข้อสังเกต ผมจะถาม ความเห็นชอบจากที่ประชุมว่า จะเห็นชอบกับข้อสังเกตของกรรมาธิการร่วมกันหรือไม่ สมาชิก ท่านใดเห็นชอบกดปุ่ม เห็นด้วย สมาชิก ท่านใดไม่เห็นชอบกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนน ปิดการลงคะแนน รวมผลคะแนน

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๕๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุรุษศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ที่ประชุมมีมติเห็นชอบกับข้อสังเกตของ
คณะกรรมการ ซึ่งจะส่งไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อดำเนินการต่อไป ขอขอบคุณ
คณะกรรมการ จบการพิจารณาเรื่องด่วนที่ ๘

ต่อไปเป็นเรื่องด่วนที่ ๘ ร่างพระราชบัญญัติสถาบันพระบรมราชชนก
พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว

๑๓๕

ว.๒๕ (ส.นิติบัญญัติ)

เปล่งฉวี ๕๕/๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุษยาศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่
(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุษยาศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : พร้อมแล้วเชิญประธานคณะกรรมการ
ท่านนายแพทย์สวัสดิ์

นายสวัสดิ์ ทรัพย์เจริญ (ประธานคณะกรรมการ) : เรียนท่านประธาน
วุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายแพทย์สวัสดิ์ ทรัพย์เจริญ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดนครพนม
ในฐานะประธานคณะกรรมการร่วมกัน ขอเสนอรายงานของคณะกรรมการร่วมกัน
เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสถาบันพระบรมราชชนก พ.ศ. ดังนี้ครับ

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ได้ลงมติตั้งบุคคลสภาละ
๑๒ คน ประกอบเป็นคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสถาบัน
พระบรมราชชนก พ.ศ. ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐
มาตรา ๑๗๕ (๓) ซึ่งค้างการพิจารณาของวุฒิสภาในชั้นคณะกรรมการในสมัยของสภา
ผู้แทนราษฎรชุดที่แล้ว (ชุดที่ ๒๑) โดยรัฐสภามีมติเห็นชอบให้พิจารณาต่อไป
ตามมาตรา ๑๗๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และวุฒิสภา
ได้ลงมติให้แก้ไขเพิ่มเติม แต่สภาผู้แทนราษฎรลงมติไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติม
นั้น

- ๖๐/๑

บัดนี้ คณะกรรมาธิการร่วมกันได้ดำเนินการแล้ว ปราบกฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมาธิการร่วมกันได้มีมติเลือกตั้ง ๑. นายสวัสดิ์ ทรัพย์เจริญ เป็นประธานคณะกรรมาธิการ ๒. ร้อยโท กุเทพ ไสกระจ่าง เป็นรองประธาน คณะกรรมาธิการ คนที่หนึ่ง ๓. พลโท ปัญญา อยู่ประเสริฐ เป็นรองประธานคณะกรรมาธิการ คนที่สอง ๔. นางนิภา พริงสุลกะ เป็นรองประธานคณะกรรมาธิการ คนที่สาม ๕. นายสมสิทธิ์ ศิริเจริญไชย เป็นรองประธานคณะกรรมาธิการ คนที่สี่ ๖. นายชลน่าน ศรีแก้ว เป็นเลขานุการคณะกรรมาธิการ ๗. นายชิต เจริญประเสริฐ เป็นผู้ช่วยเลขานุการ คณะกรรมาธิการ คนที่หนึ่ง ๘. นายปภัสสร เจียมบุญศรี เป็นผู้ช่วยเลขานุการ คณะกรรมาธิการ คนที่สอง ๙. นายค่านวณ เหมาะประสิทธิ์ เป็นโฆษกคณะกรรมาธิการ ๑๐. นายชเนศ เจริญรัตน์ เป็นโฆษกคณะกรรมาธิการ

๒. ที่ประชุมคณะกรรมาธิการร่วมกันได้มีมติแต่งตั้งที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการ ร่วมกัน คือ ๑. นางจินตนา กล่อมศิริ ๒. นางสาวดาราทพร คงจา ๓. รองศาสตราจารย์ทัศนมา บุญทอง

๓. ที่ประชุมคณะกรรมาธิการร่วมกันได้มีมติแต่งตั้ง นายอิทธิเดช คนชื่อนิติกร ๔ สำนักกรรมาธิการ ๒ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้ช่วยเลขานุการ ในคณะกรรมาธิการร่วมกัน

๔. รัฐมนตรีได้มอบหมายให้ผู้มีที่แจ้งจากกระทรวงสาธารณสุข และสำนักงาน คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน นอกจากนี้

๕. ผู้ซึ่งคณะกรรมาธิการร่วมกันได้เชิญมาชี้แจงแสดงความคิดเห็นจาก หน่วยงานต่าง ๆ เช่น สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกา

๖. มีผู้เข้าร่วมประชุมจากกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงยุติธรรม และสำนักงานประมาณ

๗. ผลการพิจารณาดังรายงานที่เสนอที่ประชุม ขอเรียนเชิญพิจารณาครับ ขอบพระคุณครับ

ว. ๒๕ (ส. นิติบัญญัติ)

นิงกานต์ ๖๐/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อาจารย์วัลลภ

นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
ผม วัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ความจริงร่างกรรมาธิการร่วมกันฉบับนี้ที่เกี่ยวข้อง
กับสถาบันพระบรมราชชนกนี้ว่าไปแล้วทางกรรมาธิการร่วมกันก็เห็นด้วยกับวุฒิสภา
ประมาณร้อยละ ๘๐ มีเพียงบางประเด็นเท่านั้นที่ต้องไปแก้ไขเพิ่มเติมกันใหม่ ผมมีข้อซักถาม
๒ ประเด็นครับ

ประเด็นที่ ๑ นั้นครับ ถ้าท่านประธานฯ ไปดูกฎหมายฉบับนี้ เพื่อให้ง่าย
ต่อการดูนะครับ คือเปิดหน้า (๕) เพื่อท่านกรรมาธิการจะได้ดูได้ทัน คือในหน้า (๕)
จะเชื่อมโยงกับหน้า (๔) ซึ่งวุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมในมาตรา ๑๓ นะครับ โดยเฉพาะ
วรรคสองอยู่ในหน้า (๕) ที่เขียนเรื่องเงินอุดหนุนทั่วไปตาม (๑) นะครับ ความเดิมวุฒิสภา
ไปเพิ่มเติมถ้อยคำว่า เรื่องเงินอุดหนุนนี้จะต้องสัมพันธ์โดยตรงกับโอกาสในการเข้าถึง
การศึกษาของประชาชนและ โอกาสในการศึกษาของนักศึกษาที่มีศักยภาพแต่ขาดแคลน
ทุนทรัพย์ ประเด็นนี้เข้าใจว่ามีกรรมาธิการจำนวนมากที่ขอสงวนความเห็นและก็มีสมาชิกฯ
ขอแปรญัตติเอาไว้ แล้วก็ที่ประชุมก็ผ่านร่างนี้เข้าไปสู่กระบวนการพิจารณาของวุฒิสภา
และวุฒิสภาเสียงข้างมากก็เห็นด้วยกับการเพิ่มเติมประ โยคนี้นำไปนะครับ ที่นี้พอไปถึง
กรรมาธิการร่วมกันเข้าใจว่า กลับไปสู่ร่างเดิมทั้งหมด ในมาตรานี้นะครับ เป็นไปได้หรือไม่
ที่ว่าเหตุที่มาตรานี้กลับไปร่างเดิมเพราะสัมพันธ์โดยตรงกับมาตรา ๖/๑ หรือเปล่า อันนี้ผมถาม
ในเชิงนำลงนะครับว่าในมาตรา ๖/๑ นี้ที่วุฒิสภาไปแก้ไขแล้วกรรมาธิการร่วมกันก็เห็น
สอดคล้องต้องกัน เพียงแต่ว่าไปแก้ไขถ้อยคำว่า “สถาบันต้องส่งเสริมสนับสนุนผู้ผ่านการ
ศึกษาในสถาบัน และนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ให้มีโอกาสศึกษาจนสำเร็จปริญญาตรี”
ถ้าสัมพันธ์กับมาตรานี้ ถ้าหากเป็นอย่างนั้นจริงนะครับ ก็มีประเด็นว่า -----

- ๖๑/๑

LIRT

ถ้าเป็นเช่นนี้จริง ในร่างมาตรา ๖/๑ นี้พูดถึงนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์เท่านั้น แต่ไว้ในมาตราที่เราแก้ไขในมาตรา ๑๓ พูดถึงโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาของประชาชนด้วย แสดงว่าส่วนประชาชนนี้หลุดหายไปเลย ได้ไปเพียงส่วนนักศึกษาเท่านั้น เป็นเพราะเหตุใด นะครับ เหตุผลในการแก้ไขข้อนี้ นี่คือข้อที่ ๑ นะครับ

ข้อที่ ๒ อยู่ในหน้า (๑๒) ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ในหน้า (๑๒) เป็นในเรื่องของวุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมในมาตรา ๒๑/๒ โดยเป็นบทบาทหน้าที่ของสภาผู้ปฏิบัติงานสถาบัน เป็นเรื่องอำนาจที่ ก่อนหน้านั้นกฎหมายฉบับหนึ่งได้เข้ามาสู่วุฒิสภา คือมหาวิทยาลัยขอนแก่น ฉบับนั้นตัดอำนาจหน้าที่ของสภาวิชาการเกลี้ยงเลยนะครับ แต่ฉบับนี้ท่านไม่ได้ตัดเกลี้ยง ท่านอาจจะประนีประนอมนะครับ แต่การประนีประนอมของกรรมการร่วมกันสังเกตได้ว่า (๒) (๓) (๔) ท่านตัดทั้งหมดเลยนะครับ จัดให้มีจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานสถาบัน ครองนี้จะถูกตัดทิ้ง เมื่อร่วมกันแล้ว ติดตามและประเมินผลการพัฒนาผู้ปฏิบัติงานสถาบัน ท่านก็ตัดทิ้ง ติดตามตรวจสอบศึกษาปัญหาต่าง ๆ นี้ ท่านก็ตัดทิ้ง จะมีเพียงส่งเสริมจริยธรรม หรือก็ผดุงเกียรติของผู้ปฏิบัติงาน คือครั้งนี้อยากจะถามความเห็นว่าเป็นเพราะว่า ไปอยู่ในอำนาจของฝ่ายด้านบริหารหรือเปล่า นี่ครับท่านช่วยตอบผม ๒ ประเด็นนี้ ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิเศษชูยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : กรรมการนายแพทย์สวัสดิ์

นายสวัสดิ์ ทรัพย์เจริญ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม สวัสดิ์ ทรัพย์เจริญ ในฐานะประธานคณะกรรมการ ขอตอบข้อซักถามของอาจารย์วัลลภ ดังนี้ครับ ในการที่คณะกรรมการร่วมกันได้ตัดข้อความที่วุฒิสภาได้เพิ่มเข้าไปในมาตรา ๑๓ วรรคสอง ในวรรคสองที่ว่าเกี่ยวกับเงินอุดหนุนนี้ สืบเนื่องจากเห็นว่าเป็นข้อความที่คิดว่าได้ปรากฏอยู่ใน คือลักษณะการเขียนกฎหมายที่ว่าแต่ละมาตราข้อความซ้ำซ้อนกันนะครับ โดยเฉพาะมาตรา ๖/๑ นี้ก็ชัดเจนอยู่แล้วว่าจะต้องมีการส่งเสริมการสนับสนุนเรื่องเกี่ยวกับนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์

ว. ๒๕ (ส. นิตินบัญญัติ)

รัฐสภา ๖๑/๒

อันนี้คิดว่าสถาบันมีบทบาทชัดเจนอยู่แล้วนะครับ อีกส่วนหนึ่งก็คือส่วนของ มาตรา ๑๒ ใน (๖) ก็เป็นลักษณะที่ว่าต้องดำเนินการอยู่แล้วในการที่จะให้นักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ได้รับทุนการศึกษา ตรงนี้ครับ คิดว่าความจำเป็นที่จะต้องไปเขียนไว้ในมาตรา ๑๑ ในวรรคสองนี้คิดว่าไม่มีความจำเป็น อันนี้ไม่ใช่ที่เราจะไปตัดโอกาสของประชาชนนะครับ นักศึกษาที่เข้ามาก็คือประชาชนนั่นเองครับ เพราะฉะนั้นกรรมการร่วมกันเห็นว่าการเขียนกฎหมายที่ว่าซ้ำซ้อนกันหลาย ๆ มาตรา เป็นลักษณะฟุ่มเฟือยเกินไป ซึ่งจริง ๆ แล้วบทบาทหน้าที่ของสภาหรือของสถาบันก็ชัดเจนอยู่แล้วว่าจะต้องหาทุนให้นักเรียนเล่าเรียนที่เข้าเรียนแล้วที่ไม่มีทุนได้รับทุนการศึกษาให้ได้ครับ ก็คิดว่าความเห็นของกรรมการร่วมกันก็เห็นเป็นอย่างนี้ครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อาจารย์วัลลภ

นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ
ผม วัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา เมื่อสักครู่นี้ผมก็พยายามเชื่อมโยงกับมาตรา ๖/๑ เหมือนอย่างที่ท่านหมอสวัสดิ์ได้ตอบเมื่อสักครู่นี้ครับ และผมพยายามบอกว่า มาตรา ๖/๑ พุดถึงเพียงนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ให้มีโอกาสศึกษาจนสำเร็จปริญญาตรี แต่ประชาชนที่จะเข้าถึงบริการทางการศึกษานั้นอยู่ที่ไหน ท่านก็ไม่ได้ตอบผม ผมเข้าใจนะครับนักศึกษานี้ไปปรากฏอยู่ในมาตรา ๖/๑ แล้ว ผมถามนำให้ท่านอยู่แล้วนะครับว่า ที่ผมตั้งข้อสังเกตเมื่อสักครู่นี้ในการแก้ไขมาตรา ๑๑ นี้ที่กลับไปสู่ร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎร เพราะคำว่า “โอกาสทางการศึกษาของนักศึกษา” นี้ปรากฏอยู่ในมาตรา ๖/๑ แล้ว แต่ว่าโอกาสการเข้าถึงการศึกษาของประชาชนนี้หายไปไหน ครึ่งนี้ท่านไม่ได้ตอบผม นี่ประเด็นที่ ๑ นะครับ เรื่องนักศึกษานี้ผมเข้าใจคำซ้อนกัน และเห็นด้วยแล้วว่าจะอยู่ในมาตรา ๖/๑

- ๖๒/๑

LIRT

ว. ๒๘ (ส. นิติบัญญัติ)

ธนาวดี ๖๒/๑

ประการที่ ๒ ก็เป็นในเรื่องของอำนาจหน้าที่ของสภาผู้ปฏิบัติงาน
มาตรา ๒๑/๒ ที่อำนาจหายไปขณะนี้ แต่ละอนุฯ หายไปเยอะมากนี้ท่านยังไม่ตอบผม
ผมถามเพื่อว่าตอนพิจารณาในการลงมติจะได้ใคร่ครวญได้ว่าจะลงมติเช่นใด ขอบคุณ
ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านพลโท นายแพทย์ปัญญา

พลโท ปัญญา อยู่ประเสริฐ (รองประธานกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานฯ ผม พลโท ปัญญา อยู่ประเสริฐ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุดรธานี ในฐานะ
กรรมการ อยากจะกราบเรียนว่าเราไม่ได้คัดค้านนะครับ ในมาตรา ๒๑/๒ นี้ได้แต่ปรับ
ข้อความให้สละสลวยขึ้น โดยยึดข้อความของมหาวิทยาลัยบูรพาที่พิจารณากันจาก ๕ ข้อ
เพิ่มเป็น ๖ ข้อ อยากจะให้ท่านได้ศึกษาสักนิดว่าที่เราแก้ไขนี้สละสลวยขึ้นเยอะนะครับ
แล้วก็ที่ประชุมของคณะกรรมการร่วมกันเห็นชอบแล้วในการแก้ไขขวอนะครับคงไม่ต้อง
อ่านให้ท่านฟัง ในหน้า ๑๒ ชัดเจนอยู่แล้วเหมือนกันเลยนะครับข้อความทุกอย่าง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : กรูมนตรีเชิญ

นายมนตรี สันทวิชช์ (สมุทรสงคราม) : เรียนท่านประธานฯ ครับ
ผม มนตรี สันทวิชช์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสมุทรสงคราม จริง ๆ ผมเห็นด้วยกับร่างที่
กรรมการร่วมกันแก้ไขมาจนกระทั่ง เหตุผลก็คือ ไปยื่นชั้นร่างของผู้แทนฯ มาตราเดียวเอง
ครับ มาตรา ๑๑ มาตราเดียวจนกระทั่ง มาตรา ๑๓ ในเรื่องที่โอกาสเข้าถึงการศึกษาของ
ประชาชน ซึ่งก็มีอยู่ในมาตราอื่นแล้ว แล้วก็ที่ผมรู้สึกมีความสุขก็คือ ได้มีการยื่นชั้นร่างของ
สมาชิกวุฒิสภาถึง ๗ มาตรา ๗ มาตราที่ยื่นชั้นเลขนะครับ แล้วก็ผมสนใจมากก็คือมาตรา ๓
มาตรา ๓ นี้วุฒิสภายื่นชั้นเป็นเรื่องของสภาผู้ปฏิบัติงาน คือสภาผู้ปฏิบัติงานนี้ก็รวมถึง
พนักงาน รวมถึงลูกจ้าง รวมถึงข้าราชการทั้งหมด ซึ่งก็อาจจะต่างจากร่างเดิมที่เปลี่ยนเป็น
พนักงาน ก็แค่พนักงานของมหาวิทยาลัยเท่านั้น คิดว่าสภานี้ก็จะครบว่าทุกคนมีสภาอยู่
คือรวมหมดทั้งลูกจ้าง ทั้งข้าราชการ ทั้งอาจารย์ก็มีสภาอยู่ คือสภาผู้ปฏิบัติงาน ส่วนในเรื่อง

LIART

เกี่ยวกับในการปรับแก้เพื่อที่จะหาทางลงก็ ๕ มาตรา นิสิตที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ก็ต้อง
 ส่งเสริมเพียงแต่ว่าไม่ได้ใช้คำคุณแบบเก่าเท่านั้นเอง โดยการปฏิเสธหรือห้ามไล่ออกก็มีการ
 ปรับแก้ไปแล้วก็ผมคิดว่าส่วนเรื่องอื่น ๆ ในเรื่องของการปรับแก้อื่น ๆ ก็เป็นรายละเอียด
 ซึ่งก็ไม่ใช่สาระสำคัญ แต่สาระสำคัญได้ยื่นชั้นร่างมติของวุฒิสภาเกือบหมดนะครับ
 ๘ มาตรา แม้แต่นายกสภามหาวิทยาลัยเกิน ๒ วาระไม่ได้ก็รวมทั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
 ด้วย แต่ก็ไปขอมปรับตรงเป็น ๒ แห่งไม่ได้ อันนี้ก็คงจะไม่มีปัญหาอะไร ผมคิดว่าร่างของ
 พระบรมราชชนกได้เปรียบเยอะ ผมไม่แน่ใจว่าสภาผู้ปฏิบัติงาน ส.ส. มาหรือเปล่าไม่รู้ครับ
 เพราะว่ามีร่างอื่น ๆ เขาไม่ค่อยยอมเลยครับ เถียงกันหน้าคำคร่าเครียด ร่างนี้ทำไมยอมมาตั้ง
 ๘ อัน ขอบคุณครับ

- ๖๓/๑

ว. ๒๘ (ส. นิติบัญญัติ)

ดวงทิพย์ ๖๓/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อาจารย์วัลลภยังคิดใจ เกี่ยวท่านคอกเตอร์วิทยา
เคียวนะครับ

นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ผมฟังแล้ว
ผมเข้าใจ ผมพูดตั้งแต่เบื้องต้นแล้วว่าร่างนี้ผู้แทนฯ เห็นด้วยกับเราถึง ๘๐ เปอร์เซ็นต์
แล้วก็มีคำถามว่าทำไม ๒ มาตราที่ท่านไม่เห็นด้วยกลับไปในส่วนที่ร่างเดิมเสียมาก
เพราะอะไร ท่านก็ตอบนะครับ แล้วล่าสุดหมอบัญญาตอบว่าในเรื่องเกี่ยวกับมาตรา ๒๑/๒
ที่แก้ไขนี้ก็ได้กลับไปยึดร่างของมหาวิทยาลัยบูรพา ถูกไหมครับ ผมเอามหาวิทยาลัยบูรพา
มาเทียบแล้วคัดลอกคำสำคัญ ไปคำหนึ่งนะครับ อันนี้ไม่ใช่เอาแพะ เอาชนะ นะครับ ถามว่า
ตกไปเพราะเจตนาหรือเปล่านะครับ ท่านเทียบเคียงดู (๒) นะครับ (๒) ที่กรรมการร่วมกัน
ในร่างของพระบรมราชชนกนี้ (๒) เขียนว่า ติดตามและศึกษาปัญหาการบริหารงาน นะครับ
ติดตามและศึกษา นะครับ แต่ร่างของมหาวิทยาลัยบูรพาที่อาจารย์หมอบัญญาเมื่อสักครู่
อยู่ใน (๒๐) ใน (๑/๑) เขียนว่า ติดตาม มีคำว่า ตรวจสอบ ครั้น ติดตามและก็ตรวจสอบปัญหา
การบริหารงานบุคคล บทบาทในการตรวจสอบ ตรงนี้ถ้อยคำเป็นสำคัญ ในทัศนะผมนี้คำว่า
ตรวจสอบ เป็นคำที่มีความหมายมาก ตกไปเพราะว่าท่านลอกมาไม่หมด หรือว่าเจตนา
อย่างไร ที่ท่านอ้างว่าลอกนี้ ผมอยากจะดูคำตอบเท่านั้นนะครับ ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คอกเตอร์วิทยา แล้วเดี๋ยวให้กรรมการ

นายวิทยา มะเสนา (มหาสารคาม) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม วิทยา มะเสนา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดมหาสารคาม ผมศึกษารายงานของ
คณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสถาบันพระบรมราชชนก
พ.ศ. ทั้งหมดแล้วนะครับ เห็นว่ารับได้ ก็มีแค่บางประเด็นที่ผู้แทนฯ เขามองแตกต่าง
จากเรา อันนี้ถือว่าเป็นธรรมดา ประชาธิปไตยไม่ใช่ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์นะครับ ส่วนใหญ่เขา
เอาตามเราอยู่แล้วนะครับ ส่วนที่เหลือคงจะมีความเห็นส่วนตัว แต่คณะกรรมการ
ร่วมกันทำมาก็ถือว่ารับได้ครับ ในฐานะที่เป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยมาก่อนผมว่าดีครับ

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์วุฒิสภาศาสตร
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านประธานนายแพทย์สวัสดิ์
ประเด็นท่านอาจารย์วัลลภ

นายสวัสดิ์ ทรัพย์เจริญ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม สวัสดิ์ ทรัพย์เจริญ ประธานคณะกรรมการร่วมกัน
ผมขอเรียนท่านอาจารย์วัลลภนะครับ คือทางกรรมการได้พิจารณาเรื่องคำว่า “ตรวจสอบ”
นี่นะครับ คือมันค่อนข้างจะแรงไปหน่อย ตรวจสอบอย่างของเราวุฒิสภา หรือกรรมการ
ต่าง ๆ นี่ก็มีหน้าที่ศึกษาต่าง ๆ คือรู้สึกว่าคุณติหน้อย ไปศึกษาดูซิว่าเขาทำอะไรกันบ้าง ก็ดู
ไม่น่าเกลียด ถ้าบอกว่าจะไปตรวจสอบการบริหารงานของอธิการบดี ตรวจสอบสภานี้
ค่อนข้างจะรุนแรงนะครับ เหมือนเราบอกว่ากรรมการจะไปตรวจสอบหน่วยงานนั้น
หน่วยงานนี้ ก็ตกใจเหมือนกัน ถ้าใช้คำว่า ศึกษา ก็เป็นข้อความที่น่าจะรับฟังได้นะครับ
ว่าไม่น่าเกลียดเท่าไรครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์วุฒิสภาศาสตร
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ยังคิดใจหรือครับ เชิญอาจารย์วัลลภครับ

นายวัลลภ ดังคณานุกรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ
ผม วัลลภ ดังคณานุกรักษ์ คือผมเดิมก็ไม่ได้คิดใจมากนัก แต่เนื่องจากทางหมอปัญญา
บอกว่าลอกของมหาวิทยาลัยบูรพาทั้งหมด ผมก็บอกว่า เอ๊ะ ทั้งหมดนี้ผมก็ดู
มหาวิทยาลัยบูรพาอยู่ใช่ไหมครับ ฉะนั้นเมื่อท่านบอกว่าทั้งหมดนี้ผมก็ต้องหวังดีว่า
ไม่ทั้งหมด ถูกไหมครับ เมื่อท่านประธานฯ บอกว่าได้คุยกันแล้วว่าคำนี้มันแรง
รับไม่ได้ขอตัดออก ท่านก็ต้องชี้แจงว่ารับไม่ได้ขอตัดออก ผมจะได้เข้าใจ นี่ท่านบอกว่า
ลอกของมหาวิทยาลัยบูรพาทั้งหมด นี่มันลอกไม่ทั้งหมดนี้ครับ เท่านั้นละครับ
ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์วุฒิสภาศาสตร
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านอาจารย์แก้วสรร

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : เรียนท่านประธานฯ ครับ
ผม แก้วสรร อติโพธิ ร่างมหาวิทยาลัยบูรพาตัดออกครับ คำว่า ตรวจสอบ ท่านหมอปัญญา

ว.๒๕ (ส. นิตินบัญญัติ)

ควงทิพย์ ๖๓/๓

พุดถูกแล้วครับ ตัดออกครับ แล้วก็เหตุผลตรงกับที่ท่านคุณหมอสวัสดิ์พุดนะครับ
เพราะเป็นเรื่องติดตามแล้วก็ศึกษา ไม่ใช่ไปทำตัวเป็นสภาคอยไล่ตรวจ พวกผมที่เป็น
กรรมการร่วมกันก็เห็นว่าเหตุผลของสภาผู้แทนฯ ก็พอไปได้ ในมหาวิทยาลัยบูรพา
นะครับ และตัดคำว่า ตรวจสอบ ออกนะครับ ในคอนท่ายเราก็ยังคงความพยายามของ
วุฒิสภาไว้ ผู้แทนฯ เขาก็ยอม ก็คือหมายความว่า ถ้ามีปัญหาเร่งด่วนประการใดก็สามารถ
นำเสนอตรงกับสภามหาวิทยาลัยได้ ฉะนั้นเราก็คิดว่าหลักการที่วุฒิสภาเสนอไว้ยังคงอยู่
เพียงแค่อ้อยคำว่า ตรวจสอบ ตัดออกก็ไม่กระเทือนอะไรนะครับ ก็เห็นตรงกันทั้ง ๒ ร่าง
ครับ ขอบพระคุณ อาจารย์วัลลภคงต้องตรวจใหม่ครับ ขอบคุณ

- ๖๔/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุรุษศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมขอมติจากที่ประชุมคณะกรรมาธิการร่วม
ร่างพระราชบัญญัติสถาบันพระบรมราชชนก พ.ศ. ตามที่คณะกรรมการร่วมกันเสนอ
สมาชิกฯ ท่านใดเห็นชอบด้วยกับร่างของคณะกรรมการร่วมกันกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านใด
ไม่เห็นชอบกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ ปิดการลงคะแนน เชิญเจ้าหน้าที่
รวมผลคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุรุษศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ที่ประชุมมีมติเห็นชอบด้วยกับร่างของคณะกรรมการ
ร่วมกัน ขอบคุณคณะกรรมการครับ จบการพิจารณาเรื่องด่วนที่ ๘

ต่อไปเป็นเรื่องด่วนที่ ๙ ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ.
ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์อุทิศศาสตร
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์อุทิศศาสตร
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คณะกรรมการพร้อมหน้ารับ เชิญแพทย์หญิงมาลินี
รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง จะเป็นผู้แถลง เชิญครับ

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ (รองประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานฯ ที่เคารพ ดิฉัน แพทย์หญิงมาลินี สุขเวชชวรกิจ สมาชิกวุฒิสภา
จังหวัดนครสวรรค์

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ได้ลงมติตั้งบุคคลสภาละ
๑๒ คน ประกอบเป็นคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
บูรพา พ.ศ. ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๑๗๕
(๓) นั้น กรรมการร่วมกันแต่ละสภารวมกันแต่ละสภา สภาละ ๑๒ คน ได้คัดเลือก

ท่านอาจารย์เจริญ คันธวงศ์ เป็นประธานคณะกรรมการ

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง

นายรุ่ง แก้วแดง เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง

นายแก้วสรร อติโพธิ เป็นเลขานุการคณะกรรมการ

ร้อยโท กุเทพ ไสกระจ่าง เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ เป็นโฆษกคณะกรรมการ

นางมาลีรัตน์ แก้วก่า เป็นโฆษกคณะกรรมการ

รายละเอียดอยู่ในหนังสือ และดิฉันขออนุญาตให้อาจารย์แก้วสรร
พูดสั้น ๆ นะคะว่าเราได้มีการประชุมกันอย่างไม่มีการ โหวต (Vote) เลยค่ะ คือเรามีการ
ประนีประนอม แล้วก็มองเห็นร่วมกันว่าในการประชุมร่วมกันครั้งนี้เราพยายามพูดจน
ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเข้าใจว่าวุฒิสภา มีวัตถุประสงค์อย่างไร แล้วก็ไม่ได้แก้ไข
เพียงแต่ย้ายมาตรา ๗/๑ ไปไว้ที่มาตรา ๑๕ นะคะ รายละเอียดขอเชิญอาจารย์แก้วสรรค่ะ

ว. ๒๕ (ส. นิตินบัญญัติ)

วรมุข ๖๔/๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์บุษนาคศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อาจารย์แก้วสรรคร์รับ

- ๖๕/๑

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรรมาธิการ) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผม แก้วสรร อติโพธิ ในฐานะกรรมาธิการ ที่รายงานสรุปสั้น ๆ นะครับว่าข้อแก้ไขของ
วุฒิสภาทุกข้อได้นำเข้าสู่การพิจารณาหมด ข้อไหนที่ยอมรับกันได้ คิดว่าดีกว่าเราก็ยอมเขา
และหลายข้อที่เราชี้แจงเขาได้เขาก็ยอมรับ คิดถึง แก้ไขบางส่วน ก็คิดว่าเป็นการพิจารณา
ที่เหนือย แต่ใช้เหตุผลว่ากันจริง ๆ แล้วก็ได้ผลงานที่คิดว่าน่าจะพอใจทุกฝ่าย เชิญที่ประชุม
ซักถามได้ครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์อุทิศศาสตร
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญคอกเตอร์วิทยาครับ

นายวิทยา มะเสนา (มหาสารคาม) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม
วิทยา มะเสนา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดมหาสารคาม ผมรอวันนี้มานานครับว่าการที่สภา
แห่งนี้ โดยเฉพาะท่านที่ได้ขึ้นชื่อว่าเป็นผู้ที่ยึดหลักการทั้งหลายจะยังคงหลักการอย่างนั้น
อยู่หรือไม่ ท่านลองย้อนกลับไปวันที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น
ท.ศ. เมื่อต้นเดือนที่ผ่านมาใครพูดว่าอย่างไรจำได้ไหมครับ ท่านประธานฯ ด้วย
ท่านแก้วสรรด้วย ขอภัยที่เอ่ยนาม และอีกหลาย ๆ ท่านนะครับ แล้วก็ทำให้ที่ประชุมเขา
ทำให้ที่ประชุมเข้าใจไปอย่างที่ท่านคิด แต่วันนี้ระยะทางพิสูจน์ม้า กาลเวลาพิสูจน์คน
จะทานหรือจะทนพิสูจน์ได้เมื่อภัยมา ภัยมาถึงแล้วครับ มีคนเคยบอกว่าคณะกรรมาธิการ
ร่วมกันไม่มีสิทธิที่จะไปแก้ไขเพิ่มเติมในประเด็นที่วุฒิสภาหรือสภาผู้แทนราษฎร ไม่ได้
แก้ไข ไซ้ไหมครับ ท่านประธานฯ ครับ พูดอย่างนี้ไซ้ไหมครับ ท่านประธานฯ ก็เป็นคนพูด
ในสภา ผมจำได้แม่นเลย จำได้ไม่ลืม เช่นเดียวกับไม่ลืมว่าวันที่ ๒๑ มกราคม จะมีงานใหญ่
ของท่าน แล้วท่านอาจารย์แก้วสรรก็ได้พูดอยู่ตรงนี้ ผมจำได้ ทั้งท่วงทิวจากก็มาก
ว่าไม่สามารถแก้ไขได้ การแก้ไขผิดรัฐธรรมนูญ จะขึ้นตีความรัฐธรรมนูญ คำนี้ผมจำได้
วันนี้ผมขอถามท่านว่า หลักการที่ว่ามันจะขึ้นเฉพาะมหาวิทยาลัยขอนแก่นหรือไม่ หรือว่า
ยกเว้นของบูรพา เพราะบูรพาเข้าก่อนทุกมหาวิทยาลัย แล้วก็เป็นอย่างที่เราจะเอาตาม
เพราะถือว่าท่านทำดีหลาย ๆ อย่าง เข้ากรรมาธิการร่วมกันก็พยายามยึดบูรพา แม้แต่ประธาน
คณะกรรมาธิการร่วมกันของ พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยอื่น ก็ท่านคอกเตอร์สดุด ขอภัย
ที่เอ่ยนามท่านก็อย่าแต่บูรพา ๆ จนผมจำได้ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ - ๒๐๐ ครั้ง คราวนี้ท่านสมาชิกฯ

ผู้ทรงเกียรติครับ ผมอภิปรายวันนี้ไม่ได้หมายความว่าผมไม่อยากให้ผ่าน ผมอยากให้ร่าง พ.ร.บ. นี้ตกไป ไม่ใช่ครับ ผมอยากฟังด้วยเหตุด้วยผล ผมเป็นสมาชิกวุฒิสภาที่เป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัย อยากจะให้ พ.ร.บ. ร่วมกันทั้งหลายนี้ได้ผ่านไปเพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ที่จะให้มีมหาวิทยาลัยในกำกับ กรณีสถิตไปหน้า ๗ รายงานหน้า ๘ มาตรา ๑๔/๑ บัญญัติไว้ว่าวุฒิสภาไม่ได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร แต่คณะกรรมการร่วมกันได้มีมติให้เพิ่มข้อความในมาตรา ๑๔/๑ ดังนี้ รายละเอียดในรายงานนะครับ สิริรัฐธรรมนูญใหม่ครับ มาตรา ๕๑ ในหน้า ๒๑ วุฒิสภาไม่ได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๕๑ แต่คณะกรรมการร่วมกันได้แก้ไขเพิ่มเติม ดังนี้ รายละเอียดในหน้าดังกล่าว เป็นอย่างไรครับ เหมือนกันไหมครับ มีอำนาจทำไหมครับ หรือว่าถ้า พ.ร.บ. อันไม่มีอำนาจทำ ทำไม่ได้ สิคกฎหมาย แต่อันนี้ทำได้ คือไปหน้า ๒๑ ทำไม่หลายที่ มาตรา ๖๕/๑ กรรมการร่วมกันได้มีมติเพิ่มข้อความเป็นมาตรา ๖๕/๑ วุฒิสภาไม่ได้แก้ไขเพิ่มเติมตามร่างของสภาผู้แทนราษฎร รายละเอียดว่าไป ยังไม่หมดครับ ยังมีอีกครับ หน้า ๒๘ มาตรา ๘๒/๑ วุฒิสภาไม่ได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร แต่คณะกรรมการร่วมกันได้มีมติให้เพิ่มมาตรา ๘๒/๑ ดังนี้ -----

ในวันที่พิจารณา ร่าง พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยขอนแก่น มาตรา ๒๕ สภาวิชาการ โคนบู โคนกคตันว่าจะฟ้องศาลรัฐธรรมนูญจะยื่นศาลรัฐธรรมนูญตีความเอาจริง ๆ วันนี้ตีใหม่ครับ ท่านแก้วสรร ยืนใหม่ครับ วันนี้ยืนใหม่ ลงชื่อ นายแก้วสรร อติโพธิ เลขานุการ คณะกรรมการร่วมกัน หลักการที่ยืนในวันนั้นกับวันนี้เปลี่ยนไปแล้วหรือครับ ผมเลยเข้าใจว่าเมื่อผมอยู่ข้างบนท่านก็อัดผมเต็มที คราวนี้ผมอยู่ข้างล่างท่านก็ต้อง โคนบ้าง นะครับ ผมก็เลยคิดว่าสิ่งที่เราทำมาเราทำตามท่าน แล้วท่านจะยื่นศาลรัฐธรรมนูญ ผมขอให้ ท่านยื่นนะครับ ถ้าไม่ยื่น ท่านละเว้น เพราะท่านเคยพูดเมื่อสัปดาห์ก่อน โน้น ผมเลยมา สรุปว่าพวกผู้อื่นมีแค่เมล็ดงา ปองดิจินนินทาไม่เว้น โทษคนเท่ากฎหมายนักยิง ป้องปิดคิด ชอนเร้นเรื่องร้ายหายสูญจนะครับ ถูกใครคนนั้นรับไปนะครับ ผมว่าเอาโดนหลักการครับ ความนี้ผมศึกษาหมด ม. บูรพา เพราะผมชื่นชมว่าท่านแก้ไขได้เยอะเยอะ แต่เมื่อท่านดึง ในจุด เดียวกันผมก็ดึงบ้างนะครับ คาบนั้นก็คืนสนอง ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : การพิจารณาคนละวันอาจจะลืมนะครับ แต่ว่าถ้ามา ทบทวนกันแบบนี้ ได้ก็เป็นการดีแล้วครับ ขอบคุณ เชิญอาจารย์แก้วสรร

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรรมการ) : กราบเรียน ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม แก้วสรร อติโพธิ ผมไม่ได้ไปกล่าวอ้างชื่อใคร เขาให้พูดกับ ประธานฯ แต่ข้อที่ถามนี้ตอบ ได้หมดนะครับ ก็คือว่าจะเป็นเรื่องที่เขียนว่า ยกตัวอย่าง หน้า ๗ ท่านสมาชิกฯ กรุณาพลิก บอกว่า วุฒิสภาไม่ได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างสภาผู้แทนราษฎร แต่คณะกรรมการร่วมกันได้มีมติให้เพิ่มเป็นดังนี้ ท่านอ่านดูซิครับ มหาวิทยาลัยต้อง ส่งเสริมสนับสนุนผู้ผ่านเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยและนิสิตที่ขาดแคลนทุนทรัพย์อย่าง แท้จริงให้มีโอกาสศึกษาจนสำเร็จปริญญาตรี ถ้ามว่าอย่าไปคิดที่เลขมาตรา นะครับ ถ้ามว่าความอันนี้กรรมการร่วมกันเพิ่มขึ้นมาหรือเปล่า ก็กรุณากลับไปหน้า ๓ มาตรา ๗/๑ วุฒิสภาเราเสนอไว้ว่า “มหาวิทยาลัยจะปฏิเสธการรับผู้ใดเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย หรือยุติ หรือชะลอการศึกษาของนิสิตผู้ใด ด้วยเหตุเพียงว่าผู้นั้นขาดแคลนทุนทรัพย์อย่างแท้จริง เพื่อจ่ายค่าธรรมเนียมการศึกษาต่าง ๆ แก่มหาวิทยาลัยมิได้” คือถ้าเด็กไม่มีเงินแกเข้าออก

ไม่ได้ แต่ที่นี้ที่ประชุมเขาก็บอกว่าเขียนอย่างนี้ทำให้รู้สึกว่าจะไปเจอพวกหัวหมอบอกว่า
ไม่จ่าย ไม่มีเงิน อันนี้โดนทุกร่างนะครับที่ทางสำนักงานการอุดมศึกษาเขาจะคอมเพลน
(Complain) มา ในที่สุดเราก็บอกว่า ถ้าอย่างนั้นเขียนใหม่ เขียนใหม่ก็จะเขียนว่าเป็นอย่าง
หน้า ๗ นั่นคือ มาตรา ๑๔/๑ นั่นเอง ว่าแทนที่จะบอกว่า มหาวิทยาลัยจะปฏิเสธผู้ใดไม่ได้
เราก็เขียนให้เป็นหน้าที่ในทางยืนยันว่า มหาวิทยาลัยต้องส่งเสริมและสนับสนุนใครบ้าง
สนับสนุนผู้ผ่านเข้าศึกษาหรือเข้ามาแล้วแล้วเกิดขาดแคลนเงินหรือว่านิสิตต้องสนับสนุน
พวกนี้ที่ขาดแคลนทุนทรัพย์อย่างแท้จริงให้มีโอกาสศึกษาจนสำเร็จปริญญาตรี ครรภนั้น
ก็เหมือนกันคือมหาวิทยาลัยต้องมีหน้าที่ที่จะอุดหนุนเด็ก แต่แทนที่จะเขียนว่ามหาวิทยาลัย
จะปฏิเสธไม่ได้นะ กรรมการร่วมกันบอกว่า ถ้าอย่างนั้นเขียนใหม่ เขียนเป็นว่า
มหาวิทยาลัยมีหน้าที่ส่งเสริม เพราะฉะนั้นอันนี้เป็นเรื่องว่าหลักอันนี้ยังอยู่ แต่เขียนใหม่
พอเขียนใหม่เสร็จแล้วถามว่าจะเอาไว้ตรงไหน พวกเราคณะกรรมการร่วมกันก็มาเห็นว่า
จะมาอยู่ในส่วนบททั่วไป อยู่ดี ๆ ก็ขึ้นมาบอกว่ามีหน้าที่ส่งเสริมไม่ได้ก็ย้ายมาอยู่
มาตรา ๑๔/๑ ให้เป็นมาตรา ๑๔/๑ จะดีกว่านะครับ

- ๖๗/๑

เพราะว่าหมวดนี้เป็นหมวดว่าด้วยต่อกับเรื่องรายได้ รายจ่ายของมหาวิทยาลัยเอามาอยู่ตรงนี้ เพราะฉะนั้นกรรมการร่วมกัน ไม่ได้หยิบปัญหาใดขึ้นมาใหม่แล้วก็ยกมาใส่ เป็นแต่เพียง ทำความให้ดีขึ้น แล้วตำแหน่งแห่งที่นี้อยู่ดี ๆ มาอยู่ที่มาตรา ๗ ตำแหน่งไม่เหมาะสม เรียงโดย สุจริตจริง ๆ มาตรา ๗ บอกว่า ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันการศึกษา มีวัตถุประสงค์ให้ การศึกษาส่งเสริมงานวิจัย แล้วอยู่ที่ ๆ มาบอกว่า มหาวิทยาลัยมีหน้าที่ต้องให้เด็กเรียนจนจบ มัธยมศึกษาคนละครึ่ง แต่ถ้าย้ายมาอยู่มาตรา ๑๔/๑ ตำแหน่งดีขึ้น เกี่ยวกับเรื่องรายรับ-รายจ่าย เพราะฉะนั้นอันนี้ก็เป็นที่ยืนยันได้ว่าไม่ได้หยิบเรื่องใดที่ ๒ สภาไม่ได้แต่ละเลย แล้วกรรมการมาแอบหยิบขึ้นมา อันนี้ยืนยันว่าไม่ได้ทำ ปรับความดีขึ้นแล้วย้ายมาตรา แล้วในทำนองเดียวกันในมาตราเรื่องสภาพพนักงาน เดิมที่เราใช้คำว่า สภาผู้ปฏิบัติงาน เสร็จแล้วพอเข้าสู่ที่ประชุมเขาบอกว่าเรื่องข้าราชการกับพนักงานมีอยู่แค่ชั่วคราว วุฒิช ไปเขียนว่า สภาผู้ปฏิบัติงานในอนาคตใช้ไปทั่วไป สักพักหนึ่งข้าราชการก็ได้เกษียณไป เพราะฉะนั้นควรจะเขียนให้เป็นสภาพพนักงานเพราะเป็นบทยาว เราที่ยอมเขา ยอมเขาว่า ก็เขียนให้เป็นสภาพพนักงานตรงกับความทั่วไปก็แล้วกัน อันนี้ปัญหาที่พวกเราที่ถาม กรรมการร่วมกันว่า แต่อย่างไรก็ตาม ณ ระยะเวลาหนึ่งยังมีข้าราชการอยู่ แล้วก็ยังมี ลูกจ้างอยู่ ถ้าไปให้เป็นสภาพพนักงานมีอำนาจดูแลเฉพาะพนักงาน พวกนี้ก็ไม่มีสิทธิได้รับการดูแล เราก็สู้เขาอย่างนี้ แต่ในที่สุดท่านอาจารย์คอกเตอร์ลิจิต ชีรเวทิน ท่านก็บอกว่า ถ้าอย่างนั้นก็ยังมีทาง วุฒิช พุคมีเหตุผลก็เอาเดิมใส่เป็นบทยเฉพาะกาล ก็เลขปรากฏมี ท่านสมาชิกฯ ถามที่หน้า ๒๘ ท่านสมาชิกฯ กรุณาดูหน้า ๒๘ คือมาตรา ๘๒/๑ เราก็เขียน เป็นบทยเฉพาะกาลว่า ในระหว่างที่ยังมีข้าราชการอยู่หรือมีลูกจ้างอยู่ให้มีการปฏิบัติ โดยเท่าเทียมกับเขา แบบนี้ก็แก้ปัญหาได้หมด เพราะฉะนั้นเมื่อเรายอมเขาในส่วนนี้แล้วมี ปัญหาที่ค้างค้างต้องสะสาง กรรมการร่วมกันก็เดินหน้าต่อ บอกว่าถ้าอย่างนั้นมาแก้ ปัญหานี้ตรงนี้ เพราะฉะนั้นอันนี้ก็ไม่ใช่การหยิบปัญหาใหม่ที่วุฒิช ไม่ได้พิจารณาเลย เราให้มีสภาผู้ปฏิบัติงานเพราะเห็นว่าข้าราชการก็ดี ลูกจ้างก็ดี ต้องได้รับการดูแล เราถึง บอกให้เป็นสภาผู้ปฏิบัติงาน แต่เขาสามารถพูดได้ว่าต้องเป็นสภาพพนักงาน เราก็ยอมเขา แล้วเราก็เอาเรื่องข้าราชการกับลูกจ้างมาช่วยไว้ในบทยเฉพาะกาล ก็ไม่ใช่เป็นการจัดการงาน นอกสั่งแต่อย่างใด เป็นการแก้ปัญหาเดินคนละครึ่งทางแล้วหาคำตำแหน่งวางเสียใหม่ให้

เรียบร้อย เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็ไม่ได้ทำนอกเหนืออาณัติหรือนอกระเบียบข้อบังคับใด ๆ
ทั้งสิ้น

ข้อสุดท้าย เรื่องสภามหาวิทยาลัย ท่านจำได้ไหมครับว่า ในชั้นที่วุฒิสภา ร่างไป
เราคิดว่าเมื่อเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับแล้วสภามหาวิทยาลัยไม่ควรที่จะเสนอตนเอง
แล้วก็เลือกตนเอง เราจึงได้คิดระบบที่เรียกว่า ระบบคัดเลือกขึ้นมา เราให้มีสภาที่ปรึกษา
มีกรรมการอุดมศึกษา สภาการศึกษา องค์กรท้องถิ่น พวกนี้เราแบ่งโควตากันเลยว่า
คุณเอาเลยที่ที่นั่งแล้วก็เสนอมา แล้วให้สภามหาวิทยาลัยให้ความเห็นชอบ -----

- ๖๘/๑

ทำได้อย่างนี้มหาวิทยาลัยก็จะรู้จักรับผิดชอบต่อสังคมข้างนอก ที่ประชุมก็ลงมติ โอ.เค. แต่พอไปเข้ากรรมาธิการร่วมกัน ตัวนี้ใช้เวลาประชุมกันประมาณสัก ๔ - ๕ หนเลยนะครับ เที่ยงกันมาก ทางฝ่ายสภาผู้แทนฯ รวมทั้งท่านอธิการฯ ม. บูรพา ท่านบอกว่าควรจะปล่อยไว้ให้เป็นกรรมการสรรหารวม ๆ แล้วก็ให้สภามหาวิทยาลัยเลือกไป เราก็บอกว่าไม่ได้ ต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคมข้างนอก ต้องให้ข้างนอกเข้ามามีส่วนด้วย ก็เที่ยงกันอยู่ตรงนี้ ในที่สุดก็สามารถลงเอยได้อย่างนี้ครับ ท่านกรุณาดูหน้า ๑๐ ครับ ๑๐ วงเล็บนี้เป็นระบบที่ว่ามิกลุ่มคณะสรรหา แล้วก็เสนอให้สภามหาวิทยาลัยเห็นชอบเลย แล้วมีของพวกมหาวิทยาลัยเอง ใน (๑) ท่านดูวงเล็บหน้า ๑๐ นะครับ แล้วก็มิกลุ่มคณะกรรมการสภาการศึกษา มีคณะกรรมการการอุดมศึกษา สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้แทนท้องถิ่น อุตสาหกรรมจังหวัด และหอการค้า ในที่สุดก็ยุติลงมาเป็น กรุณาพลิก (๑๑) ครับ ก็คือ ๑. เราได้ลด คัดสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจสังคมแห่งชาติออกไปนะครับ กรรมาธิการร่วมกันเขาขอมว่าพวกนี้เรื่องนี้ต้องมีส่วน แค่ว่าสภาที่ปรึกษาฯ ไม่น่ามายุ่ง ก็เลยคัดสภาที่ปรึกษาฯ ออกไป เพราะฉะนั้นจาก ๖ คณะก็เหลือ ๕ แล้วก็แบ่งเก้าอี้กันเสียใหม่ แล้วอีกอย่างหนึ่งที่เปลี่ยนไปในเรื่องนี้ อันนี้อยู่ในบทถาวรนะครับท่านประธานฯ ที่เปลี่ยนไปก็คือเขาบอกว่า สภามหาวิทยาลัยควรมีชอยซ์ (Choice) มีทางเลือก ไม่ใช่ส่งมา ๓ ก็เอาหรือไม่เอา เพราะคิดว่าควรมีระบบสรรหา ยกตัวอย่างเช่นกรรมการการอุดมศึกษา เราให้ไว้ ๒ ที่นั่งก็ให้เสนอมา ๔ แล้วให้สภามหาวิทยาลัยเลือกเหลือ ๒ เพราะฉะนั้น สภามหาวิทยาลัยควรมีบทบาทในการสรรหา ไม่ใช่แค่เห็นชอบ ครึ่งนี้เที่ยงกันหนักครับ เที่ยงกันมาก ในที่สุดก็สามารถหาทางออกได้อย่างนี้ครับ หาทางออกได้ว่าโอ.เค. ระบบถาวรนี้ให้ใช้ระบบสรรหาก็กแล้วกันนะครับ อุดมศึกษาได้ไป ๒ ที่นั่ง ๓ คณะก็เสนอมา ๔ ให้สภามหาวิทยาลัยเลือกเหลือ ๒ เราก็บอกว่าแต่ในขั้นเปลี่ยนผ่านนี้ มันลำบากจริง ๆ ถ้าสภามหาวิทยาลัยยังเป็นพวกคนเดิมที่เกาะกันเป็นหมู่ไปหมดนี้ ในขั้นบทเฉพาะกาลอย่าลืมนะครับ สภามหาวิทยาลัยชุดเดิมนี่นะครับ จะทำหน้าที่สภามหาวิทยาลัยใหม่ แล้วเรายังยื่นอำนาจให้เขาสรรหาอีก โอกาสที่เขาจะเลือกพรรคพวก แล้วสมคบขึ้นมาเพื่อที่จะครองอำนาจเดิมแล้วมหาวิทยาลัยบูรพามีปัญหามากมายครับ ร้องเรียนกันเยอะ ไปหมด

ความขัดแย้งสูง เพราะฉะนั้นในชั้นเปลี่ยนผ่านนี้ต่อให้ใช้ระบบสรรหา แต่สภามหาวิทยาลัย
 ชุดเดิมยังเป็นคนเลือก ตรงนี้มีปัญหาหะครับ เพราะฉะนั้นฝ่ายวุฒิสภา เราก็ยื่นตรงนี้บอกว่า
 ถ้าท่านจะใช้ระบบสรรหาช่วงเปลี่ยนผ่านนี้ ทำอย่างไรจะลอกคราบดึงคนใหม่ ๆ เข้ามา
 ให้ได้ ตรงนี้ในที่สุดก็เลยตกลงกันได้ ในบทเฉพาะกาลหะครับ คกลงกันได้ ในชั้น
 บทเฉพาะกาลว่าในชั้นเปลี่ยนผ่านนี้ให้ใช้ระบบเฉพาะก็คือว่า ท่านกรรมาธิการ (๒๓)
 ข้อ ๔.๒๕ ตรงนี้เป็นข้อที่เราสามารถเจรจากับเขาได้ แล้วเขาก็ยอมรับว่าในช่วงเปลี่ยนผ่านนี้
 สภามหาวิทยาลัยเดิมเป็นคนเลือก เพราะฉะนั้นอย่างกระนั้นเลย เพื่อที่จะให้เกิดการ
 เปลี่ยนแปลงจริง ๆ ท่านดูหะครับ ตรงนี้ให้ใช้ระบบ อย่างเช่น คณะกรรมการสภาการศึกษา
 เราให้โควตาเขา ๑ ที่นั่ง เราให้ใช้ระบบเสนอให้ความเห็นชอบเลย ถ้าระบบถาวรนี้ส่งมา ๒
 แล้วเลือก ๑ แต่ในชั้นเกิดสภาใหม่ในชั้นเปลี่ยนผ่านขอให้ระบบให้ความเห็นชอบหะครับ
 พลิกหน้าถัดไปอย่างเช่นหน้า ๒๔ ผู้แทนท้องถิ่น เราให้โควตาเขาไป ๒ ที่นั่ง ถ้าเป็นระบบ
 ถาวรเราให้เขาเสนอ ๔ สภา เลือก ๒

แต่ในชั้นเปลี่ยนผ่านเพื่อให้ได้สภาใหม่จริง ๆ ให้ใช้ระบบเห็นชอบก็คือว่า ให้ผู้แทนท้องถิ่น
เสนอมา ๒ เลย แล้วก็สภาเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบ ทำอย่างนี้ครบท่านประธานฯ ครบ
๒ สภานี้ถึงสามารถเจรจาตกลงกันได้ เพราะฉะนั้นโดยสรุปแล้วนะครับ คณะกรรมการ
ร่วมกันเขาเห็นด้วยกับวุฒิสภา ว่าการ ได้มาซึ่งสภามหาวิทยาลัยต้องมาจากภายนอก
ส่วนหนึ่งให้คนข้างใน ส่วนนอกให้สภาการศึกษา ให้อุดมศึกษาหาพวกเก่ง ๆ มาให้ แล้วก็
ท้องถิ่น หากคนเก่ง ๆ ในท้องถิ่นมาให้ สภาหอการค้า สภาอุตสาหกรรมหามาให้ ตกลง
กันแล้ว เห็นด้วยกับเราทุกอย่าง เป็นแค่เพียงแบ่งเวลาเท่านั้นเองนะครับว่าสำหรับระบบ
ถาวรนี้ ขอร้องเถอะวุฒิสภา ขอให้ใช้ระบบสรรหาเถอะ เสนอมา ๔ เลือก ๒ เราก็บอก
แล้วจะเกิดการเปลี่ยนแปลงได้อย่างไร เราก็เลยยอมว่าชั้นเฉพาะกาลให้ใช้ระบบเห็นชอบ
เสนอมา ๒ ให้เห็นชอบ ไม่เห็นชอบก็ไปหาใหม่ นี่ครบทั้ง ๓ จุดที่มีผู้ซักถาม ก็ขอเรียน
ชี้แจงว่าไม่ใช่เป็นเรื่องที่วุฒิสภาไม่ได้คิด หรือสภาผู้แทนฯ ไม่ได้คิด เป็นปัญหาที่เรา
คิดขึ้นมากับมือแล้วไปเจอกับผู้แทนฯ แล้วเขามีเหตุผล เราก็เกิดการปรับแก้จนสามารถ
เดินกันคนละครึ่งทางได้ เขาบอกว่าต้องเป็นสภาพพนักงาน เราก็มามีบทเฉพาะกาลคุ้มครอง
ข้าราชการ เรามองต้องมีคณะ เขาก็บอกว่า โอ.เค. ถ้าอย่างนั้นเอาไว้สรรห แต่บทเฉพาะกาล
ให้ใช้เห็นชอบนะครับ เพราะฉะนั้นทั้งนี้และทั้งนี้ทั้งหมดนี้ขอยืนยันนะครับว่าเกิดจาก
ที่เราเสนอไป แล้วเขาได้แย้งท้วงติง เราก็สามารถตกลงแล้วก็ปรับจนคิดว่ารอบคอบ
เพราะฉะนั้นก็เป็นข้อที่ขอเรียนชี้แจงกับท่านประธานฯ นะครับว่า ไม่ได้ทำผิดข้อบังคับฯ
แล้วก็ไม่ได้กลืนน้ำลายอะไรทั้งสิ้นเลย ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ เดี่ยวคอกเตอร์วิทยายังคิดใจ ตอนนี้ให้อาจารย์
มนตรีก่อนได้ไหม

นายวิทยา มะเสนา (มหาสารคาม) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
คืออย่างนี้สงสัยนะครับ ผมเข้าใจเจตนารมณ์ของท่านเลขานุการ ขอภัยที่เอนาม
ท่านแก้วสรร อยู่มหาวิทยาลัยมา บริหารมาเห็นปัญหา ผมเข้าใจท่าน ท่านมองทะลุปรุโปร่ง
ก็วันนั้นผมจำได้ พอท่านแก้วสรรขึ้นอภิปรายก็มีลูกคู่คือท่านวัลลภนะครับ วันนี้อะไรให้
ท่านวัลลภเงยหน้าสบตากับผมหน่อย เพราะว่าเรื่องเดียวกันคือผมสงสัยว่า ประเด็นที่

กรรมาธิการร่วมกัน ไปแก้ไขนอกเหนือจากวุฒิสภาได้มีมติ กรณีอย่างขอนแก่น
มันผิดกฎหมายไหมเท่านั้นแหละ เราก็ทำตามที่ท่านทำทุกอย่างนั่นแหละ ถ้าวันนี้
ไม่ผิดกฎหมาย วันก่อนก็ไม่ผิดกฎหมาย ถ้าวันก่อนผิด วันนี้ก็ต้องแก้ไขไหมครับ แต่นั่นเอง
ผมจะได้ยึดเป็นหลักการ ไม่ใช่หลักเกณฑ์นะครับ หลักการครับ เพราะว่ามีอีกหลาย
มหาวิทยาลัยที่จะต้องทำอย่างนี้เหมือนท่าน เพราะท่านก็บอกเอาบูรพาเป็นตัวอย่าง เราก็เอา
บูรพาเป็นตัวอย่าง พอเราเอาเป็นตัวอย่างท่านก็บอกว่าเข้าเร็วไป มหาวิทยาลัยนี้เข้าเร็วกว่า
บูรพา ก็ต้องผิดกฎหมาย แต่วันนี้บูรพาเข้ามาแล้ว อยากถามว่ามหาวิทยาลัยอื่นที่ตามหลัง
มา ๔ - ๕ แห่งนี้จะผิดกฎหมายไหม จะไปยื่นเรื่องกันไหมท่านขาประจำทั้งหลาย ผมจะได้
ยึดเป็นตัวอย่าง เพราะผมเองเป็นอีกหลายคณะกรรมการ จะได้ไม่ค้านกัน ถ้าท่านว่า
ถูกต้องกฎหมาย ผมจะไม่ค้าน ผมยกมือให้ทุกมหาวิทยาลัยเลย ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คืออย่างนี้นะครับ เดี่ยวผมชี้แจงนิดหนึ่ง โดยหลัก
นี่นะครับ กรรมาธิการร่วมกันนี่จะต้องไปพิจารณาศึกษาข้อขัดแย้งระหว่าง ๒ สภาเท่านั้น
สิ่งที่ ๒ สภาไม่ได้แก้ไข เป็นมติไปแล้วนี้ ถ้ากรรมาธิการร่วมกัน ไปแก้ไขทำขึ้นใหม่
ถ้าสมมุติว่าวุฒิสภาเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการร่วมกันก็เหมือนกับมีมติ
๒ ครั้งไม่เหมือนกัน สภาผู้แทนฯ เองก็เหมือนกัน เพราะฉะนั้นครั้งนี้ต้องถือสามามนะครับ
ว่า มติของสภาแต่ละครั้งเปลี่ยนแปลงไม่ได้ นอกจากข้อขัดแย้งที่วุฒิสภาแก้ไขนี้เป็น
หลักการที่จะต้องตั้งคณะกรรมการร่วมกัน นี่เป็นหลักนะครับ เรื่องผิดหรือไม่ผิด
นี่ก็ทำกันมาบ้าง ไม่ทำบ้าง แล้วก็ถ้อยกัน แต่เราต้องยึดหลัก วุฒิสภาโดยเฉพาะเราสภาสูง
ผมอยากจะฝากเป็นข้อสังเกตตรงนี้เท่านั้นเองว่า มันลง ๒ ครั้งไม่เหมือนกัน วุฒิสภานี้ก็มี
ไปแล้ว แล้วถ้ามาแก้สิ่งที่ไม่ได้แก้ครั้งแรกเหมือนกับแก้ไขมติของตัวเอง เหมือนกันตรงนั้น
นะครับ ก็ฝากด้วยครับ เชิญท่านวัลลภก่อน พาดพิงครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะกรรมการร่วมกันไปจากวุฒิสภานะครับ ประเด็นที่ ๑ ถามว่าสบตาหรือไม่สบตานี้คงมองกันไม่เห็นหรือคอมสายตาสั้น สบตานี้เรื่องเล็กน้อยครับ ไม่ได้มีปัญหาอะไรใหญ่โตเลย เข้าใจว่าท่านคงหยอกล้อเล่นว่าสบตาเสียมั้ง ความจริงจะเดินลงไปมองตอนนี้ก็ได้ไม่มีปัญหาอะไรทั้งสิ้น ประเด็นที่ ๒ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ เรื่องของการอภิปรายในเรื่อง ม. ขอนแก่นี่ ประเด็น ม. ขอนแก่นกับ ม. บุรพาคันละมีติเลยครับ ในที่ประชุมทุกคนอภิปรายว่าท่านไปตัดบทบาทของอำนาจสภาวิชาการซึ่งทั้ง ๒ สภาไม่ได้ตัดและผมอภิปรายเองว่าถ้าจะแก้ต้องมีความสัมพันธ์กับมาตราอื่นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม ถ้าหากไม่มีความสัมพันธ์ ท่านหาเหตุผลอะไรไปแก้ไขสิ่งที่ ๒ สภาไม่ได้ทำ ไปดูเทพได้ครับ หรือถ้ามองไม่เห็นก็ไปอ่านใหม่ได้ไปฟังใหม่ได้นะครับ ประเด็นของ ม. บุรพาคันละเป็นประเด็นของการแก้ไขที่เชื่อมโยงสัมพันธ์กับมาตราที่วุฒิสภาลงมติไปแล้วและผู้แทนฯ เห็นด้วยกับเรา เพียงแต่บอกว่าขอขยับที่วางหน่อยได้ไหมให้ชัดเจนขึ้น ซึ่งเราถือว่าเขาเห็นด้วยกับเรานะ เพียงแต่เขาอาจจะมีความเห็นว่าขอเลื่อนขอที่ไว้ทางหน่อย ซึ่งเราฟังแล้วก็เข้าใจ ก็รับได้ ผมคิดว่า การตอบก็ชัดเจนแล้วครับ สภาที่เป็นแบบนี้ละครับ หลักก็คือหลักครับ ไม่มีใครหนีหลักครับ อันนี้ชัดเจนและ ไม่มีการหนีเรื่องสบตาดูด้วยครับ ไม่มีปัญหาครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เคียว คอกเตอร์วิทยาให้क्रमนตรีก่อนแล้วเดี๋ยวค่อยว่ากันอีกที ยังคิดใจอยู่

นายมนตรี สันทวิชช์ (สมุทรสงคราม) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม มนตรี สันทวิชช์ สมาชิกวุฒิสภาสมุทรสงคราม คือผมก็ดูครับ อะไรเพิ่มเติมมา แปลกประหลาดผมก็เอาด้วยครับ ผมก็อึดด้วยครับ ผมไม่สนใจอยู่แล้วครับ แต่ถ้าผมไปดูแล้วนี่ท่านประธานฯ ที่เพิ่มจริง ๆ มี ๒ จุดนะครับ ก็คือจุดเกี่ยวกับเรื่องการไม่ให้นำระบบสรรหามาใช้ในการได้มาซึ่งกรรมการสภาผู้ทรงคุณวุฒิในช่วงเปลี่ยนผ่าน แต่ให้มาใช้ในระบบของการเห็นชอบแทน ก็เป็นการประนีประนอมมา ผมจะเสียคามากถ้ากลุ่มของกรรมการสรรหานี้ถูกคัดออกไปในร่างของบุรพา เพราะร่างของบุรพามีจุดเด่นอยู่ตรงนี้ครับ

ร่างบูรพามีกรรมการสรรหาเป็นคณะถึง ๕ - ๖ คณะ แล้วก็ประนีประนอมกันว่าตัดไป
บางคณะ แต่ก็ยังเหลือหลักการเดิมอยู่ ไม่ได้ใหม่ นะครับ แต่ประนีประนอมว่าเอาละ
ระยะเปลี่ยนผ่านผมเข้าใจว่าถ้าไม่มีระยะเปลี่ยนผ่านเขาคงจะขอตัดหมด ผมเข้าใจอย่างนั้น
ถูกตัดหมดละครับ เมื่อถูกตัดไปแล้วก็ทำให้ผมตัดสินใจยากว่า ผมจะให้หรือไม่ให้ในการ
ลงมติ นั้นเป็นประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ เมื่อสักครู่เราลงมติไปว่าให้มีสภาผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย
บรมราชชนก เมื่อสักครู่เองครับ แล้วบูรพานี้ผมก็สงสัยว่าทำไมทางรัฐบาลไม่ยอม
สภาผู้ปฏิบัติงานให้กลับมาเป็นสภาพนักงาน สิ่งที่ผมกำลังจะชี้ว่าใครกลับไปกลับมา
พระบรมราชชนกเมื่อสักครู่ นะครับ สภาผู้ปฏิบัติงานชัดเจนครับ ไม่ต้องเขียนบทเฉพาะกาล
เลยครับ สภาผู้ปฏิบัติงานคงอยู่ตลอดครับ รวมลูกจ้างชั่วคราว ลูกจ้างอะไรรวมหมดเลยครับ
แต่ผมก็สงสัยว่าไปยื่นยันอย่างไร ผมเถียงตรงนั้นนะครับ มหาสารคามผมก็เถียง เชียงใหม่
ผมก็เข้าไปเถียง ทำไมไม่ให้สภาผู้ปฏิบัติงาน ส.ส. บางคนก็บอกว่าไม่ได้หรอกต้องกลับไป
ร่างเดิมพนักงานเถอะ แต่บูรพาได้ตรงกลางครับ ได้เขียนบทเฉพาะกาล กลับไปพนักงาน
แต่มีบทเฉพาะกาลมาตรา ๖๕ -----

- ๗๑/๑

มาตราที่เกี่ยวข้อง ในระหว่างที่ยังไม่มีสภาครั้งนี้เขาให้หมด ไปอยู่ก่อนจะได้มีที่อยู่นะครับ เขาก็พยายามที่จะประนีประนอมลงมา มาตรา ๘๘ ก็บอก ข้าราชการ ลูกจ้าง ส่วนราชการ ที่เป็นผู้ปฏิบัติงาน ให้ข้าราชการ ลูกจ้าง หน่วยงานดังกล่าว ลูกจ้างมีส่วนร่วมในสภาพักงาน เขากลัวว่าจะไม่มีส่วนร่วม เขาก็เขียนบทเฉพาะกาลให้ ฉะนั้นสิ่งที่ผมกำลังบอก ก็คือ ผมดูร่างของบูรพานี้ นะครับ ที่เราคิดว่ามีการเพิ่มเติมทั้ง ๒ มาตราดังกล่าวนี้ ไม่ได้เพิ่มเติม แต่เป็นลูกคิดหันมา เป็นการประนีประนอมนะครับ กลับไปร่างผู้แทนฯ ถึง ๑๔ มาตราแล้ว คงวุฒิสภาแค่ ๔ มาตราเท่านั้น เหมือนวุฒิสภาที่แก้ไขแล้ว ๔ มาตรา แล้วก็มีการประนีประนอมกัน ๕ มาตรา ถ้ารวมเมื่อสักครู่นี้ การประนีประนอม ๑๑ มาตรา ผมกำลังคิดอย่างนี้ครับ ท่านประธานฯ ถ้าไม่ประนีประนอมวุฒิสภาจะเหลือแค่ ๔ มาตราเท่านั้นเอง แล้วเหลือ ๔ มาตราแบบน้ำจิ้มด้วย น้ำจิ้มเลยครับ ที่เขาขอวุฒิสภานี้ น้ำจิ้มเลยครับ ถ้อยคำบ้าง อะไบบ้าง เป็นประโยชน์บ้าง แต่โดยหลักที่ร่างบูรพาไม่เหมือนคนอื่นก็คือเขาไม่ตัดกลุ่มของกรรมการสรรหาออก เพราะผมคิดว่าคงจะเขี่ยกันอยู่นานนะครับ อันนี้เป็นเหตุผลหนึ่งที่เขาไม่ค่อยเอาร่างบูรพาเป็นแบบ เพราะกลัวกลุ่มกรรมการสรรหานี้ครับ เชื้อใหม่ครับ ถ้ากลุ่มกรรมการสรรหาสภามหาวิทยาลัยถูกตัดออกไปชั้นกรรมาธิการร่วมกันนะครับ ร่างบูรพาเป็นแบบไปแล้ว ไม่ได้มีประวัติศาสตร์ความเป็นมาอะไรหรอกครับ เพราะเขาเลือกหยิบมา บางอันที่เขาเห็นด้วยเขาเลือกหยิบจากบูรพามาเท่านั้นแหละครับ สังเกตดี ๆ เพราะฉะนั้นผมจึงคิดว่านี่เป็นการประนีประนอมประโยชน์สูงสุดแล้ว ขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายนิพนธ์ วิถีธรุยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : คอกเคอร์วิทยาอภิปรายแล้วไม่ใช่หรือครับ

นายวิทยา มะเสนา (มหาสารคาม) : ครั้งสุดท้ายครับท่าน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญครับ

นายวิทยา มะเสนา (มหาสารคาม) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
 ที่ผมลุกขึ้นมาครั้งที่ ๓ เพื่อจะขอคำมั่นใจว่า สิ่งที่เราและท่านทำด้วยกัน แบบเดียวกัน
 ทุกอย่างไม่ผิดกฎหมายเลยครับ คือจะยกมือให้ด้วยกัน ทำตามท่านครับถ้าท่านว่าไม่ผิด
 กรรมการร่วมกันชุดอื่นก็คงเหมือนกัน ประนีประนอมเพื่อเหตุผล ดูความเป็นมาเป็นไป
 ไม่ได้เอาชนะคะคานกัน ไม่ได้คิดว่า มหาวิทยาลัยใดจะออกก่อนหรือออกทีหลัง ไม่สนใจ
 ทั้งนี้ สนใจว่าขอให้กฎหมายได้ถูกพิจารณาโดยรัฐสภาผมก็พอใจนะครับท่าน
 เพราะฉะนั้นผมเรียนท่านกรรมการข้างบน กรรมการร่วมกันทำงานมาหนักเหลือเกิน
 ก็จะยกมือให้แน่นอนทุก พ.ร.บ. ก็ขอให้ท่านยื่นคำอภิปรายอันนี้เป็นหลักการอย่างนี้แล้วกัน
 นะครับ ผมจะดูการอภิปรายครั้งต่อ ๆ ไปอย่าให้ย้อนอีกทีหนึ่ง อย่าให้เป็นอีกแบบหนึ่ง
 นะครับ ที่ท่านวัลลภ ขอร้องที่เอ่ยนาม ที่ให้สเปคไม่ใช่อะไรหรอก อย่างกมหน้า เหยหน้าขึ้น
 สูง ๆ เวลาคลื่นน้ำลายจะสะควก ขอบคุณมาก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภาคนที่สอง) : อาจารย์วัลลภก่อนเชิญ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรรมการ) : คือพาดพิงนิดเดียว ความจริงก็
 เป็นหลักวิทยาศาสตร์ท่านเหยหน้าน้ำลายก็กลืนได้ง่าย อันนี้ก็ธรรมดา นะครับ ผมว่าท่าน
 ไม่ได้พูดอะไรผิดหรอก หลักวิทยาศาสตร์นะครับ แต่ว่าถ้อยคำออกจะไม่ค่อยน่าฟัง
 เท่านั้นแหละ เป็นถึงดอกเตอร์พูดจาให้ดีขึ้นก็แล้วกัน ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภาคนที่สอง) : เชิญอาจารย์แก้วสรรครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรรมการ) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผม แก้วสรร อติโพธิ ข้างนอกก็ทนายนะครับ ผมยืนยันอย่างนี้ครับ ผมยืนยันว่าที่ร่าง
มหาวิทยาลัยบูรพาทำไปนี้เป็นปัญหาซึ่ง ๒ สถานเห็นต่างกัน และเราจำกัดกรอบตัวเองอยู่ใน
ครั้งนี้ รับรองไม่ผิดกฎ ไม่มีผิดข้อบังคับอะไรเลยเท่าที่ผมศึกษาแล้วผมก็ยืนยันว่า
ถ้าผมขึ้นไปคัดอำนาจสภาวิชาการ ถ้าผมขึ้นทำอย่างนั้นนะครับรับรองผมทำชัดเจน
ชัดข้อบังคับ ขัดรัฐธรรมนูญด้วย ส่วนฟ้องหรือไม่ฟ้องอีกเรื่องหนึ่ง ส.ส. ไม่ได้แก้ วุฒิสภา
ไม่ได้แก้ กรรมการร่วมกันบ่งอาจเสนอขึ้นมาบอกแก่ครั้งนี้ นี่คือการทำให้กรรมการ
ร่วมกันเสนอร่างกฎหมายด้วยตัวเองแล้วให้ ๒ สถานนี้มีแต่เยส (Yes) หรือโน (No) นี่คือ
การลัดลอบขโมยอำนาจนิตินบัญญัติของคณะกรรมการร่วมกัน ผมรับไม่ได้ ผมถึงไม่ทำ
ถ้าท่านไม่ทำอันนั้นไม่เป็นไร ท่านทำหรือเปล่ากลับไปดูให้ดี ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านประธานคณะกรรมการ แพทย์หญิงมาลินีครับ เชิญครับ

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ (รองประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ
ที่เคารพคะ ดิฉันคิดว่าอย่าใช้ฝอย ๆ มากุยกั๊ก พูดในหลักนะคะ หลักของกรรมการร่วมกัน
เรื่อง ม. บูรพา นั้นนี่เรามีกรอบ ส.ส. นี้มีของเขาว่า โอ.เค. ระดับที่ ๑ ส.ว. ต้องการระดับที่ ๔
เพราะฉะนั้นเราจะอยู่ในเรนจ์ (Range) หรืออยู่ในข่ายตั้งแต่ ๑ - ๔ นี้ เราไม่ออกไป ๕, ๖, ๗,
๘ หรือไป ๑ ดิฉันบอกอย่างนั้นนะคะ เช่น ดิฉันจะยกตัวอย่างอีกตัวอย่างหนึ่งนะคะ เช่น
วุฒิสภานี้ให้นายกสภามหาวิทยาลัยนี้ในมาตรา ๑๘ นายกสภามหาวิทยาลัยจะเป็นนายกสภา
มหาวิทยาลัยอื่นในขณะเดียวกันมิได้ นั่นก็คือว่าอนุญาตให้เป็นแห่งเดียวจากวุฒิสภา
แต่สภาผู้แทนฯ นั้นเขาต้องการว่าไม่ต้องมีการลิมิต (Limit) หรือไม่มีการจำกัดครั้งนี้ เราก็
ตกลงกันท้ายที่สุดแล้วนี่ เรามองว่าถ้าเป็นเช่นนั้นท่านนายกสภานี้ไม่สามารถที่จะปฏิบัติงาน
เสียสละได้เต็มที่ต่อมหาวิทยาลัยนั้น ๆ ได้ เพราะเมื่อออกนอกระบบแล้วนี่นายกสภา
มหาวิทยาลัยนี้ไม่ใช่จะเดินลอยนวลได้ ต้องเอาใจใส่ต่อมหาวิทยาลัยอย่างจริงจัง
เพราะฉะนั้นท้ายที่สุดแล้วนี่ทางด้าน ส.ส. นี้ก็ขอร้องว่า อย่างนั้นก็ขอว่าขอให้สัก
๒ มหาวิทยาลัยก็แล้วกัน คือว่าบางท่านที่มีชื่อเสียงมาก ๆ นี่ท่านครองตำแหน่งอยู่ใน
กรุงเทพฯ แล้วนี่ ต่างจังหวัดก็อาจจะขอท่านไปช่วยอีกสัก ๑ แห่ง เราก็ยอมตกลงที่ครั้งนี้

นะคะ เพราะฉะนั้นขอบเขตของเรามี เราไม่ใช่ไปเพื่อเอาออกมาเลยว่า โอ.เค. เป็นสิทธิ
ของเราแล้ว กรรมการร่วมกันเราอาจจะคิดทำอะไรใหม่ไม่ได้ทำนะคะ อันนั้นอยู่ใน
ขอบอำนาจตรงนั้นว่าตรงไหนที่เรานี้จะต้องตกลงกันได้ เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่าอย่าเอา
ถ้อยคำแล้วก็ใช้กระแนะกระเหน็จขึ้นอยู่ในสภานี้เลย พูดให้ตรงประเด็น แล้วก็สรุป
ตรงประเด็น แล้วก็บอกได้ว่าเราทำงานกันนี้ด้วยความเข้าใจกันจริง ๆ ถ้าตรงไหนที่ยื้อกันไป
นี่บางทีตั้ง ๒ ครั้งถึงจะตกลงกันได้ อย่างที่ท่านมนตรีว่านั่นเรายื้อกัน ๒ - ๓ รอบกว่าจะ
ตกลงได้ ดิฉันขอกราบเรียนท่านประธานฯ ว่าขอให้ท่านประธานฯ จับประเด็นเลยว่า
มองเห็นว่า ม. บูรพา นี้รับได้หรือไม่ได้ ขอขอบคุณค่ะ

- ๗๓/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอให้ที่ประชุมพิจารณาว่าจะเห็นชอบกับร่างของคณะกรรมการร่วมกันหรือไม่ครับ ท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติท่านใดเห็นชอบด้วยกับร่างของคณะกรรมการร่วมกันกด เห็นด้วย ท่านผู้ใด ไม่เห็นชอบด้วยกด ไม่เห็นด้วยเชิญลงคะแนนครับ ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ปิดการลงคะแนนได้ขอผลคะแนนด้วยครับ

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๘๔ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มติที่ประชุมเห็นด้วยกับร่างของคณะกรรมการร่วมกันเป็นเอกฉันท์นะครับ ขอขอบคุณคณะกรรมการทุกท่านครับ

เรื่องด่วนที่ ๑๐ ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาสารคาม พ.ศ. จึงคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เรียนเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : คณะกรรมการร่วมกันชุดนี้ ในส่วนของวุฒิสภาก็จะมี
ดอกเตอร์พา อักษรเสื่อ เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง คุณหญิงจินตนา
สุขมาก เป็นเลขานุการคณะกรรมการ หากกรรมการพร้อมเชิญแถลงครับ

นายพา อักษรเสื่อ (รองประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม พา อักษรเสื่อ ในฐานะรองประธานคณะกรรมการ
ผมต้องการเรียนว่าวันนี้เป็นความฉุกเฉินกรณีหนึ่งที่ประธานจริง ๆ ก็ไม่ได้อยู่ เราพยายาม
ติดต่อ ที่นี้ผมเองก็ไม่ได้เตรียมชัดเจน แต่รับที่จะเป็นผู้ดำเนินการในวันนี้ กราบเรียน
ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ได้ลงมติ
ตั้งบุคคลสถานะ ๑๒ คน ประกอบเป็นคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาสารคาม พ.ศ. ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๗๕ (๓) นั้น บัดนี้ คณะกรรมการร่วมกันได้ดำเนินการแล้ว
ปรากฏผลดังนี้ ที่ประชุมมีการเสนอให้

นายท่านสฤต สันติเมทนีดล	เป็นประธานคณะกรรมการ
ศาสตราจารย์ลิขิต ชีรเวทิน	เป็นรองประธานคณะกรรมการ
นายพา อักษรเสื่อ	เป็นรองประธานคณะกรรมการ
คุณหญิงจินตนา สุขมาก	เป็นเลขานุการและกรรมการ
ดอกเตอร์ระวีง เนตรโพธิ์แก้ว	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ
ดอกเตอร์วิบูลย์ แซ่มชื่น	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
ร้อยโท กุเทพ ไสกระจำง	เป็นโฆษกคณะกรรมการ

วุฒิสภาได้แก้ไขจำนวน ๒๗ มาตรา คณะกรรมการร่วมกันได้ยืนยัน
ตามร่างของวุฒิสภา ๑๑ มาตรา คณะกรรมการร่วมกันได้แก้ไขกลับไปใช้ร่างของ ส.ส.
๖ มาตรา ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามแนวทางของร่างมหาวิทยาลัยบูรพา คณะกรรมการแก้ไข
เพิ่มเติม ๑๐ มาตรา ดังนี้ -----

- ๗๔/๑

๑. แก้ไขถ้อยคำจาก สภาผู้ปฏิบัติงาน เป็น สภาคณาจารย์และพนักงาน

จำนวน ๕ มาตรา

๒. แก้ไขไปตามแนวทางของมหาวิทยาลัยบูรพา

๒.๑ ตัดความมาตรา ๕/๑ เรื่อง นิตินิติขาดแคลนทุนทรัพย์

๒.๒ ตัดเรื่องหลักเกณฑ์การเรียกค่าธรรมเนียม

๓. แก้ไขถ้อยคำจาก โอนมา เป็น เปลี่ยนสถานภาพ ในมาตรา ๘๒ และ

มาตรา ๘๓

๔. แก้ไขถ้อยคำในมาตรา ๓๕ (๕) และมาตรา ๒๖ จึงเรียนมาเพื่อพิจารณา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน

วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญสมาชิกฯ อภิปราย อาจารย์วัลลภก่อนนะครับ เชิญครับ

นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ

ผม วัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา เมื่อสักครู่ท่านอาจารย์พา อักษรเสื่อ ได้รายงานว่า

บางมาตรานั้นได้กลับไปสู่ร่างสภาผู้แทนราษฎร แล้วท่านก็ยกตัวอย่าง เช่น ในเรื่องเกี่ยวกับ

ทุนการศึกษานี้ ตอนแรกฟังแล้วก็ไม่สบายใจ เพราะว่าท่านไปเพิ่มเติม สมมุติที่ไปเพิ่มเติม

ใน (๕) ของมาตรา ๑๘ แล้วท่านรายงานเหมือนหนึ่งกับว่าประเด็นนี้เราถูกตัดทิ้งไป ก็ตกใจ

ครับ เพราะอ่านมาแต่ร่างไม่ได้ถูกตัดทิ้งครับ ท่านเอาไปเพิ่มเติมใหม่ในมาตรา ๑๕/๑ ครองนี้

อยากจะช่วยชี้แจงเพิ่มเติมว่าไม่ได้ตัดทิ้งจะได้สบายใจด้วยกัน โดยหลักก็คือยังอยู่ครับ

ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน

วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมาธิการครับ

นายขจร จิตสุขุมมงคล (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ กระผม

ขจร จิตสุขุมมงคล ผู้แทนจาก สกอ. ในฐานะกรรมาธิการ ตามที่ได้เรียนไปแล้วว่า การร่าง

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาสารคามนั้นที่ท่านประธานคณะกรรมการได้แถลงไป

แล้วว่า ได้ยึดหลักตามแนวทางของร่างบูรพาส่วนหนึ่ง ในประเด็นนี้ก็เหมือนกันที่ท่านกรุณา

ได้ถามขึ้นมานั้นก็เป็นที่ไปแนวทางเดียวกัน คือไปปรับ ไม่ใช่ตัด ไปปรับให้ไปอยู่มาตรา ๒๐

ตามร่างที่แนบครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ไม่มีท่านผู้ใดคิดใจจะครับ ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นชอบ
ด้วยกับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาสารคาม พ.ศ. ตามที่คณะกรรมการร่วมกัน
เสนอหรือไม่ครับ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยกับร่างของคณะกรรมการร่วมกันกค เห็นด้วย
หากท่านใดไม่เห็นชอบด้วยกค ไม่เห็นด้วย ครับ เชิญลงคะแนนครับ ท่านเห็นชอบด้วยกับ
ร่างของคณะกรรมการร่วมกันกค เห็นด้วย ท่านใดไม่เห็นด้วยกค ไม่เห็นด้วย ครับ
เรียบร้อยนะครับ ขอปิดการลงคะแนน เจ้าหน้าที่ช่วยรวมคะแนน แล้วส่งผลคะแนนมาด้วย
ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๖๔ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ ที่ประชุมเห็นด้วยกับร่างของคณะกรรมการร่วมกันเป็น
เอกฉันท์นะครับ จบการพิจารณาเรื่องด่วนที่ ๑๐ นะครับ ขอขอบคุณท่านกรรมการร่วมกัน
ทุกท่านครับ ขอขอบคุณครับ

เรื่องด่วนที่ ๑๑ ร่างพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ.

ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว

๑๗๓

ว. ๒๕ (ส. นิติบัญญัติ)

จิตติมา ๗๔/๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส ทินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เรียนเชิญคณะกรรมการร่วมกันครับ ในส่วนวุฒิสภาจะนำ
โดยท่านผ่อง เล่งอี้ นะครับ แล้วก็จะมีท่านอาจารย์วัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ เป็นเลขาฯ
ถ้าพร้อมแล้วเชิญท่านผู้นำกรรมการและเลขาฯ ร่วมกันชี้แจง ใครจะชี้แจงก่อน เชิญครับ

- ๗๕/๑

นายผ่อง เล่งอี (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน วุฒิสภาและท่านสมาชิกวุฒิสภาที่เคารพ กระผม ผ่อง เล่งอี สมาชิกวุฒิสภากรุงเทพมหานคร ในนามของประธานคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. กระผมขออนุญาตท่านประธานฯ รายงานเพื่อประกอบการพิจารณาของท่านสมาชิกฯ โดยสังเขปดังนี้ครับ

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญทั่วไป) เมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๔๘ และที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๖ (สมัยสามัญทั่วไป) วันอังคารที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๘ ได้ลงมติตั้งบุคคลสภาละ ๑๒ คน ตามจำนวนที่สภาผู้แทนราษฎรกำหนดประกอบเป็นคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. นั้น บัดนี้ คณะกรรมการร่วมกันได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลสรุปดังนี้ครับ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้วุฒิสภาได้ดำเนินการแก้ไขจำนวน ๕๑ มาตรา แต่เมื่อมีการประชุมคณะกรรมการร่วมกันทั้ง ๒ สภา ที่ประชุมร่วมกันได้เห็นชอบตามร่างของวุฒิสภาแก้ไข จำนวน ๔๗ มาตรา แปลว่ามีการแก้ไขร่างตามที่วุฒิสภาแก้เพียง ๔ มาตรา โดยสรุปดังนี้ครับท่านประธานฯ

ลำดับที่ ๑ คือมาตรา ๓ ในมาตรา ๓ โดยให้คงคำว่า สถาบัน ไว้ตามร่างของสภาผู้แทนราษฎร นอกนั้นไม่มีการแก้ไข คงให้เป็นไปตามที่วุฒิสภาได้พิจารณามีมติเห็นชอบแก้ไข รายละเอียดปรากฏตามหน้า (๓) เอกสารท่านคงมีนะครับในเล่มนี้ครับ ท่านประธานฯ

ประเด็นที่ ๒ ได้มีการแก้ไขในมาตรา ๘ กรรมการร่วมกันได้มีมติให้แก้ไขเพิ่มเติมความในวรรคหนึ่ง ความในวรรคหนึ่งนี้อยู่ใน (๖) กรุณาคูในเอกสาร (๖) กระผมคงไม่ต้องลงในรายละเอียดนะครับ จะเว้นวรรคไว้ให้เพื่อนสมาชิกฯ ได้สอบถามเพื่อประหยัดเวลานะครับ

ประเด็นที่ ๓ ก็ได้แก้ไขมาตรา ๒๐ ซึ่งกรรมการร่วมกันมีมติเห็นชอบกับร่างของวุฒิสภาทั้งหมดเว้นแต่ขอให้เพิ่มเติมถ้อยคำใน (๑) และ (๒) ของมาตรา ๒๐ อันนี้มีรายละเอียดปรากฏตามหน้า (๑๔)

ประเด็นที่ ๔ เป็นประเด็นสุดท้ายที่ได้มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงไปจากร่างของ
วุฒิสภาก็คือว่า กรรมการร่วมกันได้มีมติให้แก้ไขเพิ่มเติมความในวรรคสี่ของมาตรา ๒๗
โดยเปลี่ยนคำว่า “ที่กำหนดโดยกฎกระทรวง” มาเป็น “ข้อบังคับของคณะกรรมการ
การอาชีวศึกษา” ท่านประธานฯ ครับ โดยสรุปก็มีอย่างนี้ครับ กระผมขอกราบเรียน
เพื่อท่านประธานฯ ดำเนินการต่อไปครับ ขอขอบคุณครับ

- ๑๖/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์วัลลภครับ

นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ครับ ผม วัลลภ
ตั้งคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะเลขานุการคณะกรรมการร่วมกันนะครับ ตามที่
ท่านประธานคณะกรรมการของเราได้อธิบายไปแล้ว ถ้าท่านสมาชิกฯ จะคู่ต่อจาก
หน้า ๒๗ นะครับ หน้า ๒๗ เป็นสรุปรายงาน หลังจากนั้นจะมีสรุปผลการพิจารณาซึ่งจะ
ทำให้เราเข้าใจง่ายขึ้น โดยสังเขปก็คือว่า แม้ในมาตรา ๓ จะกลับไปสู่ร่างเดิมตามสภา
ผู้แทนราษฎร แต่เป็นการกลับอย่างมีเงื่อนไข ก็หมายความว่า ถ้อยคำที่วุฒิสภาได้เพิ่มเติมนั้น
ได้ถูกโยกจากมาตรา ๓ มาไว้ในมาตรา ๔ นะครับ ก็คือความว่า สถาบันจะเกิดได้ต้อง
รวมกลุ่มเท่านั้น คำว่า รวมกลุ่ม ก็จะมาปรากฏในมาตรา ๔ คือให้ถูกที่ถูกทางเท่านั้น ฉะนั้น
ว่าไปแล้วก็เป็นไปตามมติของวุฒิสภา นี้ประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ ในส่วนที่เขาเห็นชอบกับวุฒิสภาปรากฏว่าถ้อยคำสำคัญ
ในมาตรา ๒๐ ท่านประธานฯ ครับ มาตรา ๒๐ นี้วุฒิสภาได้แก้ไขไว้เรียบร้อยแล้วนะครับ
แต่หลังจากมาครู่ร่วมกันก็พบว่าถ้อยคำบางถ้อยคำตกลงไป ถ้าไม่เดิมจะทำให้เข้าใจผิดได้
คือเดิมเขาบอกว่า บุคคลที่จะมีคุณสมบัติที่จะเป็น ผู้ได้รับปริญญาต่าง ๆ ต้องมีประสบการณ์
ด้านบริหารนี้ ถามว่าด้านบริหารในไหน ที่แห่งไหน เขาก็เลยบอกว่า น่าจะตกถ้อยคำ
น่าจะเป็น “ผู้บริหารในสถานอาชีวศึกษา” คำนี้ตกหายไปมิฉะนั้นจะไม่รู้ว่าจบมาจาก
ด้านไหน บริหารด้านไหนมา คือเดิมให้ครบถ้วนสมบูรณ์

ประเด็นสุดท้ายก็คือว่า เหมือนที่ท่านประธานฯ ได้พูดว่า เมื่อคณะกรรมการ
การอาชีวศึกษาเขามีขึ้นมาแล้วเขาก็สามารถจะออกข้อบังคับได้ ซึ่งสามารถทำให้งานนั้น
เกิดขึ้นรวดเร็วไปได้เราก็เห็นคล่องต้องกันแล้วก็แก้ตามนั้น ฉะนั้นโดยหลักก็คือว่าแก้
ตามเราเกือบ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ มีเพียงถ้อยคำที่เปลี่ยนแปลงเท่านั้น ท่านประธานฯ ที่เคารพ
ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : มีท่านผู้ใดคิดใจอภิปรายเชิญท่านสมบูรณ์ ทองบุราณ ครับ

นายสมบูรณ์ ทองบุราณ (ยโสธร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผม สมบูรณ์ ทองบุราณ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดยโสธร ก่อนอื่นต้องขอบพระคุณ
ท่านประธานห้อง เล่งอี แล้วที่ท่านวัลลภที่ท่านอธิบายไปด้วยแล้วก็บอกหน้าไปด้วยก็
ทำให้ผมกับสมาชิกฯ เข้าใจง่ายขึ้นท่านประธานฯ แต่ขณะเดียวกันก็ขออนุญาตเรียนถาม
ตรงหน้า ๑๘ ครับ ท่านวัลลภตอบก็ได้ครับ เดิมทีที่บอกว่า จำนวนกรรมการและ
คุณสมบัติ ท่านประธานฯ ครับ บอกว่า ให้เป็นไปตามที่กฎกระทรวงกำหนด แล้วที่นี้ทาง
กรรมาธิการร่วมกันท่านไปตัดคำว่า “กฎกระทรวง” ออกแล้วก็เติมคำว่า “ข้อบังคับของ
กรรมาธิการการอาชีวศึกษา” ก็เลยถามความว่า ที่ท่านเติมอย่างนี้แตกต่างกับกฎกระทรวง
อย่างไร ดีกว่าหรืออย่างไรครับท่านประธานฯ ก็ขอคำอธิบายตรงนี้แหละครับ
ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เดี่ยวเชิญดอกเตอร์วิฑิตต่อแล้วก็ค่อยกลับมาที่กรรมาธิการครับ

นายวิฑิต มะเสนา (มหาสารคาม) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม
วิฑิต มะเสนา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดมหาสารคาม ผมก็ได้ศึกษาทุกหน้าทุกบรรทัดแล้ว
ร่าง พ.ร.บ. การอาชีวศึกษา พ.ศ. ก็เห็นว่า โดยส่วนตัวผมสนับสนุนมาก สนับสนุน
ร่าง พ.ร.บ. นี้อยากให้ผ่าน เพราะว่าพี่น้องชาวอาชีวศึกษาเขารอมานานรู้สึกละหลายปี
นะครับร่างมานานแล้วเปลี่ยนไปเปลี่ยนมาจนมาถึงวันนี้ต้องขอบคุณท่านกรรมาธิการ
ร่วมกันที่ได้ผลักดันแม้จะมีอุปสรรคในบางครั้ง ผมอยากเรียนถามว่า ตามข้อสรุปในท้าย
ร่าง พ.ร.บ. ที่ท่านทำมานี้ คณะกรรมาธิการร่วมกันมีมติเห็นด้วยตามร่างของวุฒิสภา
เกือบทั้งหมด คือมาตรา ๒/๑ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๖/๑ มาตรา ๖/๒ มาตรา ๗ หมวด ๒
ส่วนที่ ๑ และมาตรา ๘ แล้วก็รวมทุกมาตรา ผมคงไม่อ่านนะครับ มีเพียงมาตราเดียวคือ
มาตรา ๓ มีมติเห็นชอบด้วยกับร่างของวุฒิสภา แต่ให้คงความบทนิยามในคำว่า “สถาบัน”
ไว้ตามร่างของสภาผู้แทนราษฎร นอกนั้นเป็นไปตามร่างของวุฒิสภาหมด ด้วยความเคารพ
นะครับ อยากเรียนถามว่าฝ่ายผู้แทนฯ กรรมาธิการร่วมกันได้เข้าประชุมโดยพร้อมเพรียงกัน
บ้างหรือเปล่า หรือว่าเราเข้าประชุมทางวุฒิสภาขั้นแล้วก็เสียงส่วนมากแล้วก็เอาตามนี้
ได้คุยกันด้วยเหตุด้วยผลหรือเปล่า หรือว่าเอากันอย่างนี้ ผมเห็นหลายร่าง พ.ร.บ. แล้ว

เห็นด้วยกับวุฒิสภาบ้าง เห็นด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรบ้าง จะเป็นอย่างไรแม้ร่าง พ.ร.บ.
ที่แล้วก็เหมือนกัน แต่คราวนี้รู้สึกว่าจะมาทางนี้ มาทางวุฒิสภาหมด ถ้าเป็นอย่างนี้เขาตั้ง
กรรมาธิการร่วมกันทำไม ก็ยืนยันตามเราที่ผ่านวุฒิสภาก็น่าจะได้ ผมสงสัยจุดนี้ครับท่าน

- ๗๗/๑

๑๗๕

ว. ๒๕ (ส. นิคิบัญญัติ)

ศกัลักษณะ ๗๗/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : พอเห็นคล้ายตามเรายังสงสัยนะครับ เชิญกรรมการครับ

นายวัลลภ ตังคณานุก์ (กรรมการ) : เดี่ยวสักครู่ท่านวิญญู คงจะตอบอธิบายเหตุผลต่อจากผมนะครับ คือก็เป็นเหมือนท่านวิทยาวา มากันบ้าง ไม่มากันบ้าง แต่ก็ครบองค์ตลอดเป็นเหมือนที่ท่านก็เข้าใจ แต่ว่าไม่เคยมีการ โหวต สักครั้งนะครับ แล้วพอมีปัญหาแล้วท่านประธานเผ่องก็มีความสามารถมากในการบริหาร ท่านก็บอกว่าถ้าอย่างนั้นก็ตั้งอนุฯ ไปว่ากันให้เรียบร้อยแล้วเอาเข้าสู่ที่ประชุมใหญ่ ท่านก็ตั้ง อนุฯ ขึ้นมา อนุฯ ก็ถกกันนาน แล้วพออนุฯ ได้ข้อยุติก็เข้าที่ประชุม ที่ประชุมก็เห็นด้วย กับอนุฯ นี้ประเด็นที่ ๑ แต่ว่าผมก็ไม่แน่ใจจริง ๆ นี่เรียนท่านตรงไปตรงมาว่าร่างนี้ผู้แทนฯ จะเอากับเราหรือเปล่า เพราะผมได้ยินข่าวแว่ว ๆ ว่าเขาจะไม่เอากับเรา นี่พูดโดยส่วนตัว นะครับ เพราะว่าบรรยากาศวันสุดท้ายแปลก ๆ พิกลเหมือนกัน นี่พูดอย่างบอกบรรยากาศ เข้ามาพร้อมกันผู้แทนฯ บอกผ่าน ๆ ไปเถอะ เดี่ยวจะหมดวาระกันแล้วจะได้เสร็จ ๆ กันไป เราก็คงใจว่าก็ผ่านง่ายกันดีไม่ถกแถลงอะไรกันเลย แต่ผมก็พยายามตามข่าวคราวตลอดว่า เป็นอย่างไร ผมไม่แน่ใจจริง ๆ ว่าถึงที่สุดเขาจะคว่ำร่างนี้หรือเปล่านะครับ นี่พูดอย่าง ตรงไปตรงมาเป็นความเห็นส่วนตัวนะครับ แต่ว่าถ้าตอบ โดยกรรมการก็คือว่า ก็มี การแก้ปัญหา โดยการตั้งอนุกรรมการขึ้นมาศึกษาประเด็นที่ร้อน ๆ ๒ ประเด็น ก็คือ ประเด็นที่ท่านถามเรื่องสถาบันว่าจะรวมกลุ่มหรือว่าตัวเดียวโผล่ขึ้นมาเป็นสถาบันได้เลย หรือ ไม่ อย่างนี้เป็นต้น หรือว่าในรายละเอียดของด้อยคำก็จะมาคู่ ๒ ประเด็นนี้ พออนุฯ ทำเสร็จก็เข้าที่ประชุม ที่ประชุมก็เห็นด้วย เดี่ยวท่านวิญญูคงอธิบายบรรยากาศต่อ ขอขอบคุณ ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญคอกเตอร์วิทยาครับ

นายวิทยา มะเสนา (มหาสารคาม) : ขออนุญาตต่อเนื่องนิดหนึ่งครับ ท่านประธานฯ ครับ ผมก็มีความรู้สึกเหมือนกับท่านวัลลภ รู้สึกเซนส์ (Sense) ที่หก นะครับ ถ้าอย่างนี้เหมือนทะเลสงบก็ผ่านมาโดยตลอด แต่อย่างไรก็แล้วแต่ ผม วิทยา มะเสนา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดมหาสารคาม ผมเห็นด้วยอย่างยิ่ง จะยกมือให้ะครับ

แล้วอยากขอให้ท่านเพื่อนสมาชิกฯ ได้ช่วยกันสนับสนุนร่างของกรรมาธิการร่วมกัน เพราะทางสถาบันที่เกี่ยวข้องกับพวกอาชีพต่าง ๆ ไม่ว่าจะวิทยาลัยเทคนิคต่าง ๆ วิทยาลัยอาชีวศึกษา สारพคช่าง การอาชีพ เกษตรเทคโนโลยี และอื่น ๆ ก็สมควรที่จะได้รับการพัฒนาพัฒนาให้สามารถใช้ศักยภาพที่มีอยู่ พัฒนาบุคลากรที่อยู่ในระดับกลางให้สามารถเพิ่มศักยภาพไปสู่ในขั้นปริญญาตรีหรือสูงกว่านั้นในอนาคตได้ จำเป็นต้องมี พ.ร.บ. นี้ มารองรับ การที่รัฐบาลเสนอ พ.ร.บ. นี้เข้ามา ก็ถือว่าเป็นเจตนาดี แล้วเมื่อผ่านวุฒิสภา วุฒิสภาก็ให้การสนับสนุนมาโดยตลอดทุกมาตราผมอ่านและรับได้ ถือว่าดีมากก็ได้วิงวอนได้แต่หวังว่าร่าง พ.ร.บ. นี้คงจะผ่านการพิจารณาของทั้ง ๒ สภา ในส่วนตัวผมผมสนับสนุนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านวิญญูครับ กรรมาธิการ

นายวิญญู อุพารกุล (กรรมาธิการ) : ผมมีประเด็นนิดเดียวอยากเล่าบรรยากาศให้ท่านสมาชิกฯ ได้ทราบว่า บรรยากาศ ตามว่าทางฝ่ายผู้แทนฯ ให้ความสนใจใหม่ ผมยืนยันว่ามี การให้ความสนใจอย่างยิ่ง สมาชิกฯ ings ตัวสมาชิกฯ ที่เป็นตัวแทนฝ่ายรัฐบาลมาประชุมตลอด ทั้งผู้ที่เป็นผู้เสนอร่างกฎหมาย ท่านอธิปไต่โดย คำสิงห์นอก หรือแม้แต่ท่านรัฐมนตรีช่วย หรือแม้กระทั่งเลขาฯ ท่านวิรัชศักดิ์มาประชุมตลอด แต่เนื่องจากที่สงบลงได้หาข้อสรุปได้ เรามีการตั้งอนุกรรมาธิการ แล้วไปถกในชั้นอนุกรรมาธิการรวมมาทั้งหมดแล้ว มาถึงชั้นกรรมาธิการจึงออกมาเป็นลักษณะนี้ ซึ่งผมเชื่อว่าวุฒิสภาผ่านไปผู้แทนฯ คงจะหาเหตุผลปฏิเสธลำบาก ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : หลังจากประธานคณะกรรมาธิการสรุปแล้วผมจะขอมติที่ประชุมครับ เชิญท่านประธานคณะกรรมาธิการ ท่านผ่อง

นายผ่อง เล่งอี้ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ผ่อง เล่งอี้ ในฐานะประธานคณะกรรมาธิการร่วมกัน ขอเรียนประเด็นของท่านสมบูรณัรับว่า อันนี้ก็เป็นรายละเอียดในการบริหารภายในนะครับ ถ้าท่านสังเกต จะเห็นว่านอกจากมาตราที่ท่านคิดใจในมาตรานี้แล้วนะครับ คือมาตรา ๒๗ วรรคสี่

แล้วยังมีในมาตราอื่นด้วยที่จะให้อำนาจคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเป็นผู้กำหนด เช่น มาตรา ๒๕ เป็นต้น แล้วยังมีมาตราอื่น ๆ อีก กระผมคงขอยกตัวอย่าง เพราะฉะนั้น ก็เหมาะสมแล้วกับน้ำหนักที่ควรจะให้อำนาจของคณะกรรมการการอาชีวฯ เป็นผู้กำหนด เพื่อสะดวกในการบริหาร แทนที่จะไปออกกฎกระทรวงต้องใช้เวลายาวนานนะครับ การปฏิรูปการศึกษานี้จำเป็นต้องเร่งด่วน ผมคิดว่าคงไม่เสียหายอะไรครับ เพราะไม่ได้เกี่ยวกับการเงินการทองที่จะทุจริตเรื่องนี้นะครับ ก็ไม่น่าจะต้องไปคุมอะไรมา ----

- ๓๘/๑

ท่านประธานฯ ครับ กระผมอยากจะขอเรียนท่านวิทยากรก่อน ขอภัยต้องเฝ้าถามว่า ท่านถามประเด็นนี้ครับ ก็ขอเรียนว่าอย่างนี้ครับ คือ ประการที่ ๑ ผมเองคิดว่าการตั้ง กรรมการร่วมกันนี้ตั้งตามรัฐธรรมนูญ เมื่อเป็นกรรมการร่วมกันแล้วนี้ กรรมการทุกท่านไม่ว่าจะเป็นสภาผู้แทนราษฎรก็ดี หรือวุฒิสภาก็ดีหรือวุฒิสภาก็ดีเมื่อถึงจุดนั้น ต้องทั้ง ๒ สภาครับ ต้องเอาประชาชนเป็นตัวตั้งว่าอันไหนเป็นประโยชน์ต่อประชาชนมากที่สุด นั่นคือสิ่งที่กรรมการทั้ง ๒๔ ท่าน ฝ่ายละ ๑๒ ท่านนี้ต้องพิจารณาคำนี้มากที่สุด ไม่ใช่ไปพิจารณาคามอารมณ์ของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ก็แน่นอนครับ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นอยู่กับอารมณ์ของผู้ที่มีอำนาจ โดยเฉพาะในทางบริหาร ท่านประธานฯ ครับบังเอิญ โชคร้าย กระผมเป็นประธานคณะกรรมการบังเอิญ โชคร้าย นิดหนึ่ง ไม่ใช่โชคร้ายของผมนะครับ โชคร้ายของประชาชน กระผมไม่มีโชคเพราะ กระผมไม่ค่อยสนใจเรื่องนี้เลย ใจว่างเปล่า แต่ต้องเอาความจริงมาพูดร่างพระราชบัญญัตินี้ จะถูกรับรองโดยสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่ ไม่ใช่เรื่องสำคัญสำหรับสมาชิกวุฒิสภาเราได้ ทำหน้าที่ดีที่สุดแล้วตามรัฐธรรมนูญครับท่านประธานฯ แต่บังเอิญว่าทางฝ่ายผู้แทนราษฎร ได้มีการแต่งตั้งฝ่ายบริหาร คำว่า “ฝ่ายบริหาร” ก็คือ รัฐมนตรีใช่หรือไม่ครับ แล้วก็แถมด้วยข้าราชการประจำ ท่านประธานฯ เห็นภาพนะครับคนที่ป็นรัฐมนตรีมีหน้าที่บริหาร ตามหน้าที่ฝ่ายบริหาร แต่มาถึงคราวที่จะต้องพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฝ่ายบริหาร จะพยายามที่จะมาข่มขู่ มาบังคับ มาใช้อำนาจ ทางฝ่ายบริหารเพื่อบีบบังคับให้ที่ประชุม กรรมการร่วมกันคล้อยตาม กระผมเรียนว่าพวกเราเป็นสมาชิกวุฒิสภา กระผมภูมิใจ ทุกท่านร่วมมือร่วมใจกันครับรักษาเกียรติยศอันนี้ เพราะเรามองถึงผลประโยชน์ของประชาชน ไม่ใช่มองถึงประโยชน์ของฝ่ายบริหารหรือรัฐบาล กระผมจะขอพูด ให้ปรากฏไว้ในบันทึกสภาแห่งนี้เหลือ ๓ เดือน ๔ เดือนอย่างมาก แต่นั่นไม่ใช่สำคัญ แต่สำคัญว่าแม้แต่วันที่เดียวครับที่เหลือในบทบาทอำนาจหน้าที่และตามรัฐธรรมนูญ เราต้องทำหน้าที่ให้ดีที่สุด แล้วเราจะต้องไม่ทำโดยเกรงกลัวอิทธิพล กล่าวว่ ร่างพระราชบัญญัติจะไม่ผ่าน ไม่ใช่ครับ แต่เราต้องการจะให้ร่างพระราชบัญญัติ ที่เรากลั่นกรองนั้นดีที่สุด เพราะนี่คือมรดกที่เราจะฝากไว้กับคนรุ่นหลัง แต่เป็นที่น่าเสียดาย ในฐานะที่กระผมเป็นประธานร่วมกันในวันนั้นนะครับ กระผมเองเป็นคนที่อายุมากกว่า

เพื่อน แทบจะมากกว่าเพื่อนในที่นั่นแล้วก็ใช้ความเยือกเย็นนะครับ แต่ว่าบางประเด็นก็ต้องรักษาข้อบังคับการประชุมบุคคลที่มาพูดอะไรที่ขัดต่อข้อบังคับฯ กระผมในฐานะประธานก็บังคับให้เขาถอน ท่านรัฐมนตรีมาพูดไม่ถูกต้อง กระผมก็บังคับว่าให้ถอนคำพูด ซึ่งท่านก็ถอนนะครับ ให้กระผมอภิปรายให้จบอีกสักนิด เกี่ยวกับท่านวิทย์ท่านคงจะแถมนะครับ ก็มีปัญหาที่มีการพูดกันในที่ประชุมร่วมกันเหมือนกันว่า ทางฝ่ายบริหารนะครับที่เข้ามาร่วมเป็นกรรมการร่วมกันว่าจะไม่รับ พวกคุณทำกัน ไปเองซี เพราะว่าตำแหน่งต่าง ๆ พวกคุณเอากันไปหมดแล้วที่กระผมพูดนี้มีเทปนะครับ กระผมมีเทปครับ อยากจะเรียนท่านประธานฯ ผ่าน ไปถึงท่านนายกรัฐมนตรีให้รับทราบว่ามีงานของท่านบางที่ก็มาใช้พฤติกรรมอย่างนี้กับกรรมการร่วมกันครับ-----

- ๑๕/๑

กรรมาธิการร่วมกันไม่ใช่ข้าราชการในกระทรวงศึกษาธิการที่รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
 ศึกษาธิการบังคับบัญชาอยู่หามีได้ครับ วันนั้นบังเอิญชะรอยว่าท่านมาสาย ท่านมา
 ประชุมสาย กระผมนี้รู้สึกบอกรู้หน้าทีนะครับ บอกให้รอนิด ให้ผู้ใหญ่ทางฝ่าย
 สภาผู้แทนราษฎรมาให้มากกว่านี้หน่อย ก็รอแล้วรออีกรู้สึก ๑๕ นาทีได้ ประมาณนั้น
 นาน ๆ เดียวจะผิดข้อบังคับ ๆ ข้อบังคับฯ บอกว่าถ้าเวลาเลยไปแล้วถึงครึ่งชั่วโมง
 ประชุมไม่ได้นะครับท่านประธานฯ แต่ให้เราให้เวลา ๑๕ นาที ปรากฏว่าเมื่อมีการประชุม
 ถึงเวลานะครับ ก็ให้มีการตั้งประธานขึ้นมา ก็มีผู้เสนอให้กระผมเป็นประธาน
 คณะกรรมการร่วมกัน โดยได้รับการสนับสนุนจากสภาผู้แทนราษฎรบางท่านด้วย
 กระผมได้เป็น พอเป็นเสร็จ ยังไม่ทันเสร็จดี ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
 ท่านเป็นกรรมการร่วมกันอยู่ด้วย ท่านก็เข้ามา พอเข้ามาแล้วนี่ เราก็ยังรู้สึกบอกรู้หน้าที
 ที่ประชุมให้เกียรติก็เสนอแต่งตั้งท่านเป็นรองประธานคณะกรรมการร่วมกัน
 ทีนี้เมื่อตั้งกรรมการอะไรเสร็จเป็นหน้าที่ที่ประธานถาวร คือกระผมต้องไปนั่งทำหน้าที่
 ก็ถึงประเด็นวาระที่ว่าเราจะกำหนดวันประชุมกันอย่างไร ทางฝ่ายวุฒิสภาไม่ทราบใคร
 เป็นผู้เสนอว่าท่านวิญญูหรือครับ เป็นผู้เสนอว่าขอให้มีการประชุมในวันอังคาร
 ท่านรัฐมนตรีดอกเตอร์รุ่ง แก้วแดง เอ่ยชื่อชัดเจนเพราะว่ามีในเทป ท่านบอก ไม่ได้
 วันอังคารเป็นวันที่จะต้องประชุมรัฐมนตรี ประชุมคณะรัฐมนตรี ประชุม ครม. นะครับ
 ทางฝ่ายวุฒิสภาเราก็ถือหลักว่านี่คืองานของรัฐสภา ฝ่ายนิติบัญญัติ ท่านไปประชุม
 ฝ่ายบริหารก็เป็นเรื่องของท่าน ถูกไหมครับ ไม่ใช่ที่เราจะต้องไปคล้อยตามเพราะว่า
 ถ้าเกิดท่านไปไหนต่อไหนล่ะครับ เราไม่ต้องรอท่านหรือ ที่ประชุมก็ท้วงติงบอกไม่ได้
 นี่เป็นงานของรัฐสภา ของรัฐมนตรีก็เป็นเรื่องของรัฐมนตรี ก็พอดีท่านชุมพล ขออนุญาต
 เอ่ยนามสักนิดหนึ่ง ท่านก็เป็นคนเสนอยืนยันอันนี้ขึ้นมาว่าเป็นวันอังคาร ทางฝ่ายรัฐมนตรี
 ก็ไม่เอา แล้วก็มีการโต้เถียงกันระหว่าง ๒ ท่าน และมีการใช้คำพูดที่กระผมต้องบังคับ
 ขอร้องในเชิงข้อบังคับฯ นะครับ ให้ท่านถอนคำพูด ท่านรัฐมนตรีดอกเตอร์รุ่ง
 ท่านก็ถอนคำพูด แล้วก็หลังจากนั้นการประชุมบรรยากาศก็ไม่ค่อยจะดีนัก เนื่องจาก
 อาจจะเป็นเราสันนิษฐานนะครับ นี่ไม่ได้ปรักปรำท่าน อาจจะเป็นเพราะว่าท่านไม่ค่อย
 จะร่วมมือเท่าไร คือที่ว่าไม่ร่วมมือเท่าไรนี่ แปลว่าท่านมาไม่ก็ครั้ง ที่ผมพูดนี้เช็ค (Check)

ได้ นะครับ ตรวจสอบลายเซ็นน่าจะมียู่ แต่ว่าสังเกตท่านมาไม่กี่ครั้ง ถ้าร่างพระราชบัญญัติ
 นี้ไม่ผ่าน ผมก็คิดว่าน่าจะมาจากอิทธิพลของฝ่ายบริหารครับ ขอให้พวกเราเข้าใจอย่างนั้น
 แต่ผมยืนยันว่าร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าราชการประจำ โดยเลขธิการท่านก็เห็นด้วย
 ท่านชอบ แล้วอนุกรรมการที่ตั้ง ๒ ฝ่าย ตั้งขึ้นมา ๒ ฝ่ายร่วมกันก็เห็นด้วยพอใจ
 ร่างพระราชบัญญัตินี้ผมคิดว่าเพื่อนสมาชิกฯ ทุกท่านที่อ่านดี ๆ นะครับ เป็นประ โยชน์
 แล้วแก้ปัญหาเรื่องการศึกษาอาชีวะเอกชนได้ด้วย ซึ่งเอกชนเขากำลังเป็นทุกข์ที่ไม่มี
 หลักประกันในการที่จะบริหารจัดการการศึกษาอาชีวะของเอกชนนี้นะครับ
 ท่านประธานฯ-----

- ๘๐/๑

เพราะฉะนั้นกระผมขอเรียน โดยสรุปแค่นี้เพื่อให้รับทราบเอาไว้ กระผมอาจจะขึ้นมาบนเวที
นี้อีกไม่กี่ครั้งก็คงจะอำลา แต่เราต้องฝากสิ่งที่เป็นจริงเอาไว้ แล้วที่พูดทั้งหมดมีอยู่ในเทป
 ท่านผู้ใดสนใจผมยินดีมอบให้ ไม่ว่าจะ เป็นสื่อมวลชน ไม่ว่าจะ เป็นใคร ในฐานะประธาน
 ก็ขอกราบเรียนข้อที่ท่านวิทยาได้ตั้งคำถาม ไหน ๆ ก็พูดแล้วกระผมคงจำเป็นต้องพูดเพื่อให้
 ข้อเท็จจริงปรากฏเอาไว้ นี่คือความจริง ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : ความจริงน่าจะขอมติได้ แต่คอกเตอร์วิทยาคงมีคำถามเพิ่มเติมหรือว่า
 ท่านประธานคณะกรรมการอาจจะตอบคำถาม

นายวิทยา มะเสนา (มหาสารคาม) : ท่านประธานฯ ครับ วิทยา มะเสนา
 สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดมหาสารคาม ที่คิดใจก็เพราะว่าเห็นร่างนี้ผ่านข้อสรุปกรรมการ
 ร่วมกันและใช้เวลานานเหลือเกินกว่าจะกลับมาก็สงสัยว่าเป็นเพราะอะไรนั่นนะครับ
 ก็อยากจะถาม เพราะโดยปกติแล้วกรรมการร่วมกันจะทำงานไม่ใช้เวลามากก็กลับเข้ามา
 แค่นี้ใช้เวลานานผิสังเกตุก็เลยต้องถามครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : ขอที่ประชุมได้พิจารณาว่าจะเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบกับร่าง
 พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. นะครับ ตามที่คณะกรรมการร่วมกันเสนอ
 ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยกับร่างของกรรมการร่วมกันกด เห็นด้วย หากไม่เห็นชอบด้วย
 กด ไม่เห็นด้วย ครับ เชิญลงคะแนน ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยกับร่างของคณะกรรมการ
 ร่วมกันกด เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วยกด ไม่เห็นด้วย ครับ เชิญลงคะแนนครับ
 ขอปิดการลงคะแนนครับ เจ้าหน้าที่รวมคะแนนแล้วแจ้งผลนะครับ

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๗๗ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : ที่ประชุมเห็นด้วยกับร่างของคณะกรรมการร่วมกันเป็นเอกฉันท์
 ครับ ขอบพระคุณกรรมการร่วมกันทุกท่านครับ

เรื่องด่วนที่ ๑๒ นะครับ คือร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ขอเรียนเชิญคณะกรรมการร่วมกันเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : กรรมการร่วมกันชุดนี้นะครับ ในส่วนของวุฒิสภาก็มีท่านถาวร
เกียรติไชยากร เป็นรองประธานคณะกรรมการร่วมกันนะครับ เข้าใจว่าท่านคงจะเป็น
ผู้ชี้แจง ถ้าหากท่านพร้อมแล้วเชิญครับ

นายถาวร เกียรติไชยากร (รองประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน
วุฒิสภาที่เคารพ กระทบ ผม ถาวร เกียรติไชยากร สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเชียงใหม่ ในฐานะ
รองประธานคณะกรรมการ คามที่ที่ประชุมของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาได้ลงมติ
แต่งตั้งบุคคลสภาละ ๑๒ คน ประกอบด้วยคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่าง
พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. นั้น บัดนี้ คณะกรรมการร่วมกันได้
ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการร่วมกัน ได้มีมติแต่งตั้ง

- (๑) นายสุฤต สันติเมทนีดล เป็นประธานคณะกรรมการฯ
- (๒) นายถาวร เกียรติไชยากร เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
- (๓) นายสุภาพ คลีขจาย เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
- (๔) นายสม ต๊ะยศ เป็นโฆษกคณะกรรมการ
- (๕) นายนพคุณ รัฐผไท เป็นโฆษกกรรมการ
- (๖) นายวิทยา ทรงคำ เป็นเลขานุการคณะกรรมการ
- (๗) ผศ. ปฐม ปฐมชนพงศ์ เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ

๒. ที่ประชุมคณะกรรมการร่วมกันได้มีมติแต่งตั้งนายสันติย์ โลหะชาละ ผู้อำนวยการกลุ่มงานคณะกรรมการการศึกษา สำนักกรรมการ ๒ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้ช่วยเลขานุการของคณะกรรมการ

ท่านประธานฯ ครับ ในส่วนของการพิจารณาาร่วมกันของคณะกรรมการในเรื่องของร่างพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. ... นั้น ในส่วนใหญ่แล้วนะครับจากการที่ทางสภาผู้แทนราษฎรและทางวุฒิสภาได้ประชุมร่วมกันนะครับ เรามีความคิดเห็นร่วมกันแล้วว่าส่วนใหญ่แล้วในส่วนของสภาผู้แทนราษฎรให้การยอมรับในสิ่งที่วุฒิสภาแก้ไข สาเหตุหนึ่งที่ทำให้ร่างของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่มีการแก้ไขแล้วเห็นตามในส่วนของวุฒิสภานั้น เพราะว่าเรามีต้นแบบคือร่างของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมาก่อน ไม่ว่าจะเป็นร่างของมหาวิทยาลัยบูรพา นะครับ ที่เรายึดถือตรงนี้เป็นต้นแบบอยู่ นะครับ ในส่วนของการแก้ไขในส่วนของวุฒิสภานั้นเรามีการแก้ไขทั้งหมด ๓๔ มาตรา นะครับ ในส่วนของการพิจารณาในส่วนของคณะกรรมการร่วมกันนั้นนะครับมีการแก้ไขตามมติของสภาผู้แทนราษฎร ๓ มาตรา และมีการแก้ไขตามมติของวุฒิสภา ๑๕ มาตรา ร่วมกันพิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำเพื่อให้เกิดความเหมาะสมและเกิดความสละสลวยทางกฎหมายเพิ่มขึ้นนะครับทั้งหมด ๑๒ มาตรา รวมมีการแก้ไขทั้งหมดเป็น ๓๔ มาตรา ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มีท่านผู้ใดจะอภิปรายเชิญนะครับ ยกมือแล้ว ๒ ท่าน เดี่ยวผมเชิญสุภาพสตรีก่อนนะครับ เชิญอาจารย์ประทีปครับ

นางประทีป อึ้งทรงธรรม ฮาตะ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพดิฉัน ประทีป อึ้งทรงธรรม ฮาตะ นะคะ ก็ต้องขอขอบคุณทางคณะกรรมการในฝ่ายของวุฒิสภาที่เข้าไปร่วมประชุมร่วมกันนะคะ ที่นี้มาดูมาตราที่ ๒๒ ว่าเรื่องของระยะเวลา เรื่องของนายกสภามหาวิทยาลัยและคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยตาม มาตรา ๑๕ (๒) และ (๕) ที่จะมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี และจะทรงพระกรุณา

โปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหรืออาจได้รับการเลือกตั้งใหม่ได้ แล้วก็มีแต่นะคะ แต่นายกสภามหาวิทยาลัยจะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้ ฉะนั้นคะว่าใน (๒) กับ (๕) นี้จะเป็นคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยที่ทรงคุณวุฒิ ๑๕ คน และใน (๕) นี้ก็เป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวน ๒ คน ซึ่งเลือกมาจากคณาจารย์ประจำจำนวน ๑ คนนะคะ แล้วก็หัวหน้าส่วนงาน ถ้าหากว่าดูจากร่างพระราชบัญญัติมหาสารคาม หรือร่างพระราชบัญญัติพระบรมราชชนกนะคะ ซึ่งทั้ง ๒ ฉบับก็เพิ่งผ่านไปเมื่อสักครู่นี้ก็จะมิตำถามเกิดขึ้นว่าเหตุใดทำไมระยะเวลาการดำรงตำแหน่งของทั้งกรรมการและของนายกนี้จึงต่างกัน ฉะนั้นก็คิดว่าคนอื่นก็คงจะไม่อยากถาม แต่อยากจะถามท่านครูยูน ท่าน ส.ว. มนตรี ซึ่งจริง ๆ แล้วเรื่องนี้ท่าน ไฟต์ (Fight) มาตลอดเลย วันนั้นอยากจะถามว่าท่านไม่เข้าประชุมหรืออย่างไรไปติดธุระที่ไหน ทำไมถึงได้ปล่อยให้เป็นอย่างนี้ได้คะ อยากจะเรียนถามท่าน ส.ว. มนตรีคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ดอกเตอร์วิทยากรรับเชิญครับ

นายวิทยา มะเสนา (มหาสารคาม) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม วิทยา มะเสนา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดมหาสารคาม ผมได้ศึกษาโดยละเอียดทุกมาตราเช่นกัน เพราะผมเป็นกรรมการหลายมหาวิทยาลัยจะต้องศึกษา ก็ต้องขอบคุณคณะกรรมการร่วมกันที่ได้ปรับปรุงแก้ไขร่าง พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านสมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเชียงใหม่ท่านถาวร ท่านอาคม ท่านพลตำรวจตรี สนาม ชะมัทเขม้นเหลือเกินนะครับที่ช่วยให้ร่าง พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้ออกมาในรูปแบบที่ดีมาก ผมสงสัย ๒ ประเด็น

ประเด็นที่ ๑ ท่านได้แก้ไขเพิ่มเติมในมาตรา ๘/๑ มาตรา ๙ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๘๑/๑ เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมช่วยอธิบายชนิดหนึ่งว่า ได้เป็นมติที่เห็นพ้องต้องกันด้วยเหตุด้วยผล ด้วยการประนีประนอมเพื่อผลประโยชน์ของแผ่นดินหรือไม่ อย่างไร

ประเด็นที่ ๒ ที่สงสัยมากคือมาตรา ๒๓ (๓) ซึ่งการพ้นตำแหน่งของ นายกสภามหาวิทยาลัยนั้น (๓) ท่านบัญญัติว่า “ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัยอื่น เกินกว่าหนึ่งแห่งในขณะเดียวกัน” ในขณะที่หลาย ๆ มหาวิทยาลัยก็ให้ไม่เกิน ๒ แห่ง แต่อันนี้ ๑ แห่ง ผมทราบดีว่ามหาวิทยาลัยแต่ละที่อาจจะไม่จำเป็นต้องเหมือนกัน เพราะเป็นคนละยี่ห้อ คนละที่ ประวัติความเป็นมาต่างกัน แต่ส่วนใหญ่แล้วก็เอามหาวิทยาลัยบูรพา ซึ่งเพิ่งผ่านเป็นรูปแบบก็คิดว่าไม่น่าจะมีปัญหาอะไร แต่ว่าอยากฟังอภิปรายว่าทำไมแตกต่างกันไปมากมาย ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมการครับ อาจารย์มนตรีครับ

นายมนตรี สันทวิชย์ (กรรมการ) : เรียนท่านประธานฯ ครับ ผม มนตรี สันทวิชย์ กรรมการ เรื่องนายกสภามหาวิทยาลัยที่จะดำรงตำแหน่งนายกอื่นเกินกว่า ๑ แห่ง ไม่ได้ ก็คือ ๒ แห่งนั้นแหละครับ คือเป็นแห่งหนึ่งแล้ว แต่เป็นที่อื่นอีกแห่งหนึ่ง ก็ไม่ได้ คือเหมือนกับร่างอื่นมีคำว่า อื่น ก็คือ ๒ แห่งเหมือนกันนะครับ อันที่ ๒ เรื่องนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการมหาวิทยาลัยมีวาระดำรง ๓ ปี ๓ ปีนี้เป็นมติวุฒิสภาะครับ แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งอาจได้รับเลือกใหม่อีกได้ ยกเว้นนายกนะครับ จะดำรงตำแหน่งเกิน ๒ วาระไม่ได้ ก็เหตุผลง่าย ๆ คือเสียงส่วนใหญ่เขาลงมติเอาอย่างนี้ ในกรรมการ คือก็มีการถกเถียงกันมากครับ อันที่ ๑ คือมหาวิทยาลัยบางมหาวิทยาลัยเขาก็ทั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ กรรมการที่มาคัดสรรกับนายกนี้ ถ้า ๒ วาระ ไม่ได้ก็คือ ๒ ไม่ได้ แต่ถ้า ๒ ได้ ก็คือ ๒ ได้เหมือนกัน แต่อันนี้ก็อาจจะมี ความต่างกันตรงมติที่ประชุม จึงไม่ได้มีอะไร ก็มีการลงมติ แล้วผมก็พยายามจะลงให้เหมือนร่างอื่น แต่ว่าแพ้ก็คือแพ้ ก็ไม่ได้คิดใจอะไร เพราะวามติที่แค่ ๑๐ กับ ๒ หรืออย่างไรนี้ ผมจำไม่ได้ เสียงส่วนใหญ่เขาว่าวัน นายกอย่างเดียวแล้วกัน ๒ วาระไม่ได้ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิก็ปล่อยไป นอกนั้นร่างนี้ก็คง

ไม่ค่อยต่างจากมหาวิทยาลัยอื่น โดยหลักการ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องปฏิเสธรับนักศึกษาที่เก่าแก่
ใหม่อีกมาตราหนึ่ง ส่วนใหญ่ก็ล้อมาทังนั้นเพื่อไม่ให้เกิดคำถามมาก ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ดอกเตอร์วิทย์ยังดีใจอยู่ เชิญครับ

นายวิทยา มะเสนา (มหาสารคาม) : ท่านประธานฯ ครับ ได้ฟังคำชี้แจง
จากท่านกรรมาธิการแล้วก็ไม่ได้คิดใจประเด็นนั้น แต่โดยภาพรวมหลังจากศึกษาทุกมาตราแล้ว
ท่านก็ไม่ได้ไปเพิ่มใหม่ที่เกินขอบเขต ผมว่ารับได้ ขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
คิดว่าเหมาะสมที่จะใช้กับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ไม่มีท่านผู้ใดคิดใจแล้วนะครับ ถ้ากลับไปจะขอมติจากที่ประชุมว่า
จะเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. ตามที่
คณะกรรมการร่วมกันเสนอหรือไม่ครับ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยกับร่างของ
คณะกรรมการร่วมกันกด เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วยกด ไม่เห็นด้วย
เชิญลงคะแนนครับ ปิศาจลงคะแนนนะครับ เจ้าหน้าที่ช่วยรวมคะแนนและแจ้งผลด้วยครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๘๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : มติที่ประชุมเห็นด้วยกับร่างของคณะกรรมการร่วมกัน
เป็นเอกฉันท์ ขอขอบคุณคณะกรรมการร่วมกันทุกท่านครับ จบการพิจารณาเรื่องด่วน
นะครับ สำหรับวันนี้

ระเบียบวาระที่ ๓ กระทั่งถาม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่ค้างพิจารณา ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องที่เสนอใหม่ ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ ครับ มีท่านผู้ใดจะเสนอตั้งกรรมการ

แทนตำแหน่งที่ว่างใหม่ครับ เอาเรื่องกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างก่อนนะครับ

มีไหมครับ อาจารย์ประทับใจ เชิญครับ

นางประทีป อิงทรงธรรม ฮาตะ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯคะ
วันนี้เราได้ผ่านกฎหมายที่จะให้มหาวิทยาลัยออกนอกระบบไป ๕ ฉบับ และในอดีตที่ผ่านมา
เราก็ผ่านไปแล้ว ก็รวมแล้วก็ ๑๐ กว่าฉบับแล้ว ท่านประธานฯคะ เมื่อเข้านี้มีสหพันธ์
นักศึกษาแห่งชาติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เคี้ยวเอากรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างมีไหมครับ

นางประทีป อิงทรงธรรม ฮาตะ (กรุงเทพมหานคร) : หมายความว่า
อย่างไรท่านประธานฯ จะไม่ให้พูดหรือคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างครับ ผมขอความกรุณาประเด็น
นี้ก่อนครับ

นางประทีป อิงทรงธรรม ฮาตะ (กรุงเทพมหานคร) : คือดิฉัน
จะขอพูดสักนิดหน่อย หลังจากตั้งกรรมการก็ได้คะ แต่ดิฉันขอเข้าคิวไว้ก่อน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ขอกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างก่อนครับ ท่านได้พูดแน่ครับ
ขอตั้งกรรมการ เชิญท่านนภินทรครับ

นายณภัทร ศรีสรรพางค์ (ราชบุรี) : ท่านประธานฯ ครับ ผม นายณภัทร ศรีสรรพางค์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดราชบุรี ครับ ในส่วนของกรรมาธิการ ตรวจสอบรายงานการประชุมและติดตามมติของวุฒิสภานั้นได้เสนอได้ส่งท่านพิเชฐ ไปเป็นกรรมาธิการวิสามัญประจำวุฒิสภา ขณะนี้ท่านพิเชฐได้ลาออกจากกรรมาธิการ วิสามัญประจำวุฒิสภาในกิจการวุฒิสภา จึงขอเสนอท่านวิสิทธิ์ เตชะธีราวัฒน์ เป็นกรรมาธิการกิจการวุฒิสภาแทนท่านพิเชฐ พัฒน โชติ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ผู้รับรองถูกต้อง มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบตามที่ท่านนายณภัทรเสนอ คุณหมอมาลีณี เรียบเชิญครับ

นางมาลีณี สุขเวชชวรกิจ (นครสวรรค์) : ท่านประธานฯคะ ดิฉันมีเรื่องจะกราบเรียนปรึกษาท่านประธานฯ นะคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ตั้งกรรมาธิการหมดแล้วนะครับ ตั้งกรรมาธิการหมดแล้ว ไม่มีนะครับ เดี่ยวผมจะให้อาจารย์ประทีปต่อ เดี่ยวคุณหมอกฤณาอสักครู่ครับ อาจารย์ประทีปพูดค้างอยู่ เมื่อสักครู่ท่านเรื่องอะไร ไม่ทราบครับ เชิญครับ

นางประทีป อึ้งทรงธรรม ฮาตะ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ดิฉัน ประทีป อึ้งทรงธรรม ฮาตะ ค่ะ ที่ดิฉันต้องการจะได้กราบเรียน ให้ทุก ๆ ท่าน สมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติที่นี่ได้รับทราบว่าขณะนี้หลังจากที่เราได้พิจารณา ผ่านในเรื่องของการให้มหาวิทยาลัยออกนอกระบบแล้วเกิดอะไรขึ้น เมื่อเข้านี้มีนักศึกษา จากสหพันธ์นักศึกษาแห่งชาติแล้วก็เครือข่ายพ่อแม่เยาวชนเพื่อการปฏิรูปการศึกษา

แล้วก็กลุ่มสมาชิกคนจนได้มียืนจดหมายต่อท่านประธานฯ สุขุม ว่าปัญหาเกิดขึ้น
จากที่ระบบการศึกษาของเรา มหาวิทยาลัยนี้ได้ออกนอกระบบไปทำให้เกิดกรณี
ขึ้นค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ซึ่งเขาทำตารางมาให้ว่าเปรียบเทียบ ในค่าหน่วยกิต
ค่าธรรมเนียมแรกเข้า ค่าขึ้นทะเบียนนักศึกษา ค่าบำรุงมหาวิทยาลัย เขาเปรียบเทียบ
มาให้ว่า ยกตัวอย่างที่ชัดเจนว่า-----

- ๘๔/๑

ยกตัวอย่างที่ชัดเจนว่า มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าธนบุรีพอออกนอกระบบปีบขึ้นค่าบำรุงมหาวิทยาลัยเป็น ๖,๐๐๐ บาททันที จากเดิมที่เป็น ๓,๐๐๐ บาท เมื่อก่อนนี้ ๓๐๐ บาท อย่างพระจอมเกล้าธนบุรีนี้เมื่อก่อนนี้ค่าหน่วยกิต ๒๐๐ บาท แล้วค่าบำรุงมหาวิทยาลัยขึ้นมาเลย ๖,๐๐๐ บาท แล้วก็วลัยลักษณ์ ๕,๐๐๐ บาท สุรนารี ๕,๐๐๐ บาท แม่ฟ้าหลวง ๕,๐๐๐ บาท ตรงนี้ นะคะ ท่านประธานฯ สิ่งที่เราเห็น ได้ชัดเจนเลยว่าระบบการศึกษาที่จะทำให้เป็นธุรกิจนี้ได้เข้ามาบั่นทอนทำให้เด็กและคนยากคนจนจะเกิดปัญหาไปในอนาคต ดิฉันเองก็อยากจะได้นำเรื่องนี้มากราบเรียนว่า ถึงแม้ว่าเราเองจะมีระยะเวลาเพียง ๓ เดือนก็จะหมดวาระลง แต่สิ่งที่ทางวุฒิสภาได้ร่วมกันทำให้มหาวิทยาลัยออกนอกระบบไปนี้จะส่งผลกระทบต่อการศึกษาของคนยากคนจน เพราะว่าคนยากคนจนนี้ถ้าหากว่าค่าเรียนแพง โอกาสในเรื่องของการจะได้รับการศึกษาที่ดี ยากคะท่านประธานฯ เพราะว่าค่าใช้จ่ายที่สูงขึ้น ทั้งค่าครองชีพสูงขึ้น ขณะที่รายได้ของคนยากคนจนนั้นไม่สูงขึ้นเลย ค่าน้ำ ค่าไฟมีแต่สูงขึ้น ๆ ค่าอาหารการกิน ค่าหอพัก ต่าง ๆ นี้สูงขึ้นหมด แล้วค่าหน่วยกิต ค่าบำรุงมหาวิทยาลัย แล้วก็นักศึกษาเขาบอกว่า แม้กระทั่งค่ามหาวิทยาลัยก็ต้องถูกบังคับให้ซื้อ สิ่งเหล่านี้เราจะมีใครที่จะไปดูแล ท่านประธานฯ จะมีใครที่จะไปดูแล ดิฉันเป็นห่วง นะคะว่าหลังจากเราหมดอายุลง ๓ เดือนนี้เราหมดแล้ว แต่ว่าเราได้ทิ้งภาระที่หนักอึ้งให้กับครอบครัว ให้กับพ่อแม่ ให้กับคนยากคนจนที่จะมีโอกาสได้เข้าร่วมมหาวิทยาลัย ได้ปรับเปลี่ยนสถานะจากความยากจนเข้ามาเป็นผู้รู้ แล้วก็จะได้นำความรู้เหล่านั้น มาปรับปรุงตัวเอง เพื่อจะได้มีงานมีหน้าที่ดีทำ และได้มีโอกาสทางสังคมบ้าง แต่เรากำลังปิดโอกาส ดิฉันอยากจะฝากให้กับทางผู้ที่จะเข้ามาเป็นวุฒิสภารุ่นต่อไปได้คำนึงถึงสิ่งเหล่านี้ด้วย และดิฉันเองยังอยากจะให้ทางวุฒิสภาเรา นี้ ถึงแม้ถ้าหากว่าเราจะหมดอายุลง หมดวาระลงนี้น่าจะมีคณะกรรมการติดตามการปฏิรูปการศึกษาทั้งในระบบของโรงเรียน ในระบบแอดมิชชัน (Admission) ซึ่งคุณหมอกมลพรหมเมื่อเข้ามาก็ได้นำมาเรียนกับท่านประธานฯ สุขุม ว่าปัญหาแอดมิชชันของเด็กเกิดความสับสนวุ่นวาย ระบบการเรียนเด็กที่ต้องไปสอบวุ่นวายมาก ต้องไปสอบในวิชาที่ตนเองไม่ได้เรียน และต้องไปเรียนกวดวิชาเพิ่ม พ่อแม่ต้องมานอนเฝ้าลูกในสถานที่ติววิชา หรือเรียนกวดวิชา สิ่งเหล่านี้ดิฉันคิดว่าเป็นปัญหาใหญ่ของสังคมต่อไปในอนาคต เพราะว่าการศึกษาคือการสร้างปัญญาให้กับประชาชน ถ้าหากว่า

ว. ๒๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สุพิชญ์ดักขณ์ ๘๔/๒

ประชาชนไม่มีโอกาสในการที่สร้างปัญญาแล้ว ประเทศชาติก็ยากที่จะมีความเข้มแข็ง
และการพัฒนาที่เท่าเทียมแล้วก็รู้ทันมหันตภัยที่จะเกิดขึ้น ท่านประธานฯ คะ ดิฉันก็
ขอฝากไว้เท่านี้คะ ขอบพระคุณคะ

- ๘๕/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านแพทย์หญิงมาลินีศรีรับ เชิญครับ

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ (นครสวรรค์) : ท่านประธานฯคะ ดิฉัน
แพทย์หญิงมาลินี สุขเวชชวรกิจ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครสวรรค์ เมื่อเข้าดิฉันได้รับ
แฟกซ์ (Fax.) จากท่านประธานสภามัชชาภิบาลรัฐธรรมนุญเพื่อประชาชน จังหวัดนครสวรรค์
ดอกเตอร์จิน วิภาคักัด ท่านร้องเรียนเรื่องของการตรวจสอบการเลือกตั้งขององค์กรเอกชน
ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยคณะกรรมการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๔๑
มาตรา ๒๐ ที่มีเจตนารมณ์ให้องค์กรเอกชนมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือการปฏิบัติงาน
ของคณะกรรมการเลือกตั้ง ในการตรวจสอบการเลือกตั้ง เพื่อให้การเลือกตั้งทุกระดับ
เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม อันเป็นการสนับสนุนการปกครองในระบอบประชาธิปไตย
อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขอีกทางหนึ่ง ทุกปีทาง กกต. ได้จัดสรรงบประมาณ
เพื่อการนี้อย่างเพียงพอ แต่เมื่อกลางปี ๒๕๔๘ นั้น งบประมาณถูกตัดออกไปจนกระทั่ง
ปฏิบัติงานไม่ได้ แล้วหลายจังหวัดก็หยุดดำเนินการ และไม่สามารถจะปฏิบัติงานได้
ซึ่งดิฉันอยากทราบเรียนว่า ในภาคเอกชนที่จะต้องช่วยเหลือ กกต. ด้วยนั้น เป็นการที่
ได้มีการตรวจสอบซ้ำ แล้วก็เป็นการเช็คแอนด์บาลานซ์ (Check and Balance) ดิฉัน
ขออนุญาต ขอโทษนะคะ ยังกี้ไม่ออกว่าจะใช้ภาษาอะไรคะ แต่ว่าหมายความว่า
ระบบถ่วงดุลนะคะ จะให้มีการถ่วงดุลกันขึ้น ให้เกิดความเที่ยงธรรมในการเลือกตั้ง
ดิฉันขอทราบเรียนท่านประธานฯ ได้โปรดกรุณาส่งเอกสารผ่านต่อไปให้ทาง กกต.
และทางรัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณให้เพียงพอแก่การทำงานด้วยคะ ขอบคุณคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านวิญญู อุพารกุล ครับ

นายวิญญู อุพารกุล (สกลนคร) : ขอบคุณครับ ท่านประธานฯ กระผม
นายวิญญู อุพารกุล สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสกลนคร สืบเนื่องจากการปรึกษาหารือ
ทุกครั้งที่ผมลุกขึ้น ถ้าเจอจังหวะท่านประธานฯ สุขุม ก็รู้สึกจะได้รับการจัดวางตลอด
แล้วเมื่อภายหลังถ้าเป็นระเบียบวาระสุดท้าย ผมก็จะต้องเจอท่านรองประธานฯ สหัส
อยู่ตลอด ซึ่งปัญหานี้ผมก็เชื่อว่าท่านรองฯ สหัส คงตอบผมไม่ได้ แต่ก็ไม่เป็นอะไรครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : รับฝากไป ไม่เป็นอะไร

นายวิญญู อุพารกุล (สกลนคร) : ผมขออนุญาตถามก็แล้วกันนะครับ
ตามที่คณะกรรมการ คตง. ได้ทำหนังสือเปิดผนึกถึงวุฒิสภา เรียกร้องความรับผิดชอบ
กรณีการแต่งตั้ง คุณหญิงจรรยาพร ทานประธานฯ สุขุม ได้บอกในวุฒิสภาแห่งนี้ว่า
ด้วยเกียรติของผู้ชาย จะแก้ปัญหานี้ให้ลุล่วง และจะมีข่าวดีก่อนสิ้นปี หรือก่อนปีใหม่
ผมยินดีครับ ถ้ามีการพยายามแก้ไขเพื่อให้ปัญหาเหล่านี้ลุล่วง ถึงแม้จะช้าไป แต่ท่าน
ประธานฯ ก็อ้างว่าเนื่องจากมีกระแสพระราชดำรัสเมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม จะทำให้ทุกอย่าง
ลุล่วงไปด้วยดี ผมจะรอ ทำไมประเด็นนี้ผมถึงต้องติดตามอยู่ตลอด ท่านประธานฯ
ผมอยากย้าท่านประธานฯ นิดหนึ่ง ท่านประธานฯ สหัส ไม่ได้เกี่ยวข้องกับ หลังจาก
เปิดประชุมสมัยนี้ เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ผมได้หยิบประเด็นการแต่งตั้งผู้ว่า คตง.
ขึ้นมาปรึกษาท่านประธานฯ หลังจากนั้นมาผมก็โดนข่มขู่จากท่านประธานฯ ในที่ประชุม
นี้ล่ะครับว่าจะตั้งกรรมการสอบจริยธรรมผม มีการขอตัวเลขไปตรวจสอบ ไม่เป็น
อะไรครับ ผมยอมรับสิ่งที่ผมทำในวุฒิสภา ถ้าตรวจสอบกันในวุฒิสภา แต่ไม่เพียงเท่านั้น
นะครับท่าน หลังจากนั้นมีการเผาโรงศพ กระผมและสมาชิกฯ อีก ๓ ท่าน-----

- ๘๖/๑

แล้วคนกลุ่มเดียวกันนั้นอีก เข้ามามอบดอกไม้ให้ท่านประธานฯ สุขน หลายคนบอก
ประธานฯ จะไปรู้ได้อย่างไร ผมเรียนท่านประธานฯ นะครับ คนที่ไม่รู้หัวนอนปลายเท้า
จะเข้ามาวุฒิสภามอบดอกไม้ให้กับผู้นำองค์กร เป็นถึงประธานวุฒิสภา กว่าจะผ่านประตู
ค่าน้ำของรั้วเข้ามาใกล้ปากแล้วครับ นี่มาถึงอาคารวุฒิสภา ท่านประธานฯ ลงมารับเอง
อย่างนี้หรือครับ ที่บอกว่าไม่มีประธานกันเลย ไม่เป็นไรครับ การให้กำลังใจในการทำงาน
สิ่งที่ถูกต้องผมยอมรับครับ แต่หลังจากนั้นก็มีการออกมาตามหน้าสื่อว่า ใครที่มาเคลื่อนไหว
ระวังเถอะจะ โคนฟ่อง แล้วก็มีการไปแจ้งความโดยไม่ระบุผู้ต้องหา หลังจากนั้นมา
กลุ่มเดียวกันที่มอบดอกไม้ให้ท่านประธานฯ ก็ไปแจ้งความกับกรมและคณะในข้อหา
หมิ่นพระบรมเดชานุภาพ ท่านประธานฯ ครับ นั่นไม่ทำอะไร แต่ขณะที่ผมไปนั่งออกจาก
นอกสภามีการทำร้ายร่างกาย นอกจากท่านประธานฯ จะไม่ให้ความสนใจ แถมยังไปให้
ข่าวกับสื่อว่า กระผมถูกทำร้ายร่างกายเพราะเหตุส่วนตัว แต่ ณ วันนี้ได้จับผู้ก่อการได้แล้ว
ผู้ทำร้ายร่างกายผมแล้วลงบันทึกประจำวัน ผมได้อัดเทปไว้ด้วย เขาขอรับสารภาพแล้วครับ
ว่าใครอยู่เบื้องหลัง จนเดี๋ยวนี้ยังไม่มีการออกมาแก้ไขสิ่งที่ประณามผมไว้เลย ว่าสิ่งที่แล้วมา
ที่ผมโดนทำร้ายร่างกายไม่ใช่เรื่องส่วนตัว แต่สาเหตุมาจากบุคคลที่สนิทสนมกับ
ท่านประธานฯ ใกล้ชิดกับท่านประธานฯ สั่งให้เขาทำ จากนั้นท่านประธานฯ สุขน
ยังกล่าวในที่นี้ว่า คนคนนั้นผมก็รู้จัก เหมือนประหนึ่งว่า สิ่งที่ผมโดนทำร้ายนี่ก็คือ
คนที่ผมรู้จักนั่นแหละทำร้ายผม ผมเรียนนะครับ ผมรู้จักนั่นเมื่อ ๕ ปีที่แล้วครับ
ตอนที่ผมเข้ามาเป็นสมาชิกวุฒิสภาบ้านนอก เข้ามากรุงเทพฯ ใหม่ ๆ ท่านประธานฯ
สุขน ได้ให้ความกรุณากระผม พากระผมไปรู้จักกับบุคคลคนนั้นซึ่งเสียชีวิตไปแล้ว
ท่านคำนวณ เหมาะประสิทธิ์ คงจะเป็นพยานให้ผมได้ เพราะไปพร้อมกัน แต่ ณ วันนี้
ไม่เป็นไรครับ ร่างกายผมไม่ได้ยุบสลาย แต่ผมต้องการให้สิ่งที่ท่านประธานฯ สุขน
กล่าวต่อสภาแห่งนี้ ว่ามีความเป็นลูกผู้ชายพอที่จะรับผิดชอบ ผมขอประเด็นเดียวครับ
เร่งแก้ไขผู้ว่าฯ สตง. คุณหญิงจรรุวรรณกลับเข้าสู่ตำแหน่งโดยไว จะด้วยวิธีใดก็ช่าง
แล้วท่านประธานฯ จะถือว่า เป็นผู้รับผิดชอบ หากทำไม่ได้ ผมว่าไม่จริงอย่างที่ท่านพูดว่า
ท่านเป็นลูกผู้ชาย กราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : พอสสมควรนะครับ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติทุกท่านครับ โดยที่วันนี้เป็นวันประชุมครั้งสุดท้ายในสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติ พุทธศักราช ๒๕๔๘ และประกอบกับใกล้จะถึงเทศกาลวันปีใหม่นะครับ ในโอกาสนี้ท่านประธานวุฒิสภา ร่วมกับท่านเลขาธิการวุฒิสภาจะจัดให้มีพิธีทำบุญเลี้ยงพระ เนื่องในโอกาสวันขึ้นปีใหม่ พุทธศักราช ๒๕๔๘ ดังเช่นที่เคยจัดมาทุกปีในวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๘ จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบนะครับ สำหรับกำหนดการรายละเอียดทางสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา คงจะส่งกำหนดการไปให้ท่านในโอกาสต่อไปนะครับ

- ๘๗/๑

ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติทุกท่านครับ สำหรับสรุปผลการดำเนินงานของวุฒิสภาที่ได้ดำเนินการมาแล้ว ตลอดสมัยประชุมเรามีการประชุมมาทั้งหมด ๒๕ ครั้ง ใช้เวลาในการประชุมทั้งสิ้น ๑๕๐ ชั่วโมง มีการสั่งการการประชุม ๘ ครั้ง ผลการดำเนินงานในการประชุม มีการรับร่างพระราชบัญญัติ ๔๑ ฉบับ ในจำนวนนี้ได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาและประกาศใช้เป็นกฎหมาย ๑๕ ฉบับ โดยในจำนวนนี้ วุฒิสภาเห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร โดยไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติม ๑๓ ฉบับ วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมแล้ว สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วย ๓ ฉบับ สภาทั้ง ๒ เห็นชอบด้วยกับร่างของคณะกรรมการร่วมกัน ๓ ฉบับ วุฒิสภาไม่เห็นชอบด้วยกับคณะกรรมการร่วมกัน และยับยั้งรวม ๒ ฉบับ วุฒิสภาเห็นชอบด้วยกับร่างที่คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว รวม ๘ ฉบับ อยู่ในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการร่วมกัน ๒ ฉบับ วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม และรอการพิจารณาจากสภาผู้แทนราษฎรว่าจะเห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ ๕ ฉบับ อยู่ในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการวุฒิสภา ๕ ฉบับ ในสมัยประชุมที่ผ่านมา มีการพิจารณานุมัติพระราชกำหนด ๑ ฉบับ พิจารณาเลือก แต่งตั้ง ให้คำแนะนำ หรือให้ความเห็นชอบให้บุคคลดำรงตำแหน่งในองค์กรตามรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย ๕ ครั้ง รับทราบรายงานขององค์กรหรือหน่วยงานต่าง ๆ ๙ ฉบับ ตั้งกระทู้ถามและรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบในการตอบ ได้มาตอบกระทู้ถามในที่ประชุมวุฒิสภา รวม ๓๖ กระทู้ ครับ

ต่อไปคงจะถึงเวลาอันสมควรที่เราจะปิดประชุมสำหรับวันนี้ะครับ แต่เนื่องด้วยมีพระบรมราชโองการประกาศพระราชกฤษฎีกาปิดประชุมรัฐสภา สมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติ พุทธศักราช ๒๕๔๘ แล้ว ขอเรียนเชิญท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติทุกท่าน ได้กรุณายืนขึ้น เพื่อรับฟังพระบรมราชโองการ เชิญครับ เชิญท่านเลขาธิการอ่านพระบรมราชโองการ ครับ

(สมาชิกวุฒิสภาและผู้ที่อยู่ในที่ประชุมได้ยืนขึ้นเพื่อรับฟัง

พระบรมราชโองการ)

นายมนตรี รูปสุวรรณ (ที่ปรึกษาด้านการเมือง การปกครอง และการจัดการปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) :

LIART

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญทุกท่านนั่งครับ สำหรับวันนี้หมดระเบียบวาระการประชุม
ขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๑๐ นาฬิกา

พระบรมราชโองการ
ประกาศ
พระราชกฤษฎีกา
ปิดประชุมรัฐสภาสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติ
พุทธศักราช ๒๕๕๘

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๘
เป็นปีที่ ๖๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช
โองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ให้ประกาศว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริว่า ตามที่ได้ตราพระราชกฤษฎีกาเรียกประชุม
รัฐสภาสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติ พุทธศักราช ๒๕๕๘ ในวันที่ ๒๒ สิงหาคม
พุทธศักราช ๒๕๕๘ นั้น บัดนี้จะสิ้นกำหนดสมัยประชุมในวันที่ ๑๙ ธันวาคม
พุทธศักราช ๒๕๕๘ สมควรจะปิดประชุมได้แล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖๑ มาตรา ๑๖๔ และมาตรา ๒๒๑
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม
ให้ตราพระราชกฤษฎีกาปิดประชุมรัฐสภาสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติ
พุทธศักราช ๒๕๕๘ ตั้งแต่วันที่ ๒๐ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๘

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี

พิมพ์ เบญจมาศ
ทบทวน
ตรวจ
LIBRT

ผู้จกรายงานการประชุม

กาหลง	เทียนทอง	ศศิมา	แสงทิ่งห้อย
ศุภลักษณ์	โอภาสพินิจ	เยาวเรศ	อุดมแน่น
อัจฉริยา	เอี่ยมโอษฐ์	สมบูรณ์	ชากระแสร์
ภิญญดา	คูหาเรืองรอง	อรนิตย์	ฤทธิมัต
ธีรวรรณ	นราพงศ์	สุพิชญ์ลักษณ์	หาญพิทักษ์สุข
ภัชณี	คงสมจิตต์	ทิพรัตน์	แก้วสุขโข
อัจฉรา	มาลากุล ณ อยุธยา	สุชาดา	ภมระภา
ศรีอนงค์	นิสสา	สำรวม	ผลประสิทธิ์
มิ่งขวัญ	พิงรัตน์มงคล	ละไม	สุวรรณพิทักษ์
วนิดา	ศิริทรัพย์สมใจ	ลัดดาวัลย์	รัตนบุรี
วินัย	และไหม	เปล่งฉวี	ศิริทโร
นิงกานต์	นิยมกุล	รุจิรา	เนตรบุศร
ชนาวดี	โสภณชัยลักษณ์	ดวงทิพย์	อินบุญนะ
วรรณุช	ทรวงแสง	มยุรี	แก่นสาร
พนิดา	อิสโร	นนทพร	แก้วมะเริง
อัชยา	สายชล	กัญญณัท	พูนทรัพย์
อารีวรรณ	นพรัตน์สมบูรณ์	วิมล	แจ้จ้อดละ
สรยุทธ	ปลื้มถนอม	ขวัญเมือง	เย็นสบาย
จิตติมา	แก้วงาม		

กลุ่มงานฯ เลข ๔

สำนักจกรายงานการประชุมและฯ เลข

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รายงานการประชุมวุฒิสภา
(คณะกรรมการฯ ได้ตรวจสอบเสร็จแล้วแต่วุฒิสภายังมิได้รับรอง)

รายงานการประชุมวุฒิสภาตามบัญชีข้างท้ายนี้ คณะกรรมการตรวจสอบรายงานการประชุม และติดตามมติของวุฒิสภาได้ตรวจสอบเสร็จแล้วแต่วุฒิสภายังมิได้รับรอง เนื่องจากเหตุที่อายุของวุฒิสภาสิ้นสุดลงตามวาระ เมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๙ ตามมาตรา ๑๓๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

จึงขอบันทึกไว้เป็นหลักฐาน และรับรองความถูกต้องของรายงานการประชุมตามบัญชีข้างท้าย ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๒๘ วรรคสอง

(นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช)
เลขาธิการวุฒิสภา

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุมและติดตามมติของวุฒิสภา

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	นายณภินทร ศรีสรรพวงค์ ประธานคณะกรรมการ	
๒.	พลโท ปัญญา อยู่ประเสริฐ รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง	
๓.	นายสมัย สมแสน รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง	
๔.	นายฉวิล จันทร์ประสงค์ รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม	
๕.	นายสมบูรณ์ ทองบุราณ รองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่	
๖.	นายโกเมศ ทัชชณานนท์ รักษาการเลขานุการคณะกรรมการ	
๗.	นายวิศิษฐ์ เตชะธีราวัฒน์ โฆษกคณะกรรมการ	
๘.	นายมารุต โรจนปิยาวงศ์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๙.	พลเอก บัณฑิตย์ มลายอริสุนย์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๑๐.	ร้อยตรี อนุกุล สุภาไชยกิจ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๑๑.	พลตำรวจเอก สมชาย ไชยเวช ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๑๒.	นายพิเชฐ พัฒนโชติ	
๑๓.	นายวิจิตร มโนสิทธิศักดิ์	
๑๔.	นายสมศักดิ์ โล่สถาพรพิพิธ	
๑๕.	นายอมร นิลเปรม	

ตรวจแล้ว วันที่ ๑๗ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๑

สกรับรองในคราวประชุม

ครั้งที่.....

วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๑

ประธานวุฒิสภา

LIRT